Projekt

Wójta Gminy Miedźno z dnia 5.10.2017 r.

UCHWAŁA NR ___/___/2017
RADY GMINY MIEDŹNO

z dnia ..... 2017 r.

w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) oraz art. 12 ust.1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1073), **Rada Gminy Miedźno**

uchwala co następuje:

§ 1. 1. Zmienia się Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno, przyjęte uchwałą Nr 25/VII/99 Rady Gminy Miedźno z dnia 30 czerwca 1999 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno - zgodnie z zakresem określonym w uchwale Nr 309/XLII/2010 Rady Gminy Miedźno z dnia 28 maja 2010 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno.

2. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno zawiera:

1) część tekstową określającą:

   a) uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, o których jest mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

   b) kierunki zagospodarowania przestrzennego, o których jest mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

   c) uzasadnienie przyjętych rozwiązań wraz z syntezą ustaleń.

2) część graficzną określającą:

   a) aktualne uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - na rysunku UWARUNKOWANIA,

   b) ujednolicone kierunki zagospodarowania przestrzennego - na rysunku KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

§ 2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

1) tekst studium - stanowiący załącznik nr 1;

2) rysunek studium KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - stanowiący załącznik nr 2;

3) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag, stanowiące załącznik nr 3.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Miedźno.

§ 4. Wójt Gminy Miedźno zapewni:

1) udostępnienie zainteresowanym wglądu do studium i udzielanie odpowiednich informacji;

2) podanie do publicznej wiadomości treści uchwały zgodnie z wymogami art. 21 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie w dniu podjęcia.

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr ___/___/2017
Rady Gminy Miedźno
z dnia ..... 2017 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

GMINY MIEDŹNO

Miedźno, październik 2017 r.

Spis treści

WPROWADZENIE	
1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania.	6
2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa	7
3. Podstawa opracowania studium	11
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	
1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu	13
1.1. Podstawowe informacje o gminie Miedźno	13
1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu	14
1.3. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	15
1.4. Uzbrojenie terenu	16
2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	21
3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska	24
3.1. Warunki geologiczno – inżynierskie	24
3.2. Budowa geologiczna utworów powierzchniowych	25
3.3. Gleby	26
3.4. Wody	27
3.5. Klimat	29
3.6. Rolnicza przestrzeń produkcyjna	29
3.7. Leśna przestrzeń produkcyjna	30
3.8. Walory przyrodniczo – krajobrazowe	32
3.9. Zagrożenia, zanieczyszczenia i degradacja środowiska przyrodniczego	34
4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	35
4.1. Rys historyczny	35
4.2. Zasoby środowiska kulturowego	36
5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia	44
5.1. Struktura ludności	44
5.2. Opieka medyczna i socjalna	45
5.3. Oświata i wychowanie	45
5.4. Kultura i sztuka	45
5.5. Obiekty sakralne	46
5.6. Sport	46
5.7. Turystyka i rekreacja	47
6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia	47
7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Miedźno	48
8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	49
9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	50
10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	50
11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych	50
11.1. Udokumentowane złoża kopalin	50

1.2. Zasoby wód podziemnych	51
12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	52
13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami	52
13.1. Sieć drogowa	52
13.2. Zaopatrzenie w wodę	53
13.3. Odprowadzanie ścieków	54
13.4. Odprowadzanie wód deszczowych	54
13.5. Elektroenergetyka.	54
13.6. Zaopatrzenie w ciepło	56
13.7. Zaopatrzenie w gaz sieciowy	57
13.8. Telekomunikacja	57
13.9. Gospodarka odpadami	57
14 . Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	57
15. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	58
16. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, prognoza demograficzna oraz bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w gminie Miedźno	58
16.1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań	58
16.2. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne	68
16.3. Prognozy demograficzne	78
16.4. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej	81
16.5. Bilans i chłonność terenów przeznaczonych pod zabudowę	83
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	
1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów	89
2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy	91
2.1. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych	91
2.2. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy	95
3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych.	96
4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wytyczne określania w planach miejscowych zasad wynikających z potrzeb ochrony zabytków i parków kulturowych	103
5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwoju potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.	106
5.1. Komunikacja	106
5.2. Infrastruktura techniczna	108
6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	111
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego oznaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1	112
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.	112

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	113
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	113
10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	115
10.2. Tereny rolne	115
10.3. Tereny trwałych użytków zielonych	117
10.4. Tereny leśne, zadrzewień i przeznaczone do zalesienia	117
11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i narażone na osuwanie się mas ziemnych	119
12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	119
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.)	119
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	119
15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	120
16. Inne obszary problemowe	120
17. Podsumowanie i analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, prognozy demograficznej oraz bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę w gminie Miedźno	121
UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM	
1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium. Wpływ uwarunkowań, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy.	126
2. Polityka funkcjonalno - przestrzenna	126
3. Interpretacja zapisów ustaleń studium	127

WPROWADZENIE

1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania.

Głównym zadaniem studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, wpisanej w politykę przestrzenną państwa oraz ogólnych kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy. Studium ma za zadanie także sformułowanie lokalnych uwarunkowań, celów i programów rozwoju, dzięki czemu staje się ono dokumentem wytyczającym ogólną politykę przestrzenną gminy, a jednocześnie posiada charakter wytycznych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Określona w studium polityka przestrzenna jest zgodna z zasadami ustanowionymi przepisami prawa i uwzględnia w zagospodarowaniu gminy:

- dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu,
- stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony,
- walory krajobrazowe, stan środowiska przyrodniczego oraz wymagania jego ochrony,
- warunki i jakość życia, ochronę zdrowia oraz bezpieczeństwa ludności i mienia,
- potrzeby i możliwości rozwoju gminy,
- stan prawny gruntów,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodnościekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagania dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury,
- walory ekonomiczne przestrzeni i prawo własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zgodnie z art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uchwala Rada Gminy. Nie jest ono aktem prawa miejscowego, ale zawarte w nim i uchwalone przez Radę Gminy zasady polityki przestrzennej winny być wiążące dla Wójta i wszystkich jednostek organizacyjnych działających na terenie gminy. Jest to więc ważny akt władczy, w którym Rada Gminy bezpośrednio wpływa na działania całego swojego aparatu wykonawczego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zawiera:

- tekst,
- planszę „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”,
- planszę „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powstało w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności bezpieczeństwa państwa,
- przepisy odrębne.

Niniejsze opracowanie stanowi zmianę obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno z późniejszymi zmianami. Pierwsza edycja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, została opracowana w oparciu o art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, z późn. zm.) i została przyjęta przez Radę Gminy Miedźno uchwałą Nr 25/VII/99 z 1999 r. Rada Gminy Miedźno Uchwałą Nr 309/XLII/2010 z dnia 28 maja 2010 r. przystąpiła do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

O potrzebie przystąpienia do zmian w studium zdecydowały przede wszystkim wyniki prac przeprowadzonych w trakcie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonego, wskazujące na konieczność wyznaczenia w granicach gminy nowych terenów inwestycyjnych, a także na konieczność dostosowania ustaleń studium do obowiązujących przepisów oraz do zaistniałych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

Przedmiotem zmiany studium jest:

1) zmiana studium o ustalenia mające na celu jego dostosowanie do aktualnego stanu prawnego i występujących uwarunkowań, a w szczególności:
   a) aktualizacja danych statystycznych zawartych w studium,
   b) aktualizacja informacji o dotychczasowym zagospodarowaniu i przeznaczeniu terenów,
   c) uaktualnienie i uzupełnienie zapisów dotyczących obiektów i obszarów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
2) zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego wyodrębnionych obszarów.

2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa.

Wójt Gminy Miedźno, sporządzając studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, ma obowiązek uwzględnienia ustaleń strategii rozwoju województwa zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa. Uwzględniane są zamierzenia w zakresie ponadlokalnych inwestycji komunalnych i rządowych związanych z zagospodarowaniem terenów.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego jest podstawą formułowania zasad realizujących politykę przestrzenną województwa i organizujących jego strukturę przestrzenną, w sposób uwzględniający założenia polityki przestrzennej państwa, określone w dokumencie pt. „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju" oraz tworzy warunki przestrzenne do realizacji ustaleń strategii rozwoju województwa, przedstawionych w dokumencie pt. „Strategia rozwoju województwa śląskiego na lata 2000 - 2015".
Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju stanowi podstawę systemu aktów planistycznych kraju, będąc tym samym najważniejszym dokumentem strategicznym, kształtującym politykę przestrzenną, sporządzanym obligatoryjnie dla całego jego obszaru. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju, przyjęta w grudniu 2011 r., definiuje wizję Polski w 2030 r., jako kraju o ugruntowanych warunkach trwałego i zrównoważonego rozwoju, dobrze zagospodarowanego, sprawnie zarządzanego i bezpiecznego. Stan ten ma być rezultatem procesów gospodarczych, społecznych, przestrzennych oraz cywilizacyjnych. Cechą kraju ma być spójność społeczno - gospodarcza i terytorialna – silne regiony, których rozwój oparty będzie na endogenicznym potencjale i przewagach konkurencyjnych, i które kreować mają ogólnokrajowe impulsy rozwojowe, przyczyniając się do osiągania celów ogólnych polityki regionalnej i przestrzennej.

Wizja Polski w 2030 r. opiera się na pięciu pożądanych cechach przestrzeni: konkurencyjności i innowacyjności, spójności wewnętrznej, bogactwie i różnorodności biologicznej, bezpieczeństwie oraz ładzie przestrzennym.
W planie zagospodarowania przestrzennego województwa stworzono wizję przyszłości przestrzeni województwa, proponując rozwijanie się „zwycięskich dziedzin i lokalizacji", wspierając strategię „inwestowania w sukces", promowanie działań w sektorach innowacyjnych, promowanie idei metropolii, wielofunkcyjności, spójności i synergii. Plan zakłada takie podejście do zarządzania przestrzenią, które pozwoli na pozyskiwanie niezbędnych funduszy na realizację inwestycji pomocnych w dążeniu województwa śląskiego do osiągnięcia:

- trwałej i wysokiej konkurencyjnej pozycji jako jednego z kilku centrów rozwoju cywilizacyjnego Polski XXI wieku, ważnego i atrakcyjnego regionu Środkowej Europy,

- wizerunku regionu o przestrzennych warunkach realizujących zasady zrównoważonego rozwoju, sprawiedliwości i efektywności oraz bezpieczeństwa,
- przestrzeni o wysokich walorach estetycznych architektury i krajobrazu oraz indywidualnym wyrazie, czerpiących z dziedzictwa przyrody i kultury.

Wizja ta ma być osiągalna po spełnieniu wyznaczonych w planie sześciu głównych celów, wywodzących się z priorytetów „Strategii rozwoju województwa śląskiego na lata 2000 - 2015".
Są nimi:

1. dynamizacja i restrukturyzacja przestrzeni województwa,
2. wzmocnienie funkcji węzłów sieci osadniczej,
3. ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych,
4. rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury,
5. stymulowanie innowacji w regionalnym systemie zarządzania przestrzenią,
6. rozwój współpracy międzyregionalnej w zakresie planowania przestrzennego.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego został uchwalony Uchwałą Nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r.
Zgodnie z planem województwa gmina Miedźno jest położona na terenie wiejskiego obszaru funkcjonalnego.

Zgodnie z wymogiem ustawowym Plan 2020+ ustala zasady zagospodarowania przestrzennego obszarów funkcjonalnych, będące regułami wdrażania polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do specyfiki poszczególnych obszarów oraz przyjętych w Planie celów rozwoju i zasad polityki przestrzennej województwa.

Wskazanie „obszaru funkcjonalnego" ma spowodować zmianę w zagospodarowaniu terenu takiego obszaru, a zmiana ta stać się bodźcem do tworzenia nowych warunków w innych „obszarach funkcjonalnych". Podane poniżej „zasady zagospodarowana przestrzennego obszarów funkcjonalnych", sformułowane dla różnego rodzaju obszarów funkcjonalnych, określają sposoby wykorzystania terenu takich obszarów i wprowadzania do przestrzeni fizycznej elementów, które mogą zmieniać jej stan.
Organy właściwe w sprawach planowania przestrzennego mają obowiązek uwzględniania podanych tutaj zasad w swoich działaniach, co oznacza takie projektowanie wykorzystania przestrzeni, które zakłada zachowanie równowagi między wszystkimi elementami środowiska, tak aby przy racjonalnym wykorzystywaniu potencjału przyrodniczego możliwe było zaspokojenie potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń.

Zasady gospodarowania przestrzenią:

1. Przestrzenią trzeba gospodarować oszczędnie.
2. Kompozycje przestrzenne i systemy techniczne mają być trwałe.
3. Nie wolno dopuszczać do wyłączania jakichkolwiek terenów z użytkowania; użytkowanie tymczasowe jest lepsze niż pozostawienie terenu samemu sobie.
4. Otwarte tereny zielone i wody są pełnoprawnymi formami użytkowania terenu i stanowią zielono-niebieską infrastrukturę regionu, a nie rezerwę inwestycyjną pod infrastrukturę techniczną.
5. Wybierając teren pod inwestycję w infrastrukturę techniczną trzeba preferować tereny już uprzednio zagospodarowane (poprzemysłowe, pozurbanizowane), a nie tereny zielone.
6. Wszystkie systemy (transportowy i przesyłowy, przyrodniczy, mieszkaniowy i aktywności gospodarczej) mają być ciągłe przestrzennie i w sposób uporządkowany sięprzenikać.
7. Strefa mieszkaniowa i strefa aktywności gospodarczej mają mieć zwartą strukturę, a wielkość strefy musi być rezultatem kompromisu między opłacalnością ekonomiczną i wymogami kształtowania przyjaznej przestrzeni.

8. Struktury właściwe dla docelowego użytkowania terenu (miasta, strefy aktywności gospodarczej) trzeba wprowadzać od początku, w miarę rozwoju zabudowy.
9. Granice jednostek przestrzennych mają być czytelne tak, aby równocześnie spełnione mogły być wymogi indywidualnej tożsamości i ponadlokalnej spójności.
10. Decyzje o zmianie użytkowania terenu trzeba podejmować ostrożnie, tak aby nie utracić wartości przestrzeni.

Dla wiejskiego obszaru funkcjonalnego przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- ochrona historycznych układów ruralistycznych;
- utrzymania tradycyjnej skali i form zabudowy;
- ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy podmiejskiej;
- kształtowanie oraz poprawa dostępności przestrzeni i obiektów publicznych z uwzględnieniem ograniczeń i potrzeb osób z różnymi dysfunkcjami, utrudniającymi poruszanie się w przestrzeni lub jej percepcję, osób starszych oraz osób sprawujących opiekę nad małymi dziećmi;
- wprowadzanie rozwiązań przestrzennych poprawiających bezpieczeństwo publiczne;
- ochrona obszarów o wysokim potencjale glebowym przed ich nierolniczym użytkowaniem;
- utrzymywanie i przywracanie mozaikowatości krajobrazu rolniczego;
- zachowanie walorów przyrodniczych dolin rzecznych, w tym o charakterze zielonych użytków (m. in. łąki i pastwiska) oraz utrzymanie pełnionej funkcji korytarza ekologicznego;
- wprowadzanie stref ekotonowych cieków wodnych;
- stosowanie różnorodnych form retencji technicznej i nietechnicznej, w tym ochrona przed spływem zanieczyszczeń do wód;
- prowadzenie efektywnych prac melioracyjnych na obszarach wiejskich uwzględniających wymagania ochrony środowiska;
- wykluczenie możliwości uprawy roślin energetycznych obcych gatunków inwazyjnych lub potencjalnie inwazyjnych, stanowiących zagrożenie dla różnorodności biologicznej, a w szczególności: słonecznika bulwiastego, rdestowca sachalińskiego i ostrokończystego, miskanta olbrzymiego i cukrowego, barszczu Sosnowskiego i Mantegazziego, ślazowca pensylwańskiego, nawłoci kanadyjskiej i późnej, robinii akacjowej;
- rewitalizowanie, rekultywowanie, rewaloryzowanie obszarów zdegradowanych w celu poprawy jakości i integracji przestrzeni, z wykorzystaniem lokalnych zasobów i potencjałów;
- ograniczenie możliwości rekultywacji zalewisk pogórniczych poprzez ich zasypywanie odpadami;
- rekultywacja wyrobisk po eksploatacji surowców skalnych w kierunku wodnym, rekreacyjnym lub przyrodniczym;
- wykluczenie możliwości lokalizowania nowych obiektów gospodarowania odpadami wydobywczymi i zwałowisk odpadów wydobywczych na terenach rolnych lub leśnych;
- kultywowanie lokalnych tradycji, w tym tworzenie markowych produktów turystycznych;
- rozwój turystyki i agroturystyki z uwzględnieniem minimalizacji konfliktów środowiskowych;
- wdrażanie innowacyjnych rozwiązań w rolnictwie, leśnictwie, ekologii w oparciu o wyniki doświadczeń instytucji naukowych i badawczo-rozwojowych;
- rozwijanie inwestycji gospodarczych wykorzystujących lokalny potencjał rolniczy w powiązaniu ze szlakami komunikacyjnymi;
- ograniczanie niskiej emisji i minimalizowanie zapotrzebowania na energię oraz zmniejszanie emisji zanieczyszczeń;
- lokowanie biogazowni rolniczych w miejscach, w których istnieje stały dostęp do lokalnych substratów;

- przeciwdziałanie powstawaniu i zmniejszanie uciążliwości hałasu;
- wykluczenie możliwości lokalizacji pojedynczych turbin wiatrowych w odległości mniejszej niż 5 km od obiektu radarowego, natomiast farm wiatrowych w odległości mniejszej niż 20 km od obiektu radarowego;
- uwzględnianie przy lokalizacji farm i turbin wiatrowych odpowiedniej (wynikającej z lokalnych warunków terenowych) odległości od zabudowy mieszkaniowej;
- uwzględnienie wymagań ochrony uzdrowiskowej gminy Goczałkowice-Zdrój;
- wyłączanie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów na obszarach objętych powierzchniowymi ruchami masowymi gruntu i zagrożonych takimi ruchami.

Z przyjętych w planie celów i kierunków polityki przestrzennej oraz działań, dla rozwoju gminy podstawowe znaczenie mają:

kierunki i działania celu 1 - dynamizacja i restrukturyzacja przestrzeni województwa:

- wspieranie tworzenia warunków przestrzennych rozwoju przedsiębiorczości,
- stymulowanie wielofunkcyjnego rozwoju obszarów,
- poprawa dostępności komunikacyjnej do korytarzy transportowych i węzłów sieci osadniczej,
- rozwój zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego, w tym w otoczeniu miejskiej aglomeracji (rozwój turystyki pieszej, rowerowej, uwzględnienie planów ochrony parków krajobrazowych, rezerwatów przyrody),
- eliminowanie kolizji między działalnością gospodarczą i rozwojem osadnictwa a środowiskiem (rozwój osadnictwa w sąsiedztwie wykształconych jednostek osadniczych; usuwanie barier infrastrukturalnych),
- ochrona przed hałasem (uznawanie za dopuszczalny poziom hałasu taki, który pośród różnych rodzajów użytkowania danego terenu dopuszczalny poziom hałasu ma najniższy),
- rozwój rolnictwa ekologicznego i promującego agroturystykę (utrzymanie gruntów w kulturze rolnej, wspieranie niskotowarowych gospodarstw rolnych oraz rozwoju agroturystyki),
- wzmocnienie ekonomicznej siły i żywotności strukturalnie słabych obszarów wiejskich (utrzymanie minimalnego poziomu usług na terenach słabo zaludnionych, poprawa powiązań komunikacyjnych wsi z ośrodkami obsługi, promowanie zagospodarowania rekreacyjno - turystycznego) oraz wielofunkcyjny rozwój wsi (różnicowanie działalności gospodarczej, lokalizowanie przetwórstwa spożywczego);

kierunki i działania celu 3 - ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych:

- ochrona powietrza (redukowanie emisji komunalnej; wprowadzanie proekologicznych źródeł ciepła; wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych,
- ochrona wód (uregulowanie gospodarki ściekowej, likwidacja źródeł zanieczyszczeń),
- ochrona gleb o najwyższej wartości bonitacyjnej oraz gleb pochodzenia organicznego,
- ochrona terenów wzdłuż cieków wodnych (ochrona systemów melioracyjnych, poprawa stanu sanitarnego wód, zakaz zabudowy naturalnych terenów zalewowych, w tym w obrębie dolin rzecznych),
- ochrona terenów leśnych (ograniczenie przeznaczenia gruntów leśnych, na których prowadzona jest gospodarka leśna, pod zainwestowanie; zwiększenie różnorodności gatunkowej, różnowiekowości lasów oraz poprawa ich stanu zdrowotnego),
- utrzymanie powiązań ekologicznych i przeciwdziałanie degradacji struktury ekologicznej,
- utrzymanie istniejących obszarów i obiektów objętych prawnymi formami ochrony przyrody oraz ochroną lasów,
- eliminowanie kolizji między działalnością gospodarczą i rozwojem osadnictwa a środowiskiem (ograniczanie nowej działalności stanowiącej poważne zagrożenie dla środowiska przyrodniczego),
- zalesianie, zadrzewianie lub tworzenia skupień roślinności i sieci powiązań

z istniejącymi kompleksami leśnymi na gruntach rolnych o niekorzystnych warunkach dla produkcji rolnej);

kierunki i działania celu 4 - rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury:

- modernizacje i remonty sieci wodociągowej oraz stacji uzdatniania wody,
- budowa, rozbudowa i modernizacja systemów kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków,
- rozwój małej retencji, w tym remonty zbiorników istniejących,
- prowadzenie gospodarki odpadami (m.in. selektywna zbiórka odpadów komunalnych),
- rozwój systemów energetycznych i rozbudowa systemu gazowniczego, w zależności od rozwoju rynku gazu oraz wyników analiz wykazujących techniczne i ekonomiczne możliwości rozbudowy sieci,
- promowanie produkcji „czystej" energii, w tym ze źródeł odnawialnych.

3. Podstawa opracowania studium.

Podstawę prawną przystąpienia do opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno" jest art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Uchwała Rady Gminy Miedźno Nr 309/XLII/2010 z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno w granicach administracyjnych gminy Miedźno.

UWARUNKOWANIA
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

1.1. Podstawowe informacje o gminie Miedźno

Gmina Miedźno położona jest w północnej części województwa śląskiego, zajmuje powierzchnię 113,17 km^2 , liczy ok. 7,6 tys. osób.
Gmina podzielona jest na 10 sołectw:
Miedźno, Miedźno - Dębiniec, Kołaczkowice Duże, Kołaczkowice Małe, Mokra, Ostrowy nad Okszą, Borowa, Władysławów, Wapiennik, Izbiska oraz miejscowości (wraz z przysiółkami): Miedźno (Dębiniec, Kolonia Miedźno, Miedźno Stare, Doły), Kołaczkowice (Wiktorów), Mokra, Ostrowy (Mazówki), Rywaczki, Nowy Folwark, Izbiska, Borowa (Sowiocha), Władysławów (Suchany, Bujecko, Marianów), Wapiennik (Golczewo).
Gmina Miedźno jest gminą wiejską, położoną w powiecie kłobuckim. Graniczy:

- od wschodu z gminą Mykanów; granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonym w gminie Miedźno, a doliną rzeki Kocinki (dopływu rzeki Warty),
- od północnego wschodu z gminą Brzeźnica Nowa: granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonym w gminie Miedźno, a doliną rzeki Kocinki,
- od północy z gminą Popów: granica przebiega korytem rzeki Liswarty, wzdłuż linii kolejowej oraz dzieli tereny leśne położone na terenach obu gmin,
- od zachodu z gminą Opatów: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi gminy Miedźno,
- od południa z gminą Kłobuck: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi położonymi w obu gminach. W zachodniej części gminy Kłobuck położone jest miasto Kłobuck, stanowiące siedzibę gminy miejsko-wiejskiej Kłobuck. Miasto Kłobuck jest także siedzibą powiatu.

Przez teren gminy przebiega droga wojewódzka 491, łącząca drogę krajową 42 w Raciszynie pod Działoszynem z drogami krajowymi 43 i 46 w Częstochowie oraz droga wojewódzka 492, łącząca drogę wojewódzką 483 w Ważnych Młynach z drogą krajową 46 w Blachowni.

Gmina zaliczana jest do terenów wiejskich, jednak ze względu na:
– długotrwały proces odchodzenia od produkcji rolnej, jako podstawowej dziedziny gospodarki i odejście od rolnictwa jako podstawowego źródła utrzymania ludności,
– położenie w zasięgu oddziaływania Częstochowy,
– wielkość terenów leśnych i rozwój funkcji rekreacyjnej,
można ją również zaliczyć do gmin wielofunkcyjnych, o funkcji dominującej rolniczo
- mieszkaniowej z uzupełniającymi funkcjami: produkcyjną i leśno - rekreacyjną.

Do głównych czynników rozwoju gospodarczego gminy należy zaliczyć:
1) potencjał ludnościowy,
2) położenie w sąsiedztwie Częstochowy,
3) powiązania komunikacyjne (drogi wojewódzkie łączące z: Częstochową, Kłobuckiem, Działoszynem, drogi powiatowe, linie kolejowe łączące ze: Śląskiem i Wybrzeżem),
4) korzystne warunki dla rozwoju zarówno mieszkalnictwa, działalności gospodarczej, jak i rolnictwa.

Do innych elementów wiążących gminę z terenami otaczającymi są:
1) uzbrojenie o znaczeniu ponadlokalnym (linia elektroenergetyczne),
2) powiązania przyrodnicze (rzeki: Liswarta, Kocinka, Biała Oksza, kompleksy leśne, korytarze ekologiczne, w tym o znaczeniu regionalnym),
3) położenie w obszarze głównych zbiorników wód podziemnych – w utworach górnej jury (nr 326 - Częstochowa E).

1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu

W strukturze użytkowania gruntów gminy Miedźno należy wyróżnić:
a) tereny użytków rolnych,
b) lasy i zadrzewienia,
c) tereny zainwestowane i inne.

Podstawową funkcją użytkowania terenów, ze względu na powierzchnię terenów, jest rolnictwo. Ma ono jednak malejące znaczenie, przede wszystkim ze względu na istniejący na części gminy rozłóg i klasę gruntów rolnych - niekorzystne dla kontynuowania produkcji rolnej (grunty rolne są odłogowane i ulegają szybkiej renaturalizacji).

Grunty leśne i zadrzewione zajmują znaczący obszar. W sposób znaczący zwiększa się powierzchnia gruntów zadrzewionych (w granicach odłogowanych gruntów rolnych).

Wśród terenów zainwestowanych dominują tereny wykorzystywane na cele mieszkaniowe, w tym tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej. Stosunkowo nieduża jest powierzchnia terenów związanych z produkcją. Wśród terenów wykorzystywanych na cele usługowe dominują usługi publiczne (szkoły, remizy strażackie, boiska) oraz handel. Gmina Miedźno, jako obszar o charakterze typowo rolniczym, cechuje się niskim poziomem przedsiębiorczości. Na terenie gminy istnieje około czterysta podmiotów gospodarczych, z czego kilkadziesiąt należy do sektora rolnictwa. Tereny upraw znajdują się w centralnej części gminy, a tereny leśne stanowiące ok 42% jej powierzchni dominują we wschodniej, północno - wschodniej i zachodniej jego części. Około sto pięćdziesiąt podmiotów należy do sektora przemysłu i budownictwa. Około trzystu podmiotów stanowią usługi. Ośrodki produkcyjne i zabudowa usługowa występują przede wszystkim w Miedźnie a na terenach wiejskich reprezentowana jest głównie przez niewielkie obiekty handlowe. W przeważającej części są to małe, kilkuosobowe firmy. Rynek pracy tworzy kilkanaście małych i średnich przedsiębiorstw, jednostki handlowe i usługowe oraz jednostki administracyjne samorządu terytorialnego.

Funkcją uzupełniającą w gminie jest rekreacja. Wzdłuż północnej granicy gminy biegnącej korytem rzeki Liswarty, w malowniczej dolinie rzeki otoczonej lasami sosnowymi powstały zespoły chaotycznej zabudowy rekreacyjnej.

Główne przedsiębiorstwa działające na terenie gminy:

1. MADERPOL Cichoń M., Mokra 372, 42-120 Miedźno – kasacja, złomowanie pojazdów, skup metalu, skup złomu, skup surowców wtórnych
2. ZDAMPOL Sp. z o.o - hurtownia olejów, smarów, Mokra 344, 42-120 Miedźno - Dębiniec
3. PPHU ORION - rozlewnia syropów glukozowych Mokra
4. WOLMAR PPUH, Mokra 74, 42-120 Miedźno - balustrady i poręcze ze stali nierdzewnej
5. PPHU Ecochem Ranko Saczek, Kołaczkowice 116, 42-120 Miedźno – chemia gospodarcza i środki czystości
6. Betoniarstwo Ryszard Dądela, ul. Turystyczna 61, Władysławów, 42- 120 Miedźno
7. Pamar, ul. Turystyczna 159, Władysławów, 42-120 Miedźno
8. Drew-mik P. Mikołowski, ul. Turystyczna 140, Władysławów, 42- 120 Miedźno
9. GS „Samopomoc chłopska" Piekarnia, ul. Leśna 11, 42-120 Miedźno
10. STOLJAN Zakład Produkcyjno – Usługowy, ul. Leśna 3, 42-120 Miedźno
11. GS „Samopomoc chłopska", ul. Częstochowska 30, 42-120 Miedźno
12. Stacja paliw A.D Chajdas, ul. Częstochowska 15, 42-120 Miedźno
13. Centrum ogrodnicze PPHU ZDZISŁAW Zdzisław Freus, ul. Częstochowska 13, 42-120 Miedźno
14. Brukarstwo Adam Sieja, ul. Wyzwolenia 88, 42-120 Miedźno
15. Tartak Edward Szymocha, ul. Wyzwolenia 104, 42-120 Miedźno
16. GRAND PRIX Przemysław Puchała F-P- M Import -Export, ul. Częstochowska 16, 42 - 120 Miedźno - sklep ogólnospożywczy, skład opału, usługi
17. AGROS Skład materiałów budowlanych, ul. Ogrodowa 4, 42-122 Ostrowy nad Olszą

18. FHU BŁACH POL, ul. Brzozowa 6, 42-122 Ostrowy nad Okszą - wytwarzanie produktów przemiału zbóż
19. Składy drzewne Eksport-Import, ul. Zakładowa 10 b, 42-122 Ostrowy nad Okszą
20. Skład Opału Lasota Stanisław, ul. Sportowa 40, 42-122 Ostrowy nad Okszą
21. Gospodarstwo Agroturystyczne POD ŻAGLAMI, 42-122 Ostrowy nad Okszą
22. PRYBUD s.c., ul. Władysława Jagiełły 17, 42-120 Miedźno
23. F.M. FLORPOL Łukasz Konieczny, ul. Władysława Jagiełły 23 a, 42- 120 Miedźno

1.3. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Rady Gminy Miedźno podjęła następujące uchwały:

28 września 2007 r.:
- Uchwała Nr 83/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zlokalizowanych wokół zbiornika wodnego " Ostrowy " w gminie Miedźno,
- Uchwała Nr 84/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Miedźno - tereny położone na wschód od drogi wojewódzkiej D-491,
- Uchwała Nr 85/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Miedźno w rejonie ulic: Częstochowskiej i Konopnickiej.
- Uchwała Nr 86/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mokra.
- Uchwała Nr 87/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mokra.
- Uchwała Nr 88/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszary leśne położone w północno - wschodniej części gminy Miedźno wraz z osadą leśną Nowy Folwark.

17 kwietnia 2008 r. :
- Uchwała Nr 138/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w sołectwie Ostrowy.
- Uchwała Nr 139/XIX/2008 w sprawie przestrzennego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mazówki w rejonie ulic: Zakładowej i Granicznej.
- Uchwała Nr 140/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowości Władysławów.
- Uchwała Nr 141/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowościach: Miedźno, Kołaczkowice, Wapiennik i Izbiska - tereny położone na zachód od drogi wojewódzkiej D-491.
- Uchwała Nr 142/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowościach: Wapiennik i Kołaczkowice.
- Uchwała Nr 143/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowości Borowa.
- Uchwała Nr 144/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego wyodrębnione obszary położone w miejscowości Borowa przeznaczone dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

Plany odnowy miejscowości.

Plany odnowy miejscowości zostały uchwalone dla 3 miejscowości gminy Miedźno – Borowa, Izbiska, Kołaczkowice ,Miedźno, Mokra, Ostrowy nad Okszą, Wapiennik, Władysławów.

Dokumenty zostały sporządzone na lata 2009-2015. Plany odnowy miejscowości zostały opracowane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Plany odnowy miejscowości zakładają realizację wielu działań ze sfery społeczno - kulturowej i gospodarczej życia mieszkańców. Celem planowych zadań i przedsięwzięć jest przede wszystkim:

- kształtowanie pozytywnego wizerunku wsi poprzez modernizacje i rozwój lokalnej infrastruktury społecznej, kulturalnej i sportowo-rekreacyjnej,
- rozwój i rozbudowa infrastruktury technicznej,
- stworzenie warunków do samorealizacji dzieci i młodzieży oraz stymulowanie aktywności zawodowej mieszkańców.

W związku z realizacją określonych zadań, w planach odnowy zostały wyszczególnione wspólne cele strategiczne dla wyżej wymienionych miejscowości, do których należą m.in.:

- budowa placów zabaw,
- doposażenie ogólnodostępnych świetlic dla dzieci i młodzieży
- budowa kanalizacji sanitarnej,
- poprawa spójności komunikacyjnej poprzez budowę dróg i chodników,
- organizacja festynów integracyjnych i promujących walory sołectw.

1.4. Uzbrojenie terenu

Zaopatrzenie w wodę

Według stanu na dzień 31.12.2014 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągowej wynosiła 128,61 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 0,38 km. Gęstość sieci wodociągowej w gminie wynosi 113,44 km/100 km^2. Łącznie, do sieci wodociągowej podłączonych jest 2147 budynków, z czego 1983 to budynki mieszkalne. Do 2013 r. ilość obiektów przyłączonych do sieci wodociągowej wzrosła o 37 obiektów. Budynki mieszkalne zaopatrzone w instalację wodociągową stanowią 97,3 % wszystkich obiektów.

Wszystkie miejscowości na terenie Gminy Miedźno posiadają sieć wodociągową administrowaną przez PWiK w Częstochowie. Uwarunkowania przyrodnicze, a szczególnie warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne sprawiły, że omawiany rejon jest bogaty w wody dobrej jakości. Źródłem zasilania sieci wodociągowej są wody podziemne pochodzące z:

- ujęcia Łobodno – gmina Kłobuck,
- 2 studni głębinowych w miejscowości Mokra II.

Ponadto na terenie gminy znajdują się studnie głębinowe w Wapienniku (3 otwory) i studnia głębinowa Rywaczki. Studnie te w chwili obecnej nie są eksploatowane, lecz stanowią swoistą rezerwę.

Odprowadzanie ścieków

Według stanu na dzień 31.12.2014 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość zbiorczej sieci kanalizacyjnej wynosi 40,11 km/100 km^2. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 4,5 km. Gęstość sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 35,43 km/100 km^2. Łącznie do sieci kanalizacyjnej przyłączono 1193 budynki mieszkalne. Skanalizowane budynki mieszkalne stanowią 58,42 % wszystkich obiektów. Zbiorcza sieć kanalizacyjna działa na terenie 6 z 10 sołectw, w tym 2 sołectwa są tylko częściowo skanalizowane.

Ścieki ze zbiorczej sieci kanalizacyjnej są dostarczane do jedynej, istniejącej na terenie gminy oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Ostrowach nad Okszą. Przepustowość oczyszczalni wynosi 500 m^3/dobę, docelowo powinna wynosić 1000 m^3/dobę. W okresach bezopadowych do oczyszczalni jest dostarczane maksymalnie 383 m^3/dobę, a w okresach opadowych wzrasta maksymalnie do 517 m^3/dobę. Średnia wartość wydajności działającej oczyszczalni to 1529 RLM.

W ciągu roku oczyszczalnia oczyszcza 140,1 tys. m^3 ścieków komunalnych. Dodatkowo, poza działającą zbiorczą siecią kanalizacyjną w gminie funkcjonuje 111 indywidualnych wiejskich oczyszczalni ścieków. Pozostałe gospodarstwa gromadzą ścieki sanitarne w zbiornikach bezodpływowych – okresowe wywożenie do oczyszczalni ścieków.

Na terenie gminy występuje sieć **kanalizacji deszczowej.**

Elektroenergetyka.

Źródła zasilania w energię elektryczną

Na terenie Gminy Miedźno nie ma zlokalizowanej żadnej stacji elektroenergetycznej WN/SN oraz nie

przebiegają żadne napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV.
Zlokalizowane są następujące obiekty elektroenergetyczne będące w eksploatacji Poleskie Sieci Elektroenergetyczne – Południe S.A.:
- linia 400 kV relacji Dobrzeń - Trębaczew,
- linia 400 kV relacji Joachimów -Trębaczew,
- w okolicy miejscowości Kolonia Miedźno linie łączą się w linię dwutorową 400kV Dobrzeń-Trębaczew, Joachimów - Trębaczew.

Zasilanie odbiorców na terenie Gminy Miedźno odbywa się sieciami średnim o napięciu 15 kV oraz sieciami niskiego napięcia 0,4 kV, które zasilane są ze stacji elektroenergetycznych WN/SN zlokalizowanych poza terenem gminy. Ponadto istnieją powiązania sieci na średnim napięciu między stacjami transformatorowymi, które mogą być odpowiednio konfigurowane w zależności od układu awaryjnego sieci.

Linie średniego napięcia

Długość linii średniego napięcia (SN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 50,3 km, w tym:
- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 47,7 km,
- sieć kablowa 2,6 km.

Na liniach średniego napięcia (SN) 15 kV, występują rezerwy przesyłowe, które umożliwiają pokrycie wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Stan sieci w zakresie średnich napięć jest dobry.

Linie niskiego napięcia

Długość linii niskiego napięcia (nN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 105,6 km, w tym:
- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 90,7 km,
- sieć kablowa 14,9 km.

Stacje transformatorowe

Na terenie Gminy Miedźno usytuowanych jest 48 stacji elektroenergetycznych.
Roczne zużycie energii elektrycznej na terenie Gminy Miedźno dla odbiorców na niskim napięciu wynosi ok. 2 763 MWh/rok.

Zaopatrzenie w gaz sieciowy

Gmina Miedźno nie jest zgazyfikowana. Mieszkańcy korzystają z gazu bezprzewodowego, dostarczanego w butlach.

Gospodarka odpadami

Gospodarowanie odpadami jest prowadzone na nowych zasadach ustalonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r, poz. 21) i ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391, z późn. zm.).
Zgodnie z planem gospodarki odpadami dla województwa śląskiego 2014 gmina wchodzi w skład regionu I, dla którego obsługi wyznaczono:
a) instalację do mechaniczno - biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w Sobuczynie,
b) sortownie odpadów komunalnych w: Sobuczynie oraz w Konopiskach i Zawierciu,
c) składowisko odpadów Sobuczynie oraz składowiska w: Konopiskach, Zawierciu, Lipiu Śląskim i Koszęcinie.

Paliwa płynne i stałe

W granicach gminy obecnie funkcjonuje jedna stacja benzynowa + LPG i dwie stacje LPG. Dystrybucją paliw stałych (węgiel, koks, miał) zajmują się podmioty gospodarcze, zlokalizowane w poszczególnych miejscowościach gminy.

Telekomunikacja

Poziom telefonizacji jest wysoki. Gmina korzysta z centrali telefonicznych. Na terenie gminy istnieje kilka stacji telefonii komórkowej.

Sieć drogowa

Podstawowe połączenia o znaczeniu regionalnym stanowią drogi wojewódzkie.

Droga wojewódzka nr 491 (DW491) – droga wojewódzka łącząca drogę krajową 42 w Raciszynie pod Działoszynem z drogami krajowymi 43 i 46 w Częstochowie. Przebiega przez województwo łódzkie i województwo śląskie. Wraz z drogą wojewódzką 486 jest częścią alternatywnej dla DK43 trasy o zbliżonej długości.
Droga wojewódzka nr 492 (DW492) – droga wojewódzka w południowej części województwa łódzkiego i północnej części województwa śląskiego, łącząca drogę wojewódzką 483 w Ważnych Młynach z drogą krajową 46 w Blachowni. W ciągu drogi, pomiędzy wsiami Ostrowy nad Okszą i Łobodno znajduje się drogowy odcinek lotniskowy Ostrowy. Odcinek ma długość 2200 m i szerokość 10 m.

Lokalne połączenia są zapewnione przez dobrze rozbudowaną sieć dróg powiatowych i gminnych. Drogi gminne przebiegające przez tereny zabudowane mają nawierzchnię utwardzoną, pokrytą asfaltem. Wzdłuż większości dróg gminnych brak utwardzonych poboczy.
Stosunkowo mała jest ilość chodników zlokalizowanych w pasach drogowych, szczególnie w granicach terenów wiejskich; chodniki są zlokalizowane głównie w centrach większych miejscowości.
W granicach gminy wyznaczono szlaki rowerowe przebiegające po drogach bocznych, gruntowych i leśnych.
Na terenie gminy funkcjonuje komunikacja publiczna prowadzona przez PKS oraz firmy prywatne.
Obszar gminy położony jest z dala od dużych aglomeracji miejskich, ale posiada z nimi dogodne połączenia komunikacyjne, co sprawia, że stanowi bazę wypadową dla mieszkańców Górnego Śląska i nie tylko.
Wieś gminna Miedźno od stolicy województwa, miasta Katowice, oddalona jest o ok. 96 km i ośrodka powiatowego, miasta Kłobuck - 10 km. Inne ośrodki miejskie powiązane komunikacyjne z Miedźnem to: Częstochowa - 22 km, Radomsko - 41 km, Bełchatów – 70 km, Lubliniec – 49 km, Wieluń – 46 km i Krzepice 20 km.

Wykaz numerów dróg gminnych w województwie śląskim

Numer drogi	Nazwa miejscowości	Opis przebiegu drogi o nadanym numerze
656001 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra I część zachodnia
656002 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra I część wschodnia
656003 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra II
656004 S	Mokra	Mokra II działka dr – 342/2, droga bez nazwy, przebiegająca przez tereny rolne i las (granica z gminą Popów)
656005 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra III
656006 S	Wapiennik	DP 2022 S, ul. Wołyńska, ul. Golczewska (cała)
656007 S	Wapiennik , Izbiska	DP 2022 S, droga bez nazw,y przebiegająca przez sołectwa Wapiennik i Izbiska (DW 491 ul. Częstochowska)
656008 S	Wapiennik,	DP 2022 S, ul. Wołyńska, ul. Majowa
656009 S	Wapiennik, Miedźno	DP 2022 S. ul. Wołyńska, ul. Akacjowa
656010 S	Wapiennik, Miedźno,	DW 491, ul. Częstochowska, ul. gen. Juliana Filipowicza + ul. Wiktorowska + ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość

	Kołaczkowice	Kołaczkowice Małe
656011 S	Izbiska	DW 491, ul. Częstochowska, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowości Izbiska Duża
656012 S	Miedźno, Izbiska	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Marii Konopnickiej + ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Izbiska Małe
656061S	Miedźno, Wapiennik, Kołaczkowice	ul. gen. Juliana Fiipowicza; droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Miedźno, Wapiennik i Kołaczkowice; granica z gminą Kłobuck
656013 S	Miedźno	DP 2027 S, droga bez nazwy, (cała) DP 2028 S ul. Wyzwolenia)
656014 S	Kołaczkowice	DW 491, ul. Częstochowska, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Kołaczkowice Duże
656015 S	Kołaczkowice	Działka dr – 409 w Kołaczkowicach, droga bez nazwy pomiędzy Kołaczkowicami Małymi, a Kołaczkowicami Dużymi
656016 S	Miedźno	DP 2022 S, ul. Ułańska, ul. gen. Juliusza Rómmla
656017 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Bolesława Prusa (cała), ul. Władysława Jagiełły
656018 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Henryka Sienkiewicza
656019 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, droga bez nazwy
6560 20 S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Elizy Orzeszkowej (cała)
6560 21S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, droga bez nazwy, DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły
6560 22 S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Ogrodowa (cała) + ul. Polna
6560 23 S	Miedźno	ul. Władysława Jagiełły, ul. Kazimierza Wielkiego
6560 24 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Juliusza Słowackiego (cała) DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły
6560 25S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Ogrodowa (cała) + ul. Polna (od Ogrodowa do DP 2028 S ul. Wyzwolenia), (DP 2028 S, ul. Wyzwolenia)
6560 26 S	Miedźno	ul. Wyzwolenia, ul. Dębowa (cała) + ul. Sosnowa (cała), DW 491, ul. Częstochowska
6560 27 S	Miedźno	DW 491 ul. Częstochowska, ul Łąkowa (cała), ul. Dębowa
6560 28 S	Miedźno	DW 491 ul. Częstochowska, ul Księżycowa (cała), DP 2028 S ul. Wyzwolenia
6560 29 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Słoneczna (cała), ul. Szkolna
6560 30 S	Miedźno	ul. Słoneczna, ul. Gwiezdna (cała), ul. Szkolna
6560 31 S	Miedźno	DP 2028 S, ul. Wyzwolenia, ul. Szkolna (cała),
6560 32S	Miedźno	ul. Księżycowa, ul. Sportowa (cała), wjazd na stadion sportowy
6560 33 S	Miedźno, Władysławów	ul. Władysława Jagiełły w Miedźnie, droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Miedźno i Władysławów, DP 2027 S, ul. Turystyczna we Władysławowie

6560 34 S	Władysławów	DP 2027 S, ul. Turystyczna, ul. Bujecka (cała), koniec zabudowy
6560 35 S	Władysławów	ul. Bujecka, ul. Leśna (cała); koniec zabudowy
6560 36 S	Władysławów	DP 2017, ul. Turystyczna, ul. Akacjowa (cała), ul. Nadrzeczna
6560 37 S	Władysławów	ul. Nadrzeczna, ul. Sosnowa (cała);
6560 38 S	Władysławów	ul. Nadrzeczna, ul. Wrzosowa (cała)
6560 39 S	Borowa, Władysławów	DP 2027 S, ul. Turystyczna, droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Borowa i Władysławów
6560 40 S	Borowa	DP 2027 S, droga bez nazwy
6560 41 S	Borowa,	Działka dr. 738, droga bez nazwy, koniec zabudowy
6560 42 S	Borowa,	DP 2027 S, droga bez nazwy, działka dr -1258
6560 43 S	Borowa, Ostrowy nad Okszą	DP 2027 S, droga bez nazwy w sołectwie Borowa + ul. Zadworna w Ostrowach nad Okszą (cała), ul. Tadeusza Kościuszki
6560 44 S	Ostrowy nad Okszą	Działka dr – 735, droga bez nazwy w sołectwie Borowa + ul. Kasztanowa w Ostrowach nad Okszą (cała), DW 492, ul. Brzeźnicka
6560 45 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zadworna, ul. Tęczowa (cała) + droga bez nazwy, DP 2028 S
6560 46 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Lipowa (cała) + droga bez nazwy, lasy państwowe
6560 47 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Sportowa (cała) + droga bez nazwy przez miejscowości Mazówki, koniec zabudowy
6560 48 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Sportowa, ul. Akacjowa (cała), DW 492, ul. Brzeźnicka
6560 49 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Tartakowa (cała), ul. Akacjowa
6560 50S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Brzeźnicka, ul. Zakładowa (cała), DP 1027 S
6560 51	Ostrowy nad Okszą	ul. Szkolna, ul. Parkowa (cała), ul. Zakładowa
6560 52 S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Brzeźnicka, ul. Szkolna (cała), ul. Zakładowa
6560 53 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Graniczna (cała), ul. Topolowa
6560 54 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Słoneczna (cała), ul. Graniczna
6560 55 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Topolowa (cała), ul. Graniczna
6560 56 S	Ostrowy nad Okszą	DP 1027 S, ul. Brzozowa (cała), ul. Leśna
6560 57 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Brzozowa, ul. Rakowska (cała) + ul. Leśna od ul. Rakowskiej do DP 1026 S, ul. Częstochowska, DP 1026 S,

		ul. Częstochowska.
6560 58 S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Tadeusza Kościuszki, ul. Ogrodowa (cała) + Łąkowa, DP 1026 S, ul. Częstochowska
6560 59 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Topolowa, droga bez nazwy, prowadząca do i po miejscowości Rywaczki, DW 492
656 060 S		DW 492, droga bez nazwy (cała), granica lasu

Sieć kolejowa

Podstawowe połączenia o znaczeniu regionalnym stanowi linia kolejowa nr 131 Tczew – Chorzów Batory, mająca znaczenie krajowe, stanowiąca odcinek linii AGC i AGTC oraz kolejowego korytarza transportowego (nr CE - 65). Komunikacja kolejowa osobowa ma znaczenie marginalne. Stacja kolejowa „Miedźno" znajduje się na terenie gminy Popów.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

Teren gminy Miedźno jest równinny, niskofalisty; na niewielkich obszarach zróżnicowany wzniesieniami i pagórkami o łagodnych skłonach. Obszar obniża się z zachodu na wschód, osiągając wysokość od ok. 225 m n.p.m. do ok. 190 m n. p. m.

Charakterystyczne dla ukształtowania krajobrazu są doliny rzek: Liswarty, i Białej Okszy, ze stromymi skarpami, otoczone lasami sosnowymi. Zwarte kompleksy lasów obejmują prawie 1/4 powierzchni gminy, a zwłaszcza jej wschodnią o północno - zachodnią cześć. Historia osadnictwa na terenie gminy Miedźno sięga zamierzchłych czasów.

Korzystne warunki środowiska naturalnego sprzyjały powstawaniu siedlisk ludzkich. Świadczą o tym cmentarzyska i liczne ślady pierwotnego osadnictwa i działalności człowieka. Zespoły osadnicze kształtowały się przy drogach lub w pobliżu cieków wodnych. Typowe dla tego terenu układy przestrzenne – rzędówka, zachowały się w układzie ruralistycznym Miedźna i Ostrów nad Okszą.

Do dzisiaj nie zachowały się na terenie gminy przykłady tradycyjnej zabudowy zagrodowej. Pojedyncze obiekty, wpisane do ewidencji zabytków, pochodzą z końca XIX wieku i początków obecnego stulecia. Są to przykłady architektury murowanej (cegła) i drewnianej, lecz znacznie przekształcone, bez wyraźnego detalu i charakterystycznych cech zabudowy siedliska.

O walorach przyrodniczo-krajobrazowych gminy decydują przede wszystkim :

- występujące duże kompleksy leśne, poprzecinane licznymi ciekami wodnymi i śródleśnymi łąkami,
- doliny rzek Liswarty, Kocinki i Białej Okszy,
- zbiornik wodny w Ostrowach nad Okszą,
- obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: pomniki przyrody – drzewa lub zespoły drzew,
- występujące zabytki (domy drewniane, kościoły, kapliczki),
- występujące w krajobrazie gminy liczne pozostałości zlodowacenia plejstoceńskiego; z formami polodowcowymi, wykształcone w postaci wzgórz morenowych, wałów i pagórów kemowych, stoliwa.

Teren gminy nie wyróżnia się ze względu na kształtowanie zabudowy lub jej walory architektoniczne. W granicach gminy występuje zabudowa typowo wiejska, z zabudową tradycyjną (parterową, z poddaszami, z dachami stromymi) oraz z licznymi budynkami murowanymi z 2 połowy XX wieku, stosunkowo wysokimi, często o niskich walorach architektonicznych i niedopasowanymi do otaczającej niskiej, tradycyjnej zabudowy.

Nowa zabudowa często ma charakter rezydencjonalny, cechuje się jednak niezbyt wysoką jakością architektury.

Dominuje zabudowa przyuliczna, w postaci budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących lub zbliźniaczonych.

Część z istniejących elementów zagospodarowania terenu, stanowiących o ładzie przestrzennym gminy, jest chroniona ustawowo. W ustaleniach planów miejscowych wymagane jest stosowanie zasad mających na celu ochronę ładu przestrzennego (w tym kształtowania linii zabudowy, wyglądu budynków, zasad lokalizacji reklam) oraz wprowadzenie ochrony dolin cieków wodnych przed zabudową.

Wieś Miedźno
Wzniesienie: 225,4 - 213 m n. p. m.; deniwelacja względna: 12,4 m.
Rzeźba terenu jest mało zróżnicowana fizjograficznie, występują niewielkie wzniesienia i rynny przepływowe. Przeważają łagodne skłony i wystawa południowa i północna. Użytki rolne oraz lasy wsi położone są w całości na równinie morenowej. Zabudowa wsi częściowo zwarta, częściowo kolonijna. Wieś Miedźno lokowana na prawie czynszowym (pierwszy dokument datowany jest na 1364 r.) - wieś królewska. W 1425 r. powstaje samodzielna parafia. Dokument z lustracji województwa krakowskiego z 1564 r. mówi, że mieszkało tu 33 chłopów a połowa z nich zajmowała się bartnictwem. Miedźno stanowiło wyposażenie starostów krzepickich. Pod koniec XVIII wieku w Miedźnie znajdował się dwór z zabudowaniami folwarcznymi, kościół pod wezwaniem św. Katarzyny z plebanią i szpitalem, browar z gorzelnią, trzy karczmy i około 100 budynków mieszkalnych. W pobliżu wsi funkcjonowały dwa młyny i wapiennik. W latach 1872 - 77 na miejscu spalonego, wybudowano nowy kościół parafialny. Dobra Miedźna składały się z folwarku Miedźno i Izbiska oraz wsi Miedźno i Borowa. Mieszkało tu ok. 1300 mieszkańców. W 1889 r. w Miedźnie zlokalizowano urząd gminy i powstała szkoła elementarna. W okresie międzywojennym otwarto siedmioklasową szkołę powszechną.
W Miedźnie zachował się układ „rzędówki" (od cmentarza do skrzyżowania z drogą na Borową). Zabudowa wsi - współczesna – bez żadnych cech indywidualnych, które można uznać za typowe dla miejscowości. Najcenniejsze obiekty wymagające ochrony to cmentarz ze starodrzewem i kościół parafialny na skrzyżowaniu z drogą na Działoszyn.
Kościół zbudowany był przez parafian w latach 1872-1877. W kościele znajduje się neogotycki ołtarz główny z XIX wieku z obrazem barokowym św. Katarzyny Aleksandryjskiej z pierwszej połowy XVIII wieku. Kościół wyposażony jest również w ołtarz boczny p.w. Św. Anny Samotrzeciej z pocz. XX w. i obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z 1927 r.. Ponadto znajduje się tu ambona o cechach neobarokowych z przełomu XIX/XX w., chrzcielnica o cechach neogotyckich z XIX/XX w,, konfesjonał o cechach neobarokowych z XIX/XX w., trzy feretrony z końca XIX w. i pocz. XX w. o cechach neobarokowych i neogotyckich, polichromia z drugiej połowy XIX w., wykonana przez Szulczyńskiego i Grafa, sceny figuralne wykonane przez S. Wittmana z 1909 r. i dzwon z 1597 r. Bezcenne są również: monstrancja z 1620 r., dzwon z 1597 r., przekazany do kościoła w Borowej, piękne lichtarze oraz zegar na wieży. Wszystkie wymienione obiekty znajdują się w ewidencji zabytków.
Ponadto:

- dom drewniany z początku XX wieku; kryty był gontem obecnie eternitem; dom drewniany, belki, powała, polepa, komin murowany z kamienia;
- dom murowany z końca XIX wieku,
- kapliczka św. Jana, powstała ok.1900 roku; początkowo mała kapliczka murowana ogrodzona płotkiem, zniszczona w 1939 roku przez Niemców - w 1945 roku została wybudowana nowa kapliczka do której wstawiono figurę św. Jana przechowywaną w kościele.

Wieś Ostrowy
Wzniesienie: 205 – 227,9 m n. p. m.; deniwelacja względna 22,9 m. Teren wsi jest równiną niskofalistą, zróżnicowaną licznymi wzniesieniami i płytami nieckowatymi dolinami.
Wschodnią część terenu rozcina dolina rzeki Okszy.
Wieś królewska w starostwie krzepickim. Dobra „Ostrowy" obejmowały wieś Ostrowy, Mokrą i folwark p.n. Nowy Folwark. W 1874 r. wieś liczyła ok. 800 mieszkańców.
Po zachodniej stronie Białej Okszy zachował się układ „rzędówki".
Zabudowania (architektura w większości współczesna) ciągną się wzdłuż ulic lokalnych.
Za najcenniejszy obiekt można uznać kościół parafialny pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli. Jako

dominanta wysokościowa jest elementem orientującym, charakterystycznym dla miejscowości. Budowa rozpoczęta 1937 roku a ukończona 1945 r.
Ponadto:

- dom z 1910 roku, drewniany, belki, powała, polepa, komin murowany z kamienia; z boku domu znajduje się obora dla zwierząt,
- trzy krzyże ustawione w celu ochrony mieszkańców Ostrów przed panującą cholerą w roku 1867; pobudowano je zaraz po opanowaniu epidemii, aby zapobiec następnym, najpierw jako drewniane następnie metalowe.

Wieś Mokra
Wzniesienie: 225 – 252,3 m n.p.m.; deniwelacja względna 27.3 m. Dominuje rzeźba terenu niskofalista o nieznacznym zróżnicowaniu fizjograficznym; występują tu tylko nieliczne, łagodne wzniesienia i rynny przepływowe z łagodnymi skłonami. Najwyższe wzniesienia występują w środkowej części, tworząc garb wododzielny o przebiegu równoleżnikowym oddzielającym dorzecza białej Okszy i Rębielanki. Wieś podzielona jest na trzy kolonie.
Najstarsza część znajdowała się na drodze prowadzącej z Miedźna do Wilkowiecka, posiadała własny kościół parafialny. Pod koniec XIX wieku liczyła 600 mieszkańców i posiadała szkołę początkową. Obecnie zabudowa bez wyróżniających cech, rozwija się wzdłuż dróg lokalnych.
Z dawnego układu pozostała, zachowana do dzisiaj, kaplica św. Szymona i Judy, będąca niegdyś centralną częścią osady. Drewniany zabytek, wybudowany w latach 1708 -1709 przez ks. Ksawerego Lisowieckiego, jako wotum dziękczynne za wydany przez św. Rotę pomyślny wyrok dla konwentu w Kłobucku, który dotyczył egzepcji spod władzy klasztoru krakowskiego. Kościół w Mokrej zawiera w swoim wnętrzu zabytkowy ołtarz neobarokowy z XIX w. z figurami św. apostołów Macieja i Jakuba Młodszego. Wokół kościoła rosną ponad trzystuletnie lipy i dęby. Kościół wpisany do Rejestru Zabytków.
Miejscowość charakteryzuje dominanta pomnika upamiętniającego miejsce i bohaterów jednej z pierwszych bitew kampanii wrześniowej 1939 r., stoczonej między Wołyńską Brygadą Kawalerii pod dowództwem płk. Dypl. Juliana Filipowicza, a IV pancerną dywizją niemiecką. W pobliskiej szkole znajduje się Izba Pamięci poświęcona uczestnikom bitwy, a na ścianie budynku - pamiątkowa tablica. Prochy poległych żołnierzy Wołyńskiej Brygady Kawalerii spoczywają z zbiorowej mogile na cmentarzu w Wapienniku.
Zachował się przykłady budownictwa drewnianego:

- dom drewniany z roku 1910.

Wieś Izbiska
Wzniesienie 222 – 230,9 m n.p.m.; deniwelacja względna 8,9 m. Wieś położona na płaskiej równinie, rzeźba terenu mało urozmaicona.
W 1882 r. folwark należący do dóbr Miedźno liczył ok. 100 mieszańców. Zabudowania ciągnące się wzdłuż drogi biegnącej przez wieś, bez wyraźnych cech architektury lokalnej.
Charakterystyczne obiekty dla miejscowości:
Izbiska Małe:

- kapliczka murowana z początku XX wieku, kilka razy przebudowywana, pierwotnie w kształcie obecnego przedsionka, następnie dobudowano resztę,
- krzyż metalowy z 1945 roku, postawiony przy drodze Częstochowa – Działoszyn w intencji Ryszarda Drosika, który zginał śmiercią tragiczną.

Wieś Suchany
Wzniesienie 205 -215 m n. p. m.; deniwelacja względna 10 m. Krajobraz zróżnicowany. Równina morenowa, rozcięta doliną cieku okresowego, opada łagodnie w kierunku północnym, gdzie urywa się stromą skarpą nad doliną Liswarty.
Osada XVIII - wieczna. Było tu osiedle młyńskie i tzw. pustka. Liczące w 1827 r. ok. 70 mieszkańców. Zabudowa wsi ciągnie się wzdłuż drogi lokalnej, biegnącej równolegle do doliny rzeki.

Wieś Borowa
Wzniesienie 190 – 215,4 m n. p. m.; deniwelacja względna 25.4 m. Dolina Białej okszy dzieli teren wsi na trzy części: zachodnią - pagórkowatą, środkową - stanowiącą dolinę Białej Okszy, wschodnią - równinną. Obszar wsi jest silnie zalesiony. Pojedyncze zagrody powstały na tzw. pustkowiach. Obecna zabudowa, o znacznym rozproszenia, występuje przy lokalnych drogach.
W miejscowości Borowa zachowały się przykłady budownictwa drewnianego i murowanego oraz kapliczki podtrzymujące wizerunek charakterystycznej wsi polskiej:

- kapliczka przydrożna z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej, nad nią krzyż drewniany,
- krzyż drewniany na rozstaju dróg.

Wieś Kołaczkowice
Wzniesienie 226 - 256 m n.p.m.: deniwelacja względna 30 m. Teren dzieli się wyraźnie na dwie części: część południową, mniej zróżnicowaną fizjograficznie, łagodnie nachyloną w kierunku wschodnim oraz cześć północną o bardziej zróżnicowanej rzeźbie.
Zabudowania ciągną się wzdłuż dwu równoległych dróg lokalnych, biegnących w dość znacznej od siebie odległości. W 1882 r. Kołaczkowice A liczyły 225 mieszkańców, Kołaczkowice B - 100. Zabudowa rzędowa, z przedogródkami, bez wyraźnych cech architektury lokalnej. W miejscowości zachowały się przykłady budownictwa podtrzymujące wizerunek charakterystycznej wsi polskiej:

- krzyż metalowy postawiony na betonie, na podstawie widnieje data 1889 rok i napis „Jezu ufam Tobie".

Wieś Władysławów
Wzniesienie: 195 – 205,6 m n.p.m.; deniwelacja względna 10,6 m. Obszar wsi stanowi płaską równinę morenową. Na północy występuje niewielki skrawek doliny Liswarty, ograniczonej wyraźnie zarysowana krawędzią. W obrębie doliny występuje pas terasy zalewowej oraz fragmenty teras wyższych. Zabudowa ciągnie się wzdłuż drogi lokalnej, prowadzonej równolegle do doliny rzeki. Większość zabudowy przekształcona na cele letniskowe i rekreacyjne. Zabytki: kościół pw. Św. Antoniego Padewskiego. Kościół został poświęcony i oddany do użytku w 1995 roku. Zachowały się również przykłady budownictwa drewnianego i murowanego.

Wieś Wapiennik
Wzniesienie 222-238 m n.p.m.; deniwelacja względna 6,5 m. Obszar wsi stanowi równinę płaską obniżającą się ku dolinie Białej Okszy. Wieś współczesna z początków XX wieku.
Wapiennik, tzw. Wiktorów:

- przydrożna Kapliczka z figurka Matki Bożej Niepokalanego Poczęcia; obok krzyż metalowy z Jezusem.

Na charakter zagospodarowania wsi znajdujących się na terenie gminy, wpływ ma przede wszystkim dominująca funkcja, tj. produkcja rolnicza. Utworzenie nowych terenów zaspokajających rosnące potrzeby rozwoju siatki osadniczej gminy upatruje się w funkcji mieszkaniowej i rekreacyjno - usługowej.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska

3.1. Warunki geologiczno – inżynierskie

Położenie geograficzne, rzeźba terenu
Gmina położona jest w obrębie Wyżyny Wieluńskiej, rozciągającej się między Wieluniem a Częstochową. Wyżyna Wieluńska stanowi część płyty jurajskiej, która przedłuża się w kierunku południowo – wschodnim, tworząc makroregion Wyżyny Krakowsko - Częstochowskiej. Ponieważ

zabudowa jest z innych utworów (lias-dogger), nie posiada tak różnorodnego krajobrazu jak Jura Krakowsko - Częstochowska. Teren jest falisty, w wielu fragmentach płaski, a jego rzędne mieszczą się w granicach od 190,0 m n. p. m. w części północnej do 255,0 m n. p. m. w części południowo-zachodniej.
Wyróżniające się pod względem rzeźby terenu są istniejące doliny rzeczne. Na obszarze gminy brak jest obszarów o najwyższych walorach krajobrazowych, ostańców, głazów narzutowych i wyrobisk, bezwzględnie wymagających objęcia ochroną prawną. Można wyróżnić obszary o najwyższych walorach abiotycznych (dot. to m in. istniejących skarp rzecznych).

Warunki fizjograficzne stwarzające utrudnienia w zagospodarowaniu terenu
Jary i osuwiska
Wzdłuż dolin rzecznych występują jary, brak jest osuwisk. Jary są wykluczone z zainwestowania, ze względu na niekorzystne warunki posadowienia. Konieczność ochrony tych terenów jest uzasadniona również ich wysokimi walorami krajobrazowymi.

Tereny zalewowe
Przez teren gminy przepływa rzeka Liswarta, dla której Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu sporządził Studium ochrony przeciwpowodziowej. Dla pozostałych cieków, tj. rzeki Kocinki i rzeki Białej Okszy Dyrektor RZGW nie sporządził studium ochrony przeciwpowodziowej. Dla rzeki Liswarty (km 0-85), zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi zostały opracowane mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego. Niezależnie od powyższego na terenie gminy występują obszary zagrożone wystąpieniem powodzi lub podtopień nazwane terenami zalewowymi. Na przedmiotowym obszarze obowiązują zakazy, zgodne z ustawą Prawo wodne. W szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią dyrektor RZGW może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zwolnić od zakazów określonych w art. 88 1 ust. 1 ustawy Prawo wodne. Dyrektor RZGW może również, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów określonych w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.

Tereny podmokłe
Obszary gminy w swej przeważającej części są zaliczane do gleb okresowo lub stale za suchych, jedynie niewielkie powierzchniowo tereny zaliczane są do podmokłych, nieodpowiednich dla realizacji zabudowy, ze względu na niekorzystne warunki posadowienia i wysoki poziom wód gruntowych. Są to zazwyczaj obszary łąk i pastwisk, położonych wzdłuż istniejących rowów melioracyjnych.

Tereny zmeliorowane
Na obszarze gminy występują tereny zmeliorowane. Lokalizacja zabudowy w granicach tych terenów jest niekorzystna ze względu na wysoki poziom wód gruntowych. Realizacja zabudowy na tych terenach wymaga każdorazowo opracowania projektu przebudowy istniejącego drenażu, w uzgodnieniu z właściwymi terenowo jednostkami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie melioracji.

3.2. Budowa geologiczna utworów powierzchniowych

Pod względem geologicznym obszar gminy Miedźno leży w obrębie wyżyny krakowsko – częstochowskiej, będącej częścią składową monokliny śląsko-krakowskiej. Najstarszymi utworami są osady należące do retyko - ilasu, wykształconymi w facji ilasto - łupkowej z przewarstwieniami piasków i piaskowców. Miąższość ich wynosi od 15 m do 50 m. Kompleks osadów doggeru rozpoczynają warstwy kościeliskie wykształcone w formie słabo zwięzłych piaskowców różnoziarnistych z wkładkami gruboziarnistych piasków i żwirów. Warstwy kościeliskie podścielają zasadniczy spągowy poziom rudy i stanowią warstwę przewodnią dla rejonu częstochowskiego. Bezpośrednio na warstwach kościeliskich zalega kompleks iłów rudonośnych daje się wyróżnić cztery poziomy rud. Najwyższe piętro doggeru stanowią utwory keloweju, osiągające

miąższość od kilku do kilkunastu metrów. Wykształcone są w postaci piaskowców wapnistych, krzemionkowo - wapnistych z glaukonitem i żyłkami kalcytu. Miąższość doggeru wynosi średnio 200 m. Utwory jury górnej – malmu występują prawie na całym obszarze gminy. Miąższość ich waha się od kilkudziesięciu do kilkuset metrów. Reprezentowane są przez wapienie jamo - szare margliste. W centralnej i południowo - zachodniej części gminy odsłaniają się one na powierzchni wychodni. Utwory czwartorzędowe zalegają bezpośrednio na osadach jury i pokrywają prawie cały obszar gminy. Miąższość ich jest bardzo zmienna i waha się od 3 m do 40 m, zwiększając się w kierunku północnym. Utwory czwartorzędowe cechują się również dużą zmiennością w wykształceniu pionowym. W sekwencji utworów czwartorzędowych wyróżnia się gliny zlodowacenia środkowopolskiego i południowo- polskiego, przedzielone osadami piaszczysto- żwirowymi. Plejstocen na obszarze gminy wykształcony jest głównie w postaci różno - ziarnistych piasków zaglinionych oraz glin zwałowych szarobrunatnych z otoczakami i głazikami skał północnych. Osady holoceńskie głównie mady i piaski rzeczne występują w dolinach rzek: Liswarty i Białej Okszy.

3.3. Gleby

Gleby, które wykształciły się na terenie Gminy Miedźno, są w większości glebami piaszczystymi, okresowo lub stale suchymi, o niskim (rzadziej średnim) stopniu kultury. Tym samym, gleby te są ubogie w próchnicę i składniki pokarmowe i nie są odpowiednie pod produkcję rolną. Grunty klas bonitacyjnych I, II i III a w ogóle nie występują na terenie gminy, grunty klasy III b występują tylko we wsi Mokra, klasy IV a i IV b stanowią razem niecałe 25% ogólnej powierzchni gruntów rolnych, klasy V i VI kolejno 50,3 i 24,7 %. Tym samym, na terenie Gminy Miedźno przeważają grunty słabej jakości (klasy V - VI z) które, wraz z odpowiednimi klasami użytków zielonych, stanowią 72,9 % ogólnej powierzchni użytków rolnych. Grunty średniej jakości (klasy IV a – IV b) stanowią 26,2 %, a dobrej jakości (klasy I - III b) tylko około 0,8 %.

Charakterystyka jakości użytków rolnych na terenie Gminy Miedźno

Lp.	Obręb	Powierzchnia użytków rolnych bez sadów	Powierzchnia użytków rolnych – bez sadów					
			gruntów dobrej jakości		gruntów średniej jakości		gruntów słabej jakości	
		ha	ha	%	ha	%	ha	%
1	Borowa	456.4260	0,13	0,03	13,16	2,88	443,14	97,09
2	Izbiska	263.4597	0	0	32,66	12,4	230,8	87,6
3	Kołaczkowice	387.6302	0	0	283.2653	73.08	104.3649	26.92
4	Mazówki	415.6721	0	0	15.3661	3.70	400.3060	96.30
5	Miedźno	1558.2719	16.5476	1.06	288.4663	18.51	1253.2580	80.43
6	Mokra	727.9429	31.4506	4.32	511.6992	70.29	184.7931	25.39
7	Ostrowy	1030.0959	0	0	125.0160	12.14	905.0799	87.86
8	Suchany	92.3037	0	0	0	0	92.3037	100
9	Wapiennik	293.8272	0	0	173.3082	58.94	120.5190	41.06
10	Władysławów	355.5597	0	0	21.6595	6.09	333.9002	93.91
Gmina ogółem		**5581.1893**	**48.5552**	**0.86**	**1464.6051**	**26.24**	**4068.4610**	**72.9**

Źródło: Program prac urządzeniowo-rolnych dla Gminy Miedźno, 2009

Na obszarze gminy występują tereny zmeliorowane – granica tych terenów została oznaczona na planszy graficznej. Regulacja stosunków wodnych prowadzona jest również rowami otwartymi.

Występowanie surowców mineralnych
Na terenie gminy Miedźno występują następujące grupy surowców:
- krzemionkowe luźne (piaski, żwiry),
- węglanowe (wapienie jurajskie-płytowe, grubopłowicowe),

- rudy żelaza (syderyty ilaste).

3.4. Wody

Wody podziemne

Obszar gminy Miedźno wg mapy hydrogeologicznej polski 1 : 200 000 arkusz Kluczbork należy w całości do tzw regionu wieluńsko - krakowskiego (podregion krakowsko - częstochowski). Występowanie głównego użytkowego poziomu wodonośnego związane jest ze skałami węglanowymi jury górnej. Są to szczelinowate spękane wapienie i margle.

Zasilanie poziomu odbywa się przez infiltracje wód opadowych przez utwory czwartorzędowe lub bezpośrednio w strefie wychodni jury górnej. Wody związane z tym poziomem charakteryzują się bardzo dobrą jakością, w większości należą do I klasy jakości wód. Południowa część gminy znajduje się w strefie ochrony pośredniej jednej ze studni ujmujących wodę. Piętro wodonośne czwartorzędowe ma znacznie mniejsze znaczenie użytkowe. Miąższość wodonośna waha się od kilku do kilkunastu metrów a potencjalna jego wydajność to kilkanaście w $3m^3/h$.

Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

W latach 2010-2012 w ramach podsystemu monitoringu jakości wód podziemnych badania w województwie śląskim będą prowadzone w odniesieniu do jednolitych części wód odziemnych (w tym części uznanych za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu). Główny Inspektorat Ochrony Środowiska koordynował będzie badania prowadzone przez Państwowy Instytut Geologiczny w jednolitych częściach wód podziemnych, celem dostarczenia danych o jakości wód podziemnych dla potrzeb związanych z osiągnięciem dobrego stanu chemicznego określonego przez Ramową Dyrektywę Wodną (RDW).

Badania prowadzone będą w oparciu o krajową sieć pomiarową modyfikowaną pod kątem dostosowania do wymagań RDW w zakresie monitoringu diagnostycznego i operacyjnego oraz sieć regionalną uzupełniającą badania pod kątem ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wykorzystywanych na terenie województwa do celów pitnych. Na terenie Gminy Miedźno zlokalizowane są punkty pomiarowe dla wód podziemnych należący do regionalnej sieci monitoringu wód podziemnych:

- J307/R Mokra,
- J308/R Rywaczki,

Tabela: Wyniki badań jakości wód podziemnych przeprowadzonych przez WIOŚ w Katowicach w 2012 roku w ramach monitoringu regionalnego na terenie Gminy Miedźno.

Nazwa pkt.		Mokra	Rywaczki
Nr pkt.		J307	J308
Data poboru		27-04-2012	27-04-2012
	Czas poboru	8:40	9:25
	Nr laboratoryjny próbki	3231	3232
Wskaźnik	Jednostka		
Temperatura	°C	10,3	10,5
Odczyn	pH	7,1	7,7
Tlen rozpuszczony	mgO_2/l	1,5	0,4
PEW w 20^0C	µS/cm	732	309
Wapń	mg Ca/l	120	47
Magnez	mg Mg/l	8,3	3,1
Sód	mg Na/l	11	3,9
Potas	mg K/l	1,7	0,85
Żelazo ogólne	mg Fe/l	0,036	0,49
Cynk	mg Zn/l	0,029	<0,01

Mangan	mg Mn/l	<0,005	<0,005
Ołów	mg Pb/l	0,0019	0,011
Kadm	mg Cd/l	<0,00002	0,0011
Glin	mg Al/l	0,03	0,02
Bor	mg B/l	<0,08	<0,08
Bar	mg Ba/l	0,04	0,02
Miedź	mg Cu/l	<0,005	<0,005
Nikiel	mg Ni/l	<0,005	0,01
Chrom ogólny	mg Cr/l	<0,005	<0,005
Arsen	mg As/l	<0,01	<0,01
Amoniak	mg NH_4/l	<0,1	<0,1
Azotany	mg $N0_3$/l	31	<0,44
Azotyny	mg $N0_2$/l	<0,01	<0,01
Siarczany	mg SO_4/l	71	8,4
Chlorki	mg Cl/l	36	5,1
Fosforany rozp.	mg PO_4/l	0,11	0,06
Fluorki	mg F/l	0,14	0,12
Wodorowęglany	mg HCO_3/l	241	145
OWO	mg C/l	<1	1
Rtęć	mg Hg/l		

Źródło: WIOŚ Katowice

Dla punktu Mokra w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości III. Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, SO_4, HCO_3
- dla klasy III – NO_3, Ca.

Dla punktu Rywaczki w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości II. Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, Fe, Mn.

Wody powierzchniowe

Omawiany obszar leży w zlewni rzeki Liswarty, będącej lewobrzeżnym dopływem Warty. Wody powierzchniowe, system rowów otwartych, są odprowadzane do Białej Okszy, Liswarty i Dziuni (dopływ Opatówki). Na rzece Biała Oksza w Ostrowach jest zrealizowany zalew. Jest to akwen retencyjny o powierzchni 39 hektara. Lustro wody ma szerokość od 200 do 250 metrów i długości ok. 1700 m, mający znaczenie rekreacyjne i dodatkowo łagodzący wezbrania powodziowe.
Wody uznaje się za zanieczyszczone związkami azotu, jeżeli stężenia azotanów wynoszą powyżej 50 mg NO_3/dm^3, dla stężeń 40-50 mg NO_3/dm^3, wody uznaje się za zagrożone. Analiza stężeń średniorocznych azotanów w badanych punktach nie wykazała stężeń powyżej 40 mg $NO_3/dm^{3.}$

W ramach badań w 2011 r. punkt uzyskał następującą ocenę:

- Stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany
- Stan chemiczny – PSD - przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne
- Stan jcw – zły.

Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych na terenie gminy są głównie ścieki bytowe oraz nawozy i środki ochrony roślin stosowane w rolnictwie. Zagrożenie jest relatywnie większe w zachodniej części gminy ze względu na lepiej rozwiniętą sieć hydrograficzną, przez co zanieczyszczenia wymywane z pól szybciej przedostają się do wód powierzchniowych, szczególnie jeżeli pola orne sąsiadują bezpośrednio z ciekami i rowami melioracyjnymi. Zagrożenie jest mniejsze, gdy wzdłuż cieków dobrze jest rozwinięta obudowa biologiczna (pasy łąk, zakrzaczeń i zadrzewień).

3.5. Klimat

Obszar gminy Miedźno należy do częstochowsko - kieleckiej dzielnicy klimatyczno - rolniczej.

Temperatura powietrza
Średnia temperatura powietrza wynosi 7,5 st. C, amplituda roczna waha się w granicach 21-23 st. C. Minimum tej temperatury przypada na styczeń -3 st. C, maksimum na lipiec 17,6 st. C. Ostatnie przymrozki wiosenne występują w drugiej połowie kwietnia, czasami maja, a pierwsze dni z przymrozkami jesiennymi przypadają na połowę października.

Opady - suma roczna waha się w granicach 650 - 700 mm. Maksimum opadów przypada na miesiące letnie, a szczególnie na lipiec. Długość zalegania pokrywy śnieżnej wynosi 60-80 dni, a w rozbiciu na miesiące przedstawia się następująco: listopad - 2,6, grudzień - 13,8, styczeń – 23,2, luty - 19, marzec - 12,8. W okresie zimy pokrywa śnieżna często zanika, co niekorzystnie wpływa na przezimowanie ozimin. Obszar województwa częstochowskiego, a więc i gminy, leży w obrębie drugorzędnego szlaku gradowego w strefie III o dużym stopniu niebezpieczeństwa szkód (15-20 % ryzyka plonów).

Zachmurzenie i wiatry
Największe zachmurzenie przypada na miesiąc listopad, grudzień i luty, najmniejsze na styczeń i wrzesień. Przeważają wiatry zachodnie (18,8 %) z udziałem wiatrów południowo-zachodnich (17,8 %); wiatry północno - wschodnie częściej występują w okresie zimy – 12 %. Występowanie cisz jest dość wysokie - wynosi 22,4 % obserwacji.

Wilgotność powietrza
Wilgotność względna na omawianym obszarze najwyższe wartości (85 – 88 %) osiąga w miesiącach listopad - luty, najniższe (71 - 78 %) w okresie od maja do lipca. Mgły częściej występują w zimie nad wilgotnymi dolinami i obniżeniami, niż nad obszarami suchymi, wyżej położonymi. Średnia roczna suma dni z mgłą wynosi 28,5 dni, z czego na okres zimowy przypada 18,6 dni.

3.6. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Rolnictwo
Powierzchnia użytków rolnych w gminie Miedźno wynosi 5 313 ha. Na tym areale funkcjonuje 1 273 indywidualnych gospodarstw rolnych, z czego jedynie 310 zajmuje się wyłącznie prowadzeniem produkcji towarowej na rynek. Pozostałe gospodarstwa prowadzą produkcję rolniczą głównie na własne potrzeby. Tylko dla 65 gospodarstw rolnictwo jest jedynym źródłem utrzymania. Wysokość wskaźnika osób pracujących w rolnictwie na 100 ha jest bardzo niekorzystna i wynosi 40 osób/100 ha. Prawie 40 % gospodarstw prowadzi produkcję roślinną i tyle samo - zwierzęcą. Gospodarstwa o wielkości powyżej 5 ha są dobrze wyposażone w maszyny i urządzenia rolnicze.
Średnia długość okresu wegetacyjnego wynosi 212 dni.
Położenie gminy sprzyja produkcji roślinnej. Najlepsze warunki agroklimatyczne znajduje tu żyto; warunki agroklimatyczne dla pszenicy, jęczmienia jarego i owsa są na poziomie średniej wojewódzkiej. Podobnie jest z warunkami uprawy kukurydzy, ziemniaków, buraków cukrowych. Najlepsze warunki do uprawy znajduje tu koniczyna czerwona.

Klasyfikacja gleb
Teren gminy charakteryzuje się przewagą gleb piaszczystych, w większości okresowo lub stale za suchych. Występujące tu gleby mają niski, a tylko rzadko średni, stopień kultury.

Według klas bonitacyjnych udział w gruntach ornych wynosi:
klasy III b - 0,2 % (12 ha)
klasy IV a -5.6 % (113 ha)
klasy IV b - 19,2 % (1073 ha)

klasy V - 49,6 % (2769 ha)
klasy VI -25,4 % (1422 ha)

Użytki zielone obejmują:
gleby klasy IV - 43 % (167 ha)
klasy V – 28,1 % (107 ha)
klasy VI - 20,5% (78 ha)
klasy Vi z – 7,6%(29 ha)

Udział gleb według kompleksów wynosi:
- 3 pszenny, wadliwy - 0,3 % (15 ha)
- 4 żytni bardzo dobry – 2,0 % (107 ha)
- 5 żytni dobry – 6,0 % (331 ha)
- 6 żytni słaby - 46,1% (2526 ha)
- 7żytni bardzo słaby - 36,2 % (1987 ha)
- 8zbożowo-pastewny mocny – 5,6% (309 ha)
-9zbożowo-pastewny słaby – 5,6% (309 ha)

Użytki zielone zajmują zaledwie 3,0 % powierzchni użytków rolnych.
Przeważające powierzchniowo kompleksy glebowe - żytni słaby, wytworzony z piasków oraz żytni bardzo słaby, wytworzony z piasków luźnych całkowitych oraz piasków słabogliniastych z piaskiem luźnym lub gliną w podłożu - są ubogie, zarówno pod względem zawartości składników pokarmowych, jak i próchnicy. Pod względem warunków glebowych rejon Miedźna należy do słabszych dla produkcji rolnej w rejonie. Najlepsze gleby występują w zachodniej i południowej części gminy, w rejonie: Mokrej, Kołaczkowic i Miedźna.

Ogólne właściwości uprawowe gleb
Grunty orne są łatwe do uprawy, w większości miejscowości są to gleby bardzo lekkie, w których występuje piasek luźny lub słabogliniasty oraz lekkie, w których występują piaski gliniaste (w Ostrowach n/Okszą, Mazówkach, Suchanach, Borowej) lub gleby z niewielkim udziałem gleb średnich, w których występują gliny lekkie (Władysławów 1%, Miedźno 2%, Mokra 5,6%, Izbiska 7%). Większy udział gleb średnich występuje w Kołaczkowicach - 41% oraz w Wapienniku 22,5 %.

Wymagania dotyczące nawożenia gleb
Gleby na obszarze gminy są bardzo ubogie, warunkiem uzyskania dobrych plonów jest prawidłowe nawożenie gleb, ze szczególnym uwzględnieniem wapniowania gleb.

3.7. Leśna przestrzeń produkcyjna

Lasy stanowiące własność skarbu Państwa są zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Kłobuck. Powierzchnia lasów państwowych w granicach administracyjnych gminy wynosi 3 892,5 ha. Gospodarka w lasach prowadzona jest zgodnie z planem urządzenia lasu posiadanym przez Nadleśnictwo. Zgodnie z tym planem, nie planuje się prowadzenia dodatkowych zalesień na terenach zarządzanych przez Nadleśnictwo ani też powiększania areału lasów poprzez wykup i zalesienia terenów osób fizycznych. Lasy Skarbu Państwa na terenie gminy mają częściowo charakter lasu ochronnego (północno-wschodnie obrzeża gminy) - ze względu na uszkodzenia lasu przez przemysł oraz występowanie fragmentów lasów cennych przyrodniczo i lasów wodochronnych. Lasy położone w zachodniej części gminy (okolic wsi Mokra i Kołaczkowice) nie są zaliczone do lasów ochronnych, mają charakter lasu gospodarczego.
Dla lasów stanowiących własność osób fizycznych sporządzono uproszczony plan urządzenia lasów będących podstawą do prowadzenia gospodarki leśnej.
Lasy stanowiące własność osób fizycznych mają charakter lasu gospodarczego (nie są zaliczane do lasów ochronnych).
Gmina Miedźno w niemal 43 % pokryta jest lasami. Lasy, jako pierwotny, najtrwalszy układ

ekologiczny (ekosystem) stanowi nierozerwalny związek pomiędzy żywymi organizmami leśnymi, a miejscem ich bytowania, tj. biotopem, powszechnie zwanym – siedliskiem, który poprzez zespół czynników abiotycznych, takich jak: gleba, woda, światło, temperatura - określają warunki i możliwości tworzenia się i występowania określonej biocenozy, tj. różnorodności siedlisk leśnych. Z siedliskowym typem leśnym ściśle związany jest skład i udział drzew tworzących drzewostan danego obszaru, jeśli dany kompleks leśny ma charakter naturalny lub został stworzony przez człowieka, zgodnie z wymaganiami siedliskowymi danego drzewostanu, czyli drzewa zostały posadzone na odpowiadającym im typie siedliskowym lasu. Znajduje to potwierdzenie na przykładzie drzewostanów nadleśnictw Kłobuck i Herby obejmujących lasy i grunty leśne obszaru powiatu kłobuckiego, podlegające Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach. W tym przypadku na podział administracyjny nałożyły się różnice fizjograficzno – siedliskowe. Dlatego też prawdopodobnie z powodu bardziej suchych warunków siedliskowych na jurajskich obszarach Wyżyny Wieluńskiej, w lasach Nadleśnictwa Kłobuck nie odnotowano w drzewostanie 5 gatunków, m. in.: brzozy omszonej, olszy szarej, a nawet takich drzew, jak lipa, jabłoń i jarząb. Również, prawdopodobnie z tego samego powodu, znacznie większy udział w drzewostanie ma dominująca na tym obszarze – sosna: w Nadleśnictwie Kłobuck (87,37 %), w nadleśnictwie Herby (75,77 %), odwrotnie niż świerk: 1,74 % w Nadleśnictwie Herby i tylko 0,46 % w Nadleśnictwie Kłobuck.

Siedliskowe typy leśne w lasach państwowych powiatu kłobuckiego w 2005 r.

Las mieszany bagienny	Lmb	Ndl. Kłobuck (udział w %)
Bór mieszany świeży	Bmśw	58,36
Las mieszany świeży	Lmśw	14,16
Bór świeży	Bśw	9,72
Bór mieszany wilgotny	Bmw	6,83
Las mieszany wilgotny	Lmw	8,96
Las wilgotny	Lw	0,68
Las świeży	Lśw	0,49
Ols jesionowy	Olj	0,12
Ols typowy	Ol	0,37
Bór wilgotny	Bw	0,30
Bór mieszany wilgotny	Bmw	0,02
Las mieszany bagienny	Lmb	-

W granicach administracyjnych gminy występują kompleksy leśne, w tym obszary lasów ochronnych. Do lasów ochronnych został zaliczone kompleksy leśne stanowiące własność skarbu państwa. Ustalenia związane z ochroną tych terenów znajdują się w planie urządzania lasów.
W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną zapewniającą utrzymanie spełnianych funkcji ochronnych. Istnienie takich form ochronnych na terenie lasów położonych w granicach gminy w zasadniczy sposób wpływa na możliwości ich wykorzystywania dla celów rekreacyjnych. Racjonalna gospodarka leśna zapewnia: ochronę gleb i terenów szczególnie narażonych na zniszczenie lub uszkodzenie oraz ochronę wód powierzchniowych i głębinowych. Właściwa gospodarka leśna pozwala miejscowym lasom na spełnianie różnych funkcji, które można podzielić na dwie podstawowe grupy: funkcja produkcyjna i pozaprodukcyjna. Funkcje produkcyjne (gospodarcze) lasu polegają na zdolności do produkcji biomasy i ciągłego powtarzania tego procesu, co umożliwia trwałe użytkowanie drewna i surowców niedrzewnych pozyskiwanych z lasu, w tym użytków gospodarki łowieckiej. Do funkcji pozaprodukcyjnych zaliczyć należy: funkcje ekologiczne i społeczne. Funkcje ekologiczne wyrażają się między innymi korzystnym wpływem lasów na kształtowanie: klimatu, atmosfery, regulacji obiegu wody w przyrodzie, ochronę gleb przed erozją i krajobrazu przed

stepowieniem, zachowanie potencjału biologicznego (różnorodność gatunków i ekosystemów) i różnorodności krajobrazu. Funkcje społeczne lasu kształtują głównie korzystne warunki: zdrowotne, rekreacyjne, turystyczne i edukacyjne dla społeczeństwa.
Nadrzędnym celem ochrony ekosystemów leśnych jest utrzymanie i odtwarzanie ich charakteru, zbliżonego do pierwotnego oraz naturalnego, a także prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z pozyskiwaniem drewna. Ponadto zgodnie z tendencją zwiększania lesistości kraju wskazane byłoby przeznaczenie pod zalesienie nie użytkowanych produkcyjnie i rolniczo gruntów rolnych i użytków zielonych V i VI klasy bonitacyjnej.

Kompleksy leśne wraz z dolinami rzecznymi tworzą spójny ekologiczny system korytarzy ekologicznych, który musi być chroniony. Do czasu spójnych ustaleń dotyczących ochrony tych terenów w skali kraju lub regionu, w planach miejscowych należy wyznaczyć odpowiednie rygory ochrony, w zależności od wartości przyrodniczej poszczególnych obszarów.

Głównymi zagrożeniami dla lasów państwowych są: nielegalna wycinka, umyślne podkładanie ognia, pożary powstające w wyniku nieostrożności lub wskutek przerzutów ognia z gruntów nieleśnych (wynik wypalania ściernisk, traw na łąkach, w przydrożnych rowach czy nieużytkach), niekontrolowany ruch turystyczny. Na kondycję lasów niekorzystnie oddziałują stałe czynniki (abiotyczne) kształtujące bilans wodny, takie jak deficyt opadów czy powtarzające się długotrwale susze podczas sezonu wegetacyjnego, prowadzące do obniżania się poziomu wód gruntowych.
Zagrożenia biotyczne wywołują masowe pojawianie się szkodników owadzich (szczególnie owadów liściożernych oraz szkodników wtórnych sosny i świerka), a także chorób infekcyjnych. Uszkodzenia drzewostanów wskutek oddziaływania emisji przemysłowych są niewielkie.
Na terenie gminy nie występują obszary parków krajobrazowych, specjalnych obszarów ochrony, rezerwatów przyrody. Nie wprowadzono również innych prawnych form ochrony przyrody np. poprzez ustanowienie użytków ekologicznych.

3.8. Walory przyrodniczo – krajobrazowe

Roślinność.
Flora gminy nie jest całkowicie poznana a zidentyfikowane gatunki roślin naczyniowych to: Bagno zwyczajne (Ledum palustre L), Barwinek pospolity (Vinca minor L), Gruszycznik jednokwiatowy (Moneses uniflora (L) A. Gray, Naparstnica purpurowa (Digitalis purpurea L), Paprotka zwyczajna (Polypodium vulgare L), Pięciornik biały (Potentilla alba L), Pomocnik baldaszkowaty (Chimaphila umbellata), Prosienicznik gładki (Hypochoeris glabra L), Strzęplica polska (Koeleria grandis Besserex Górski, Szczodrzyk czerniejacy (Lembotropis nigricans), Szczodrzeniec rozesłany (Chamaecytisus ratisbonensis), Widłak goździsty (Lycopodium clavatum).
Brioflory to: Łuskolist rozesłany (Lepidozia reptans), Płozik różnolistny (Lophocolea heterophylla, Borześlad zwisly (Pohlia nutans), Czterozab przezroczysty (Tetraphis pellucida), Dwustronk jasny (Plagiothecium laetum Schimp), Dwustronek wklęsłolistny (Plagiothecium cavifolium), Gajnik lśniący (Hylocomium splendens), Krótkosz pospolity (Brachythecium rutabulum), Krótkoszek rowowy (Brachythecium salabrosum), Krótkoszek aksamitny (Brachytheciastrum velutinum), Łukowiec śląski (Herzogiella seligeri), Płaskomerzyk pokrewny (Plagiomnium affine), Płonnik jałowcowaty (Polytrichum juniperinum), Rokiet cyprysowaty (Hypnum cupressiforme), Rokietnik pospolity (Pleurozium schreberi), Widłoząb kędzierzawy (Dicranum scoparium), Widłozabek włoskowy (Dicranella heteromalla), Wiewiórecznik mały Sciuro-hypnum oedipodium, Złotowłos strojny (Polytrichastrum formosum).

Zwierzęta
Fauna omawianego obszaru jest typowa dla regionów rolniczych środkowej Polski z pewnymi wpływami gatunków charakterystycznych dla wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej. Różnorodność gatunkowa zwierząt nie jest tu zbyt duża. Faunę reprezentują zarówno gatunki bezkręgowe, głównie owady, a także kręgowce, przede wszystkim gryzonie. Dominują charakterystyczne dla obszarów pól i łąk drobne ssaki, takie jak: ryjówki, myszy polne, chomiki, jeże europejskie, zające, a rzadziej kuny

domowe, łasice czy popielice. Z większymi kompleksami lasów związane są niezbyt liczne sarny, dziki i lisy.

Szata roślinna oprócz zbiorowisk leśnych związana jest z gruntami ornymi i łąkami. Zbiorowiska seminaturalne i antropogeniczne łąk kośnych charakterystyczne dla użytków zielonych, nie zajmują poza dolinami cieków wodnych większych powierzchni. Łąki świeże użytkowane jako łąki kośne lub kośno – pastwiskowe są najczęściej spotykanym zbiorowiskiem łąkowym. Pod względem florystycznym są to zbiorowiska ubogie. W obrębie terenów produkcji rolnej do najcenniejszych elementów przyrodniczych zaliczyć należy zadrzewienia i zakrzaczenia śródpolne, a także układy zieleni przydrożnej i obudowy biologicznej cieków. Pełnią one istotne funkcje ekologiczne, krajobrazowe i ochronne. Ekosystemy łąkowe wraz z ekosystemami leśnymi i zadrzewionymi tworzą mozaikę o dużym znaczeniu biocenotyczno – środowiskowym, stanowiąc element urozmaicający krajobraz gminy.
Uzupełnieniem powyższych zespołów roślinności naturalnej jest zieleń urządzona reprezentowana przez: zieleń parkową, cmentarną, a także przez szereg alej i szpalerów przydrożnych oraz zadrzewienia śródpolne i przywodne. Duże znaczenie ma także zieleń towarzysząca zabudowie oraz zieleń uprawnych sadów i ogrodów. Przy terenach zabudowanych, jak i w otwartym krajobrazie, pełni ona nie tylko funkcję krajobrazowo – estetyczną, ale także ekologiczną, korzystnie wpływającą na mikroklimat oraz walory użytkowe środowiska rolniczego.

Z **obiektów prawnie chronionych** występują wprowadzone rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 4/96 z dnia 6 lutego 1966 roku pomniki przyrody:

- dąb szypułkowy – Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa,
- lipa drobnolistna – Mokra II, przy kościele drewnianym.

Do obszarów prawnie chronionych zalicza się również:

- tereny lasów ochronnych, zgodnie z zarządzaniem nr 100 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie uznania za lasy ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących z zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Kłobuck (lasy stanowiące drzewostany uszkodzone na skutek działalności przemysłu oraz lasy wodochronne),
- teren strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Łobodno", położony na terenie gminy Kłobuck i gminy Miedźno,
- korytarze ekologiczne:
  - międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Liswarta",
  - regionalne korytarze migracji ptaków: „Dolina górnej Warty", „Dolina Warty – Lasy Lublinieckie",
  - korytarze migracji ssaków kopytnych: „K/LGL-N", „Lasy Nadwarciańskie",
  - korytarz migracji ssaków drapieżnych: D/LGL-N".

System przyrodniczy gminy Miedźno tworzony jest przez przestrzenny układ form przyrodniczych, na który składają się:

- dolina rzeki Liswarty wraz z kompleksami leśnymi w jej sąsiedztwie,
- dolina rzeki Białej Okszy,
- duże kompleksy leśne we wschodniej i centralnej części gminy,
- występowanie lasów cennych pod względem przyrodniczym, stanowiącym fragmenty rodzimej przyrody,
- występowanie gleb o wysokiej wartości dla produkcji rolnej,
- występowanie surowców mineralnych – kruszywa naturalnego,
- stawy hodowlane oraz mniejsze cieki wodne.

Procesy biologiczne obejmują zjawiska sukcesji, regeneracji lub degeneracji roślinności i wzajemnego zasilania biologicznego terenów, ujmowane w koncepcji bioróżnorodności, w tym migracje organizmów zwierzęcych. Rozwój gospodarczy w XX wieku przyczynił się do gwałtownego wzrostu

ilości zanieczyszczeń emitowanych do środowiska i jego całkowitej lub częściowej degradacji. Presja człowieka na przyrodę doprowadziła do zaniku wielu gatunków flory i fauny, postępującej synatropizacji oraz fragmentacji naturalnych ekosystemów. W celu zjednoczenia wysiłków na rzecz zachowania i ochrony środowiska przyrodniczego ustanowiono szereg porozumień i konwencji międzynarodowych, których sygnatariuszem jest również Polska.
Jedną z ważniejszych inicjatyw krajów Wspólnoty Europejskiej, przyczyniającą się do integracji współpracy w dziedzinie ochrony przyrody, jest koncepcja utworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej (EECONET). Sieć EECONET mają stanowić obszary powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi, wzajemnie się uzupełniającymi, formami ochrony przyrody. Dla ochrony środowiska oraz poprawy jego funkcjonowania biologicznego i zwiększenia bioróżnorodności powstała krajowa sieć ekologiczna ECONET – PL, która jest częścią Europejskiej Sieci Ekologicznej EECONET, utworzonej w celu zintegrowania obszarów chronionych istniejących w poszczególnych krajach europejskich i potencjalnych obszarów przewidzianych do ochrony w jeden spójny system, zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi kryteriami i standardami. Zasadniczymi elementami sieci są:

- obszary węzłowe, w których wyróżniono biocentra i strefy buforowe,
- korytarze ekologiczne.

Obszary węzłowe odznacza różnorodność gatunkowa oraz różnorodność form krajobrazowych i siedliskowych. Stanowią ostoję gatunków rodzimych i wędrownych, zwłaszcza rzadkich i zagrożonych wyginięciem. Wyróżnione w obszarach węzłowych biocentra obejmują obszary nagromadzenia największych walorów przyrodniczych otoczone są strefami buforowymi, które mają wyróżniające się walory, ale nie tak wysokie jak walory biocentrów. Uważa się za niezbędne łączenie izolowanych fragmentów naturalnego środowiska oraz, co najważniejsze, utrzymywanie już istniejących połączeń pomiędzy zachowanymi płatami naturalnego środowiska. Zadanie to spełniają korytarze ekologiczne czyli struktury przestrzenne, które umożliwiają rozprzestrzenianie się gatunków pomiędzy obszarami węzłowymi oraz terenami przylegającymi do nich. Najczęściej rolę naturalnych korytarzy ekologicznych spełniają doliny rzek i potoków. Za takie lokalne korytarze ekologiczne na terenie gminy Miedźno możemy uznać doliny większych cieków wodnych. Oprócz dolin rzecznych dobrymi korytarzami ekologicznymi są większe kompleksy leśne połączone fragmentami lasów. Na mniejszą skalę korytarzami mogą być pasy żywopłotów, pasy zadrzewień śródpolnych, przydrożnych, łąki i pastwiska.

3.9. Zagrożenia, zanieczyszczenia i degradacja środowiska przyrodniczego.

Teren gminy cechuje się dobrym stanem środowiska. Środowisko przyrodnicze na terenie gminy wykazuje też stosunkowo duże zdolności do regeneracji. Sprzyja temu przede wszystkim duża lesistość i dobre warunki klimatyczne. Środowisko przyrodnicze uległo stosunkowo niewielkim przekształceniom. Dominują w nim elementy o charakterze naturalnym – lasy oraz tereny przekształcone w kierunku rolnym nie wywołujące uciążliwych i nieodwracalnych skutków. Obszary leśne i rolne zajmują ponad 90 % powierzchni gminy.

Najbardziej narażone na degradację są tereny silnie zurbanizowane, nieskanalizowane, z występującą tzw. niską emisją oraz tereny położone wzdłuż dróg komunikacyjnych o dużym natężaniu ruchu.

Podstawowym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego w granicach gminy jest możliwość pogorszenia czystości wód podziemnych i powierzchniowych wskutek braku skanalizowania większości terenów zabudowanych oraz występujące zanieczyszczenie powietrza wywołane lokalną emisją ze źródeł komunikacyjnych wzdłuż dróg oraz tzw. niską emisją związaną ze spalaniem węgla i paliw niskiej jakości w kotłowniach i paleniskach indywidualnych.

Innym potencjalnym zagrożeniem, związanym nie tylko z zanieczyszczeniem powietrza, lecz przede wszystkim z hałasem, jest zwiększone oddziaływanie hałasu wzdłuż dróg prowadzących ruch tranzytowy.
Stan środowiska w ostatnich latach generalnie nie ulega zmianie. Poprawia się stan powietrza związany z emisją związaną z działalnością przemysłu - spowodowało to zmniejszenie zanieczyszczeń szczególnie niekorzystnie wpływających na drzewostan.
Na zmniejszenie emisji zanieczyszczeń duże znaczenie ma wdrażanie nowych niskoemisyjnych

technologii w produkcji i stosowanie nowoczesnych paliw w pojazdach. Pogarsza się okresowo stan powietrza związany z niską emisją (wzrost występujących poziomów zanieczyszczeń dla pyłu zawieszonego, benzo(α)pirenu i ozonu). Nie ulega zmianie stan czystości wód podziemnych i powierzchniowych.

Zagrożenia środowiska naturalnego związane są również z zagrożeniem powodziowym. Stopień zagrożenia powodziowego w dolinach rzecznych determinowany jest zarówno czynnikami naturalnymi: rzeźbą terenu, glebą, budową geologiczną, szatą roślinności, natężeniem opadów atmosferycznych, powierzchnią i ukształtowaniem zlewni oraz jej poszczególnych dopływów, jak również czynnikami antropogenicznymi: regulacją koryt rzecznych, infrastrukturą hydrotechniczną.
Na terenach użytkowanych rolniczo zagrożenia dla środowiska pozostają na zbliżonym poziomie od wielu lat. Do głównych zagrożeń należą przede wszystkim: postępująca mechanizacja rolnictwa, stosowanie nawozów, usuwanie zadrzewień, zakrzewień i drzew rosnących przy drogach i na miedzach oraz niewłaściwe zabiegi agrotechniczne. Rolnictwo jest jednym ze źródeł zanieczyszczeń powierzchniowych, powodujących pogarszanie się stanu środowiska.
Występujące wody wgłębne są podatne na zanieczyszczenia. Dotyczy to zarówno wód poziomu czwartorzędowego ujmowanego poprzez studnie kopane jak również podstawowego poziomu wodonośnego w utworach jury górnej (malmy), występującego w szczelinowatych i spękanych wapieniach i marglach. Gmina Miedźno leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326. Charakteryzuje się wodami bardzo czystymi, nadającymi się do użytku bez uzdatniania. Zasilanie poziomu wodonośnego odbywa się przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych do szczelin w miejscach, w których nie są one przykryte osadami pokrywowymi, bądź poprzez utwory czwartorzędu.
Wśród głównych źródeł zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, stanowiących zagrożenie ujęć wody, wymienia się: wprowadzanie bezpośrednio do ziemi ścieków komunalnych, nieszczelne zbiorniki na nieczystości płynne, znaczne opóźnienie stopnia procesu kanalizacji w stosunku do stopnia zwodociągowania w obszarze spływu wód podziemnych do ujęcia wód, niekontrolowane wysypiska odpadów komunalnych, rolnictwo (gnojowica, nawozy).

Zagrożeniem dla walorów kulturowych i krajobrazowych gminy Miedźno są:
- linia energetyczna wysokiego napięcia 400 kV relacji Joachimów - Trębaczew, biegnąca w centralnej części obszaru z południa na północ, stanowiąca w krajobrazie gminy element obcy i dekompozycyjny,
- tendencja rozwoju zabudowy mieszkaniowej, prowadząca do dalszej obudowy ulic i ograniczająca ekspozycję naturalnego krajobrazu,
- ekspansja zabudowy (zwłaszcza rekreacyjnej i letniskowej) w dolinie rzecznej i terenach o największych walorach krajobrazowych,
- realizacja obiektów i form architektonicznych niedostosowanych do krajobrazu.

Obiekty zabytkowe objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej, wynikającymi z przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Odnośnie obiektów zabytkowych obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej. Ponadto należy dążyć do pełnej rewaloryzacji zabytków.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

4.1. Rys historyczny

Historia miejscowości wchodzących w skład Gminy Miedźno sięga średniowiecza, choć obszar ten był już zamieszkiwany w czasach rzymskich (osadnictwo z okresu kultury przeworskiej we wsi Mokra). Początkowo przynależał administracyjnie do kasztelanii krakowskiej, stanowiąc jej najdalej na północ wysunięty kraniec. W okresie rozbicia dzielnicowego ziemie te znajdowały się przejściowo w panowaniu książąt opolskich i mazowieckich. Ostatecznie od roku 1391, po zwycięskich wojnach

Władysława Jagiełły z księciem Władysławem Opolczykiem, weszły w skład dóbr królewskich, stając się częścią starostwa krzepickiego. Dynastia Jagiellonów wywarła silny wpływ na historię gminy. Jagiełło jest uważany za założyciela Miedźna, a także fundatora w 1425 roku parafii pod wezwaniem świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Miedźnie.
Administracyjna przynależność do kasztelanii krzepickiej utrzymywała się do czasów „potopu szwedzkiego" w połowie XVII wieku. W roku 1658 Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej, królewskie wsie Miedźno, Ostrowy, Łobodo, Kocin weszły do starostwa kłobuckiego. Nowe starostwo zostało przekazane we władanie klasztorowi jasnogórskiemu. Sama wieś Miedźno została oddana za zasługi w walce z najeźdźcą wojewodzie Miączyńskiemu.
Po drugim rozbiorze (1793 r.) obszar obecnej Gminy Miedźno znalazł się we władaniu pruskim, wchodząc w skład tzw. Prus Południowych. Zaborca dokonał w 1797 roku kasacji dóbr klasztoru i włączył je do dóbr rządowych. W czasach Księstwa Warszawskiego weszły one do powiatu częstochowskiego w departamencie kaliskim. Po kongresie wiedeńskim ziemie utrzymały charakter ziem rządowych, pozostając w dotychczasowych strukturach administracyjnych. Teren gminy stał się uposażeniem carskim pod nazwą „Dobra Ostrowy". W wyniku represji po powstaniu listopadowym zlikwidowano powiat częstochowski. Ziemie gminy weszły wtedy w skład powiatu wieluńskiego.
W okresie powstania styczniowego na terenie gminy dochodziło kilku potyczek oddziałów polskich z armią carską. Największą z nich była bitwa pod Mazówkami w dniu 3 października 1863 r. Na cmentarzu w Miedźnie znajduje się zbiorowa mogiła powstańców.
W wyniku reformy administracyjnej przeprowadzonej przez cara ukazem z dnia 31 grudnia 1866 r. przywrócono powiat częstochowski. W jego ramach utworzono Gminę Miedźno. Utrzymała ona ten charakter w niepodległej Polsce. Wchodziła wtedy w skład województwa kieleckiego.
W okresie okupacji hitlerowskiej gminę w całości włączono do III Rzeszy. Po zakończeniu wojny, w 1952 roku, władze komunistyczne zlikwidowały Gminę Miedźno. W jej miejsce powołano mniejsze, ograniczające się do poszczególnych wsi - gromady.

Gminę Miedźno przywrócono do życia w roku 1973. Nie objęła ona swym zasięgiem wszystkich historycznie przynależących do niej miejscowości. Dotyczy to przede wszystkim wsi Łobodno, które znalazło się w Gminie Kłobuck. W latach 1957 - 1998 gmina Miedźno wchodziła w skład województwa częstochowskiego. Od 1 stycznia 1999 roku, w związku z kolejną reformą podziału administracyjnego kraju, gmina Miedźno znalazła się w obrębie przywróconego powiatu kłobuckiego, stanowiącego północny kraniec województwa śląskiego.
Ważnym wydarzeniem, które odcisnęło wyraźne piętno na historii gminy, są stoczone 1 września 1939 roku przez Wołyńska Brygadę Kawalerii, zwycięskie walki z IV Dywizją pancerną. Kawalerzyści skutecznie opóźnili marsz dywizji na Warszawę. Miejsce bitwy upamiętnia wystawiony w 1975 r. przez społeczeństwo Powiatu Kłobuckiego pomnik we wsi Mokra. Corocznie w początkach września odbywają się pod nim uroczystości patriotyczne, upamiętniające bohaterstwo żołnierzy września.
Historia i tradycje Gminy Miedźno znalazły swoje odzwierciedlenie w herbie Gminy. Jego centralną postacią jest święta Katarzyna Aleksandryjska, patronka Miedźna. Królewski charakter miejscowości, a także związek z rodem Jagiellonów podkreśla krzyż dynastyczny. Herb został uchwalony przez Radę Gminy Miedźno na sesji w dniu 26 października 2006 roku.

4.2. Zasoby środowiska kulturowego

Przedmiotem ochrony zasobów dziedzictwa i krajobrazu kulturowego są ukształtowane historycznie, znajdujące się na terenie gminy, zachowane układy, elementy struktury przestrzennej, jak również pojedyncze obiekty lub ich zespoły, o wyjątkowych walorach zabytkowych. Na tak cenną, w skali lokalnej, tożsamość dziedzictwa kulturowego składają się obiekty zarówno wpisane do rejestru zabytków Śląskiego Konserwatora Zabytków, jak i elementy nieobjęte oficjalnie ochroną, które, ze względu na swoją wartość historyczno - kulturową, stanowić powinny przedmiot zainteresowania działań ochronnych.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ochrona zabytków rozumiana jest, m.in., jako zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych, umożliwiających ich trwałe zachowanie oraz zagospodarowanie,

a także utrzymanie w dobrej kondycji technicznej. Do zadań organów administracji publicznej należy również opieka nad zabytkami, zapewniająca warunki do prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, jak również popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytkach oraz ich znaczeniu dla historii i kultury.
Zabytki architektury i budownictwa występują na terenie całej gminy. Są to: kościoły, budynki mieszkalne i gospodarcze, założenia dworskie i parki, układ urbanistyczny miasta.

Na terenie gminy Miedźno ochronie prawnej podlegają **obiekty wpisane do rejestru zabytków**:

Lp.	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania	Numer rejestru zabytków Data wpisu
1	Kaplica pod wezwaniem Świętych Szymona i Judy Tadeusza – drewniana otoczona starodrzewem	W miejscowości Mokra II	Zbudowana w 1708 r.	A/61/76 17 II 1978 województwo częstochowskie A/1122/69 27 XII 1969 województwo katowickie
2	Kaplica cmentarna pod wezwaniem Świętych Szymona i Judy Tadeusza	W miejscowości Wapiennik na cmentarzu przy ul. Wołyńskiej	Wzniesiona ok. 1840 r.	A/ 60/76 17 II 1978 województwo częstochowskie A/1126/69 27 XII 1969 województwo katowickie
3	Stanowisko archeologiczne-ślady cmentarzyska kultury przeworskiej	W miejscowości Mokra i na terenie lasów państwowych, przy drodze na Działoszyn		C/1 23 IX 1994 województwo częstochowskie
4	Stanowisko archeologiczne-obozowisko z epoki paleolitu i mezolitu	W miejscowości Borowa		C/260/77 województwo częstochowskie C/1144/70 województwo katowickie

Obiekty wpisane, bądź wskazane do wpisania do **Gminnej Ewidencji Zabytków**:

Lp.	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania
Kościoły i pomniki			
1	Kościół p.w. św. Andrzeja Boboli	ul. Zadworna Ostrowy nad Okszą	1937 r.
2	Cmentarz choleryczny	Ostrowy nad Okszą	1867 r.

3	Cmentarz grzebalny parafialny	ul. Brzeźnicka Ostrowy nad Okszą	1939 – 1945 r.
4	Kościół parafialny p.w. św. Katarzyny Aleksandryjskiej	ul. Ułańska Miedźno	1872-1877 r.
5	Cmentarz grzebalny parafialny	Wapiennik	
Kapliczki			
6	Kaplica murowana	Izbiska Nr działki: 213	Początek XX w.
7	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Duże Nr działki 87/1	l. 20-te XX w.
8	Kapliczka p.w. św. Jana Nepomucena	ul. Wyzwolenia Miedźno	ok. 1850 r.
9	Kaplica cmentarna	Wapiennik Nr działki: 173	1840 r.
10	Kapliczka murowana	Mokra I Nr działki: 218/1	1800 r.
11	Kaplica drewniana	Mokra II Nr działki: 456/2	1708 r.
Domy i budynki			
12	Dom drewniany	ul. Wyzwolenia 76 Miedźno Nr działki: 1355	Pocz. XX w.
13	Dom drewniany	ul. Krótka 2 Ostrowy nad Okszą Nr działki: 234	ok. 1910 r.
14	Dom murowany	ul. Częstochowska 47 Miedźno Nr działki: 834	Koniec XIX w.
15	Dom drewniany	Mokra I nr 114 Nr działki 11/2	1910 r.

Ewidencja stanowisk archeologicznych w gminie Miedźno wg kart ewidencyjnych stanowisk archeologicznych.

Lp	**Numer stanowiska w miejscowości**	**Nu,er obszaru AZP i numer stanowiska na obszarze**	**Chronologia**	**Funkcja / rodzaj stanowiska**	**Orientacyjny obszar stanowiska wg rozrzutu materiałów na powierzchni**
1	Mokra (I) St.1	83-46/3	k.przeworska- o w r Wcz. Średniow. Ok. nowożytny	Osada Osada Ślad osadnictwa	0,5 ha
2	Mokra (II) St.2	83-46/4	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
3	Mokra (I) St.3	83-46/5	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
4	Mokra (I) St.4	83-46/6	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
5	Mokra (I) St.5	83-46/7	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	0,5 ha

6	Mokra (I) St.6	83-46/8		Ślad osadnictwa	1 ar
7	Mokra (I) St.7	83-46/9		Cmentarzysko Cmentarzysko Punkt osadniczy	1 ha
8	Mokra (I) St.8	83-46/59		Cmentarzysko	1 ha
9	Borowa(Mszyce) St.1	83-46/1	Schyłkowy paleolit/mezolit k.Luż-ep.brązu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
10	Borowa St.3	83-46/2	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
11	Borowa St.4	83-46/3	Ep kamienia k.łuż- ep.brazu	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
12	Borowa Skowrnów St .5	83-46/4	Ep kamienia k.łuż- ep.brazu	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
13	Borowa St. 6	83-46/5	k.łuż- ep.brazu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
14	Borowa (Mszyce) St.7	83-46/6	Ok. nowozytny	osada	0,5 ha
15	Miedzno St. 2	83-46/27	Epoka kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
16	Władysławów (Suchany) St.1	83-46/41	Epoka kamienia-mezolit	Ślad osadnictwa	1 ar
17	Władysławów (Marianów) St.2	82-47/42	Epoka kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
18	Władysławów (Suchany) St.3	8247/43	Ok. nowozytny	osada	0,5 ha
19	Władysławów (Suchany) St.4	82-47/44	Ok. nowozytny	Slad osadniczy	1 ar
20	Władysławów (Bujecko) St.5	82-47/45	Ok. nowożytny	osada	0,5 ha
21	Władysławów St.6	82-47/46	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
22	Borowa (Doły) St.8	83-47/1	k.łuż-ep.brazu Pradzieje Wcz. Średniow.	Ślad osadnictwa Osada Osada	1 ha
23	Borowa St.9	83-47/2	k.przeworska- o w r	Ślad osadnictwa	1 ar
24	Borowa (Doły) St.10	83-47/3	k.łuż-ep.brazu	Ślad osadnictwa	1 ar
25	Borowa (Doły) St.11	83-47/4	k.łuż-ep.brazu Pradzieje	Osad Ślad osadnictwa	1 ar
26	Borowa (Doły)	83-47/5	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar

	St.12				
27	Borowa (Doły) St.13	83-47/6	Wcz. średniow	Osada	0,5 ha
28	Borowa (Doły) St.14	83-46/7	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar
29	Borowa (Doły) St.15	83-47/8	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar
30	Miedżno (Praga) St.1	83-47/9	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
31	Miedźno St.3	83-47/10	k.łuż-ep.brązu Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
32	Miedźno St.4	83-47/11	Ok. nowozytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
33	Miedźno St.5	83-47/12	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
34	Miedźno St.6	83-47/13	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
35	Miedźno St.7	83-47/14	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
36	Miedźno St.8	83-47/15	k.łuż-ep.brązu Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Punkt osadniczy	1 ar
37	Miedźno St.9	83-47/16	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
38	Miedźno St.10	83-47/17	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
39	Miedźno St.11	83-47/18	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
40	Miedźno St.12	83-47/19	Ok. nowożytny	Osada	1ha
41	Miedźno St.13	83-47/20	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
42	Miedźno St.14	83-47/21	Ep. kamienia k.łuż-ep.brązu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
43	Miedźno St.15	83-47/22	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
44	Miedźno St.16	83-47/23	Ok. nowożytny		1 ar
45	Miedźno St.17	83-47/24	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
46	Miedźno St.18	83-47/25	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
47	Miedźno St.19	83-47/26	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar

48	Miedźno St.20	83-47/27	k. przeworska- o w r Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
49	Miedźno St.21	83-47/28	k.łużycka	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
50	Miedźno St.22	83-47/29	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
51	Miedźno St.23	83-47/30	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
52	Miedźno St.24	83-47/31	k.łuż - ep.brązu Wcz.średniow. O.nowozytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
53	Miedźno St.25	83-47/32	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
54	Miedźno St.26	83-47/33	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
55	Miedźno St.27	83-47/34	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
56	Miedźno St.28	83-47/35	k.łuż -ep.brązu k.przeworska – o w r	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
57	Miedźno St.29	83-47/36	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
58	Miedźno St.30	83-47/37	Późne średniow. Ok.nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
59	Miedźno St.31	83-47/38	k.łuź -ep.brązu	Ślad osadnictwa	1 ar
60	Miedźno St.32	83-47/39	Ep.kamienia k.łuż – ep.brązu k.przeworska – o w r Wcz.średniow. Ok.nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
61	Miedźno St.33	83-47/40	k.przeworska- o w r	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
62	Miedźno St.34	83-47/41	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	0,5 ha
63	Ostrowy St.6	83-47/42	Ok. nowożytny	Osada	1 ar
64	Wapiennik (Wiktorów)St.1	83-4743	k.łuż-sch.ep.brązu Ok.nowożytny	Cmentarzysko Ślad osadnictwa	0,5 ha
65	Wapiennik (Wiktorów)St.2	83-47/44	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
66	Wapiennik (Wiktorów)St.3	83-47/45	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
67	Wapiennik (Wiktorów)St.4	83-47/46	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
68	Wapiennik	83-47/47	Ok. nowożytny	Osada	1,0 ha

	(Wiktorów)St.5				
69	Wapiennik (Wiktorów)St.6	83-4748	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
70	Wapiennik (Wiktorów)St.7	83-47/49	k.łuż-ep.brązu Pradzieje Późne sredniowiecze	Osad Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
71	Wapiennik (Wiktorów)St.8	83-47/50	k.łuż-ep.brązu Pradzieje Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
72	Wapiennik (Wiktorów)St.9	83-47/51	Ep. kamienia-neolit	Ślad osadnictwa	1 ar
73	Mazówki St.3	83-48/32	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
74	Mazówki St.4	83-48/33	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
75	Ostrowy(Góra) St.5	83-48/34	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
76	Ostrowy(Raków) St.6	83-48/39	Schyłkowy paleolit Ep. kamienia-mezolit Ep. kamienia-neolit	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
77	Ostrowy(Raków) St.7	83-48/40	Ep. kamienia-mezolit	Ślad osadnictwa	1 ar
78	Ostrowy St.8	83-48/419	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
79	Ostrowy St.9	83-48/42	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
80	Ostrowy St.10	83-48/43	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
81	Ostrowy St.11	83-48/44	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
82	Ostrowy St.12	83-48/45	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
83	Ostrowy(Zadworze)St.13	83-48/46	nieokreslona	Fr.kamiennej budowli	1 ar
84	Ostrowy St.14	83-48/47	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
85	Ostrowy St.15	83-48/48	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
86	Ostrowy St.16	83-48/49	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
87	Ostrowy St.1	83-48/54	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
88	Ostrowy St.2	83-48/55	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar

89	Ostrowy St.3	83-48/56	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
90	Ostrowy St.4	83-48/57	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
91	Ostrowy St.5	83-48/58	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
92	Ostrowy St.6	83-48/59	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
93	Ostrowy St.6	83-48/60	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar

Mogiły zbiorowe/ groby wojenne i Miejsca Pamięci Narodowej znajdujące się na terenie gminy Miedźno.

Lp.	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania
1	Pomnik ku czci poległych 1 września 1939 roku, Bohaterów Bitwy pod Mokrą	Mokra II Nr działki: 485	1975 r.
2	Tablica pamiątkowa na cokole Pomnika	Mokra II Nr działki: 485	2015 r.
3	Tablica Pamiątkowa	Mokra II Nr działki: 395/2	1964 r.
4	Pomnik z obeliskiem i Pamiątkową Tablicą poległych żołnierzy Batalionów Chłopskich	Miedźno Nr działki: 1408/9	1991 r.
5	Tablica Pamiątkowa na grobie wojennym upamiętniającym ofiary I i II wojny światowej oraz obozów koncentracyjnych, terroru i miejsc martyrologii polskiej	Ostrowy nad Okszą Nr działki: 1531	2012 r.
6	Grób/ Mogiła zbiorowa żołnierzy Wołyńskiej Brygady Kawalerii poległych we wrześniu 1939 roku	Wapiennik Nr działki: 173	1947 r.
7	Grób z Tablicą pamiątkową upamiętniającą poległych za wolność ojczyzny i demokrację w latach 1939-1945	Wapiennik Nr działki: 173	1982 r.
8	Tablica pamiątkowa	Miedźno Nr działki: 1416/2	1930 r.
9	Mogiła zbiorowa 15 uczestników Powstania styczniowego 1863 roku	Wapiennik Nr działki: 173	1863 r.
10	Tablica pamiątkowa	Miedźno Nr działki: 1416/2	1982 r.
11	Pomnik Tadeusza Kościuszki	Ostrowy nad Okszą Nr działki: 1602	1924 r.
12	Mogiła zbiorowa 5 żołnierzy Wołyńskiej Brygady kawalerii poległych we wrześniu 1939 roku	Działka leśna, dojazd drogą leśną nr 46/1, obręb Mazówki	1939 r.
13	Muzeum Kultury Przeworskiej i Izba Pamięci Bitwy pod Mokrą	Mokra II Nr działki 395/2	2010 r.
14	Tablica Pamiątkowa	Miedźno Nr działki: 1416/2	2011 r.

Obiekty o wartości historycznej znajdujące się na terenie gminy Miedźno.

Lp.	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania
1	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Małe	ok. 1900 r.

		Nr działki: 143	
2	Kapliczka	Borowa	
3	Kapliczka	ul. Wiktorowska 38 Wapiennik Nr działki: 236	
4	Krzyż metalowy	Izbiska	
5	Krzyż pokutny	ul. Dębowa Miedźno	
6	Krzyż drewniany	Mokra II	ok. 1900 r.
7	Krzyże metalowe	Ostrowy nad Okszą	1867 r.
8	Dom drewniany	Borowa	ok. 1902 r.
9	Dom drewniany	Kołaczkowice Małe	Początek XX w.
10	Dom murowany	Mokra II 167	1840-1844 r.
11	Dom drewniany	Wapiennik	ok 1900 r.
12	Dom drewniany	Kołaczkowice Duże	Początek XX w.
13	Dom drewniany	Władysławów	ok 1900 r.

W miejscowości Mokra II ochroną objęto pole bitwy Wołyńskiej Brygady Kawalerii z wojskami hitlerowskimi we wrześniu 1939 r.. Po wschodniej stronie drogi do Działoszyna usytuowany jest pomnik autorstwa P. Hajdasa. Ochroną miejsca upamiętnionego walką o niepodległość należy objąć teren wskazany na planszy Kierunków Rozwoju.

5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia

5.1. Struktura ludności

Zjawiska oraz procesy demograficzne związane są z wieloma dziedzinami funkcjonowania gminy. Wywierają znaczny wpływ na rynek pracy, rozwój sieci osadniczej, wyznaczają potrzeby w zakresie infrastruktury komunalnej, usług. Gminę Miedźno o obszarze 112,79 km^2 na koniec 2011 r. zamieszkiwało 7 640 osób. Z tego mężczyźni stanowili liczbę 3 754, a kobiety 3 886.
Gęstość zaludnienia (ludność na 1 km^2 w ostatnich latach ma wartość utrzymującą się na poziomie około 68 osób na 1 km2.
W 2011 r., przy ogólnej liczbie ludności 7 640, udział ludności w wieku przedprodukcyjnym wynosiła ok. 18,99 % w wieku produkcyjnym wynosiła 63,48 %, a w wieku poprodukcyjnym 17,53 %.
Liczba zawartych małżeństw w ostatnich latach ma tendencje wzrastającą, w 2009 r. zawarto 42 związki małżeńskie, natomiast w 2011 r. liczba ta wzrosła do wartości 46.

Kierunki i konsekwencje zmian demograficznych.
Prognozowana zmiana liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym, zwłaszcza młodzieży w wieku 15 - 18 lat, sprzyjać będzie osiąganiu pożądanej struktury wykształcenia na poziomie szkoły średniej. Konieczne staje się upowszechnienie wykształcenia średniego, w tym kończącego się maturą.
Wzrost liczebności grupy ludności w wieku produkcyjnym oraz jej aktywność zawodowa wymagać będzie przygotowania nowym miejsc pracy w celu redukowania bezrobocia.
Przekształcenia w rolnictwie, a co za tym idzie zmiany w strukturze zatrudnienia, wymagać będą tworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem.
Przewiduje się, że potrzebnych będzie ok. 500 nowych miejsc pracy dla ludności odchodzącej z rolnictwa. Konieczne będą przy tym przemiany w strukturze agrarnej.
Zmniejszanie się liczby ludności w wieku produkcyjnym jest sprzyjającą przesłanką dla poprawienia dostępności do świadczeń medycznych, rozwijania sieci ośrodków opieki społecznej, tworzenia dobrego systemu pielęgnacyjno - opiekuńczego oraz rozwoju usług kultury dla osób starszych.

Szansą dla społeczności lokalnej będzie rozwój rekreacji i wypoczynku.

5.2. Opieka medyczna i socjalna

Podstawową opiekę zdrowotną na terenie gminy zapewniają dwa ośrodki:

- Poradnia Zdrowia w Miedźnie, ul. Słoneczna,
- Poradnia Zdrowia w Ostrowach nad Okszą, ul. Brzeźnicka,

oferując pomoc lekarzy pierwszego kontaktu oraz pielęgniarek środowiskowych. Poradnie działają przy Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Kłobucku.

5.3. Oświata i wychowanie

Gmina ma rozbudowaną sferę oświaty od przedszkolnego do gimnazjalnego stopnia edukacji. Szkoły znajdujące się na terenie gminy:

- Szkoła Podstawowa im. Wołyńskiej Brygady Kawalerii w Miedźnie,
- Gimnazjum im. Świętej Jadwigi Królowej w Miedźnie,
- Gminne Przedszkole w Miedźnie,
- Szkoła Podstawowa i Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki,
- Zespół Szkolno - Przedszkolny w Mokrej (Gminne Przedszkole + Szkoła Podstawowa im. Bohaterów Walk pod Mokrą w 1939 r.),
- Gminne Przedszkole w Ostrowach nad Okszą.

5.4. Kultura i sztuka

Gminny Ośrodek Kultury w Miedźnie jest instytucją kultury, której głównym celem jest zachęcanie społeczeństwa do aktywnego uczestnictwa oraz rozwijania kultury na terenie Gminy. Oferta zajęć uwzględnia oczekiwania mieszkańców w różnym wieku i o różnych zainteresowaniach. GOK współpracuje z innymi instytucjami kultury, stowarzyszeniami oraz indywidualnymi animatorami życia kulturalnego. Ponadto GOK wspiera organizację autorskich projektów i pomaga je publicznie prezentować podczas organizowanych imprez. Organizuje konkursy z różnych dziedzin mające na celu rywalizację jak również aktywizację mieszkańców.

Na terenie Gminy działa „Regionalne Stowarzyszenie Społeczno – Kulturalne w Miedźnie", które zajmuje się rozwijaniem więzi społecznej, organizacyjnej i kulturalnej. Wpływa na proces wychowania patriotycznego i społecznego. Propaguje chwałę oręża polskiego, szczególnie do istniejących pobojowisk wojennych.

We Władysławowie działa „Stowarzyszenie na rzecz rozwoju miejscowości Władysławów", którego celami są:

- wspieranie inicjatywy na rzecz rozwoju wsi Władysławów;
- rehabilitacja zawodowa i pomoc społeczna;
- działalność kulturalna i oświatowo – wychowawcza;
- rozwój kultury fizycznej, sportu i rekreacji;
- ekologia, ochrona zwierząt, dziedzictwa przyrodniczego oraz dóbr kultury i tradycji;
- promocja i ochrona zdrowia;
- wspieranie inicjatyw religijnych;
- promowanie wsi oraz jej mieszkańców.

Na terenie Gminy działają trzy Koła Gospodyń Wiejskich:

- Koło Gospodyń Wiejskich w Miedźnie;
- Koło Gospodyń Wiejskich w Mokrej;
- Koło Gospodyń Wiejskich we Władysławowie.

Koła Gospodyń Wiejskich zajmują się promocją Gminy na zewnątrz. Organizują kursy kroju

i szycia oraz gotowania i pieczenia. Zajmują się organizacją atrakcyjnych wycieczek autokarowych do najciekawszych zakątków kraju oraz urządzają uroczyste obchody dnia kobiet. Wspierają organizację dożynek i festynów.

W gminie Miedźno działają trzy orkiestry dęte, które uczestniczą w wielu uroczystościach kościelnych i patriotycznych nadając im oprawę muzyczną, są to:

- Orkiestra Dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Miedźnie, która jest kontynuatorką tradycji muzycznych sięgających roku 1921. Jej pierwszym dyrygentem i nauczycielem gry był miejscowy organista Franciszek Paluszkiewicz. Pierwsze instrumenty zostały zakupione z inicjatywy i ofiarności mieszkańców, którzy przeprowadzili publiczną zbiórkę na ten cel. Głównym założeniem, które leżało u podstaw powstania orkiestry było dążenie do upowszechnienia edukacji muzycznej wśród młodzieży i uświetnianie jej występami miejscowych uroczystości i zabaw. Cele te pozostają nadal aktualne;
- Dziecięca Orkiestra Dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Miedźnie, która została założona w 2015 r. Jej dyrygentem i nauczycielem jest Miłosz Janik;
- Orkiestra Dęta działająca przy Ochotniczej Straży Pożarnej w Ostrowach nad Okszą, powstała w roku 1923. Pierwszym kapelmistrzem był Józef Matuszczak miejscowy organista. Orkiestra działa od założenia po dzień dzisiejszy z przerwą w czasie okupacji.

Obok budynku Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Walk Pod Mokrą 1939 r. w Mokrej, otwarte zostało Muzeum Kultury Przeworskiej i Izba Pamięci Bitwy Pod Mokrą, w którym znajdują się eksponaty z okresu Bitwy pod Mokrą oraz z cmentarzyska kultury przeworskiej, które zgromadzone były dotychczas w Izbie Pamięci, mieszczącej się w budynku szkoły. Wybudowane Muzeum pozwoliło w należyty sposób wyeksponować zgromadzone zbiory i pamiątki.

5.5. Obiekty sakralne

Obsługa mieszkańców Miedźna w zakresie usług kultu religijnego realizowana jest przez następujące obiekty:

- kościół rzymsko-katolicki p.w. św. Katarzyny w Miedźnie,
- kościół rzymsko-katolicki p.w. św. Maksymiliana Kolbe w Borowej,
- kaplica drewniana p.w. Apostołów św. Szymona i Judy Tadeusza w Mokrej,
- Kapliczka w Izbiskach Małych (raz w roku jest w niej odprawiana Msza Św.),
- kościół rzymsko-katolicki pw. św. Andrzeja Boboli w Ostrowach nad Okszą,
- kościół pw. św. Antoniego Padewskiego we Władysławowie.

5.6. Sport

Na terenie gminy działa:

- Klub Sportowy KS „GROM" Miedźno, który ma siedzibę przy ul. Sportowej 2 w Miedźnie. W klubie działają sekcje piłki nożnej: drużyna seniorów, juniorów, trampkarzy, młodzików oraz orlików. Klub został założony w roku 1972. Inicjatorem całego przedsięwzięcia był Ludwik Bodziachowski. Główną specjalnością klubu jest piłka nożna. Rozgrywki odbywają się na obiekcie sportowym im. Ludwika Bodziachowskiego w Miedźnie;
- Ludowy Klub Sportowy LKS „Naprzód Ostrowy" przy ul. Sportowej 33 w Ostrowach nad Okszą. Klub został założony jako Ludowy Zespół Sportowy w 1948 r. W klubie działają sekcje piłki nożnej: drużyna seniorów i juniorów. Główną specjalnością klubu jest piłka nożna;
- Uczniowski Klub Sportowy „Tytan" w Ostrowach nad Okszą przy ul. Szkolnej 6 jest stowarzyszeniem, które działa od 2012 r. UKS „Tytan" został założony przez Marcina Maźniewskiego i Michała Leśnikowskiego. Jego głównym celem jest propagowanie aktywnego stylu życia i promowanie zdrowia, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży. Głównym rdzeniem działalności są zajęcia piłki siatkowej.

Obecną bazę sportowo – rekreacyjną gminy Miedźno tworzą:

- stadion sportowy LKS „Naprzód Ostrowy" w Ostrowach nad Okszą: dwa boiska do piłki nożnej, boisko asfaltowe do koszykówki, boisko do plażowej piłki siatkowej oraz kort tenisowy, budynek klubowy z węzłem sanitarnym;
- kompleks Boisk Sportowych „ORLIK": boisko piłkarskie, boisko wielofunkcyjne do koszykówki i piłki siatkowej , budynek sanitarno - szatniowy;
- siłownia zewnętrzna przy szkole w Ostrowach nad Okszą; która została zrealizowana w ramach projektu którego wnioskodawcą była Wspólnota Gruntowa Wsi Ostrowy;
- hala sportowa w Ostrowach nad Okszą;
- boisko sportowe im. Ludwika Bodziachowskiego w Miedźnie: kort tenisowy, boisko do piłki nożnej, budynek sportowy wraz ze sceną;
- boiska sportowe do piłki nożnej w sołectwach: Borowa, Izbiska, Kołaczkowice, Mokra.

5.7. Turystyka i rekreacja

Na terenie gminy Miedźno wytyczona została ścieżka edukacyjna historyczno – przyrodnicza, która ma długość ok. 30 km. Rozpoczyna się w miejscowości Wilkowiecko, prowadzi poprzez wieś Mokra, Wapiennik, Miedźno, Ostrowy nad Okszą, Rywaczki, a kończy w Nowym Folwarku. W jej ramach powstało kilka tras rowerowych, a na całym odcinku jest 20 miejsc, w których można się zatrzymać. Przystanki prezentują dziedzictwo historyczne, kulturowe i przyrodnicze, t.j miejsca występowania ciekawych gatunków roślin. Głównym motywem ścieżki jest jednak upamiętnienie walk Wołyńskiej Brygady Kawalerii.

Mocnym atutem turystycznego aspektu gminy jest zbiornik wodny „Ostrowy", na rzece Biała Oksza. Został oddany do użytku w 2003 r. Bezpośrednio przy zbiorniku znajduje się teren stanowiący zaplecze dla potrzeb rekreacji wodnej. Zagospodarowana działka wyposażona jest w grille z zadaszeniem wraz z ławkami i stolikami, boisko do piłki plażowej, scenę z zadaszeniem, magazyn na sprzęt pływający oraz sanitariaty.

6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia

Do obiektów i obszarów mogących stanowić zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i ich mienia należy zaliczyć:

a) tereny narażone na ponadnormatywne promieniowanie elektromagnetyczne - tereny wokół stacji telefonii komórkowej, linii elektroenergetycznych (wymagana lokalizacja inwestycji poza występującym ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym),
b) tereny, na których zlokalizowano instalacje mogące pogorszyć stan środowiska (wymagane zachowanie oddziaływania związanego z tymi inwestycjami w granicach terenu inwestycji),
c) tereny ze zwierciadłem wody gruntowej utrzymującym się płycej niż 1,0 m n.p.m., podmokłych, zalewowych, inwersyjnych, z występowaniem gleb pochodzenia organicznego,
d) tereny wokół cmentarzy grzebalnych (wymagane zachowanie stref ochrony sanitarnej).

W granicach gminy brak jest terenów zagrożonych naturalnym osuwaniem się mas ziemnych.

Zagrożenie powodziowe

Główne źródło zagrożeń nadzwyczajnych w gminie to tereny szczgólnego zagrożenia powodzią wynikające z czynników naturalnych – występujące w dolinie rzeki Liswarty. Zagrożenie stanami powodziowymi występuje szczególnie w okresie wiosennym i wywołane jest roztopami i opadami deszczu. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczono przez dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu na podstawie Studium ochrony przeciwpowodziowej wyznaczającego granice zasięgu wód o prawdopodobieństwie przewyższenia p = 1% (średnio raz na sto lat). Na obszarach tych obowiązują zakazy wynikające z przepisów szczególnych (art. 88 1 ust. 1 oraz art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 145 z późn. zm.) Tylko w szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią, dyrektor

RZGW może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zwolnić od zakazów określonych w art. 88 1 ust. 1 oraz, jeśli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, zwolnić od zakazu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.

Na terenach gminy nie występują skażenia chemiczne gleb, skażenia metalami ciężkimi oraz każenia radiologiczne. Zgodnie z posiadanymi danymi z 1993 r, na podstawie pobranych 3 próbek glebowych i materiału roślinnego stwierdzono jedynie niewielkie podwyższenie zawartości kadmu - graniczna wartość naturalna wynosi 0,3 mg/kg - stwierdzono poziom 0,49 mg/kg - co mieści się w przedziale zanieczyszczeń określanych jako zawartość podwyższoną (wartość graniczna dla tego przedziału wynosi 1,5 mg/kg).
Brak jest aktualnych badań skażenia gleby - dotyczyć one powinny zwłaszcza terenów przylegających do drogi nr 491 oraz terenów przylegających do terenów stacji benzynowej.

Wody powierzchniowe
Rzeki i cieki wodne przepływające przez teren gminy charakteryzują się silnym zanieczyszczeniem bakteriologicznym. Na obszarze gminy nie jest prowadzony monitoring czystości wód powierzchniowych. Na podstawie danych uzyskanych w Państwowej Inspekcji Sanitarnej wody Liswarty i Białej Okszy są pozaklasowe. Źródłami zanieczyszczeń wód powierzchniowych jest niekontrolowane odprowadzanie ścieków nieoczyszczonych z gospodarstw domowych i zabudowy letniskowej, zanieczyszczenia związane z prowadzoną działalnością rolniczą oraz zanieczyszczenia z zakładów produkcyjnych z gmin sąsiednich.

Zanieczyszczenia powietrza
Na obszarze gminy nie jest prowadzony monitoring czystości powietrza. Z danych uzyskanych w służbach ochrony środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej, na obszarze gminy nie występują przekroczenia obowiązujących norm. Zanieczyszczenia SO_2 występują w wysokości 32 – 53 % normy, a zanieczyszczenia NO_2 występują w wysokości 22 - 40 % normy. Jedyne przekroczenia dotyczą przekroczeń okresowo norm dotyczących pyłów i CO.

Hałas i drgania
Do obszarów narażonych na podniesiony poziom hałasu i drgań należy zaliczyć tereny położone wzdłuż linii kolejowej, dróg prowadzących ruch tranzytowy oraz terenów przylegających do istniejących na terenie gminy tartaków i stolarni.

Promieniowanie elektromagnetyczne
Przez teren przebiegają dwie linie przesyłowe elektroenergetyczne wysokiego napięcia 400 kV. Ze względu na promieniowanie elektromagnetyczne oraz zasady bezpieczeństwa wzdłuż linii obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu. Szerokość pasów bezpieczeństwa winna być, w przypadku realizacji inwestycji, uzgadniana z zarządcą sieci.

Inne źródła zanieczyszczenia
Na obszarze gminy istnieje ograniczona liczba źródeł zanieczyszczeń. Brak jest zakładów produkcyjnych i przetwórczych mogących mieć negatywny wpływ na otoczenie; uciążliwość istniejących, niewielkich zakładów, które zgodnie z przepisami ochrony środowiska są zaliczane do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska zamyka się w granicach działek. Zakłady te podlegają kontroli w/z ochrony środowiska oraz nadzorowi sanitarnemu. Istotnym źródłem zanieczyszczeń są piece, często opalane węglem o wysokiej zawartości siarki oraz dzikie wysypiska.

7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Miedźno

Mieszkańcy widzą przyszłość swojej gminy w poprawie infrastruktury technicznej oraz rozwoju przedsiębiorczości przy rozwoju nowoczesnego rolnictwa. Rolnictwo jest wiodącą funkcją

zagospodarowania terenów w gminie ze względu na powierzchnię wykorzystywaną na ten cel.
Praca w rolnictwie nie jest znaczącym źródłem utrzymania. Gospodarcza, pozarolnicza aktywność mieszkańców gminy realizowana jest głównie w najprostszej formule podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Zdecydowaną większość podmiotów stanowią firmy małe, zatrudniające 1 - 20 osób. Taka struktura świadczy o dużym rozdrobnieniu podmiotów.
Gmina posiada potencjalne możliwości rozwoju wypoczynku i rekreacji, w tym agroturystyki – głównie w oparciu o istniejące tereny leśne.
Atutem jest istniejący zbiornik „Ostrowy", co stwarza warunki do rozwoju usług rekreacyjnych. Kolejnymi czynnikami przemawiającymi za rozwojem gałęzi turystyki dla gminy są:

- korzystne położenie geograficzne, dobra dostępność komunikacyjna,
- bliskość aglomeracji górnośląskiej, co stanowi o zasobach ludzi, potencjalnych turystów,
- atrakcyjne walory przyrodnicze, krajoznawcze i historyczne.

Tereny usług turystyki, umożliwiają rozwój bazy turystycznej pożądanej w granicach gminy, jako kierunku rozwoju przestrzennego. Sąsiedztwo wyznaczonego terenu zabudowy jednorodzinnej z budownictwem letniskowym jest odpowiedzią na potrzeby mieszkaniowe całoroczne i wynajmu okresowego. W ofercie turystycznej gminy nie może zabraknąć turystyki wiejskiej, w tym agroturystyki.
Studium określa rezerwy terenów pod budownictwo mieszkaniowe.

Potrzeby rozwoju gminy pokazują prowadzone analizy rozwoju przestrzennego gminy oraz, między innymi, wnioski mieszkańców do niniejszego studium, z których wynika, że najpilniejszymi potrzebami w gminie są:

- przeznaczenie terenów pod zabudowę,
- rozbudowa i modernizacja systemów infrastruktury.

Poza tym, do potrzeb rozwoju gminy należy zaliczyć:

- usprawnienie i modernizację systemu komunikacyjnego,
- dostosowanie obiektów i przestrzeni do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- preferowanie rozwoju nowoczesnych technologii ochrony środowiska,
- uporządkowanie zieleni przy obiektach usługowych,
- propagowanie rolnictwa ekologicznego,
- ochronę gruntów o wyższych klasach bonitacyjnych przed ruralizacją,
- stworzenie bazy mieszkań socjalnych,
- adaptację rozproszonej zabudowy zagrodowej,
- zaktywizowanie szlaków turystycznych.

Za możliwości rozwoju gminy należy uznać:

- wykorzystanie środków unii europejskiej,
- wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy do rozwoju funkcji agroturystycznej, wzrost popytu na usługi agroturystyczne,
- rozwój usług jako konsekwencja wzrostu dochodów ludności,
- wykorzystanie dogodnego połączenia komunikacyjnego z regionem.

8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

W strukturze własności gruntów utrzymuje się dominacja własności prywatnej. Stosunkowo duży jest udział w powierzchni gminy gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa – za sprawą występowania terenów leśnych w zarządzie GLP Lasy Państwowe, istniejących linii kolejowych i dróg oraz rzek. Stopniowo ulega zmniejszeniu areał gruntów w zarządzie Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa. Bardzo mały jest udział gruntów stanowiących własność gminy - są to w większości tereny usług publicznych (urząd gminy, szkoły, przedszkola, boiska, remizy), infrastruktury technicznej (ujęcia wód, oczyszczalnie ścieków) oraz drogi gminne.

9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

W granicach gminy występują obiekty i tereny:

- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:
  a) pomniki przyrody:
     - dąb szypułkowy – Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa,
     - lipa drobnolistna – Mokra II, przy kościele drewnianym;
  b) korytarze ekologiczne:
     - międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Liswarta”, - regionalny korytarz migracji ptaków: „Dolina górnej Warty – Lasy Lublinieckie”,
     - korytarz migracji ssaków kopytnych „K/LGL-N”, „Lasy Nadwarciańskie” - korytarz migracji ssaków drapieżnych: D/LGL-N”;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne - obejmujące strefy ochronne ujęć wód bezpośrednich;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, obejmujące grunty leśne i grunty rolne min. III klasy bonitacyjnej;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:
  a) obiekty i obszary chronione poprzez wpis do rejestru zabytków,
  b) obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków,
  c) udokumentowane stanowiska archeologiczne;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, obejmujące:
  a) udokumentowane złoża kopalin,
  b) ustanowione obszary i tereny górnicze;
- obszary w odległości 50 i 150 m wokół cmentarzy, wymagające utworzenia strefy ochrony sanitarnej,
- tereny kolejowe (nie podlegające władztwu planistycznemu gminy).

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

W granicach gminy brak jest terenów naturalnych zagrożeń geologicznych – nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych

11.1. Udokumentowane złoża kopalin

Gmina pod względem geologicznym znajduje się w części północno - wschodniej monokliny Śląsko - Krakowskiej. Charakteryzuje się ona monoklinalnym ułożeniem warstw starszego podłoża. Utwory starsze od trzeciorzędu – trias, jura, stanowią jednoskrzydłową antyklinę, zapadającą łagodnie ku północnemu wschodowi pod niewielkim kątem 1 – 5°.
Podłoże obszaru gminy zbudowane jest głównie ze skał wieku mezozoicznego, tworzących pasma niewysokich progów poprzedzielanych obniżeniami występujących wskutek procesów erozyjnych.
Kraniec Wyżyny Wieluńskiej zbudowany ze skał mezozoicznych wieku jurajskiego, zasypanych utworami trzeciorzędowymi i czwartorzędowymi. Środkowa część gminy (Obniżenie Krzepickie) stanowi subsekwentną bruzdę wypreparowaną z mało odpornych na erozję rudonośnych iłów środkowojurajskich. Jej dno wypełniają czwartorzędowe piaski i gliny, tworzące wyniesienia (stoliwa,

wały i pagóry kemowe). Fragment Progu Herbskiego (połuniowo - zachodnia część gminy) jest zbudowany z piaskowców środkowojurajskich, przykrytych utworami młodszymi.

Na terenie gminy Miedźno występują następujące grupy surowców:
- krzemionkowe luźne (piaski, żwiry),
- węglanowe (wapienie jurajskie płytowe, grubopłowicowe),
- rudy żelaza (syderyty ilaste).

Surowce krzemionkowe luźne reprezentowane są głównie przez piaski i żwiry. Utwory te są rozprzestrzenione niemal na terenie całej gminy. Odkrywki utworów piaszczystych grupują się w rejonie miejscowości Miedźno i Ostrowy nad Okszą, a utworów piaszczysto - żwirowych w rejonie miejscowości Kołaczkowice.
Udokumentowano złoża:
- „Łobodno" (kat. C2) oraz karty rejestracyjne,
- „Ostrowy A" (złoża niezagospodarowane),
- „Ostrowy B" (złoża zaniechane),
- „Izbiska",
- „Miedźno" (złoże wapieni i margli przemysłu wapienniczego).

Ogółem na terenie gminy zarejestrowano 3 punkty eksploatacji (okresowo eksploatowane).

Surowce węglanowe występujące na obszarze gminy Miedźno reprezentowane są przez wapienie jurajskie (malmy). Są to wapienie płytowe, gruboławicowe, przykryte na całym obszarze warstwą utworów czwartorzędowych, miejscami odsłaniając się w postaci wychodni. Na terenie gminy istnieje 7 punktów eksploatacji, obecnie nie eksploatowanych.
Surowce inne - rudy żelaza występują na obszarze całej gminy. Są to cienkie pokłady syderytów ilastych, których eksploatacja ze względów ekonomicznych jest nieopłacalna. Również ze względu na istniejący zbiornik wód podziemnych nie powinny być one eksploatowane. Obecnie na terenie gminy eksploatacja prowadzona jest tylko w trzech wyrobiskach, w niewielkich ilościach, prowadzona okresowo przez właścicieli wyrobisk dla własnych potrzeb. Eksploatacja tego typu nie stanowi zagrożenia środowiska.
Na obszarze gminy istnieją prognostyczne obszary występowania kruszywa naturalnego oraz surowców węglanowych. Nie są to jednak obszary o znaczeniu przemysłowym.

Surowce krzemionkowe luźne reprezentowane są głównie przez piaski i żwiry. Utwory te są rozprzestrzenione niemal na terenie całej gminy. Odkrywki utworów piaszczystych grupują się w rejonie miejscowości Miedźno i Ostrowy, a utworów piaszczysto - żwirowych w rejonie miejscowości Kołaczkowice.

11.2. Zasoby wód podziemnych

Wody podziemne retencjonowane są w osadach tworzących czwartorzędowe i jurajskie piętra wodonośne.
Jurajskie warstwy wodonośne zaliczono do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP), wydzielonych, według kryteriów ilościowych i jakościowych wód podziemnych zastosowanych w opracowaniach wykonywanych w ramach CPBP 04.10 (Kleczkowski red., 1990), dla ochrony najcenniejszych w skali kraju zasobów. W niniejszym opracowaniu przyjęto uszczegółowione granice GZWP (Witkowski i inni, 1993 r.). Są to zbiorniki:
- Częstochowa E (GZWP nr 326), obejmujący utwory uszczelnione i często skrasowiałe wapienie skaliste jury górnej (oksfordu).

Obszar gminy Miedźno, wg mapy hydrogeologicznej polski 1 : 200 000 arkusz Kluczbork, należy w całości do tzw regionu wieluńsko - krakowskiego (podregion krakowsko- częstochowski). Występowanie głównego użytkowego poziomu wodonośnego związane jest ze skałami węglanowymi jury górnej. Są to szczelinowate spękane wapienie i margle.

Zasilanie poziomu odbywa się przez infiltracje wód opadowych przez utwory czwartorzędowe lub bezpośrednio w strefie wychodni jury górnej. Wody związane z tym poziomem charakteryzują się bardzo dobrą jakością, w większości należą do I klasy jakości wód. Południowa część gminy znajduje się w strefie ochrony pośredniej jednej ze studni ujmujących wodę. Piętro wodonośne czwartorzędowe ma znacznie mniejsze znaczenie użytkowe. Miąższość wodonośna waha się od kilku do kilkunastu metrów, a potencjalna jego wydajność to kilkanaście w 3/h.

12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

W granicach gminy Miedźno znajduje się teren górniczy.
Jest to teren górniczy „Izbiska", równy powierzchni obszarowi górniczemu „Izbiska", o pow. 1,9002 ha. Teren górniczy utworzono w granicach złoża kruszywa naturalnego.

13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

13.1. Sieć drogowa

Sieć drogowa
Obsługę komunikacyjną gminy Miedźno zapewnia system dróg o znaczeniu regionalnym, powiatowym i lokalnym. Stan techniczny dróg należy ocenić jako niezadowalający, wobec czego należy planować wykonanie zabiegów mających na celu poprawę istniejącego stanu oraz stan zły - wymagający interwencji.
Zgodnie z danymi dotyczącymi dróg (ozn. jako krajowe do 1998 r., a obecnie wojewódzkich), na odcinkach przebiegających przez teren gminy największe natężenie ruchu występuje na odcinku drogi 491 w kierunku Działoszyna, na odcinku drogi nr 492 z Łobodna do Ostrów jest znacznie mniejszy i ulega zmniejszeniu w kierunku Brzeźnicy. Również pod względem nośności droga nr 491 posiada lepsze parametry 100 kN - przy 80 kN dla drogi nr 492). Stan obu dróg pod względem nośności, równości i stanu powierzchni określany jest jako niezadowalający, wymagający wzmocnienia, z zaleceniem realizacji nowych warstw ścieralnych i wyrównawczych.
Odcinki obu dróg są stosunkowo bezpieczne, biorące pod uwagę ogólną liczbę wypadków w latach 1991-1996, miejscem o największej ilości wypadków jest odcinek drogi nr 491 położony w rejonie skrzyżowania w Kołaczkowicach i w kierunku wsi Miedźno (łącznie 10 wypadków).
Drogi powiatowe (ozn. do końca 1998 r. jako wojewódzkie) w większości są utwardzone, z nawierzchnią asfaltową; stan techniczny dróg jest niezadowalający i zły, w tym wymagający natychmiastowych interwencji.
Drogi gminne są częściowo utwardzone, częściowo mają charakter dróg polnych. Na bieżąco prowadzone są prace drogowe związane z utwardzaniem kolejnych odcinków dróg i układaniem powierzchni asfaltowej. Drogi te mają niedostateczną szerokość w liniach rozgraniczających. Oprócz terenów zwartej zabudowy mieszkaniowej w miejscowościach Miedźno, Ostrowy nad Okszą i Mokra, gdzie ulice posiadają utwardzone chodniki i są oświetlone, na pozostałym przebiegu drogi nie posiadają okrawężowania i nie mają utwardzonych poboczy.

Drogi powiatowe należą do układu podstawowego, zapewniając prawidłową obsługę komunikacyjną i połączenia z drogami wyższej rangi.

Drogi gminne zapewniają bezpośrednią obsługę zabudowy oraz umożliwiają dojazd do dróg wyższych klas.

Klasy dróg i ulic na terenie gminy

Droga wojewódzka	Klasa G (droga główna)
Droga powiatowa	klasa Z (droga zbiorcza)
Droga gminna	klasa GL (droga lokalna)

Przyjęto dla wszystkich dróg i ulic przekrój jednojezdniowy.
Najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających wynosi dla poszczególnych klas

Klasa G	25	25
Klasa Z	20	20
Klasa L	12	15

Tabela podaje szerokości minimalne, które powinny być odpowiednio zwiększone w zależności od sposobu odwodnienia terenu, lokalizacji pasów lub zatok postojowych oraz ścieżek rowerowych.

Warunki prowadzenia ruchu tranzytowego.
Osiągniecie parametrów technicznych dla ulicy klasy G na ternach zwartej zabudowy wsi jest praktycznie mało realne. Dla drogi tranzytowej nie osiągnie się odpowiedniego ograniczenia funkcji lokalnych.

13.2. Zaopatrzenie w wodę

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągowej wynosiła 128,61 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 0,38 km. Gęstość sieci wodociągowej w gminie wynosi 113,44 km/100 km2. Łącznie do sieci wodociągowej podłączonych jest 2147 budynków, z czego 1946 to budynki mieszkalne. Do 2011 r. ilość obiektów przyłączonych do sieci wodociągowej wzrosła o 41 obiektów, z czego 22 stanowią budynki mieszkalne Budynki mieszkalne zaopatrzone w instalację wodociągową stanowią 97,3 % wszystkich obiektów.
Wszystkie miejscowości na terenie Gminy Miedźno posiadają sieć wodociągową administrowaną przez PWiK w Częstochowie, oprócz miejscowości Mokra, która posiada własne ujęcie wody i własną sieć wodociągową. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ujęcia wód znajdują się również w Kołaczkowicach i w Borowej. Uwarunkowania przyrodnicze, a szczególnie warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne sprawiły, że omawiany rejon jest bogaty w wody dobrej jakości. Źródłem zasilania sieci wodociągowej są wody podziemne pochodzące z:

- ujęcia Łobodno – gmina Kłobuck,
- 2 studni głębinowych w miejscowości Mokra II.

Ponadto na terenie gminy znajdują się studnie głębinowe w Wapienniku (3 otwory) i studnia głębinowa Rywaczki. Studnie te w chwili obecnej nie są eksploatowane, lecz stanowią swoistą rezerwę.

Wodociągi, ujęcia wody
Około 90 % zabudowy mieszkaniowej korzysta z wodociągów. Pozostałe miejscowości korzystają z sieci będącej w administrowaniu PWiK (poziom 220 m n.p.m.) i włączone są w system wodociągowy łączący gminę Miedźno i Kłobuck. System ten zasilany jest przez ujecie w Łobodnie i wspomagany jest ujęciami lokalnymi.
Przesyły wody pomiędzy obydwoma systemami sieci są utrudnione, przy zachowaniu ciśnienia wody w obydwu kierunkach max. przetłoczenie może wynosić 20- 25 m^3/h.
Przy posiadanych zasobach wody nie występuje potrzeba łączenia tych sieci.
Wodociągi są eksploatowane prawidłowo. Wodociągi zarówno magistralne, jak i rozdzielcze, są uzbrojone w armaturę, prawidłowo oznakowane. Przyłącza wyposażone są w zasuwy, węzły wodomierzowe, oznakowanie. Pobór i zużycie wody jest opomiarowane.
Ciśnienie w sieci wynosi ok. 40-60 m sł H_2O.
Całkowita długość sieci wodociągowej na terenie gminy Miedźno wynosi 128,61 km. Do budynków, gospodarstw doprowadzonych jest 2147 przyłączy wodociągowych o łącznej długości

46,67 km.
Źródłami zasilania sieci wodociągowej jest woda podziemna pochodząca z ujęcia :
- Łobodno,
- Mokra - 2 studnie głębinowe,

Średnie miesięczne zużycie wody dla gminy Miedźno wyniosło 15896 m^3. W miejscowości Mokra - 1776 m^3/m-c.

13.3. Odprowadzanie ścieków

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość zbiorczej sieci kanalizacyjnej wynosi 37,96 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 4,5 km. Gęstość sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 32,36 km/100 km^2. Łącznie do sieci kanalizacyjnej jest przyłączonych 2 028 budynków, z czego 924 stanowią budynki mieszkalne. Skanalizowane budynki mieszkalne stanowią 44,6 % wszystkich obiektów. Zbiorcza sieć kanalizacyjna działa na terenie 6 z 10 sołectw, w tym 2 sołectwa są tylko częściowo skanalizowane.
Ścieki ze zbiorczej sieci kanalizacyjnej są dostarczane do jedynej, istniejącej na terenie gminy oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Ostrowach nad Okszą. Przepustowość oczyszczalni wynosi 500 m3/dobę, docelowo powinna wynosić 1 000 m^3/dobę. W okresach bezopadowych do oczyszczalni jest dostarczane maksymalnie 380 m^3/dobę, a w okresach opadowych wzrasta maksymalnie do 517 m^3/dobę. Średnia wartość wydajności działającej oczyszczalni to 1 529 RLM.

W ciągu roku oczyszczalnia oczyszcza 79,6 tys. m^3 ścieków komunalnych. Dodatkowo poza działającą zbiorczą siecią kanalizacyjną w gminie funkcjonują 103 indywidualne wiejskie oczyszczalnie ścieków. Pozostałe gospodarstwa gromadzą ścieki sanitarne w zbiornikach bezodpływowych, okresowo wywożonych do oczyszczalni ścieków.

Uregulowanie gospodarki ściekowej na terenie gminy jest zadaniem priorytetowym głównie z uwagi na uwarunkowania wynikające z położenia znacznej części gminy w granicach chronionych obszarów wodonośnych. Na terenie niektórych zakładów produkcyjnych funkcjonują niewielkie przyzakładowe oczyszczalnie ścieków. Stan istniejącej kanalizacji sanitarnej jest niewystarczający, brak kanalizacji sanitarnej stanowi barierę dla rozwoju przedsiębiorczości.

13.4. Odprowadzanie wód deszczowych

W granicach gminy funkcjonują jedynie niewielkie odcinki sieci kanalizacji deszczowej. Podstawowym systemem odprowadzającym wody deszczowe jest istniejący system melioracji oraz rowów przydrożnych. Przy postępującej urbanizacji, utwardzania terenów ilość istniejących kanałów deszczowych jest zbyt mała. Ścieki opadowe, zgodnie z ustawa Prawo wodne, powinny być podczyszczane przy użyciu separatorów ropopochodnych i piaskowników. Należy opracować koncepcję odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych i wykonać kanalizację deszczową co wpłynie korzystnie na poprawę jakości wód i zmniejszenie zanieczyszczeń środowiska.

13.5. Elektroenergetyka.

Źródła zasilania w energię elektryczną
Na terenie Gminy Miedźno nie ma zlokalizowanej żadnej stacji elektroenergetycznej WN/SN oraz nie przebiegają żadne napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV.
Zlokalizowane są następujące obiekty elektroenergetyczne będące w eksploatacji Poleskie Sieci Elektroenergetyczne – Południe S.A.:
- linia 400 kV relacji Dobrzeń - Trębaczew,
- linia 400 kV relacji Joachimów -Trębaczew,
- w okolicy miejscowości Kolonia Miedźno linie łączą się w linie dwutorową 400kV Dobrzeń-Trębaczew, Joachimów - Trębaczew.

Zasilanie odbiorców na terenie Gminy Miedźno odbywa się sieciami średnim o napięciu 15 kV oraz

sieciami niskiego napięcia 0,4 kV, które zasilane są ze stacji elektroenergetycznych WN/SN zlokalizowanych poza terenem gminy. Ponadto istnieją powiązania sieci na średnim napięciu między stacjami transformatorowymi, które mogą być odpowiednio konfigurowane w zależności od układu awaryjnego sieci.

Sieci elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia

Linie średniego napięcia

Długość linii średniego napięcia (SN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 50,3 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 47,7 km,
- sieć kablowa 2,6 km.

Na liniach średniego napięcia (SN) 15 kV, występują rezerwy przesyłowe, które umożliwiają pokrycie wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Stan sieci w zakresie średnich napięć jest dobry.

Linie niskiego napięcia

Długość linii niskiego napięcia (nN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 105,6 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 90,7 km,
- sieć kablowa 14,9 km.

Stacje transformatorowe

Na terenie Gminy Miedźno usytuowanych jest 48 stacji elektroenergetycznych.

Wykaz stacji elektroenergetycznych na terenie gminy

Nr stacji	Nazwa stacji	Typ stacji	Moc zainstal. transf. [kVA]	Średnie obciąż. transf. [%]
6	Borowa 1	STSpb 20/250	100	31,4
7	Borowa 2	STSpb 20/250	63	65,0
5	Borowa 3	STSa 20/250	63	20,1
24	Golczewo	STSa 20/250	50	17,0
209	Izbiska Duże	STSa 20/250	100	19,8
749	Izbiska Duże 2	STSRu 20/250	100	16,6
208	Izbiska Małe	STSa 20/250	100	35,2
455	Izbiska Małe 2	STSa 20/250	63	18,2
553	Izbiska Szkoła	STpb 20/250	100	19,9
456	Kołaczkowice	STSbp 20/250	100	18,0
134	Kołaczkowice Duże 1	STSa 20/250	100	28,9
264	Kołaczkowice Duże 2	STSa20/250	100	49,3
135	Kołaczkowice Małe	STSa 20/250	50	15,9
263	Kołaczkowice Wiktorów	STSa 20/250	50	32,7
63	Mazówki	STSa 20/250	63	33,6
520	Miedźno 12 ZTCH	STSa 20/250	50	13,3
144	Miedźno 1 Kontener	MKb 20/630	400	25,7
384	Miedźno 10 Sosnowa	STSa 20/250	63	47,5
385	Miedźno 11 Cz-wska	STSa 20/250	160	16,0
380	Miedźno 2 Ułańska	STSa 20/250	160	20,2
381	Miedźno 3 SKR	STSa 20/250	100	40,9
136	Miedźno 4 Piekarnia	STSa 20/250	100	27,3
211	Miedźno 5 Doły	STSa 20/250	63	34,0
212	Miedźno 6 Stare	STSa 20/250	63	18,0
382	Miedźno 7 Wyzwolenia	STSa 20/250	100	28,7
383	Miedźno 8 Łąki	STSb 20/250	100	23,8
213	Miedźno 9 Dębowa	STSa 20/250	100	16,2

386	Miedźno Las (PKP)	STS 20/250	75	29,2
387	Miedźno MO	MKb 20/630	160	44,7
229	Miedźno Strębce	STSpb 20/250	63	1,0
138	Mokra 1	STSa 20/250	100	16,0
139	Mokra 2	STSa 20/250	63	20,1
389	Mokra 3	STSa 20/250	100	26,4
390	Mokra 4	STSa 20/250	100	15,9
391	Mokra 5	STSa 20/250	160	14,5
392	Mokra 6	STSa 20/250	63	24,3
633	Nowy Folwark	STSa 20/250	100	4,7
77	Ostrowy 1	STSa 20/250	160	84,5
182	Ostrowy 2	STSa 20/250	250	23,0
356	Ostrowy 3	STSa 20/250	100	35,4
357	Ostrowy 4	MKb 20/630	250	34,0
718	Ostrowy 5	STSo 20/250	63	6,2
755	Ostrowy 6 Zalew	STSKuo 20/250	100	0,2
100	Rywaczki	STSb 20/250	63	16,6
140	Wapiennik Golczewo	STSa 20/250	63	32,5
199	Władysławów 1	STS 20/250	100	27,0
420	Władysławów 2	STSa 20/250	100	37,7
421	Władysławów Suchany	STSa 20/250	100	14,3

Źródło: Ankieta Tauron Dystrybucja S.A.

Zapotrzebowania na energię elektryczną
Roczne zużycie energii elektrycznej na terenie Gminy Miedźno dla odbiorców na niskim napięciu wynosi ok. 2 763 MWh/rok.

13.6. Zaopatrzenie w ciepło

Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. Główne zmiany dotyczyć będą w przyszłości modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym w celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin. Studium przewiduje także możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp cieplnych, a także kolektorów słonecznych.
Na obszarze Gminy Miedźno brak jest scentralizowanych systemów zaopatrzenia w energię cieplną. Na terenie gminy istnieją jedynie lokalne źródła ciepła, zaopatrujące w ciepło zespoły budynków, pojedyncze budynki mieszkalne, usługowe i produkcyjne. Na terenie gminy istnieje klika lokalnych kotłowni, usytuowanych głównie w budynkach użyteczności publicznej, zakładach produkcyjnych.
Zakłady produkcyjne zaopatrywane są w ciepło z kotłowni pracujących głównie na cele technologiczne. Zabudowa jednorodzinna na osiedlach zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowa jednorodzinna rozproszona, zaopatrywane są w ciepło z indywidualnych źródeł, opalanych paliwami stałymi (węgiel kamienny, koks), olejem opałowym, względnie energią elektryczną.
Na terenie gminy występuje ogółem zapotrzebowanie na moc cieplną na poziomie około 41,18 MW oraz zapotrzebowanie na energię cieplną na poziomie około 232,96 TJ.
Ponad 80 % zapotrzebowania na moc cieplną pochodzi z mieszkalnictwa, jest to sytuacja o tyle zrozumiała, iż na terenie gminy nie ma wielkich zakładów przemysłowych, które pochłaniałyby znaczne ilości mocy cieplnej, ponadto gmina Miedźno jest niewielka, zatem i zapotrzebowanie na ciepło na potrzeby usług jest niewielkie.
Potrzeby cieplne mieszkańców Gminy Miedźno zabezpieczane są w oparciu o:
- węgiel kamienny,

- paliwa odnawialne,
- olej opałowy,
- energię elektryczną.

Dominującym paliwem w strukturze paliwowej pokrycia potrzeb cieplnych Gminy Miedźno jest węgiel. Produkcja ciepła w oparciu o węgiel kamienny pokrywa ok. 88 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 36,23 MW (205,01 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o olej opałowy pokrywa ok. 8 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 3,29 MW (18,64 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o energię, pozyskiwaną z paliw odnawialnych (drewno, słoma, pompy ciepła, kolektory słoneczne) pokrywa ok. 3 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 1,24 MW (6,99 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o energię elektryczną pokrywa ok. 1 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 0,41 MW (2,33 TJ).

13.7. Zaopatrzenie w gaz sieciowy

W gminie brak jest gazyfikacji przewodowej. Zaopatrzenie w gaz nie stanowi zadania własnego gminy i realizacja inwestycji w tym zakresie jest uzależniona od planów inwestycyjnych jednostek i firm zewnętrznych, zgodnie z zasadami określonymi w Prawie energetycznym. W chwili sporządzania niniejszego opracowania brak konkretyzacji ich przebiegu.

13.8. Telekomunikacja

Poziom telefonizacji gminy jest wysoki. Na terenie gminy istnieje kilka wież telefonii komórkowej.

13.9. Gospodarka odpadami

Gospodarowanie odpadami jest prowadzone na nowych zasadach ustalonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r, poz. 21 z późn. zm.) i ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391, z późn. zm.). Zgodnie z planem gospodarki odpadami dla województwa śląskiego 2014 r., gmina wchodzi w skład regionu I, dla którego obsługi wyznaczono:

a) instalację do mechaniczno - biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w Sobuczynie,
b) sortownie odpadów komunalnych w: Sobuczynie oraz w Konopiskach i Zawierciu, składowisko odpadów Sobuczynie oraz składowiska w: Konopiskach, Zawierciu, Lipiu Śląskim i Koszęcinie.

Gromadzenie odpadów odbywa w rożnych typach kontenerów. Na terenach wiejskich jednostek osadniczych przeważa typ pojemników przystosowanych do obsługi odbiorców indywidualnych.

14 . Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego na terenie gminy Miedźno do zadań służących ponadlokalnym celom publicznym zalicza się:

a) zadanie pn. „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń (tu odcinek Zduńska Wola Karsznice – Rybnik – Pszczyna),
b) inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym pn.: „Budowle regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty. Naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą” .

Do pozostałych inwestycji celu publicznego, które mogą być realizowane w granicach gminy można zaliczyć:

- modernizację drogi wojewódzkiej, w tym analiza i ocena możliwości realizacji obejścia (obwodnicy) zabudowy zwartej wsi Miedźno,
- realizację programu zalesień wynikającą z opracowanego projektu granicy rolno - leśnej, z uwzględnieniem korekt wprowadzonych na rysunki kierunków zagospodarowania przestrzennego,

- doprowadzenie i budowę sieci rozdzielczej gazu przewodowego na terenie gminy,
- wspieranie budowy systemu kanalizacyjnego, jako warunku zabezpieczenia zbiornika wód wgłębnych,
- przebudowę istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów – Trębaczew i Dobrzeń - Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i związane z nimi obszary wynikają z jednej strony z przyjętych programów rządowych, wojewódzkich, a z drugiej - propozycji samorządu lokalnego, wyrażonych w dokumentach określających i kształtujących politykę rozwoju gminy.

15. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Teren gminy Miedźno częściowo położony jest na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią rzeki Liswarty, w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6 c) ppkt a) ustawy Prawo wodne.

Na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego, a następnie w niniejszym studium przedstawiono obszary:

1. na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500, lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia ekstremalnego,
2. szczególnego zagrożenia powodzią, tj.:
   a) obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat,
   b) obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat,

oraz, zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 6 c) ppkt c) tej ustawy, obszary między linią brzegu, a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego. W związku z powyższym obowiązują na nim zakazy zgodnie z ustawą Prawo wodne.
Dla pozostałych cieków tj. rzeki Kocinki i rzeki Białej Okszy Dyrektor RZGW nie sporządził studium ochrony przeciwpowodziowej.
Niezależnie od powyższego na terenie gminy występują obszary zagrożone wystąpieniem powodzi lub podtopień. W związku z powyższym, na przedmiotowym obszarze wprowadzono zakazy zgodne z ustawą Prawo wodne.
W szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią dyrektor RZGW może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zwolnić od zakazów określonych w art. 88 ust. 1 ustawy Prawo wodne. Dyrektor RZGW może również, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów określonych w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.

16. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, prognoza demograficzna oraz bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

16.1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań

Dane ogólne

Pierwsza edycja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, została opracowana w oparciu o art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, z późn. zm.) i została przyjęta przez Radę Gminy Miedźno uchwałą Nr 25/VII/99 z 1999 r.
Rada Gminy Miedźno Uchwałą Nr 309/XLII/2010 z dnia 28 maja 2010 r. przystąpiła do zmiany

studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

O potrzebie przystąpienia do zmian w studium zdecydowały przede wszystkim wyniki prac przeprowadzonych w trakcie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonego, wskazujące na konieczność wyznaczenia w granicach gminy nowych terenów inwestycyjnych, a także na konieczność dostosowania ustaleń studium do obowiązujących przepisów oraz do zaistniałych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

Przedmiotem niniejszej zmiany studium jest:

- zmiana studium o ustalenia mające na celu jego dostosowanie do aktualnego stanu prawnego i występujących uwarunkowań, a w szczególności:
  - aktualizacja danych statystycznych zawartych w studium,
  - aktualizacja informacji o dotychczasowym zagospodarowaniu i przeznaczeniu terenów,
  - uaktualnienie i uzupełnienie zapisów dotyczących obiektów i obszarów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego wyodrębnionych obszarów.

W ramach opracowania:

1) przeprowadzono analizę obowiązujących przepisów odnoszących się do przedmiotu zamówienia, pod kątem skutków wynikających z wprowadzonych w latach 2013 - 2016 zmian w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawach odrębnych, w tym przeprowadzono analizę obowiązujących przepisów prawnych regulujących lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii,
2) dokonano analizy zgodności obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno z wymogami wynikającymi z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
3) dokonano analizy zgodności obowiązujących w granicach gminy Miedźno miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z wymogami wynikającymi z art. 15 oraz art.16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
4) dokonano analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy,
5) przeanalizowano wnioski w sprawie sporządzenia lub zmiany studium.

WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH UWZGLĘDNIONYCH W ANALIZIE

1) ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.)
2) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587)
3) rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz.U. Nr 118, poz. 1233)
4) ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774)
5) ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777, z późn. zm.)
6) ustawa z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612, z późn. zm.)
7) ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961)
8) ustawa o z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r. poz. 478, z późn. zm.)
9) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774, z późn.zm.)

10) ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz.1446, z późn. zm.)
11) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz.1131)
12) ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, z późn. zm.)
13) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.)
14) ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.)
15) ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909, z późn. zm.)
16) ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U z 2015 r. poz.2100, z późn. zm.)
17) ustawa z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 585, z późn.zm.)
18) rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. z 2016 r. poz. 1034)
19) ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.)
20) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w.s. warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz.U. z 2014 r. poz. 81)
21) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71)
22) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn.zm.).

Zmiany wprowadzone w art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W stosunku do daty rozpoczęcia prac nad studium najistotniejsze zmiany w art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały wprowadzone przepisami ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, która weszła w życie 18 listopada 2015 r. Przepisy tej ustawy:

1) wprowadziły przepisem zawartym w art. 9 ust. 3 a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - przy sporządzaniu zmiany studium obejmującej jedynie jego niektóre zapisy lub tylko część obszaru gminy, obowiązek dokonywania każdorazowo, w pełnym zakresie, zarówno w części tekstowej jak i graficznej - zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku przeprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10 ust.1; przy sporządzaniu niewielkich punktowych zmian dopuszcza się, odstąpienie od tego wymogu, jednak w każdej aktualizacji lub modyfikacji treści obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w szerszym zakresie konieczne jest przeprowadzenie w sposób pełny weryfikacji wszystkich ustaleń zawartych w studium,
2) w znaczący sposób rozszerzyły zapisy dotyczące uwarunkowań wynikających z potrzeb i możliwości rozwoju gminy, poprzez konieczność sporządzenia, przeanalizowania i uwzględnienia:
   a) analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych oraz prognoz demograficznych,
   b) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
   c) bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę,
3) wprowadziły formalne wymagania dla bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę; zgodnie z art.10 ust 5 - 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:
   a) formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy,

w podziale na funkcje zabudowy,

b) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,

c) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt b, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,

d) porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt a, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt b i c, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt a:

- nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt b i c,
- przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt b i c, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;

e) określa się:

- możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt b i c, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt d tiret pierwsze, poza tymi obszarami,

f) w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt e tiret drugie, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt e tiret pierwsze, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej,

g) działania, o których mowa w pkt e, mogą wymagać powtórzenia, na zasadzie analizy wariantów lub realizacji procesu iteracyjnego, oraz powtórzenia wszystkich lub części z nich, także w połączeniu z innymi czynnościami przeprowadzanymi w ramach prac nad projektem studium,

h) określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt e tiret pierwsze, bierze się pod uwagę: perspektywę nie dłuższą niż 30 lat oraz niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%,

4) wprowadzone wymagania dotyczące sposobu sporządzania bilansu terenów, mają zablokować możliwość wyznaczania na terenach gmin nowych terenów przeznaczonych do zabudowy; organy gminy podejmując procedurę związaną ze sporządzeniem każdej zmiany w obowiązującym studium, związanej z wyznaczeniem nowego terenu do zabudowy, muszą liczyć się z możliwością uchylenia uchwały zatwierdzającej zmianę studium przez organy nadzoru tylko i wyłącznie z samego faktu, że dopuszczenie nowych terenów narusza zasady określone w art. 10 ust. 10 pkt 5-7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

5) ponadto, ustawa o rewitalizacji wprowadziła zmiany:

a) w art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przez dodanie w ust. 3 i 4 zapisów o ogólnym charakterze, ograniczające możliwość lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej,

b) w art. 10 ust.2 pkt 14a poprzez dodanie obowiązku określania obszarów zdegradowanych. Pozostałe zmiany w art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczą: obowiązku uwzględniania: krajobrazów kulturowych a także rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych.

Powyższe zmiany dotyczą nowych opracowań (w tym wymagane jest ich uwzględnienie przy zmianach studium), lecz nie wprowadzają konieczności podjęcia zmiany obowiązującego studium w celu wprowadzenia tych zmian.

Gmina Miedźno

Gmina Miedźno położona jest w północnej części województwa śląskiego, zajmuje powierzchnię 113,17 km2 , liczy ok.7,6 tys. osób. Gmina podzielona jest na 10 sołectw: Miedźno, Miedźno - Dębiniec, Kołaczkowice Duże, Kołaczkowice Małe, Mokra, Ostrowy, Borowa, Władysławów, Wapiennik, Izbiska i liczy 11 miejscowości (wraz z przysiółkami): Miedźno (Debiniec,Kolonia Miedźno, Miedźno Stare, Doły), Kołaczkowice (Wiktorów), Mokra, Ostrowy, Mazówki, Rywaczki, Nowy Folwark,Izbiska, Borowa (Sowiocha), Władysławów (Suchany, Bujecko, Marianów), Wapiennik (Golczewo).

Gmina Miedźno jest gminą wiejską, położoną w powiecie kłobuckim. Graniczy: od wschodu z gminą Mykanów; granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonym w gminie Miedźno, a doliną rzeki Kocinki (dopływu rzeki Warty), od północnego wschodu z gminą Brzeźnica Nowa: granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonymw gminie Miedźno, a dolina rzeki Kocinki, od północy z gminą Popów: granica przebiega korytem rzeki Liswarty, wzdłuż linii kolejowej oraz dzieli tereny leśne położone na terenach obu gmin, od zachodu z gminą Opatów: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi gminy Miedźno, od południa z gminą Kłobuck: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi położonymi w obu gminach. W zachodniej części gminy położone jest miasto Kłobuck stanowiące siedzibę gminy miejsko-wiejskiej Kłobuck. Miasto Kłobuck jest także siedzibą powiatu.

Przez teren gminy przebiega droga wojewódzka 491, łącząca drogę krajową 42 w Raciszynie pod Działoszynem z drogami krajowymi 43 i 46 w Częstochowie oraz droga wojewódzka 492, łącząca drogę wojewódzką 483 w Ważnych Młynach z drogą krajową 46 w Blachowni.

Gmina zaliczana jest do terenów wiejskich. Ze względu na: długotrwały proces odchodzenia od produkcji rolnej, jako podstawowej dziedziny gospodarki i odejście od rolnictwa jako podstawowego źródła utrzymania ludności, położenie w zasięgu oddziaływania Częstochowy, wielkość terenów leśnych i rozwój funkcji rekreacyjnej, gminę można zaliczyć do gmin wielofunkcyjnych, o funkcji dominującej rolniczo-mieszkaniowej z uzupełniającymi funkcjami: produkcyjno - usługową i leśno - rekreacyjną.

Do głównych czynników rozwoju gospodarczego gminy należy zaliczyć:

- potencjał ludnościowy,
- położenie w sąsiedztwie Częstochowy,
- powiązania komunikacyjne (drogi wojewódzkie łączące z: Częstochową, Kłobuckiem, Działoszynem, drogi powiatowe, linie kolejowe łączące ze: Śląskiem i Wybrzeżem),
- korzystne warunki dla rozwoju mieszkalnictwa, działalności gospodarczej i rolnictwa.

Do innych elementów wiążących gminę z terenami otaczającymi są:

- uzbrojenie o znaczeniu ponadlokalnym (linie elektroenergetyczne),
- powiązania przyrodnicze (rzeki: Liswarta, Kocinka, Biała Oksza, kompleksy leśne, korytarze ekologiczne),
- położenie w obszarze głównych zbiorników wód podziemnych – w utworach jury środkowej (nr 325 - Częstochowa W) i w utworach górnej jury (nr 326 - Częstochowa E).

W strukturze użytkowania gruntów gminy Miedźno należy wyróżnić:

- tereny użytków rolnych,
- lasy i zadrzewienia,
- tereny zainwestowane i inne.

Podstawową funkcją użytkowania terenów, ze względu na powierzchnię terenów, jest nadal rolnictwo. Ma ono jednak malejące znaczenie, przede wszystkim ze względu na istniejący na części gminy rozłóg i klasę gruntów rolnych - niekorzystne dla kontynuowania produkcji rolnej (grunty rolne

są odłogowane i ulegają szybkiej renaturalizacji).
Grunty leśne i zadrzewione zajmują znaczący obszar. W granicach gminy występują areały państwowych gruntów leśnych, ulega zwiększeniu powierzchnia gruntów leśnych prywatnych, poprzez zalesienie części terenów rolnych. W sposób znaczący zwiększa się powierzchnia gruntów zadrzewionych (w granicach odłogowanych gruntów rolnych).

Wśród terenów zainwestowanych dominują tereny wykorzystywane na cele mieszkaniowe, w tym tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz – głównie - zabudowy zagrodowej. Stosunkowo nieduża jest powierzchnia terenów związanych z produkcją. Wśród terenów wykorzystywanych na cele usługowe dominują usługi publiczne (szkoły, remizy strażackie, boiska) oraz handel.

Gmina Miedźno, jako obszar o charakterze typowo rolniczym, cechuje się niskim poziomem przedsiębiorczości. Na terenie gminy istnieje około 514 podmiotów gospodarczych, z czego 37 należy do sektora rolnictwa. Tereny upraw znajdują się w centralnej części gminy, a tereny leśne, stanowiące ok 42% jej powierzchni, dominują we wschodniej, północno - wschodniej i zachodniej jego części. 166 podmiotów należy do sektora przemysłu i budownictwa. Ośrodków przemysłowe i zabudowa usługowa występują przede wszystkim w Miedźnie, a na terenach wiejskich reprezentowana jest głównie przez niewielkie obiekty handlowe. Zabudowa produkcyjna również dominuje na terenie siedziby gminy. 289 podmiotów stanowią usługi. W przeważającej części są to małe, kilkuosobowe firmy. Rynek pracy tworzy kilkanaście małych i średnich przedsiębiorstw przetwórstwa spożywczego, zakłady produkcyjne, jednostki handlowe i usługowe oraz jednostki administracyjne samorządu terytorialnego.

Funkcją uzupełniającą w gminie jest rekreacja. Wzdłuż północnej granicy gminy biegnącej korytem rzeki Liswarty, w malowniczej dolinie rzeki otoczonej lasami sosnowymi oraz wokół zbiornika w Ostrowach nad Okszą, powstały zespoły chaotycznej zabudowy rekreacyjnej.

Analizując obowiązujące studium pod kątem uwzględnienia uwarunkowań wymienionych w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stwierdza się, że część zawartych w nim informacji nie jest aktualna, ze względu na dokonane zmiany w innych dokumentach i opracowaniach. Nie powoduje to obowiązku prawnego podjęcia zmiany studium w celu ich uwzględnienia, jednak przy sporządzaniu zmiany studium informacje te musiały zostać zaktualizowane; w szczególności dotyczy to informacji odnoszących się do:

1) Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ przyjętego uchwałą Nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r.,
2) Strategii Rozwoju Gminy Miedźno UCHWAŁA NR 93/XV/2015 RADY GMINY MIEDŹNO z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Gminy Miedźno na lata 2015 – 2025,
3) informacji o nowych planach miejscowych,
4) dostosowania do zaktualizowanych granic i danych o położonych w granicach gminy GZWP oraz zaktualizowania danych dotyczących złóż kopalin,
5) dostosowania do nowych obszarów szczególnego zagrożenia powodzią,
6) konieczności sporządzenia szeregu analiz: ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, prognoz demograficznych, możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy a także bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Ponadto celowe może być uwzględnienie / uaktualnienie innych danych, w tym również mających tylko znaczenie informacyjne; dotyczy to danych:

1) statystycznych w tym dotyczących: uzbrojenia terenu, sieci drogowej, mieszkalnictwa, produkcji, usług, produkcji rolniczej, demografii, osób zatrudnionych, osób uczących się (w oparciu o aktualne dane GUS i dane własne gminy), a także danych dotyczących aglomeracji ściekowych,
2) dotyczących stanu środowiska.

Analizując obowiązujące studium pod kątem uwzględnienia elementów określanych na podstawie art. 10 ust. 2 w związku z art. 33 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stwierdza się brak obowiązku prawnego dokonania jego zmiany.

Biorąc pod uwagę złożone wnioski dotyczące zmiany studium i ich zakres, celowe jest zweryfikowanie ustaleń studium określających kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, o których jest mowa w art. 10 ust.2 i 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w zakresie:

1) zmiany kierunków zagospodarowania przestrzennego wyodrębnionych obszarów,
2) wyznaczenia obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW,
3) zasad prowadzenia infrastruktury technicznej wiążącej się z ograniczeniami w zagospodarowaniu terenów sąsiadujących (takich jak gazociągi, ropociągi lub linie elektroenergetyczne),
4) zagospodarowania terenów kolejowych zbędnych dla prowadzenia ruchu kolejowego,
5) zasad ochrony zabytków,
6) wyznaczenia granic obszarów o cechach obszaru zdegradowanego.

Prowadzone analizy dotyczące aktualności obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie wskazują na konieczność obowiązkowego dokonania jego zmiany, jednak nie wyklucza to konieczności podjęcia zmian wynikających:
1) z nowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ przyjętego uchwałą Nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r. w szczególności w zakresie obszarów, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, w tym związanych z przebudową dróg wojewódzkich,
2) z udokumentowania nowych złóż kopalin, ustanowienia nowych terenów lub obszarów górniczych (w przypadku udokumentowania nowych złóż kopalin przepisy Prawa geologicznego i górniczego nakładają na gminę obowiązek dokonania zmian w studium polegającym na ujawnieniu tego złoża, z określeniem 2-letniego okresu na jego wprowadzenie do studium),
3) ze sporządzenia opracowań lub zmian przepisów dokonanych na podstawie przepisów Prawa wodnego, w szczególności związanych:
   a) ze zmianami w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza rzeki Odry przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 22 lutego 2011 r. (M.P. Nr 40, poz. 451),
   b) z wyznaczeniem obszarów chronionych ustawą Prawo wodne,
   c) z przyjęciem planów przeciwdziałania skutkom suszy,
   d) z opracowaniem mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego dla rzek,
4) z wyznaczenia nowych obszarów chronionych prawnie na podstawie ustawy o ochronie przyrody lub przyjęcia planów ochrony dla obszarów chronionych,
5) ze sporządzenia audytu krajobrazowego, w szczególności w przypadku określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych, z wyznaczeniem w ich granicach stref ochrony krajobrazu stanowiącego przedpola ekspozycji, osi widokowych, punktów widokowych oraz obszarów zabudowanych wyróżniających się lokalną formą architektoniczną, istotnych do zachowania walorów krajobrazowych obszaru chronionego krajobrazu,
6) z konieczności wyznaczenia obszarów dla lokalizacji zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych - takich jak gazociągi.

Opis przyjętych rozwiązań

W dniu 15 grudnia 2015 r. Rada Gminy Miedźno uchwałą Nr 93/XV/2015 przyjęła Strategię Rozwoju Gminy Miedźno na lata 2015 – 2025.

Wizja rozwoju stanowi obraz stanu, który pragnie osiągnąć wspólnota mieszkańców gminy Miedźno do 2025 roku, dążąc do realizacji celów strategicznych oraz wyznaczonych kierunków działań. Podstawą budowania wizji jest skuteczne wykorzystanie mocnych stron gminy oraz jej szans rozwoju, by zwiększyć atrakcyjność i poziom życia lokalnej społeczności. Rozwój gminy Miedźno powinien być zatem podporządkowany następującej WIZJI:

GMINA MIEDŹNO TO PRZESTRZEŃ O CENNYCH WALORACH ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KULTUROWEGO, TWORZĄCA STABILNE WARUNKI DO ŻYCIA, OSIEDLANIA SIĘ I ROZWOJU MIESZKAŃCÓW.

Priorytetem rozwoju gminy powinno być przede wszystkim podnoszenie standardów życia mieszkańców, rozwój przedsiębiorczości oraz promowanie gminy jako atrakcyjnego miejsca do spędzania czasu wolnego. Poza rozwojem infrastruktury mającej bezpośredni wpływ na poziom jakości życia, należy się skoncentrować na wspieraniu aktywności zawodowej i społecznej mieszkańców oraz różnicowaniu źródeł dochodów ludności.

Cele realizowane przez gminę Miedźno powinny wpisać się zatem w poniższą MISJĘ:

CELEM JEST STAŁY I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ GMINY MIEDŹNO POPRZEZ POPRAWĘ WARUNKÓW ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, WZROST ICH DOCHODÓW ORAZ RÓŻNICOWANIA ICH ŹRÓDEŁ.

Biorą po uwagę powyższe oraz inne uwarunkowania określono kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

Rozwiązania przyjęte w niniejszej zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno:

1) uwzględniają w jego ustaleniach zmiany w przepisach, wprowadzone po uchwaleniu dotychczas obowiązującego studium, w tym uzupełniają jego ustalenia o zakres wymagany zmienionymi przepisami,
2) uwzględniają ustalenia zawarte w innych dostępnych decyzjach, dokumentach, opracowaniach, zbiorach danych – odnoszących się do obszaru gminy Miedźno;
3) uwzględniają złożone wnioski dotyczące zmian w zagospodarowaniu terenów gminy Miedźno - poprzez dokonanie punktowych zmian kierunków zagospodarowania terenów na rysunku studium określającym kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy;
4) uwzględniają uwarunkowania wymienione w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które zostały omówione szczegółowo w części I tekstu Studium;
5) zostały sporządzone z zakresem określonym w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i zostały zawarte w części II tekstu Studium oraz na rysunku Studium.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy, w studium uwzględniono ponadto uwarunkowania wynikające w szczególności z potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:

- analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
- prognozy demograficzne,
- możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Ponadto, zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 1, pkt 8 i pkt 14 i pkt 14 a ustawy, w studium określono w szczególności:

- uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d:
  - kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
  - kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy,

- obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej,
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji,
- obszary zdegradowane.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ust. 5–7 ustawy, dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:

- sformułowano, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a–c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- oszacowano chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno - przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- oszacowano chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- porównano maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1:
  - nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy – nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3,
  - przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy – bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy,

  i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;
- określono:
  - możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
  - potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami;
- w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt 5 lit. b, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt 5 lit. a, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej.

Przy ustalaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy brano pod uwagę możliwości finansowania przez gminę inwestycji służących realizacji zadań własnych gminy w zakresie komunikacji, infrastruktury technicznej i społecznej, w studium sporządzono również bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, wzięto pod uwagę:

1) perspektywę nie dłuższą niż 30 lat,

2) niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%.

Funkcje terenu

ZABUDOWA MIESZKANIOWA

Zakłada się następujące zasady dot. zabudowy mieszkaniowej:

- zachowanie istniejącej sieci ulic i dróg wpisujących się w naturalnie ukształtowaną konfigurację terenu;
- dbałość o realizację wydzielonych terenów zieleni urządzonej w terenach zabudowy mieszkaniowej;
- zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych od strony dróg publicznych w terenach zabudowy mieszkaniowej;
- obowiązek uwzględnienia przy określaniu linii zabudowy zlokalizowanej przy terenach leśnych, odległości zgodnych z przepisami odrębnymi, poprzez pozostawienie pasa wolnego od zabudowy od granicy lasu;
- określenie zasad budowy sieci infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg ze szczególnym uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy sieci infrastrukturalnych;
- zasady budowy i przebudowy dróg z uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy i przebudowy infrastruktury technicznej;

Dopuszczalne jest funkcjonowanie zabudowy mieszkaniowej i usługowej jako równorzędnych oraz dopuszczenie lokalizacji obok zabudowy jednorodzinnej zabudowy wielorodzinnej, pod warunkiem ograniczenia wielkości tych budynków, dopuszczenie usług oraz wytwórczości pod warunkiem ograniczenia skali prowadzonej działalności i wprowadzenia ograniczeń dotyczących potencjalnych uciążliwości dla środowiska.

USŁUGI

Zakłada się uzupełnienie do pełnego programu gminnego ośrodka administracyjno - usługowego w Miedźnie. Podstawowe obiekty handlowe usługowe oraz gastronomiczne lokalizowane będą w granicach zabudowy mieszkaniowej.

Ośrodkiem o zbliżonym programie, z wyjątkiem obiektów o statusie ogólno-gminnym i ponad-gminnym powinny stać się Ostrowy nad Okszą. W miejscowości tej należy przewidzieć w planach zarezerwowanie terenów dla lokalnych ośrodków usługowych obsługujących nowe tereny zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej.

W pozostałych miejscowościach przewiduje się adaptację istniejących lokalnych ośrodków usługowych i uzupełnienie programu obiektami lokalizowanymi w granicach zabudowy mieszkaniowej.

REKREACJA, ZIELEŃ URZĄDZONA I NIEURZĄDZONA, LASY

Rekreacja w powiązaniu z terenami leśnymi ma być w przyszłości jedną z podstawowych funkcji na terenie gminy. Podstawowe tereny dla tej funkcji to:

- tereny w dolinie Liswarty,
- tereny nad zbiornikiem w Ostrowach nad Okszą,

Preferowanymi kierunkami rozwoju powinno być zagospodarowanie dla turystyki pieszej, rowerowej i konnej, wypoczynku przywodnego i wędkarstwa oraz lokalizacja zespołów rekreacyjnych i terenów piknikowych. Ustalenie pełnego programu zagospodarowania rekreacyjnego wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy. W studium określa się jedynie tereny zabudowy rekreacyjnej (w postaci indywidualnych domów letniskowych także użytkowanych całorocznie, z towarzyszącymi podstawowymi usługami, w tym adoptowanej zabudowy istniejącej) oraz podstawową sieć ścieżek (szlaków) rowerowych o charakterze turystycznym.

Zabudowa letniskowa nie może wprowadzać nadmiernej ingerencji w środowisko przyrodnicze, tj. nie może przekraczać określonej wysokości i gabarytów, winna chronić maksymalnie istniejący drzewostan i uwzględniać wymogi dotyczące wprowadzania zieleni niskiej i wysokiej określone w ustaleniach szczegółowych. Większe tereny zieleni zorganizowanej przewiduje się jako pasy izolacyjne od dróg i obiektów uciążliwych. Zespoły zieleni o mniejszych rozmiarach powinny również towarzyszyć skupiskom obiektów usługowych i administracyjnych.

Tereny łąkowe wzdłuż cieków pomiędzy zabudową mieszkaniową oraz w granicach terenów wytwórczych pozostawia się jako ciągi zieleni nieurządzonej o znaczeniu ekologicznym.
W studium określa się tereny kompleksowego zalesienia. Ponadto należy umożliwić, w drodze odpowiednich zapisów w planach miejscowych, zalesianie niewielkich terenów śródpolnych, spełniających wymogi ustawowe zalesiania gruntów rolnych oraz stworzyć preferencje do tworzenia remiz i pasów wiatrochronnych.

TERENY WYTWÓRCZE
Przewidywana jest adaptacja wszystkich istniejących obiektów produkcyjnych, handlu masowego i rzemiosła produkcyjnego. Dla zapewnienia warunków do szerszego rozwoju działalności wytwórczej, ale także usługowej, oraz dla obsługi komunikacji wyznacza się duże obszary tzw. terenów ofertowych przy drodze wojewódzkiej w Ostrowach nad Okszą i przy drodze powiatowej w Mokrej. Lokalizowane obiekty nie mogą powodować uciążliwości dla zabudowy mieszkaniowej, muszą ponadto spełniać wymogi zapisane w ustaleniach dla parku krajobrazowego.

TERENY ROLNICZE
Tereny rolnicze, a w szczególności obszary wysokich klas bonitacyjnych, w tym tereny zmeliorowane, powinny być chronione przed zabudową, w drodze opracowania planu z unormowaniami ograniczającymi zainwestowanie na tych obszarach wyłącznie do związanego z wysokotowarową gospodarką rolną a przeciwdziałającymi żywiołowemu przekazywaniu gruntów na cele nierolnicze.
Na terenach rolniczych dopuszcza się:

- w uzasadnionych przypadkach lokalizację infrastruktury technicznej w tym stacji transformatorowych,
- realizację i odtwarzanie stawów i grobli,
- lokalizację nowych zagród.

Na terenach rolniczych nakazuje się:

- zachowanie i utrzymanie rowów melioracyjnych w dobrym stanie,
- na terenach rolnych zakazuje się gnojowicowania pól i użytków zielonych w dolinie rzeki Liswarty,
- zachowanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.

TERENY LEŚNE
Wszystkie kompleksy leśne gminy w świetle obowiązujących przepisów zaliczone są do lasów ochronnych. Zasady gospodarki leśnej, bez względu na formę własności określa ustawa z dnia 12 października 1991 r. o lasach. Gospodarkę prowadzi się według planu urządzenia lasu, Rozporządzenie Ministra OŚZNiL z dnia 28 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia ich gospodarki leśnej (Dz. U. Nr 67 poz. 337).
W studium określono tereny o mniejszej wartości rolnej dopuszczone do zalesienia.

16.2. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne

Analiza ekonomiczna

Gmina Miedźno posiada głównie charakter wiejski. Analizując liczbę ludności w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn możemy zauważyć niewielki spadek liczby ludności. Spadek ten wiąże się z niskim przyrostem naturalnym, choć występuje korzystny trend w zakresie migracji ludzi. Natomiast liczba ludności w wieku poprodukcyjnym wzrasta. Wskazuje to na potrzebę aktywizacji ludności poprodukcyjnej, a także konieczność stwarzania nowych miejsc pracy dla ludności w wieku produkcyjnym. Obecnie mieszkańcy coraz częściej rezygnują z prowadzenia gospodarstw, dlatego też koniecznym jest takie przeorganizowanie przestrzeni gminy, by umożliwić rozwój gospodarstw wielkopowierzchniowych, a także wykorzystać część terenów do rozwoju działalności usługowej i nieuciążliwej produkcji.

Do głównych **aspektów ekonomicznych** wziętych pod uwagę, oceniając potrzeby i możliwości rozwoju gminy należy zaliczyć rozwój drobnej przedsiębiorczości, rozwój miejscowego przetwórstwa płodów rolnych oraz hodowli, rozwój agroturystyki i usług turystyczno - rekreacyjnych. Aby było to możliwe niezbędne jest przygotowanie terenów pod inwestycje oraz rozbudowa infrastruktury technicznej.

Dla określenia wskaźników efektywności ekonomicznej działalności gminy jako przedsięwzięcia, przyjąć należy wartości ekonomiczne, które odzwierciedlają wartości, jakie społeczeństwo byłoby gotowe zapłacić za określone dobro lub usługę. Analiza ekonomiczna jest szczególnym rodzajem analizy kosztów i korzyści – przeprowadzana jest w drodze skorygowania wyników analizy finansowej o wyniki fiskalne, efekty zewnętrzne oraz ceny rozrachunkowe. Szacowanie wszystkich nakładów inwestycyjnych, niezbędnych do poniesienia w związku z funkcjonowaniem organizmu ekonomicznego jakim jest prawidłowo funkcjonująca i utrzymująca progres jednostka samorządowa zawarte są w budżecie Gminy. Funkcjonowanie Gminy nie opiera się jednak wyłącznie na wymiernych czynnikach ekonomicznych - pozostaje grupa aktywności nie podlegających wymianie na dobra ekonomiczne, niejednokrotnie stanowiąca podstawę funkcjonowania Gminy, do których można zaliczyć np. satysfakcję społeczną, wysoki poziom kształcenia itd.

Finanse publiczne obejmują zasoby pieniężne Gminy, zarówno dochody, jak i wydatki określone w budżecie Gminy. Kondycja finansowa gminy, podobnie jak innych jednostek samorządu terytorialnego, zależy m.in. od wysokości dochodów własnych, dotacji celowych (zarówno z budżetu państwa, jak pozyskiwanych ze środków europejskich) i subwencji ogólnych z budżetu państwa.

Na całkowitą wartość dochodów własnych ma w dużej mierze wpływ liczba ludności zamieszkującej na danym obszarze oraz liczba podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, a także osób prawnych stanowią podstawowe źródło dochodów własnych gmin. Podstawowym dochodem własnym gmin jest podatek od nieruchomości oraz udział w podatku dochodowym od osób fizycznych.

Pierwszą grupą dochodów są wpływy z ustalonych i pobieranych na podstawie odrębnych ustaw podatków. Zaliczamy do niej następujące podatki:

- podatek od nieruchomości,
- podatek rolny,
- podatek leśny,
- podatek od środków transportowych,
- opodatkowanie w formie karty podatkowej,
- podatek od spadków i darowizn,
- podatek od czynności cywilnoprawnych.

Drugą grupą dochodów własnych gminy stanowią wpływy z opłat. Ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego szereguje wpływy z opłat jako:

- wpływy z opłaty skarbowej,
- wpływy z opłaty miejscowej,
- wpływy z opłaty reklamowej,
- wpływy z opłaty eksploatacyjnej - w części określonej w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze,
- z innych opłat stanowiących dochody gminy, uiszczanych na podstawie odrębnych przepisów.

Wydatki gminy ukierunkowane są na rozwój społeczno-ekonomiczny gmin i zaspakajanie potrzeb mieszkającej na ich terenie ludności. Dzielą się na majątkowe, w tym inwestycyjne oraz bieżące, do których zalicza się m.in. świadczenia na rzecz osób fizycznych, wydatki na wynagrodzenia, a także wydatki na obsługę długu.

Gmina Miedźno - Finanse publiczne (dochody i wydatki budżetu, dochody/wydatki na jednego mieszkańca, wydatki i dochody z podziałem na kategorie, finansowanie i współfinansowanie projektów unijnych)

Suma wydatków z budżetu gminy Miedźno wyniosła w 2015 roku 19,7 mln złotych, co daje 2,6 tys złotych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Oznacza to **spadek wydatków o 1.9%** w porównaniu do roku 2014. Największa część budżetu gminy Miedźno - 42.9% została przeznaczona na Dział 801 - Oświata i wychowanie. Duża część wydatków z budżetu przeznaczona została na Dział 750 - Administracja publiczna (18.3%) oraz na Dział 852 - Pomoc społeczna (12.8%). Wydatki inwestycyjne stanowiły 2,6 mln złotych, czyli 13,1% wydatków ogółem.
Suma dochodów do budżetu gminy Miedźno wyniosła w 2015 roku 22,9 mln złotych, co daje 3,0 tys złotych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Oznacza to **wzrost dochodów o 14.2%** w porównaniu do roku 2014. Największą część dochodów wygenerował Dział 758 - Różne rozliczenia (46.2%). Duża część wpływów pochodzi z Działu 756 - Dochody od osób prawnych, fizycznych i od innych jednostek (25%) oraz z Działu 852 - Pomoc społeczna (9.5%). W budżecie gminy Miedźno wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych wynosiły 454 złotych na mieszkańca (15,1%), natomiast dochód z tytułu podatków dochodowych od osób prawnych wynosił 0,2 złotych na mieszkańca (0,0%).

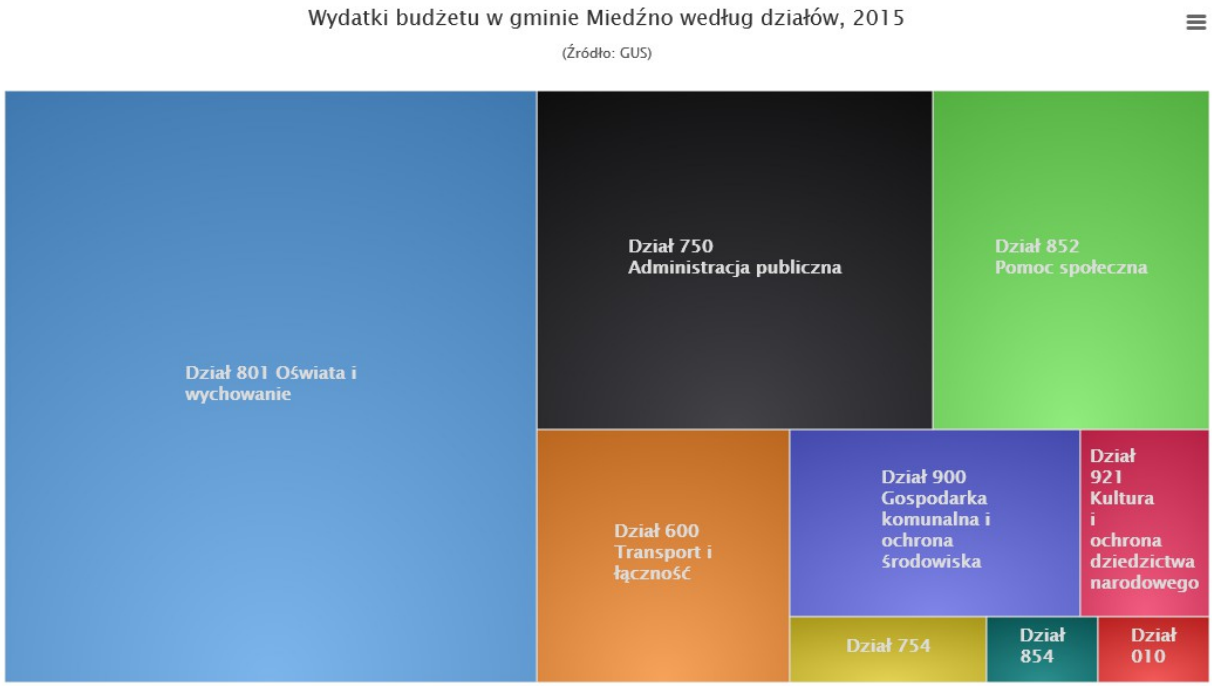

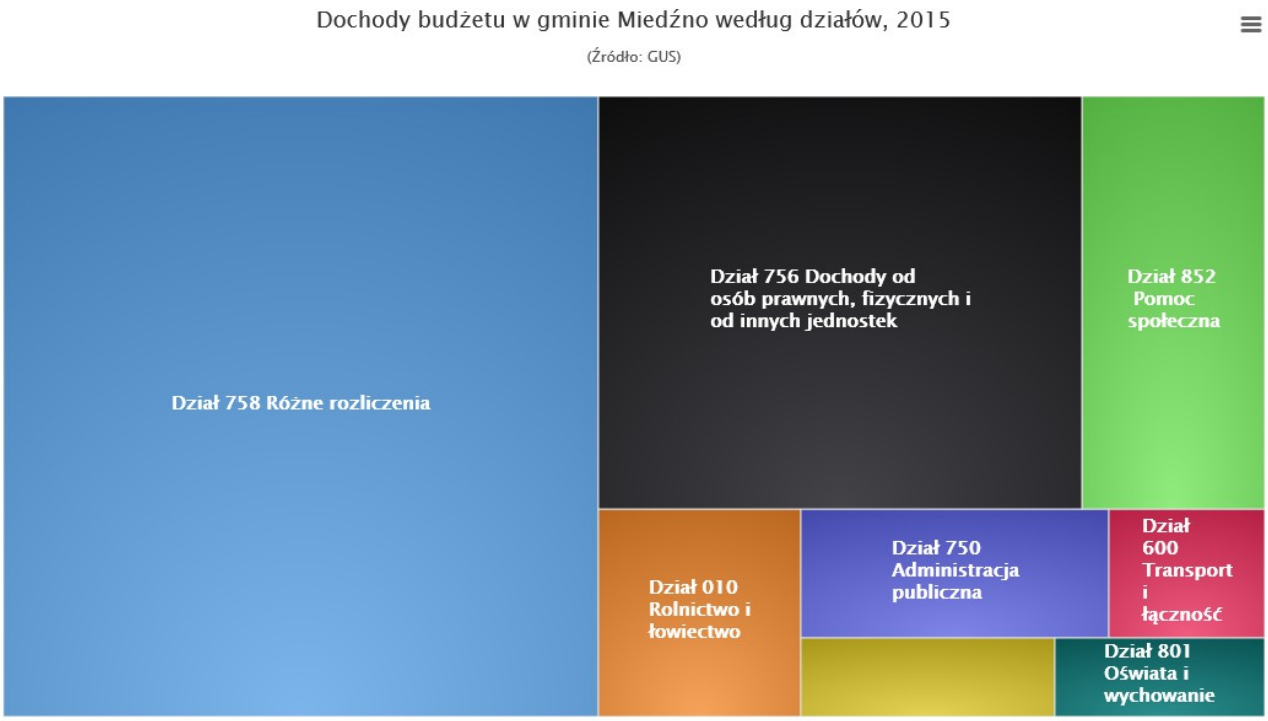

Analiza środowiskowa

Analizując **aspekty środowiskowe** wzięto pod uwagę tereny o największych walorach przyrodniczych. Należy zadbać o zachowanie wszystkich form ochrony przyrody ustanowionych na terenie gminy, na terenach szczególnie cennych i w ich sąsiedztwie do minimum ograniczyć nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie. Należy zachować właściwy stan ochrony siedlisk przyrodniczych. W ustaleniach studium ograniczono w maksymalnym stopniu negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko.

Teren gminy Miedźno jest równinny, niskofalisty; na niewielkich obszarach zróżnicowany wzniesieniami i pagórkami o łagodnych skłonach. Obszar obniża się z zachodu na wschód, osiągając wysokość od ok. 190 m. n.p.m. do ok. 255M n.p.m. Charakterystyczne dla ukształtowania krajobrazu są doliny rzek: Liswarty, i Białej Okszy, ze stromymi skarpami, otoczone lasami sosnowymi. Zwarte kompleksy lasów obejmują prawie ¼ powierzchni gminy, a zwłaszcza jej wschodnią o północno - zachodnią cześć. O walorach przyrodniczo-krajobrazowych gminy decydują przede wszystkim :

- duże kompleksy leśne, poprzecinanych licznymi ciekami wodnymi i śródleśnymi łąkami,
- doliny rzek Liswarty, Kocinki i Białej Okszy,
- zbiornik wodny w Ostrowach,
- obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: pomniki przyrody – drzewa lub zespoły drzew,
- występujące zabytki (domy drewniane, kościoły, kapliczki),
- występujące w krajobrazie gminy liczne pozostałości zlodowacenia plejstoceńskiego; z formami polodowcowe są wykształcone w postaci wzgórz morenowych, wałów i pagórów kemowych, stoliwa.

Z obiektów prawnie chronionych występują wprowadzone rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 4/96 z dnia 6 lutego 1966 roku pomniki przyrody:

- dwa dęby szypułkowe - Ostrowy, ul Kasztanowa,
- lipa drobnolistna – Mokra III przy kościele drewnianym.

Do obszarów prawnie chronionych zalicza się również:

- tereny lasów ochronnych, zgodnie z zarządzaniem nr 100 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1996 r w sprawie uznania za lasy ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących z zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Kłobuck (lasy stanowiące drzewostany uszkodzone na skutek działalności przemysłu oraz lasy wodochronne),
- teren strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Łobodno" położony na terenie gminy Kłobuck i gminy Miedźno,
- korytarze ekologiczne:

- międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Liswarta",
- regionalne korytarze migracji ptaków: „Dolina górnej Warty", „Dolina Warty – Lasy Lublinieckie",
- korytarze migracji ssaków kopytnych: „K/LGL-N", „Lasy Nadwarciańskie"
- korytarz migracji ssaków drapieżnych: D/LGL-N".

System przyrodniczy gminy Miedźno tworzony jest przez przestrzenny układ form przyrodniczych, na który składają się:

1) dolina rzeki Liswarty wraz z kompleksami leśnymi w jej sąsiedztwie,
2) dolina rzeki Białej Okszy,
3) duże kompleksy leśne we wschodniej i centralnej części gminy,
4) występowanie lasów cennych pod względem przyrodniczym, stanowiącym fragmenty rodzimej przyrody,
5) występowanie gleb o wysokiej wartości dla produkcji rolnej,
6) występowanie surowców mineralnych – kruszywa naturalnego,
7) mniejsze cieki wodne.

Teren gminy cechuje się dobrym stanem środowiska. Środowisko przyrodnicze na terenie gminy wykazuje też stosunkowo duże zdolności do regeneracji. Sprzyja temu przede wszystkim duża lesistość i dobre warunki klimatyczne. Środowisko przyrodnicze uległo stosunkowo niewielkim przekształceniom. Dominują w nim elementy o charakterze naturalnym – lasy oraz tereny przekształcone w kierunku rolnym nie wywołujące uciążliwych i nieodwracalnych skutków. Obszary leśne i rolne zajmują około 90% powierzchni gminy.

Najbardziej narażone na degradację są tereny silnie zurbanizowane, nieskanalizowane, z występującą tzw. niską emisją oraz tereny położone wzdłuż dróg komunikacyjnych o dużym natężaniu ruchu.

Podstawowym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego w granicach gminy jest możliwość pogorszenia czystości wód podziemnych i powierzchniowych, wskutek braku skanalizowania większości terenów zabudowanych oraz występujące zanieczyszczenie powietrza wywołane lokalną emisją ze źródeł komunikacyjnych wzdłuż dróg oraz tzw. niską emisję, związaną ze spalaniem węgla i paliw niskiej jakości w kotłowniach i paleniskach indywidualnych.

Innym potencjalnym zagrożeniem, związanym nie tylko z zanieczyszczeniem powietrza, lecz przede wszystkim z hałasem, jest zwiększone oddziaływanie hałasu wzdłuż dróg prowadzących ruch tranzytowy.

Stan środowiska w ostatnich latach generalnie nie ulega zmianie. Poprawia się stan powietrza związany z emisją związaną z działalnością przemysłu - spowodowało to zmniejszenie zanieczyszczeń szczególnie niekorzystnie wpływających na drzewostan. Na zmniejszenie emisji zanieczyszczeń duże znaczenie ma wdrażanie nowych niskoemisyjnych technologii w produkcji i stosowanie nowoczesnych paliw w pojazdach. Pogarsza się okresowo stan powietrza związany z niską emisją (wzrost występujących poziomów zanieczyszczeń dla pyłu zawieszonego, benzo(α)pirenu i ozonu). Nie ulega zmianie stan czystości wód podziemnych i powierzchniowych.

Zagrożenia środowiska naturalnego związane są również z zagrożeniem powodziowym. Stopień zagrożenia powodziowego w dolinach rzecznych determinowany jest zarówno czynnikami naturalnymi: rzeźba terenu, glebą, budowa geologiczną, szata roślinności natężeniem opadów atmosferycznych, powierzchnią i ukształtowaniem zlewni oraz jej poszczególnych dopływów, jak również czynnikami antropogenicznymi: regulacja koryt rzecznych, infrastruktura hydrotechniczna.

Na terenach użytkowanych rolniczo zagrożenia dla środowiska pozostają na zbliżonym poziomie od

wielu lat. Do głównych zagrożeń należą przede wszystkim: postępująca mechanizacja rolnictwa, stosowanie nawozów, usuwanie zadrzewień, zakrzywień i drzew rosnących przy drogach i na miedzach oraz niewłaściwe zabiegi agrotechniczne. Rolnictwo jest jednym ze źródeł zanieczyszczeń powierzchniowych, powodujących pogarszanie się stanu środowiska.
Występujące wody wgłębne są podatne na zanieczyszczenia. Dotyczy to zarówno wód poziomu czwartorzędowego, ujmowanego poprzez studnie kopane jak również i podstawowego poziomu wodonośnego w utworach jury górnej (malm), występującego w szczelinowatych i spękanych wapieniach i marglach. Gmina Miedźno leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326 i 325. Charakteryzuje się wodami bardzo czystymi, nadającymi się do użytku bez uzdatniania. Zasilanie poziomu wodonośnego odbywa się przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych do szczelin w miejscach, w których nie są one przykryte osadami pokrywowymi bądź poprzez utwory czwartorzędu.
Wśród głównych źródeł zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, stanowiących zagrożenie ujęć wody wymienia się: wprowadzane bezpośrednio do ziemi ścieków komunalnych, nieszczelne zbiorniki na nieczystości płynne, znaczne opóźnienie stopnia procesu kanalizacji w stosunku do stopnia zwodociągowania w obszarze spływu wód podziemnych do ujęcia wód, niekontrolowane wysypiska odpadów komunalnych, rolnictwo (gnojowica, nawozy).
Zagrożeniem dla walorów kulturowych i krajobrazowych gminy Miedźno są:

- linia energetyczna wysokiego napięcia 400 kV relacji Joachimów - Trębaczew, biegnąca w centralnej części obszaru z południa na północ, stanowiąca w krajobrazie gminy element obcy i dekompozycyjny,
- tendencja rozwoju zabudowy mieszkaniowej, prowadząca do dalszej obudowy ulic i ograniczająca ekspozycję naturalnego krajobrazu,
- ekspansja zabudowy (zwłaszcza rekreacyjnej i letniskowej) w dolinie rzecznej i tereny o największych walorach krajobrazowych,
- realizacja obiektów i form architektonicznych niedostosowanych do krajobrazu.

Obiekty zabytkowe objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej, wynikającymi z przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Odnośnie obiektów zabytkowych obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej. Ponadto należy dążyć do pełnej rewaloryzacji zabytków.

Analiza społeczna

Aspektami społecznymi ważnymi dla dokumentu studium jest przede wszystkim poprawa stanu opieki zdrowotnej i bezpieczeństwa publicznego oraz oświaty. Na etapie studium powinny zostają wyznaczone tereny, które umożliwią rozwój w aspekcie społecznym gminy.

Wymienione wyżej różne czynniki powodują, że problemy społeczne związane są głównie z prognozowaną sytuacją demograficzną, a także dostępem oraz efektywnością edukacji, nie zawsze mogą być skutecznie rozwiązywane na szczeblu gminnym. Jest to problem ogólnokrajowy, z którym borykają się głównie mniejsze jednostki terytorialne i bez wsparcia na poziomie krajowym problemy te nie zostaną wyeliminowane do końca.
Przedstawione aspekty społeczne zostały sporządzone głównie na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego dla obszaru gminy Miedźno oraz lokalnych instytucji, zostały one przyjęte subiektywnie, uwzględniając największe znaczenie dla potrzeb planowania przestrzennego.
Szansą rozwoju gminy jest jej dogodna lokalizacja w niedużej odległości od Częstochowy, przy drodze wojewódzkiej i linii kolejowej oraz w atrakcyjnym rekreacyjnie terenie nadrzecznym. Natomiast gmina powinna dążyć do rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości, ze względu na to, iż aktualnie sektor ten stanowi podstawę rozwoju lokalnego. Istotna jest również aktywizacja sektora rolniczego, zwłaszcza ekologicznego, w celu rozwoju terenów podmiejskich oraz ich uatrakcyjnienia (m. in. gospodarstwa agroturystyczne ze zdrową żywnością), co byłoby odpowiedzią na rosnącą świadomość i wymagania konsumentów, zwłaszcza z aglomeracji śląskiej.
Bardzo istotna jest kwestia prowadzenia polityki sprzyjającej osiedlaniu się nowych mieszkańców na

obszarze gminy. Potrzeba ta podyktowana jest nie tylko przedstawionymi prognozami demograficznymi, ale również istotnymi czynnikami ekonomicznymi. Gmina rozwijając swój potencjał gospodarczy oraz pozyskując nowych inwestorów ponosi koszty. Są one rekompensowane, jeżeli osoby odprowadzają podatki dochodowe na terenach innych gmin, w których mieszkają.
Poza tym, aby przyciągnąć nowych mieszkańców gmina musi uatrakcyjnić swoją ofertę mieszkaniową. Analizując rynek nieruchomości w gminie dochodzi się do wniosku, iż funkcjonuje tu wyłącznie rynek wtórny, co znacznie ogranicza osiedlanie się nowych mieszkańców oraz pozostanie osób młodych, w wieku produkcyjnym na jej terenie. Należy sprzyjać rozwojowi terenów zabudowy mieszkaniowej proponując ofertę terenów pod budownictwo z pełnym uzbrojeniem oraz w dogodnej lokalizacji. Istotne jest wykorzystanie obecnego i przyszłego potencjału funkcjonalnego gminy – istniejących terenów rekreacyjnych.
W związku z faktem, iż społeczeństwo, nie tylko na terenie gminy, ale w skali całego kraju, starzeje się w znacznym tempie należy zważać na dbałość o zdrowie społeczności lokalnej, zwiększyć zakres usług z tym związanych, a także przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu osób chorych oraz znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.
Analizy są ściśle powiązane z kierunkami zagospodarowania przestrzennego gminy tak, aby rozwiązywanie potrzeb lokalnej społeczności było bardziej realistyczne ekonomicznie, a same tereny gminy racjonalnie wykorzystane z uwzględnieniem prognoz liczby ludności.

Rynek pracy w pigułce
W gminie Miedźno na 1000 mieszkańców pracuje **51** osób . **51,6%** wszystkich pracujących ogółem stanowią kobiety, a **48,4%** mężczyźni. Bezrobocie rejestrowane w gminie Miedźno wynosiło w 2015 roku **13,0%** (**13,3%** wśród kobiet i **12,8%** wśród mężczyzn). Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gminie Miedźno wynosi **2 978,56 PLN**, co odpowiada **71.80%** przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w Polsce.

Wśród aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Miedźno **996** osób wyjeżdża do pracy do innych gmin, a **57** pracujących przyjeżdża do pracy spoza gminy - tak więc saldo przyjazdów i wyjazdów do pracy wynosi **-939**.**41,3%** aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Miedźno pracuje w sektorze rolniczym (rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo), **32,2%** w przemyśle i budownictwie, a **9,1%** w sektorze usługowym (handel, naprawa pojazdów, transport, zakwaterowanie i gastronomia, informacja i komunikacja) oraz **9,1%** pracuje w sektorze finansowym (działalność finansowa i ubezpieczeniowa, obsługa rynku nieruchomości.

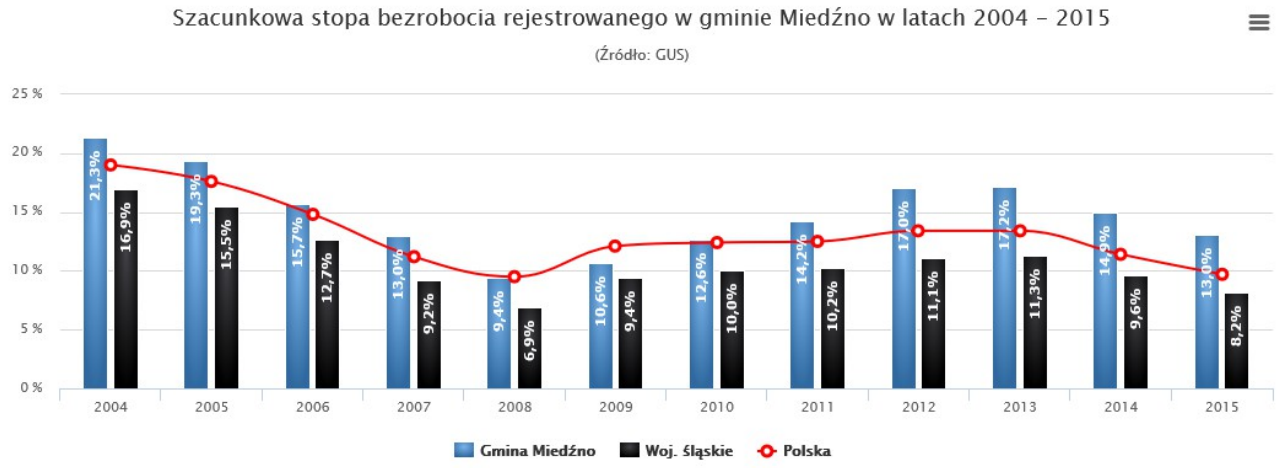

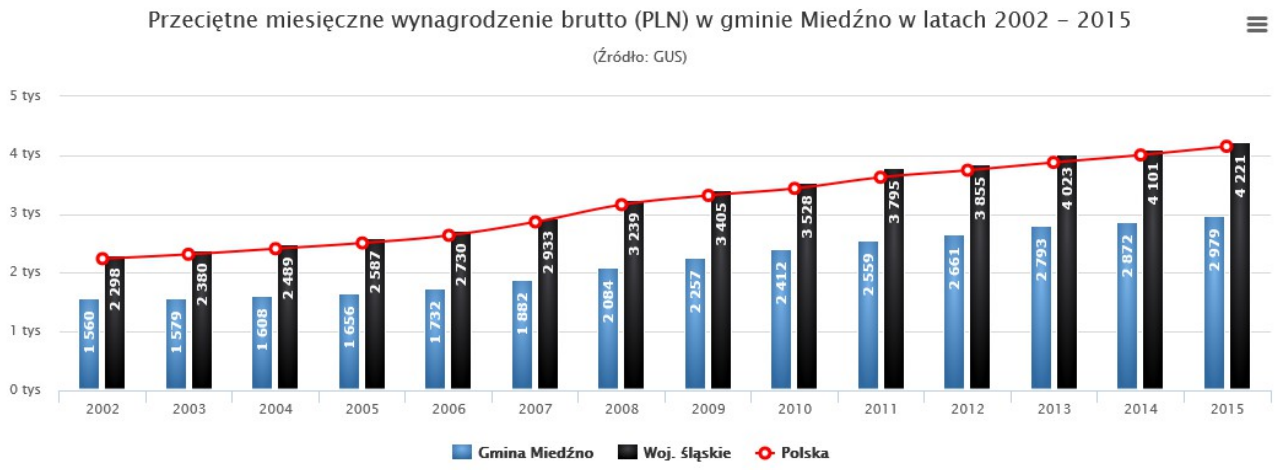
Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto (PLN) w gminie Miedźno w latach 2002 – 2015
(Źródło: GUS)
5 tys
4 tys
3 tys
2 tys
1 tys
0 tys
1 560
2 298
1 579
2 380
1 608
2 489
1 656
2 587
1 732
2 730
1 882
2 933
2 084
3 239
2 257
3 405
2 412
3 528
2 559
3 795
2 661
3 855
2 793
4 023
2 872
4 101
2 979
4 221
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
Gmina Miedźno
Woj. śląskie
Polska

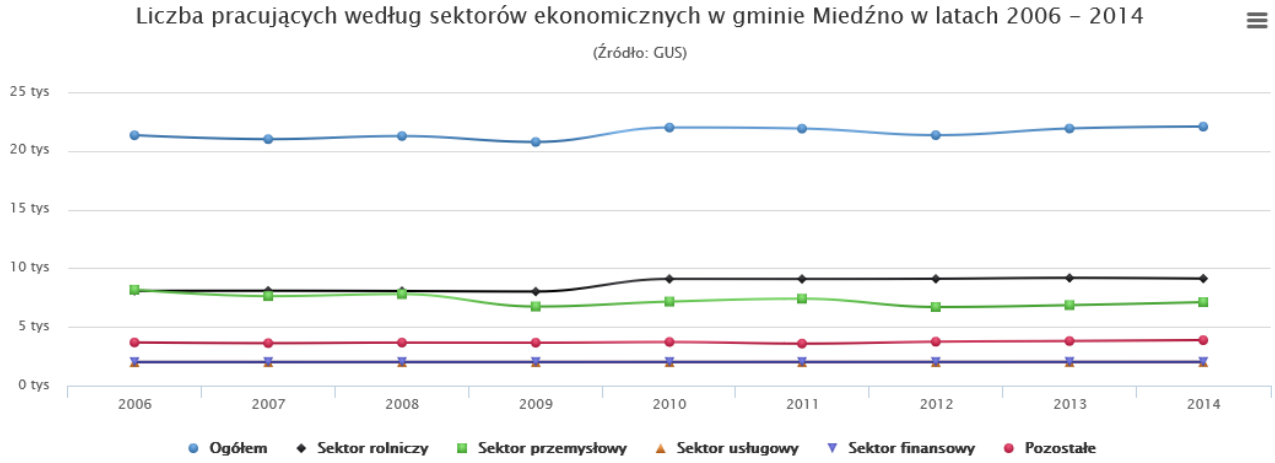
Liczba pracujących według sektorów ekonomicznych w gminie Miedźno w latach 2006 – 2014
(Źródło: GUS)
25 tys
20 tys
15 tys
10 tys
5 tys
0 tys
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
Ogółem
Sektor rolniczy
Sektor przemysłowy
Sektor usługowy
Sektor finansowy
Pozostałe

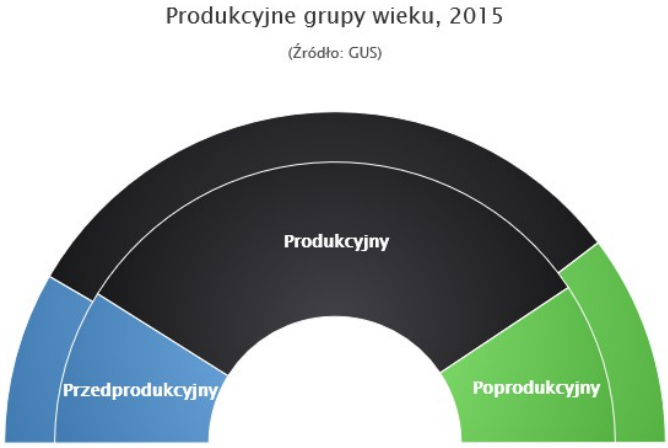
Produkcyjne grupy wieku, 2015
(Źródło: GUS)
Produkcyjny
Przedprodukcyjny
Poprodukcyjny

Bezrobocie rejestrowane w gminie Miedźno

- 51 Pracujących na 1000 ludności
  Bez pracujących w jednostkach budżetowych działających w zakresie obrony narodowej i bezpieczeństwa publicznego, osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie, duchownych oraz pracujących w organizacjach, fundacjach i związkach; bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób, wg faktycznego miejsca pracy i rodzaju działalności.
- **Gmina Miedźno 51,0**
  Woj. śląskie 259,0
  Polska 232,0
- 13,0% Szacunkowa stopa bezrobocia rejestrowanego

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gminie Miedźno

- 2 979 PLN Wynagrodzenie brutto
- **Gmina Miedźno 2 979 PLN**
  Woj. śląskie 4 221 PLN
  Polska 4 151 PLN

Dojazdy do pracy w gminie Miedźno

- 996 Liczba osób wyjeżdżających do pracy (poza gminą zamieszkania)
- 57 Liczba osób przyjeżdżających do pracy (z innej gminy)
- - 939 Saldo przyjazdów i wyjazdów do pracy
- 0,06 Liczba osób przyjeżdżających do pracy przypadająca na 1 osobę wyjeżdżającą do pracy

Pracujący według sektorów ekonomicznych w gminie Miedźno

- 22 072100,0% Pracujący ogółem
- 9 11841,3% Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo
- 7 11132,2% Przemysł i budownictwo
- 2 0149,1% Handel, naprawa pojazdów, transport, zakwaterowanie i gastronomia, informacja i komunikacja
- 2 0149,1% Działalność finansowa i ubezpieczeniowa, obsługa rynku nieruchomości
- 3 87417,6% Pozostałe

Produkcyjne grupy wieku

- 1 35817,9% W wieku przedprodukcyjnym (<18 lat)
  (w wieku przedprodukcyjnym)
- 4 83063,5% W wieku produkcyjnym
- 1 41818,6% W wieku poprodukcyjnym (64+ lata)

Analiza rynku pracy i struktury gospodarczej wskazuje przede wszystkim na konieczność zmniejszenia stopy bezrobocia, zwłaszcza wśród młodych ludzi oraz aktywizacji zawodowej osób o niskiej motywacji do pracy, długotrwale bezrobotnych. Dalszy rozwój potencjału gospodarczego poprzez znaczny wzrost m.in. zatrudnienia w wyspecjalizowanych usługach. Natomiast wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych daje szanse pozyskiwania nowych inwestorów z branży przemysłowej, a co za tym idzie jeszcze zatrudnienie mieszkańców w przedsiębiorstwach produkcyjnych.
Do silnych stron gminy należy zaliczyć atrakcyjne położenie komunikacyjne. Wystąpi również szeroka oferta terenów niezabudowanych przeznaczonych dla przyszłych inwestorów. Szanse rozwoju strefy gospodarczej tworzą:
1) wykorzystanie położenia gminy,
2) wykorzystanie potencjału kulturalnego do rozwoju turystyki,
3) promocja lokalnej przedsiębiorczości,
4) dywersyfikacja branż gospodarki,
6) wzrost zainteresowania przedsiębiorców zewnętrznych.

Edukacja w pigułce

1 823 mieszkańców gminy Miedźno jest w wieku potencjalnej nauki (3-24 lata) (w tym 899 kobiet oraz 924 mężczyzn). Według Narodowego Spisu Powszechnego z 2011 roku 12,3% ludności posiada wykształcenie wyższe, 2,1% wykształcenie policealne, 8,1% średnie ogólnokształcące, a 19,3% średnie zawodowe. Wykształceniem zasadniczym zawodowym legitymuje się 29,9% mieszkańców gminy Miedźno, gimnazjalnym 5,4%, natomiast 20,8% podstawowym ukończonym. 1,9% mieszkańców zakończyło edukację przed ukończeniem szkoły podstawowej. W porównaniu do całego województwa śląskiego mieszkańcy gminy Miedźno mają niższy poziom wykształcenia. Wśród kobiet mieszkających w gminie Miedźno największy odsetek ma wykształcenie podstawowe ukończone (24,0%) oraz zasadnicze zawodowe (20,9%). Mężczyźni najczęściej mają wykształcenie zasadnicze zawodowe (39,3%) oraz średnie zawodowe (19,8%). 17,5% mieszkańców gminy Miedźno w wieku potencjalnej nauki (3-24 lata) zalicza się do przedziału 3-6 lat - wychowanie przedszkolne (17,0% wśród dziewczynek i 18,0% wśród chłopców). Na tysiąc dzieci w wieku przedszkolnym 797 uczęszcza do placówek wychowania przedszkolnego. Na jedno miejsce w placówce wychowania przedszkolnego przypada 1,03 dzieci w wieku przedszkolnym. W grupie wiekowej 3-24 lata na poziomie podstawowym (7-12 lat) kształci się 24,5% ludności (24,4% wśród dziewczynek i 24,7% wśród chłopców). Na 1 oddział w szkołach podstawowych przypada 18 uczniów. Współczynnik skolaryzacji brutto (Stosunek wszystkich osób uczących się w szkołach podstawowych do osób w wieku 7-12 lat) wynosi 95,69.Wśród mieszkańców w wieku potencjalnej nauki 12,2% zalicza się do przedziału 13-15 lat - kształcenie na poziomie gimnazjalnym (12,1% wśród dziewczyn i 12,2% wśród chłopaków). Na 1 oddział w szkołach gimnazjalnych przypada 22 uczniów. Współczynnik skolaryzacji brutto (Stosunek wszystkich osób uczących się w szkołach gimnazjalnych do osób w wieku 13-15 lat) wynosi 99,10. W grupie wiekowej 3-24 lata na poziomie ponadgimnazjalnym (16-18 lat) kształci się 16,8% mieszkańców (16,9% wśród dziewczyn i 16,8% wśród chłopaków). W przedziale wiekowym odpowiadającym edukacji w szkołach wyższych (19-24 lat) znajduje się 29,0% mieszkańców gminy Miedźno w wieku potencjalnej nauki (29,6% kobiet i 28,4% mężczyzn).

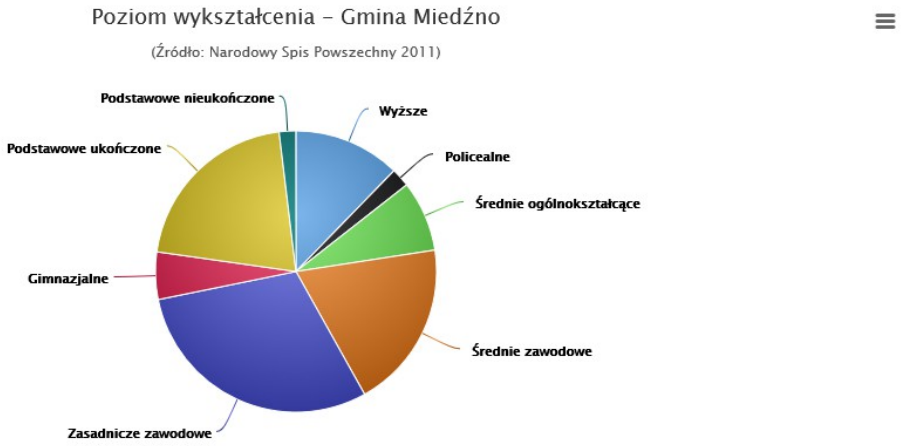

Przedszkola i punkty przedszkolne w gminie Miedźno

- 797 Dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego na 1 tys. dzieci w wieku 3-5 lat
  Gmina Miedźno 797,0
  Woj. śląskie 879,0
  Polska 842,0
- 1,03 Dzieci w wieku 3-5 lat przypadające na jedno miejsce w placówce wychowania przedszkolnego
  Gmina Miedźno 1,03
  Woj. śląskie 0,99
  Polska 1,12

Opieka zdrowotna
Opiekę zdrowotną na terenie gminy zapewniają prywatne zakłady opieki zdrowotnej oraz publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej. Usługi z zakresu opieki zdrowotnej związane są z podstawową opieką zdrowotną.
Pomoc społeczna
Na terenie gminy działa rozbudowany Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej udzielił wsparcia rodzinom głównie z powodu bezrobocia, niepełnosprawności, ubóstwa oraz długotrwałej lub ciężkiej choroby.

16.3. Prognozy demograficzne

Prognozowanie demograficzne jest jednym z elementów planowania potrzeb i możliwości rozwoju gminy zwłaszcza w kontekście realizacji zadań publicznych dotyczących zaspokajana potrzeb lokalnej społeczności. Ocena aktualnej sytuacji demograficznej oraz prognoza przyszłego stanu i struktury ludności daje podstawę do określenia potrzeb mieszkaniowych, a co za tym idzie potrzeb rozwoju nowej infrastruktury technicznej i społecznej w gminie.

Gmina Miedźno zalicza się do gmin o średniej liczbie ludności. Po dość szybkim przyroście w latach 1980-90 nastąpiło spowolnienie rozwoju wzrostu, natomiast obecnie można mówić o stagnacji liczby ludności. Od kilku lat oscyluje ona w granicach 7600 mieszkańców, przy zbliżonym do zera przyroście naturalnym. Występuje zainteresowanie osiedlaniem się na terenie gminy ludności z zewnątrz i jednocześnie ubytek ludności związany z poszukiwaniem miejsc pracy.
Istotnym problemem na terenie gminy jest brak miejsc pracy, szczególnie dla kobiet. Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym (ogólny i dla kobiet) jest wyższy na terenie gminy niż w powiecie.
Przekłada się to na stopień feminizacji i występujące wskaźniki migracyjne. Poziom tych wskaźników związany jest również z niekorzystnymi warunkami dla prowadzenia produkcji rolnej na znaczących obszarach gminy. Zjawiska te (migracje, szczególnie kobiet poszukujących pracy poza gminą), stanowić mogą w przyszłości znaczącą barierę rozwojową gminy (należy się liczyć z możliwością wystąpienia znacznych problemów demograficznych). Na zagrożenie to wskazuje też stosunkowo niski wskaźnik udziału dzieci w ogólnej liczbie mieszkańców.
W perspektywie 5-10 lat należy liczyć się z utrwaleniem aktualnej tendencji do stabilizacji liczby mieszkańców lub z ich niewielkim spadkiem lub wzrostem.
W wypadku powodzenia programu udostępniania podmiotom gospodarczym terenów rezerwowanych dla zainwestowania, można się natomiast z liczyć z tendencją do napływu ludności związanego z podejmowaniem pracy w zakładach powstałych na tych terenach. Optymistycznie można szacować dodatkowe zatrudnienie na tych terenach (ponad obecną liczbę bezrobotnych) na 100 – 200 osób, co spowodować może wzrost liczby mieszkańców do 7800 osób.
Przeprowadzona analiza w zakresie migracji wewnętrznych jak i w zakresie migracji zagranicznej wykazała, mimo niekorzystnego przyrostu naturalnego, przyrost liczby ludności w zakresie migracji. W ciąg ostatnich lat ludności odpływała również z gminy do większych ośrodków (miast) zapewne w celach zarobkowych. Wyniki prognozy demograficznej oraz dane w zakresie migracji wskazują, iż liczba ludności w gminie nie musi się zmniejszać.

Demografia w pigułce

Gmina Miedźno ma 7 601 mieszkańców, z czego 50,9% stanowią kobiety, a 49,1% mężczyźni. W latach 2002-2016 liczba mieszkańców wzrosła o 1,5%. Średni wiek mieszkańców wynosi 40,3 lat i jest nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców województwa śląskiego oraz porównywalny do średniego wieku mieszkańców całej Polski. Mieszkańcy gminy Miedźno zawarli w 2015 roku 32 małżeństw, co odpowiada 4,2 małżeństwom na 1000 mieszkańców. Jest to znacznie mniej od wartości dla województwa śląskiego oraz znacznie mniej od wartości dla Polski. W tym samym okresie odnotowano 1,2 rozwodów przypadających na 1000 mieszkańców. 26,7% mieszkańców gminy Miedźno jest stanu wolnego, 60,5% żyje w małżeństwie, 2,7% mieszkańców jest

po rozwodzie, a 9,9% to wdowy/wdowcy.
Gmina Miedźno ma ujemny przyrost naturalny wynoszący -21. Odpowiada to przyrostowi naturalnemu -2,8 na 1000 mieszkańców gminy Miedźno. W 2015 roku urodziło się 77 dzieci, w tym 46,8% dziewczynek i 53,2% chłopców. Średnia waga noworodków to 3 399 gramów. Współczynnik dynamiki demograficznej, czyli stosunek liczby urodzeń żywych do liczby zgonów wynosi 0,77 i jest mniejszy od średniej dla województwa oraz znacznie mniejszy od współczynnika dynamiki demograficznej dla całego kraju. W 2013 roku 50,5% zgonów w gminie Miedźno spowodowanych było chorobami układu krążenia, przyczyną 25,6% zgonów w gminie Miedźno były nowotwory, a 3,0% zgonów spowodowanych było chorobami układu oddechowego. Na 1000 ludności gminy Miedźno przypada 12.88 zgonów. Jest to znacznie więcej od wartości średniej dla województwa śląskiego oraz znacznie więcej od wartości średniej dla kraju.

W 2015 roku zarejestrowano 57 zameldowań w ruchu wewnętrznym oraz 51 wymeldowań, w wyniku czego saldo migracji wewnętrznych wynosi dla gminy Miedźno 6. W tym samym roku 0 osób zameldowało się z zagranicy oraz zarejestrowano 0 wymeldowań za granicę - daje to saldo migracji zagranicznych wynoszące 0.

63,5% mieszkańców gminy Miedźno jest w wieku produkcyjnym, 17,9% w wieku przedprodukcyjnym, a 18,6% mieszkańców jest w wieku poprodukcyjnym.

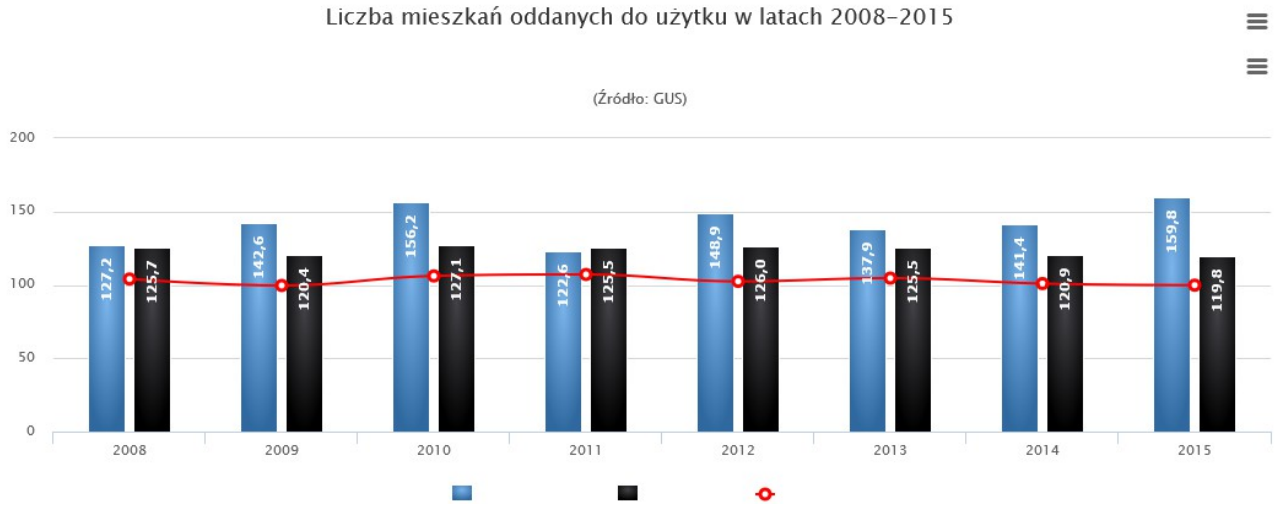

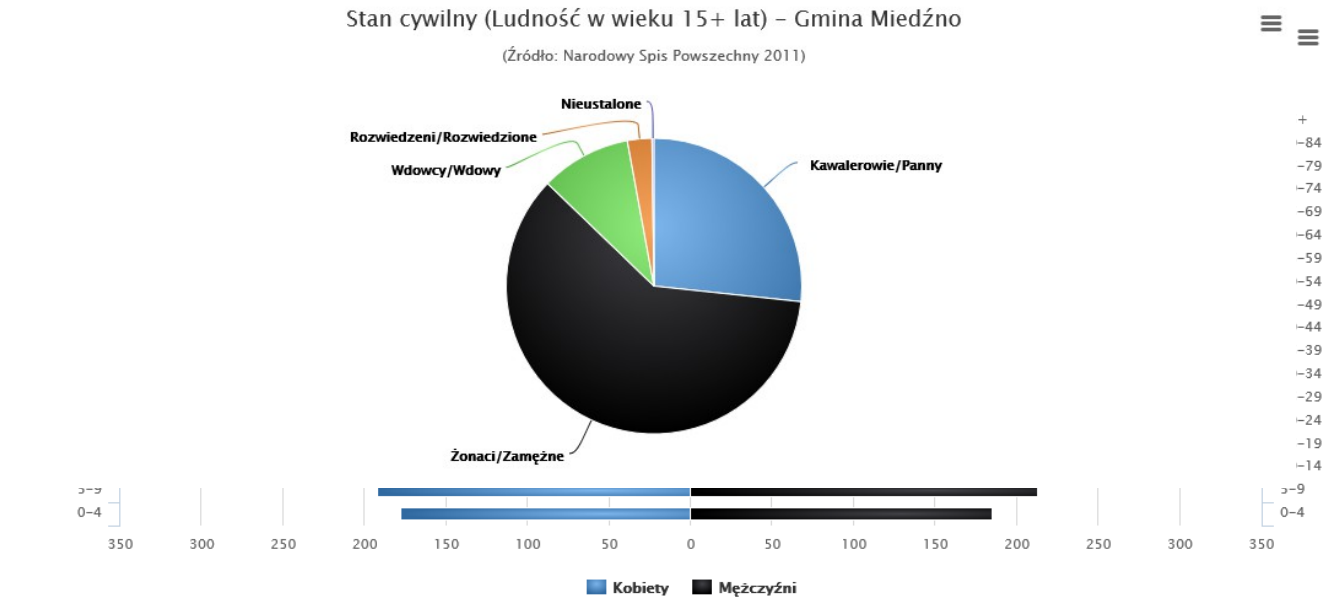

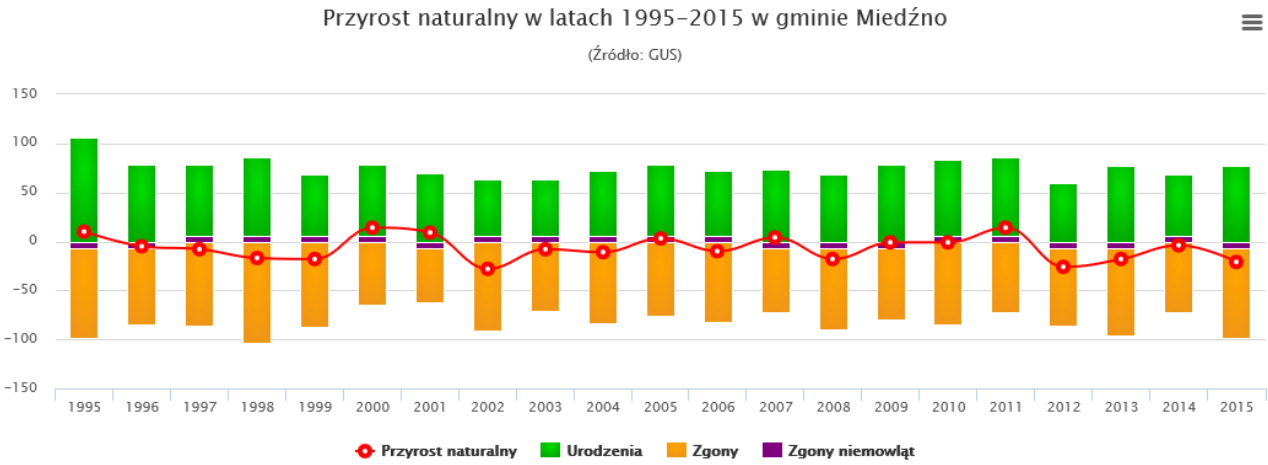

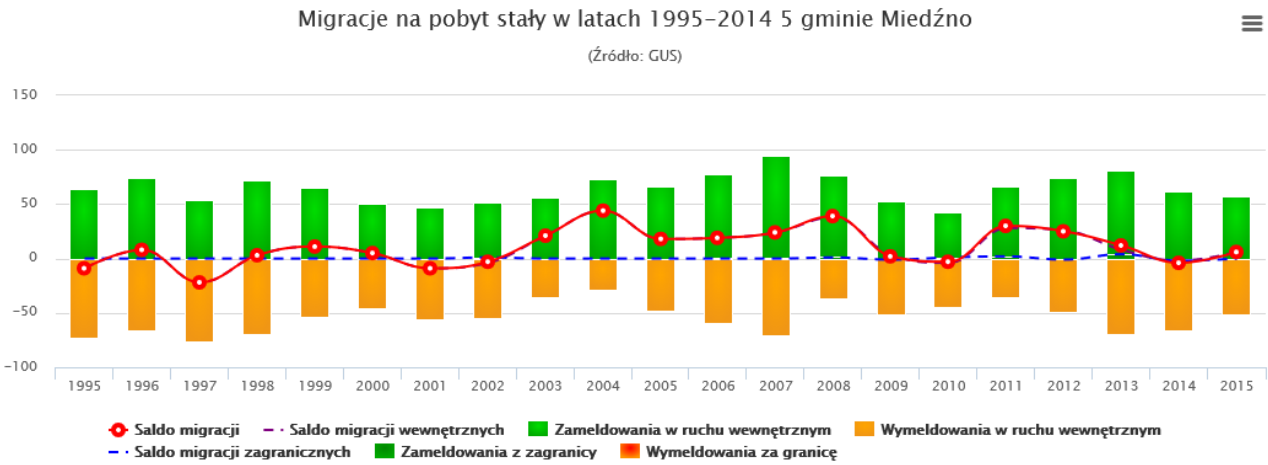

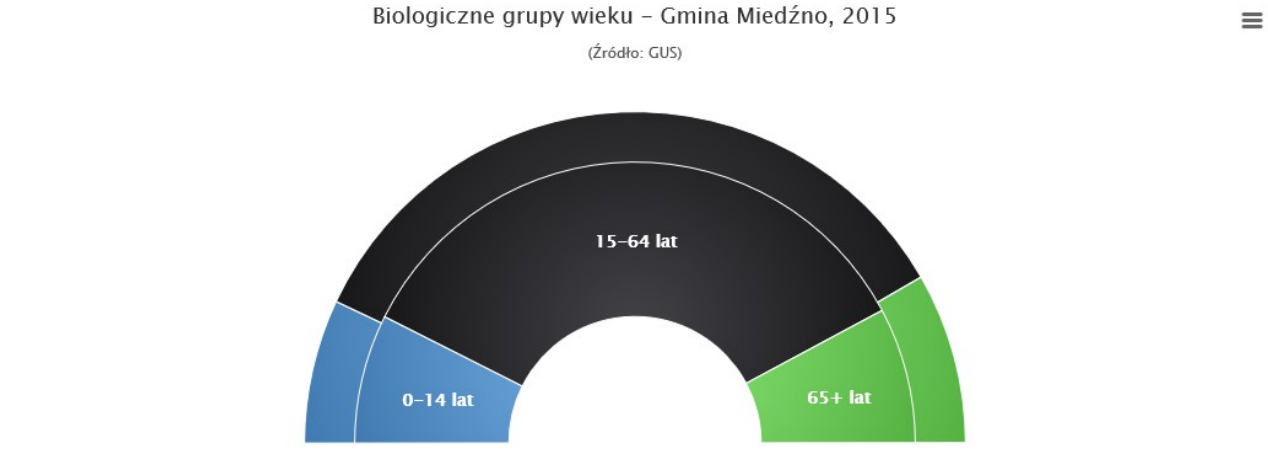

W strukturze wiekowej zaznacza się znaczna przewaga osób w wieku produkcyjnym. Jest to zjawisko umiarkowanie korzystne i świadczy o tym, że gmina posiada stosunkowo młodą strukturę wiekową mieszkańców. Natomiast widoczne są niepokojące syndromy starzejącego się społeczeństwa, objawiające się stale obniżającą się liczbą osób w wieku przedprodukcyjnym i systematycznie

wzrastającą liczbą mieszkańców w wieku poprodukcyjnym.
Wskazać należy, iż dane m.in. w zakresie prognozowanej liczby urodzeń żywych względem wieku matki nie są publikowane na poziomie gminy lub powiatu, co sprawia, iż są to dane uogólnione dla większego obszaru terytorialnego, a dane te determinują wyniki prognozy. Dodatkowo przeprowadzone analizy w zakresie prognozy liczby ludności nie uwzględniają wahań w tym zakresie i określają prognozowaną liczbę liczby ludności na podstawie stałego trendu. Mając na uwadze, iż analiza liczby ludności wskazuje wyłącznie w zeszłym roku na niekorzystne wskaźniki w zakresie przyrostu naturalnego, korzystne natomiast saldo migracji, przyjęto, iż wskazane w studium kierunki rozwoju gminy spowodują utrzymanie się liczby ludności w gminie. Na potrzeby dalszej analizy przyjęto wariant, który przewiduje wzrost liczby ludności w przeciągu 30 lato ok 1,0%.

Na tle innych obszarów w kraju, gmina Miedźno odznacza się umiarkowanie korzystną sytuacją demograficzną. Związane jest to między innymi z położeniem w nieznacznej odległości od Częstochowy oraz w terenach atrakcyjnych rekreacyjnie, co stanowi o dalszym rozwoju gminy. Daje to podstawę do stwierdzenia, że analizy procesów demograficznych wskazują na utrzymanie liczby ludności.
Następuje jednak starzenie się społeczeństwa, niekorzystne zjawisko nasilające się w najbliższych latach w całym kraju. Przemiany demograficzne, zwłaszcza zmiany w strukturze wiekowej, będą miały bardzo istotny wpływ na zarządzanie sferą usług publicznych w gminie wiejskiej, między innymi będzie wymagało to zwiększenia nakładów na sferę związaną z zapewnieniem opieki osobom starszym.
Pożądana strategia rozwoju gminy w obszarze problemów demograficznych winna polegać na hamowaniu tendencji negatywnych drogą właściwej polityki społecznej i gospodarczej polegającej na zapewnieniu stabilizacji życiowej i stałej poprawy warunków życia ludności gminy. Niestety w tym przypadku istotne jest rozwiązanie problemów na szczeblu krajowych, gdyż podobne problemy demograficzne po części mają i będą miały gminy w skali całego państwa.
Poprawa sytuacji demograficznej na obszarze gminy może stanowić impuls rozwojowy w różnych sferach życia społecznego i gospodarczego. Jest podstawą możliwości wytwórczych (produkcji i usług) oraz przyczynia się do zwiększenia atrakcyjności inwestycyjnej obszarów.
Przekładając przewidywane procesy demograficzne na program potrzeb należy zasygnalizować konieczność tworzenia nowych miejsc pracy poprzez wykorzystanie potencjału gospodarczego rejonu, pozyskanie inwestorów zarówno krajowych jak i zagranicznych oraz firm poszukujących nowych obszarów działalności, a także potrzebę poprawy warunków życia ludności na obszarach wiejskich poprzez sukcesywne zwiększenie dostępności usług z zakresu podstawowych i ponadpodstawowych.

16.4. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej

Realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury komunikacyjnej, infrastruktury technicznej oraz pozostałych zadań własnych gminy, przebiegać będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami, m.in. w zakresie prawa budowlanego i prawa zamówień publicznych. Sposób realizacji inwestycji infrastrukturalnych określą uchwalone przez Radę Gminy Miedźno strategie, plany i programy, w tym m.in wieloletnie programy finansowe. Nakłady związane z infrastrukturą komunikacyjną i infrastrukturą techniczną stanowią główne koszty realizacji dokumentów planistycznych. Nakłady te stanowią obowiązek samorządu terytorialnego i służą rozwojowi gminy. Gmina może pozyskać środki finansowe z zewnątrz, głównie ze środków strukturalnych Unii Europejskiej na rozwój regionalny. Wydatki gminy związane są głównie z budową dróg i infrastruktury technicznej. Wydatki te mogą być rozłożone w czasie i nie będą obciążać gminy zaraz po uchwaleniu planu. Dużym obciążeniem dla gminy może być samodzielne udźwignięcie tak dużych nakładów finansowych na rozwój infrastruktury technicznej, dlatego tak istotne jest planowanie perspektywiczne. Środki finansowe na cele związane z poprawą atrakcyjności inwestycyjnej gminy, wspieraniem lokalnej przedsiębiorczości, poprawą warunków życia mieszkańców gminy, poprzez poprawę stanu infrastruktury drogowej, wodno - kanalizacyjnej, energetycznej oraz społecznej będą pochodziły w całości lub w części z budżetu gminy oraz ze źródeł zewnętrznych, takich jak m.in. środki strukturalne, fundusze unijne,

kredyty i pożyczki oraz inne, w oparciu o obowiązujące przepisy i zawarte umowy. Omawiane nakłady inwestycyjne mogą być zrównoważone częściowo poprzez wzrost wpływów do budżetu w wyniku realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Finansowanie realizacji ww. Inwestycji, które należą do zadań własnych gminy, jest uzależnione od jej zdolności finansowej i będzie określone w uchwałach budżetowych. Finansowanie ww. inwestycji odbywać się będzie zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, poprzez wydatki inwestycyjne z budżetu gminy. Zakłada się zatem, iż gmina posiada możliwość finansowania sieci komunikacyjnych, infrastrukturalnych oraz zadań społecznych. Dodatkowo wskazuje się, iż większość gminy stanowi obszar już zabudowany, pokryty obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Dla planów zostały każdorazowo sporządzone prognozy skutków finansowych, co pozwoliło na stopniową kontrolę możliwych do poniesienia kosztów i dopasowanie dopuszczanych rozwiązań przestrzennych do możliwości finansowych.
Przy wyznaczaniu terenów budowlanych należy wziąć pod uwagę możliwości finansowe gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych gminy, w związku z wyznaczeniem terenów budowlanych. Uwzględniono fakt, iż obecnie budżet gminy jest zbilansowany. Dodatkowo realizacja infrastruktury technicznej związana będzie z pobieraniem przez gminę opłaty adiacenckiej, stanowiącej dochód gminy umożliwiający realizację sieci infrastruktury technicznej na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

Przy sporządzaniu nowych planów miejscowych przygotowana zostanie szczegółowa prognoza skutków finansowych uchwalenia planu a przed przystąpieniem do sporządzenia planu Wójt Gminy, zgodnie z zapisami ustawowymi dokona również analizy zasadności przystąpienia do sporządzenia planu, w tym również analizy skutków finansowych.
Potrzeby inwestycyjne mogą być związane z gospodarką lokalną, infrastrukturą komunikacyjną, ochroną środowiska i zarządzaniem kryzysowym, edukacją, kulturą i sportem oraz z infrastrukturą społeczną.
Realizacja zabudowy mieszkaniowej nie przyczyni się do dużego wzrostu liczby mieszkańców, przez co nie jest wymagany znaczny rozwój infrastruktury społecznej.
W przypadku realizacji nowej zabudowy, która miałaby uzupełnić maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na tereny zabudowy, nie można jednoznacznie na tym etapie określić potrzeb inwestycyjnych gminy. Wynika to z tego, iż dokładna lokalizacja terenów zabudowy będzie stanowiła etap planu miejscowego. Można jednak założyć, iż w przypadku zwiększenia ilości terenów zabudowy usługowej oraz produkcyjnej i magazynowej, tereny te będą wymagały dobrego
skomunikowania i zaopatrzenia w niezbędne media. W szczególności, jeśli tereny usługowe będą lokalizowane przy głównych ciągach komunikacyjnych oraz punktach węzłowych. Analogiczna sytuacja może dotyczyć lokalizacji zabudowy na terenach porolnych.
Nie zakłada się konieczności budowy obiektów związanych z usługami oświaty. Ewentualna konieczność zwiększenia ilości obiektów związanych z usługami zdrowia wynika głównie ze zmiany struktury wieku społeczeństwa.

Strategia rozwoju gminy określa cele strategiczne i operacyjne oraz kierunki działania gminy Miedźno w okresie 2015- 2025. Budżet Gminy Miedźno – z uwagi na stale rosnącą liczbę zadań własnych – niejednokrotnie nie wystarcza na realizację wszystkich zakładanych celów i osiągnięcie zamierzonych rezultatów. W związku z tym koniecznością staje się sięgnięcie do innych, zewnętrznych źródeł finansowania. Podstawowe źródła finansowania kierunków działań przewidzianych w ramach Strategii rozwoju i gminy Miedźno na lata 2015- 2025 to:

1. Środki własne budżetowe na realizację zadań własnych.
2. Krajowe i zagraniczne mechanizmy finansowe:
   - środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej w ramach Perspektywy Finansowej na lata 2014–2020 (m.in. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności);
   - środki finansowe transferowane w ramach Mechanizmów Finansowych Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
   - inne zagraniczne środki finansowe;

- krajowe środki finansowe;
- inne źródła finansowania.

3. Komercyjne instrumenty finansowe:
   - pożyczki i kredyty bankowe;
   - leasing finansowy;
   - inne.
4. Fundusze innych uczestników procesu wdrażania strategii, w tym podmiotów społecznych i gospodarczych.

Jednym z najważniejszych źródeł pozyskiwania środków finansowania działań strategicznych będą środki z funduszy unijnych (Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności).
Realizacja zabudowy dopuszczonej w dokumentach planistycznych powinna przyczynić się do wzrostu dochodów gminy. Nakłady finansowe ponoszone przez gminę stanowią zatem inwestycję, której koszty w przypadku prowadzenia racjonalnej gospodarki, zostaną w kolejnych latach zwrócone i zaczną przynosić zysk.
W przypadku terenów usługowych i przemysłowych należy się liczyć również z napływem podatków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

16.5. Bilans i chłonność terenów przeznaczonych pod zabudowę

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Przedstawiony bilans oparto na rozpoznanej strukturze zainwestowania, a także ustaleniach obowiązujących planów miejscowych. Dodatkowo dla zobrazowania kierunków polityki przestrzennej wskazano również bilans terenów w obowiązującym Studium.
Należy również mieć na uwadze pewne przybliżenie w prezentacji wyników spowodowane wariantowymi możliwościami interpretacji prawa miejscowego i co za tym idzie określeniem pewnych stałych zależności, parametrów i współczynników.
Przeprowadzony bilans terenów inwestycyjnych uwzględnia możliwości rozwojowe gminy pod kątem przyrodniczym, społecznym i gospodarczym. Mając na uwadze, iż właściwe zagospodarowanie przestrzenne i prawidłowa struktura funkcjonalno-przestrzenna powinna uwzględniać lokalizowanie także innych funkcji, jak m.in. usługowa, tereny zielone, tereny aktywności gospodarczej, określono także wymaganą powierzchnię terenów przeznaczonych pod główne funkcje.

Bilans terenów, w tym przeznaczonych pod zabudowę:

l.p.	funkcje terenów	pow. terenów brutto – istniejąca w ha	pow. terenów brutto – projektowana w ha	Wzrost % pow. terenu	pow. terenów brutto – w sumie w ha	% pow. gminy
1	tereny zabudowy mieszkaniowej (z dopuszczeniem zabudowy usługowej i działalności gospodarczej),	1176,85	123,82	10,53	1300,67	11,49
	w tym:					
	jednorodzinnej	146,75	1,29	0,87	148,04	0,01
	jednorodzinno – zagrodowej	882,31	122,53	11,89	1004,84	0,09
	zagrodowej	147,79	-		147,79	0,01

2	tereny zabudowy usługowej, w tym rekreacyjnej	234,43	29,37	12,52	263,80	0,02
3	tereny zabudowy produkcyjnej	56,23	46,68	83,01	102,91	0,01
4	Tereny użytkowane rolniczo, tereny lasów, zieleni i wód, inne	11 107,13	- 1 457,51	13,12	9 649,62	85,26
5	suma	11 317,00			11 317,00	100

a) obszar w granicach gminy jest objęty obowiązującymi planami miejscowymi,
b) tereny przeznaczone w obowiązujących planach pod zabudowę, w znaczącej części znajdują się w granicach obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno - przestrzennej,
c) znacząca większość terenów zabudowanych obsługiwana jest w zakresie infrastruktury i komunikacji; realizacja uzbrojenia nie warunkuje możliwości realizacji zabudowy mieszkaniowej w granicach terenów przeznaczonych na ten cel,
d) żadna z dostępnych baz danych nie zawiera danych dotyczących powierzchni użytkowej istniejącej zabudowy w granicach gminy (w tym ewidencja gruntów i budynków),
e) obowiązujące plany miejscowe a także normy czy przepisy odrębne nie zawierają wskaźników pozwalających na obiektywne przeliczenie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy na powierzchnię użytkową zabudowy (dla oszacowania chłonności obszarów),
f) dla potrzeb prowadzenia analiz można przyjąć dla gminy Miedźno następujące wskaźniki: dla zakładanej pożądanej przeciętnej powierzchni użytkowej 1 mieszkania w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej wynoszącej 100 m^2, niezbędne jest zapewnienie **0,17 ha** terenów budowlanych brutto (specyfika terenów wiejskich), ze zwiększeniem tego wskaźnika do **0,6 ha** terenów budowlanych brutto w przypadku lokalizacji 1 mieszkania o przeciętnej powierzchni użytkowej wynoszącej 100 m^2 w zabudowie zagrodowej lub zabudowie mieszkaniowej z usługami (w tym agroturystyka, zabudowania zagrodowe, itp.),
g) dla potrzeb analiz przyjmuje się **2,4 osoby / 1 mieszkanie**; przy obecnej liczbie ludności 7 600 osób wymaga zapewnienia 3116,7 mieszkań,
h) z bilansu terenów przeznaczonych do zabudowy w granicach gminy wynika, że powierzchnia terenów zainwestowanych brutto przeznaczonych do zabudowy na cele zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej z usługami i produkcyjnej wynosi ok. 1 300 ha; przyjmując, że 20% mieszkań będzie realizowane w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej (260 ha i 1529 budynków mieszkalnych), a 80% (1040 ha i 1733 budynków mieszkalnych) mieszkań będzie realizowanych w zabudowie zagrodowej lub mieszkaniowej z usługami (dla zapewnienia dobrych warunków mieszkaniowych (przy średniej powierzchni użytkowej mieszkania wynoszącej 100 m^2, i przy przeciętnej liczbie 2,4 osób na 1 mieszkanie) dla obecnej liczby mieszkańców (7 600 osób) niezbędne jest przeznaczenie ok. 1300 ha terenów budowlanych brutto (na cele zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej, z usługami), co zapewnia 3262 mieszkania,
i) biorąc pod uwagę kilkudziesięcioletni okres prognozowania, znaczny wzrost terenów inwestycyjnych, mających wpłynąć na zwiększenie ilości miejsc pracy, założono konieczność zapewnienia rezerwy mieszkaniowej dla ok. 100 rodzin.

Poza uniwersalnym rodzajem zabudowy, do której można zakwalifikować zabudowę mieszkaniową,

w strukturze funkcjonalnej gminy znaczący udział znajduje charakterystyczna wyłącznie dla obszarów wiejskich zabudowa zagrodowa i mieszkaniowo - usługowa. Zabudowa mieszkaniowo - usługowa odzwierciedla typową strukturę jednostek osadniczych zlokalizowanych w sąsiedztwie aglomeracji, na którą składa się zastana zabudowa zagrodowa, zabudowa jednorodzinna, w dużej mierze ukształtowana pod wpływem rozwoju suburbanizacji, a także funkcji uzupełniających, w tym przede wszystkim usługowych.
Z obowiązujących kierunków polityki przestrzennej wywnioskować można, iż największa powierzchnia spośród terenów zainwestowanych lub wskazanych do zainwestowania przypada właśnie na tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej.

Należy podkreślić, iż średnia powierzchnia użytkowa przypadająca na mieszkańca w Polsce należy do najniższych w Europie – w Niemczech jest ona ok. 2 razy większa. Według danych Eurostatu w Polsce aż 41,2 proc. osób mieszka na nieruchomości, którą według standardów europejskich należałoby uznać za przeludnioną. W oszacowanym przez Europejski Urząd Statystyczny rankingu przeciętnego wskaźnika przeludnienia dla 31 krajów Polska zajmuje 29. miejsce. Statystyczna powierzchnia użytkowa przypadająca na jednego mieszkańca ulega ciągłym zmianom, z zachowaniem wyraźnej tendencji wzrostowej. Związane jest to z bogaceniem się społeczeństwa oraz ze zmianą trybu życia - odchodzi się od wielopokoleniowych gospodarstw domowych.

Użytkowanie terenów:
W strukturze użytkowania gruntów gminy Miedźno należy wyróżnić:

a) tereny użytków rolnych i leśnych stanowiące ok. 85 % powierzchni gminy,
b) tereny zainwestowane i inne stanowiące ok. 15% powierzchni gminy.

Podstawową funkcją użytkowania terenów, ze względu na powierzchnię terenów, jest rolnictwo i leśnictwo. Rolnictwo ma jednak malejące znaczenie, przede wszystkim ze względu na istniejący na części gminy rozłóg i klasę gruntów rolnych - niekorzystne dla kontynuowania produkcji rolnej (grunty rolne są odłogowane i ulegają szybkiej renaturalizacji). Zgodnie z danymi spisu rolnego z 2010 r. jedynie 33% powierzchni gminy stanowią grunty rolne wykorzystywane dla prowadzenia produkcji rolniczej.
Grunty leśne i zadrzewione zajmują znaczący obszar. W granicach gminy występują duże areały państwowych gruntów leśnych (zajmujące pow. 40 % powierzchni gminy), ulega zwiększeniu powierzchnia gruntów leśnych prywatnych poprzez zalesienie części terenów rolnych. W sposób znaczący zwiększa się powierzchnia gruntów zadrzewionych (w granicach odłogowanych gruntów rolnych).
Wśród terenów zainwestowanych dominują tereny wykorzystywane na cele mieszkaniowe, w tym tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej. Stosunkowo nieduża jest powierzchnia terenów związanych z produkcją. Wśród terenów wykorzystywanych na cele usługowe dominują usługi publiczne (szkoły, remizy strażackie, boiska) oraz handel.

Dotychczasowe przeznaczenie terenów:
Na terenie gminy dominuje przyuliczna zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa.
Największa miejscowość gminy to Miedźno. Wykształcone centrum z licznymi usługami – urząd gminy, remiza strażacka, dom kultury, ośrodek zdrowia, szkoła, przedszkole, boiska, kluby sportowe, kościół, poczta oraz liczne sklepy. Istnieją osiedla zabudowy mieszkaniowej. We wszystkich miejscowościach gminy, przy drogach przelotowych kształtuje się zabudowa wielofunkcyjna – z zabudową mieszkaniową i zagrodową, usługami i rzemiosłem. Istnieje cmentarz, stacje paliw. Występują niewielkie tereny produkcyjne, składy, bazy. Utrzymanie terenów zainwestowanych, w tym utrzymanie terenów usługowych w centralnej części miejscowości oraz terenów zabudowy mieszkaniowej. Wyznaczenie terenów dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej rekreacyjnej oraz wyznaczenie nowych terenów dla lokalizacji usług i produkcji.

Wyniki przeprowadzonych w ocenie analiz potwierdzają stwierdzenia zawarte w Studium z 1999 r., zgodnie z którymi wielkość terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowe zabezpieczała potrzeby rozwojowe gminy. Konieczna jest jednak poprawa warunków mieszkaniowych

i zabezpieczenie terenów mieszkaniowych dla potencjalnych nowych mieszkańców. Wskazane jest wyznaczenie dodatkowych terenów mieszkaniowych w granicach poszczególnych jednostek osadniczych, w szczególności jako poszerzenia terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej lub dopuszczenie nowych terenów do zabudowy.

Przyjęte rozwiązania w zmianie niniejszego studium z 2017 r. są oparte o przeprowadzone analizy potrzeb i możliwości rozwoju gminy. Zgodnie z wynikami przeprowadzonych analiz, o których jest mowa w art. 10 ust.1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

analizy ekonomiczne	realizacja nowej zabudowy jest w części uwarunkowana poniesieniem wydatków z budżetu gminy; realizacja zabudowy może przynieść dodatkowe dochody dla budżetu gminy
analizy środowiskowe	stan środowiska sprzyja realizacji zabudowy o funkcji ustalonej w zmianie studium; realizacja zabudowy nie spowoduje zanieczyszczenia środowiska
analizy społeczne	realizacja zabudowy nie spowoduje zagrożenia dla zdrowia ludzi
prognozy demograficzne	miejscowość dobrze skomunikowana, niedaleko Częstochowy, niewielki korzystny wskaźnik migracyjny
możliwości finansowania przez gminę służących realizacji zadań własnych gminy:	realizacja nowej zabudowy jest częściowo uwarunkowana realizacją inwestycji zaliczanych do zadań własnych gminy; gmina powinna, niezależnie od zmiany studium, przeprowadzić regulacje terenowo-prawne
sieci komunikacyjnej	realizacja nowej zabudowy jest częściowo uwarunkowania realizacją przez gminę sieci komunikacyjnej oraz inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej i społecznej
infrastruktury technicznej	
infrastruktury społecznej	

Zapotrzebowanie na tereny usług oświaty i wychowania
Z uwagi na fakt iż w szkołach podstawowych na terenie gminy oddziały szkolne nie są zbyt liczne, będą one w stanie zaspokoić potrzeby mieszkańców w zakresie oświaty w perspektywie 30 lat. Należałoby się jedynie zastanowić nad potrzebą zapewnienia opieki dla najmłodszych, ze względu na brak żłobka w gminie.

Pozostałe tereny
Mając na uwadze poziom bezrobocia oraz emigrację mieszkańców za pracą wyznaczono nowe tereny inwestycyjne umożliwiające rozwój drobnej przedsiębiorczości, rozwój miejscowego przetwórstwa płodów rolnych oraz hodowli, rozwój agroturystyki i usług turystyczno-rekreacyjnych.
Przyjmuje się, iż powierzchnia terenów usług powinna wynosić do 10 % powierzchni terenów zabudowy mieszkaniowej. Należy również przyjąć zasadę lokalizowania usług podstawowych i publicznych w centrach ośrodków osadniczych. Wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych powinno być uzależnione od konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem możliwości wykorzystania na ten cel terenów zlokalizowanych blisko szlaków komunikacyjnych.

Chłonność terenów inwestycyjnych

Na obszarze gminy zwarty obszary funkcjonalno-przestrzenny występuje jedynie w miejscowościach Miedźno i Ostrowy nad Okszą. W pozostałych miejscowościach występuje rozproszona zabudowa, głównie zagrodowa, wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych. Należałoby połączyć tkanką osadniczą rozproszone tereny budowlane w poszczególnych miejscowościach tak, aby utworzyć zwarte obszary funkcjonalno- przestrzenne.

Analizując chłonność terenów inwestycyjnych wskazanych w Studium z 1999 r. zauważymy, iż gmina posiada nadal rezerwy terenów inwestycyjnych. Tereny inwestycyjne w przedmiotowym studium, powinny pokrywać się z terenami, które zostały już wskazane w Studium z 2000 r.

Analiza potrzeb wyznaczenia nowych terenów inwestycyjnych

Analizując wyniki przeprowadzanych prognoz ludności przyjęto wariant maksymalny, który przewiduje wzrost liczby ludności, głównie na skutek migracji, w przeciągu 30 lat o ok. 1,0%. Zgodnie z przeprowadzoną analizą zapotrzebowania na tereny inwestycyjne, na terenie gminy konieczne będzie zapewnienie nowej powierzchni mieszkalnej. Prognozowana powierzchnia terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wyniesie jak wyżej. Należy przyjąć, iż 80% terenów inwestycyjnych w zakresie zabudowy mieszkaniowej będą to tereny zagrodowe, 20% to tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Na potrzeby przeprowadzonej analizy należy przyjąć, iż w ramach rezerw terenowych pod zabudowę mieszkaniową (jednorodzinną i zagrodową) oraz usługową 20% stanowić będą tereny komunikacyjne oraz infrastruktury technicznej.
Nowe tereny należy realizować na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Nowa zabudowa mieszkaniowa powinna stanowić uzupełnienie istniejącej zabudowy, tworząc zwarte jednostki osadnicze w poszczególnych miejscowościach. Nie należy wyznaczać nowych obszarów zabudowy poza zwartymi jednostkami osadniczymi.

Standardy projektowe nie określają maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę usługową i produkcyjno - magazynową. Wskaźniki urbanistyczne pozwalają określić dla części funkcji minimalne, a nie maksymalne zapotrzebowanie. Natomiast ilość usług komercyjnych oraz zabudowy produkcyjno - magazynowej uzależniona jest od uwarunkowań lokalnych, w tym od potrzeb mieszkańców i polityki rozwoju gminy. Przyjęto iż minimalne zapotrzebowanie na usługi komercyjne (wyrażone w powierzchni użytkowej) będzie proporcjonalne do zapotrzebowania na powierzchnię użytkową zabudowy mieszkaniowe. Rozwój usług, w tym agroturystyki i turystyki, stanowi jeden z głównych kierunków rozwoju.

KIERUNKI
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.
Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawania w sprzeczności z formami określonymi w studium.
Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do kierowania rozwojem przestrzennym gminy. Zgodnie przyjętymi w Studium kierunkami rozwoju sporządzane są plany miejscowe oraz inne plany operacyjne wymagane przepisami odrębnymi.
Kierunki rozwoju w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zostały przyjęte przy uwzględnieniu omówionych szczegółowo w części II niniejszego opracowania:
- polityki przestrzennej wyrażonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa,
- przyjętych celów, kierunków i działań w Strategii rozwoju gminy,
- istniejących uwarunkowań przestrzennych

oraz przy uwzględnieniu zasady zrównoważonego rozwoju gminy (rozwoju zapewniającego zaspokojenie potrzeb obecnych i przyszłych społeczności gminy i jednocześnie zachowującego równowagę przyrodniczą oraz trwałość podstawowych procesów przyrodniczych).

Cel rozwoju gminy obejmuje realizację, poprzez następujące działania w zakresie polityki przestrzennej:

w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:
- planowanie i realizowanie zabudowy na terenie gminy z zachowaniem obowiązujących standardów jakości środowiska (m.in.: w zakresie odprowadzania ścieków i wód deszczowych, emisji pyłów i gazów do powietrza, gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem) oraz z uwzględnieniem form ochrony przyrody występujących w granicach administracyjnych gminy,
- utrzymanie naturalnych ciągów ekologicznych wzdłuż cieków i rowów melioracyjnych oraz uzupełnianie ciągów komunikacyjnych zielenią uliczną,
- ochrona połączeń pomiędzy obszarami o znaczącej funkcji środowiskowej,
- nie dopuszczanie do lokalizowania w najbliższym otoczeniu terenów i obiektów o największych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i ekologicznych wszelkich form użytkowania terenu zagrażających równowadze środowiska;

w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:
- ochrona cennych obiektów i obszarów objętych ochroną poprzez strefy konserwatorskie, wpis do rejestru zabytków, gminnej ewidencji zabytków,
- wykorzystanie walorów kulturowych gminy w celu rozwoju turystyki,
- ochrona ekspozycji obiektów i zespołów zabytkowych oraz zachowanie historycznych relacji przestrzennych,
- zintegrowanie ochrony dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i krajobrazu,
- eksponowanie walorów kulturowych gminy w połączeniu z walorami krajobrazowymi;

w zakresie rozwoju komunikacji:
- reorganizacja układu komunikacyjnego polegająca na wyprowadzeniu ruchu tranzytowego i transportu ciężkiego z terenów mieszkaniowych projektowaną obwodnicą, co pozwoli na zmniejszenie uciążliwości komunikacyjnych dla mieszkańców,
- modernizacja sieci dróg lokalnych;

w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej:
- utrzymanie istniejących terenów infrastruktury technicznej (oczyszczalni ścieków, ujęć wód,

- pełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną w terenach istniejącej zabudowy, przygotowanie terenów pod nowe inwestycje poprzez kompleksowe uzbrojenie terenu,
- zasada równoległej realizacji zabudowy z wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną,
- poprawa stanu istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz ich rozbudowa, z zachowaniem niezawodności dostępu do poszczególnych sieci infrastruktury technicznej,
- zapewnienie dostępu do mediów, w celu poprawy warunków życia mieszkańców;

w zakresie zmian w strukturze przestrzennej gminy:

- wykorzystanie położenia i funkcji gminy w strukturze osadniczej województwa, różnorodnych związków zewnętrznych oraz terytorialnych warunków rozwoju dla podnoszenia jej atrakcyjności jako obszaru korzystnego do inwestowania,
- uzyskanie przestrzennej ciągłości terenów zurbanizowanych i terenów otwartych przy uwzględnieniu zasady eliminacji rozpraszania zabudowy, wykorzystanie terenów już zainwestowanych i uzbrojonych oraz maksymalnego zachowania terenów otwartych spełniających funkcję ekologiczną, przestrzenno – kompozycyjną i funkcjonalną,
- uzyskiwanie coraz wyższej sprawności funkcjonowania struktur przestrzennych poprzez korektę układu komunikacyjnego oraz podnoszenie stopnia wyposażenia w infrastrukturę techniczną,
- dążenie do przeniesienia funkcji uciążliwych poza zespoły zabudowy mieszkaniowej,
- realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w gabarycie i formie oraz układzie zgodnym z istniejącą zabudową,
- przygotowanie terenów pod inwestycje mieszkaniowe – wyposażenie ich w infrastrukturę techniczną (wodociąg, kanalizacja), modernizację dróg i dostosowanie ich do parametrów zgodnych z przepisami odrębnymi,
- wykorzystanie położenia gminy w stosunku do układu dróg regionalnych dla dalszej aktywizacji gospodarczej terenów gminy,
- stworzenie atrakcyjnych warunków dla rozwoju działalności gospodarczej, przygotowanie bazy terenowej pod inwestycje związane z działalnością gospodarczą,
- wspieranie modernizacja i remontów istniejących zasobów mieszkaniowych,
- tworzenie warunków dla rozwoju handlu, gastronomii i rzemiosła, poprzez dopuszczenie lokalizacji usług niekolidujących z zabudową mieszkaniową w terenach o dominującej funkcji mieszkaniowej;

w zakresie rozwoju przedsiębiorczości:

- wyznaczenie nowych terenów dla rozwoju przedsiębiorczości w pobliżu dróg wojewódzkich oraz projektowanej autostrady,
- wyznaczenie stref aktywizacji gospodarczej w poszczególnych miejscowościach, w rejonach występujących przy terenach zabudowy mieszkaniowej zakładów produkcyjnych i usługowych,
- wyznaczenie w granicach terenów wiejskich terenów zabudowy wielofunkcyjnej, umożliwiającej lokalizację drobnej przedsiębiorczości i usług w pobliżu miejsca zamieszkania,
- utrzymanie terenów przemysłowych na terenach pokopalnianych;

w zakresie rozwoju mieszkalnictwa:

- wykorzystanie procesów migracyjnych i wyznaczenie nowych terenów dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, w tym o dużym udziale powierzchni biologicznie czynnej i zabudowy rezydencjonalnej,
- dopuszczenie na terenach wiejskich, z zabudową zagrodową, lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wraz z poszerzeniem terenów wskazanych dla rozwoju do zabudowy mieszkaniowej,
- dopuszczenie do lokalizacji usług w granicach terenów zabudowy mieszkaniowej;

w zakresie przekształcenia terenów wiejskich:

- wyznaczenie terenów dla lokalizacji zabudowy wielofunkcyjnej, umożliwiającej lokalizację usług oraz zwiększenie ilości miejsc pracy poza rolnictwem w pobliżu miejsca zamieszkania,
- poprawa powiązań komunikacyjnych wsi z ośrodkami obsługi,
- dopuszczenie przekształcania zabudowy zagrodowej w zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną lub rekreacyjną, z dopuszczeniem lokalizacji agroturystyki,
- wyznaczenie do zalesienia obszarów niekorzystnych dla prowadzenie produkcji rolniczej,
- wykorzystanie walorów środowiska naturalnego do rozwoju gospodarczego (budowa infrastruktury turystycznej w tym: ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych);

w zakresie umożliwienia rozwoju rolnictwa:

- wyznaczenie obszarów wskazanych dla prowadzenia produkcji rolniczej, chronionych przed zabudową,
- wyznaczenie obszarów wskazanych dla prowadzenia produkcji rolniczej, dopuszczonych dla lokalizacji zabudowy związanej z produkcją rolniczą,
- utrzymanie i dopuszczenie nowych terenów dla lokalizacji zabudowy związanej z przetwórstwem rolno-spożywczym, hodowlą oraz usług otoczenia rolnictwa.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy

2.1. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych

Z uwagi na zróżnicowanie przestrzenne poszczególnych miejscowości, przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy określać parametry i wskaźniki urbanistyczne w odniesieniu do istniejącej zabudowy oraz lokalnego krajobrazu kulturowego. Gabaryty oraz forma architektoniczna projektowanych budynków muszą być określane z zachowaniem relacji przestrzennych i krajobrazowych z zabudową sąsiednią. Przy przebudowie, wymianie budynków i uzupełnianiu luk zabudowy należy dostosować sposób kształtowania obiektu do lokalnych zasad kompozycji zabudowy w zakresie sposobu sytuowania budynków, linii zabudowy, gabarytów, materiałów budowlanych, wysokości i formy budynków oraz geometrii dachów.

Kształtowaniu nowych struktur funkcjonalno - przestrzennych gminy winna towarzyszyć zasada „zrównoważonego rozwoju", przejawiająca się w racjonalnym wykorzystaniu przestrzeni, co oznacza zachowanie właściwych proporcji pomiędzy rozwojem społeczno - gospodarczym, a potrzebami środowiska naturalnego.
W pierwszej kolejności należy dążyć do uzupełnienia i uporządkowania struktury istniejącej zabudowy. Wytyczone nowe przestrzenie pod zabudowę w studium nie naruszają cennych zasobów środowiska naturalnego. Wyposażenie nowych obszarów w infrastrukturę techniczną stanowi konieczność zapewnienia prawidłowej jakości życia mieszkańców.
W przypadku lokalizacji obiektów o wysokości 50 m i większej należy je zgłosić, przed wydaniem pozwolenia na budowę, do właściwych służb ruchu lotniczego w celu uzgodnienia lokalizacji i ustalenia sposobu oznakowania przeszkodowego tych obiektów.

Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów. Dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian.

TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ
Tereny zabudowy zagrodowej stanowią obecnie główną strukturę kształtującą przestrzeń gminy. Studium przewiduje adaptacje dotychczasowego zagospodarowania oraz uzupełnienie istniejących

zespołów zabudowy. Projektowana zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej oraz nawiązywać do jej charakteru.
Coraz częstszym zjawiskiem zachodzącym w krajobrazie wiejskim jest stopniowe uzupełnianie zabudowy zagrodowej zabudową mieszkaniową jednorodzinną bądź wykorzystywanie zagród w charakterze zabudowy rekreacyjnej. Ma to związek z wymianą pokoleniową oraz zmianą profilu zatrudnienia mieszkańców wsi, coraz częściej utrzymujących się z pozarolniczych źródeł. Kierunek ten należy kontynuować i wzmacniać.
Zlokalizowanie zabudowy zagrodowej wzdłuż ciągów komunikacyjnych i znaczne jej oddalenie od właściwych centrów miejscowości stwarza ponadto potrzebę sytuowania usług jako funkcji uzupełniającej.
Wymagane jest dopuszczenie terenów o zróżnicowanych funkcjach: mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym z dużym udziałem zieleni, wielofunkcyjnej – mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, z drobną wytwórczością; dopuszczenie lokalizacji usług; wymagane jest zróżnicowanie na poszczególnych terenach ograniczeń w/z skali i potencjalnych uciążliwości dla środowiska prowadzonej: działalności usługowej i wytwórczej oraz produkcji zwierzęcej.

TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ i ZAGRODOWEJ
Nowe tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej stanowią kontynuację i naturalne rozwinięcie dotychczasowego zagospodarowania. Celem, przy wyznaczaniu nowych terenów, było wytworzenie zwartych kompleksów zabudowy, racjonalne wykorzystanie przestrzen i uniknięcie nieuzasadnionego rozprzestrzeniania zabudowy na tereny niezainwestowane.
W związku ze stopniowym wypełnianiem się obszarów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową ujętych w dotychczasowych opracowaniach, konieczne stało się wyznaczenie nowego kierunku rozwoju na najbliższe lata oraz maksymalnego jej zasięgu. Określone w studium granice terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej zaspokoją w pełni potrzeby lokalnej społeczności.
Tereny zagospodarowane wymagają uzupełnienia struktury poprzez wypełnianie luk w zabudowie oraz uporządkowanie.
Projektowane skupiska zabudowy mieszkaniowej ze względu na swoją wielkość oraz potrzeby lokalnych społeczności muszą być wzbogacone o dodatkowe funkcje:
- zabudowę usługową, jako towarzysząca zabudowie mieszkaniowej, w tym m.in. handel, rzemiosło, usługi nieuciążliwe
- zieleń urządzoną z możliwością lokalizowania urządzeń sportowo - rekreacyjnych, placów zabaw,
- wyznaczenie terenów sieci komunikacyjnej zapewniającej dostęp do nowej zabudowy oraz właściwe powiązanie z istniejącym zewnętrznym układem drogowym,
– obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, parkingi.

Dopuszczalne jest funkcjonowanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz usługowej jako równorzędnych oraz dopuszczenie lokalizacji obok zabudowy jednorodzinnej zabudowy wielorodzinnej, pod warunkiem ograniczenia wielkości budynków, dopuszczenie usług oraz wytwórczości pod warunkiem ograniczenia skali prowadzonej działalności i wprowadzenia ograniczeń dotyczących potencjalnych uciążliwości dla środowiska.

TEREN ZABUDOWY REKREACYJNEJ
Tereny wskazane dla rozwoju zabudowy rekreacyjnej, w tym zabudowy rekreacji indywidualnej. Dopuszcza się lokalizację, jako zabudowy uzupełniającej, zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i usługowej. Tereny dopuszczone do zabudowy niskiej, o niskim wskaźniku powierzchni zabudowy (ok. 10 – 25 %) i bardzo wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej (ok. 50 – 80 %);

TEREN ZABUDOWY USŁUGOWEJ
Wyznaczone w studium tereny usług obejmują usługi publiczne:
- oświatę,
- obiekty kultu religijnego,
- usługi zdrowia,

- usługi administracji,
- usługi turystyki,
- usługi kultury,
- usługi komercyjne.

Najlepiej wyposażone w funkcję usługową oraz charakteryzujące się największą jej różnorodnością jest Miedźno, stanowiące główny ośrodek usług administracji, obsługujący ludność zamieszkującą cała gminę.
Ponadto w kilku wsiach obecne są placówki oświatowe, remizy strażackie oraz obiekty kultu religijnego.
Funkcja usługowa na opracowywanym terenie powinna się rozwijać w celu poprawy jakości życia mieszkańców. W każdej miejscowości powinien być zapewniony dostęp do usług handlu. Oprócz wydzielonych terenów pod usługi komercyjne i publiczne dopuszcza się lokalizowanie usług nieuciążliwych wśród zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-zagrodowej.
Funkcja usługowa zlokalizowana jest przy głównych ciągach komunikacyjnych obsługujących daną wieś bądź na ich skrzyżowaniu, w miejscu łatwo dostępnych dla mieszkańców.

Studium postuluje przyjecie następujących zasad zagospodarowania:
- zachowanie istniejącej funkcji terenów poprzez utrzymanie, rozbudowę i modernizację obiektów istniejących,
- rehabilitację lub systematyczne eliminowanie zabudowy wprowadzającej dysharmonię w otoczeniu (obiekty o złym stanie technicznym, opuszczone lub tymczasowe),
- utrzymanie istniejącego stanu zieleni z możliwością rekonstrukcji, przebudowy uzupełnień,
- odstąpienie od lokalizacji usług wielkokubaturowych,
- dopuszcza się realizację indywidualnych usług komercyjnych, tj. pojedynczych obiektów o nieskomplikowanej funkcji i formie na indywidualnych działkach,
- realizację pełnego wyposażenia terenów w sieć infrastruktury technicznej,
- obsługę komunikacyjną terenów z istniejących i projektowanych dróg i ulic z uwzględnieniem potrzeb wynikających z projektowanego gminnego systemu ścieżek rowerowych,
- dla usług komercyjnych realizowanych na indywidualnych działkach obowiązek zabezpieczenia miejsc parkingowych poza pasem drogowym,
- preferowanie ogrzewania z zastosowaniem ekologicznych źródeł ciepła (olej opałowy, gaz).

TEREN ZABUDOWY PRODUKCYJNEJ
Wyznaczone w studium tereny zabudowy produkcyjnej stanowią o miejscu rozwoju działalności gospodarczej.
Na obszarze gminy pożądany jest rozwój małych i średnich zakładów produkcyjnych, które wyróżnia:
- zdolność do elastycznego reagowania na wymogi rynku,
- możliwość wykorzystania lokalnych surowców,
- możliwość funkcjonowania w adaptowanych, istniejących obiektach baz produkcyjnych, terenów magazynowo - składowych i produkcyjnych,
- możliwość rozbudowy w granicach własności, z reguły przylegających do posiadanych działek siedliskowych.

Studium postuluje przyjecie następujących zasad zagospodarowania:
- zachowanie istniejącej funkcji terenów poprzez utrzymanie, modernizację lub rozbudowę obiektów istniejących lub budowę nowych,
- rehabilitację lub systematyczne eliminowanie zabudowy wprowadzającej dysharmonię w otoczeniu (obiekty o złym stanie technicznym, opuszczone lub tymczasowe)
- stosowanie ekranów izolacyjnych w postaci pasów zieleni wysokiej i niskiej,
- obsługę komunikacyjną terenów z istniejących i projektowanych dróg (dla terenów ofertowych potrzeby parkingowe zabezpieczyć w granicach posiadanego terenu – poza pasem drogowym),
- zaleca się zadrzewienie i zazielenienie min. 30 % powierzchni działki,

- preferowanie ogrzewania z zastosowaniem ekologicznych źródeł ciepła (olej opałowy, gaz).

Działki działalności produkcyjnej mają dogodne położenie komunikacyjne, najczęściej usytuowane wzdłuż głównego ciągu komunikacyjnego danej wsi.

TERENY PROWADZENIA EKSPLOATACJI SUROWCÓW MINERALNYCH

Prowadzenie eksploatacji surowców mineralnych w granicach ustanowionych terenów górniczych; wymagane określenie zasad rekultywacji terenów i docelowa funkcja zagospodarowania terenu, po ukończeniu eksploatacji; dopuszczenie przekształcenia na tereny: rolne i rekreacyjne, leśne, zielni i wód powierzchniowych lub produkcyjno - usługowe.

LASY, W TYM LASY PAŃSTWOWE

Obszar obejmuje tereny lasów wraz z obiektami służącymi gospodarce leśnej pozostające w zarządzie Administracji Lasów Państwowych.

Lasy występujące na terenie gminy pełnią ważną funkcję w kształtowaniu środowiska naturalnego, krajobrazu oraz mają znaczny wpływ na atrakcyjność turystyczną gminy. Podstawą działania na terenach leśnych powinna być ochrona bioróżnorodności kompleksów leśnych a prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planie urządzenia lasu, opracowanym z uwzględnieniem przepisów szczególnych obowiązujących w gospodarce leśnej. Studium zakłada utrzymanie kompleksów leśnych, jako ważnego elementu ekosystemu gminy i stanowi jeden z głównych celów polityki przestrzennej.

TERENY PRZEZNACZONE DO ZALESIENIA

Studium przewiduje przeznaczenie do zalesienia gruntów rolnych o niskich klasach bonitacyjnych, na których zanika produkcja rolnicza oraz nieużytków. Wyznaczone tereny przeznaczone do zalesienia mają za zadanie scalenie mniejszych skupisk roślinności leśnej, w celu tworzenia zwartych kompleksów leśnych.

TERENY UŻYTKOWANE ROLNICZO WRAZ Z ZABUDOWĄ ZAGRODOWĄ

Tereny te są wykorzystywane do produkcji rolniczej i upraw. Tereny rolnicze jako tereny otwarte stanowią wraz z pozostałymi terenami niezainwestowanymi element systemu ekologicznego i podlegają ochronie również z uwagi na role tych terenów w szeroko rozumianej ochronie środowiska przyrodniczego. Zasady ochrony gruntów rolnych reguluje ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Charakter użytkowania rolniczego należy bezwzględnie zachować na obszarach wskazanych do funkcji przyrodniczych, pełniących role „korytarzy ekologicznych” i ostoi bioróżnorodności stanowiących zadrzewienia śródpolne. Na pozostałych dopuszcza się zabudowę zagrodową.

Postuluje się:

- utrzymanie rolnictwa jako podstawowego sposobu zagospodarowania; powinno dotyczyć gleb o wysokiej przydatności rolniczej (kompleks 2 pszenny dobry, kompleks 3 pszenny slaby i kompleks 4 żytni bardzo dobry,
- ekologiczna produkcja rolna i produkcja zdrowej żywności,
- poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem: wytyczenie i urządzenie funkcjonalnej sieci dróg dojazdowych do gruntów rolnych,
- poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych poprzez zmniejszanie ilości rolnych działek ewidencyjnych w poszczególnych gospodarstwach poprzez scalanie,
- prowadzenie wyspecjalizowanej produkcji,
- nie przeznaczanie pod uprawę roślin przeznaczonych do spożycia, gruntów rolnych wykazujące ponadnormatywne stężenie metali ciężkich,
- ograniczenie środków chemicznych w gospodarce rolnej.

Zalecaną formą ich użytkowania jest uprawa roślin przemysłowych.

TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ

Obszary publicznego użytku zagospodarowane zielenią (z zachowaniem istniejących kompleksów przyrodniczych) i wyposażone w obiekty małej architektury, jako integralne elementy. Teren ten

w swoim zamiarze stanowi reprezentacyjną przestrzeń wsi, miejsca integracji i odpoczynku miejscowej społeczności.

TERENY CMENTARZY
Tereny obecnie przeznaczone pod cmentarze zaspokajają dotychczasowe potrzeby gminy i posiadają jeszcze rezerwę powierzchni na najbliższe lata. Nie przewiduje się lokalizacji nowych cmentarzy.

TERENY Z DOMINACJĄ ZBIOROWISK ŁĄKOWYCH
Stanowią naturalne obszary ochronne dla doliny rzecznej Liswarty oraz cieków wodnych i rowów oraz tworzą sieć lokalnych korytarzy ekologicznych. Pełnią funkcję migracyjną dla zwierząt i roślin, wzbogacają różnorodność biologiczną obszaru gminy, stanowią ostoje dla wielu gatunków zwierząt, hamują oddziaływanie wiatrów oraz wpływają na utrzymanie odpowiedniego poziomu wilgotności. W celu zapobiegnięcia fragmentacji środowiska oraz zapewnienia ciągłości przyrodniczej terenów, studium zakłada ograniczony rozwój wzdłuż cieków wodnych oraz ograniczanie lokalizowania zabudowy.

TERENY WÓD POWIERZCHNIOWYCH
Projektuje się zachowanie zagospodarowania terenu; dopuszcza się: zbiorniki retencyjne na rzekach, budowle hydrotechniczne, w tym budowle piętrzące i elektrownie wodne o niskiej mocy.

TERENY DRÓG I INFRASTRUKTURY
tereny dróg publicznych – drogi wojewódzkie - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg wojewódzkich; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami studium;
tereny dróg publicznych – drogi powiatowe - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg powiatowych; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami Studium;
tereny dróg publicznych – drogi gminne lokalne i dojazdowe - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg; projektowane pasy drogowe zgodnie z parametrami ustalonymi w przepisach dotyczących dróg publicznych; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami Studium.

TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
Oczyszczalnia ścieków - adaptacja istniejącego zagospodarowania terenów; dopuszczenie remontów, modernizacji, rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów budowlanych.

TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - związane z eksploatacją wód podziemnych. Adaptacja istniejącego zagospodarowania terenów związanych z eksploatacją wód podziemnych; dopuszcza się realizację zabudowy uzupełniającej; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z zasadami ustalonymi w Prawie wodnym.

TERENY ZAMKNIĘTE
Tereny zamknięte stanowiące tereny kolejowe; adaptacja Istniejącego zagospodarowania; dopuszczenie modernizacji, przebudowy, realizacji zabudowy uzupełniającej związanej z prowadzeniem ruchu kolejowego oraz obsługą podróżnych.

2.2. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy

Obiekty i urządzenia wywołujące ograniczenia w użytkowania terenów przyległych (zakazy zabudowy):

w strefach ochrony sanitarnej wokół cmentarzy – nakaz utrzymania odległości co najmniej 150 m od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, od zakładów żywienia

zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz od studni, źródeł, strumieni, służących do czerpania wody pitnej lub dla potrzeb gospodarczych; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w odległości 50 - 150 m od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,

w strefie zalewów powodziowych w dolinie rzeki - maksymalne ograniczenie zainwestowania a w szczególności zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej, związanej z mieszkalnictwem, działalnością produkcyjno - ułsugową, zakaz magazynowania i składowania środków chemicznych grożących skażeniem i zanieczyszczeniem środowiska, zakaz lokalizacji cmentarzy;
- również ochrona i zwiększenie jak największej powierzchni retencji ma terenach nadrzecznych poprzez dążenie do osiągnięcia lub utrzymania odpowiedniej ilości zasobów wodnych w sposób naturalny (np. ochrona mokradeł, lasów, oczek wodnych czy starorzeczy).

w strefach oddziaływania obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (szerokość pasa zgodnie z przepisami dotyczącymi odpowiednich sieci:
- w strefie linii elektroenergetycznych, dla których w zasięgu oddziaływania pola elektromagnetycznego obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych oraz budynków wymagających szczególnej ochrony,
- dróg,
- linii kolejowej,

w strefach ochrony ujęć wody,

na obszarach ochrony przyrody,

na terenach leśnych i na terenach przeznaczonych do zalesienia,

na terenach dolin rzecznych.

Zakaz zabudowy na wskazanych terenach nie dotyczy obiektów drogowych, elementów infrastruktury technicznej, obiektów hydrotechnicznych lub służących ochronie środowiska bądź zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego, zgodnie z ustaleniami w zakresie podstawowych i dopuszczalnych kierunków przeznaczenia oraz przepisami odrębnymi.
Poza terenami wyłączonymi spod zabudowy, ograniczeniom w lokalizowaniu zabudowy podlegają ponadto tereny rolnicze, w tym tereny występowania gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych (I - III), zgodnie z ustaleniami w zakresie podstawowych i dopuszczalnych kierunków przeznaczenia oraz przepisami odrębnymi.

Zbiornik retencyjny „Ostrowy” pozostaje w zarządzie Ślaskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Katowicach, Oddział w Częstochowie.
Korzystanie z terenów wokół zbiornika retencyjnego "Ostrowy" określa załącznik do Zarządzenia Nr BR 0151/50/2005r Wójta Gminy Miedźno z dnia 19 lipca 2005 r. W sprawie regulaminu korzystania z terenów wokół zbiornika retencyjnego "Ostrowy".

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych.

Aby osiągnąć cel, którym jest ład przestrzenny oraz zrównoważony rozwój, czyli gospodarowanie w harmonii z przyrodą, t.j. z zachowaniem zasad i wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, należy dążyć do poprawy jakości środowiska przyrodniczego w terenach o najwyższym stopniu rozwoju procesów urbanizacyjnych oraz terenach o zdegradowanych walorach przyrodniczych. Natomiast w terenach, gdzie wysokie walory środowiska zostały zachowane, należy

maksymalnie ograniczyć wszelkie zagrożenia oraz zapewnić ochronę wszystkich cennych obiektów i struktur przyrodniczych.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w granicach gminy należy uwzględnić następujące wytyczne, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, poprzez:

- wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych szczególnej ochrony walorów przyrodniczo – krajobrazowych dolin rzek oraz innych cieków naturalnych z towarzyszącymi łąkami i pastwiskami, terenów podmokłych lub zagrożonych podtopieniami, stanowiących lokalne korytarze ekologiczne, poprzez wprowadzenie nakazu zachowania dolin rzek oraz terenów łąk i pastwisk związanych z rzekami w stanie naturalnym, bez ich zabudowywania lub w uzasadnionych przypadkach – dopuszczając zabudowę, zabezpieczyć grawitacyjny spływ wód umożliwić migrację zwierząt,
- uwzględnienie przy wprowadzaniu zmian w zagospodarowaniu terenów i dopuszczaniu nowej zabudowy występujących w gminie korytarzy ekologicznych, umożliwiające zachowanie spójności obszarów cennych przyrodniczo oraz niepogarszające możliwości migracji zwierząt,
- wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych szczególnej ochrony terenów leśnych, w tym odpowiednich zakazów dotyczących zabudowy i przekształcania terenów leśnych, wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych nakazów zachowania istniejących zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,
- uwzględnienie konieczności ochrony terenów rolnych, w tym szczególnie gleb wysokich klas bonitacyjnych, gleb pochodzenia organicznego, łąk i pastwisk oraz terenów zmeliorowanych poprzez określenie zasad zabudowy tych terenów, w tym wyznaczenie terenów rolnych bez prawa zabudowy; terenów zmeliorowanych nie powinno się przeznaczać pod działalność mogącą prowadzić do zniszczenia istniejących urządzeń,
- uwzględnienie konieczności szczególnej ochrony przed możliwością zanieczyszczenia wód płynących i podziemnych oraz gruntu poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów dotyczących gospodarki wodnościekowej,
- objęcie wszystkich możliwych obszarów kanalizacją, z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni; na obszarach przewidzianych do objęcia kanalizacją dopuszczenie do lokalizacji szamb wyłącznie jako obiektów tymczasowych, z dopuszczeniem indywidualnych oczyszczalni ścieków tylko na obszarach nieprzewidzianych do objęcia kanalizacją, w miejscach na których odprowadzenie ścieków nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych,
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzenia wód opadowych, poprzez właściwe ich oczyszczenie, a w szczególności wód opadowych z terenów zagrożonych zanieczyszczeniem ropopochodnymi /bazy transportowe, parkingi, stacje paliw, warsztaty napraw pojazdów itp./, z maksymalnym zatrzymaniem tych wód na miejscu lub dążenie do opóźnienia odprowadzenia wód opadowych do wód otwartych,
- właściwe postępowanie ze ściekami, odchodami zwierzęcymi, środkami chemicznymi oraz innymi materiałami i odpadami, które mogą zanieczyścić środowisko, w tym szczególnie wody, w tym wprowadzenie zakazu wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód,
- określenie w ustaleniach planów miejscowych zasad: ochrony powierzchni ziemi, w tym jej warstwy próchniczej, prowadzenia eksploatacji kopalin oraz prowadzenia rekultywacji terenów zdegradowanych,
- ochronę powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniami poprzez określenie zasad ogrzewania zabudowy i wprowadzenie ograniczeń dla możliwości wprowadzania substancji do powietrza,
- wprowadzenie zasad ochrony przed promieniowaniem niejonizującym i przed hałasem,
- wprowadzenie ograniczeń dla emisji i oddziaływań związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą,
- określenie zasad lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływania na środowisko,
- wprowadzenie ustaleń mających na celu ochronę ładu przestrzennego dotyczących kształtowania zabudowy (w tym określenia: zasad kształtowania linii zabudowy, wyglądu budynków i geometrii dachów, wyglądu ogrodzeń od strony dróg publicznych, zasad lokalizacji reklam),

- w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy w jednoznaczny sposób: wprowadzić zakazy, dopuszczenia i warunki zagospodarowania chronionych elementów środowiska, określić działania eliminujące powstawanie zanieczyszczeń i poprawiających jakość środowiska, lokalizować zabudowę w sposób eliminujący kolizje między prowadzoną działalnością gospodarczą, planowanym rozwojem osadnictwa a środowiskiem,
- na podstawie art. 88 f, ust. 5 ustawy Prawo wodne, przedstawione na mapach zagrożenia powodziowe oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, trzeba będzie uwzględnić między innymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach o ustaleniu lokalizacji celu publicznego lud decyzjach o warunkach zabudowy.

Krajobraz przyrodniczy i przyrodniczo – kulturowy podlega ochronie na podstawie przepisów odrębnych w zakresie ochrony przyrody. Z dziesięciu możliwych form ochrony przyrody na terenie gminy Miedźno występuje jedna forma - pomniki przyrody ożywionej. Pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie. Są one chronione na zasadach określonych w przepisach odrębnych w zakresie ochrony przyrody.

Pomniki przyrody wprowadzone rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 4/96 z dnia 6 lutego 1966 roku i obejmuje pojedyncze drzewa:

- 2 dęby szypułkowe, Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa
- 1 lipa drobnolistna, Mokra III, przy kościele drewnianym.

Do obszarów prawnie chronionych zalicza się ponadto:

- teren strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Łobodno" położony na terenie gminy Kłobuck i gminy Miedźno, zgodnie z decyzją Wojewody Częstochowskiego nr OS.I.6210/49/97 z dnia 15 grudnia 1997 r.,
- tereny lasów ochronnych, zgodnie z zarządzeniem nr 1000 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie uznania za lasy ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących z zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Kłobuck.

W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do obszarów i obiektów objętych formami ochrony należy brać pod uwagę zakazy określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne późniejsze akty prawne, dotyczące ochrony wymienionych form ochrony przyrody.
Ochronie podlegają również parki, cmentarze oraz zieleń w terenach zabudowanych. W stosunku do tych obiektów sprowadza się ona do zachowania dotychczasowych funkcji, pielęgnacji istniejącej roślinności oraz zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń nie związanych z funkcją terenu. Istotnym elementem ochronnym jest także zachowanie nie kolidujących z funkcją przyrodniczą form zagospodarowania terenów otwartych, uzupełniających system przyrodniczy gminy.
Ważnym elementem krajobrazu przyrodniczego gminy są doliny rzeczne. Ochroną należy objąć także wszelkie zadrzewienia i kompleksy leśne. Są one ważnym czynnikiem retencji i stabilizacji warunków wodnych, zmniejszają zagrożenie powodziowe, łagodzą niedobory wód, chronią gleby przed erozją oraz poprawiają warunki aerosanitarne. Bezwzględną ochroną powinny zostać objęte także ekosystemy mokradłowe. Ochrona winna polegać na wyłączeniu tych terenów z zainwestowania oraz odwodnień, ze względu na ich szczególne znaczenie dla środowiska przyrodniczego.

Ochrona terenów leśnych
W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną zapewniającą utrzymanie funkcji ochronnych. Istnienie takich form ochronnych na terenie lasów położonych w granicach gminy w zasadniczy sposób wpływa na możliwości ich wykorzystywania dla celów rekreacyjnych. Racjonalna gospodarka

leśna zapewnia: ochronę gleb i terenów szczególnie narażonych na zniszczenie lub uszkodzenie oraz ochronę wód powierzchniowych i głębinowych. Właściwa gospodarka leśna pozwala miejscowym lasom na spełnianie różnych funkcji, które można podzielić na dwie podstawowe grupy: funkcja produkcyjna i pozaprodukcyjna. Funkcje produkcyjne (gospodarcze) lasu polegają na zdolności do produkcji biomasy i ciągłego powtarzania tego procesu, co umożliwia trwałe użytkowanie drewna i surowców niedrzewnych pozyskiwanych z lasu, w tym użytków gospodarki łowieckiej. Do funkcji pozaprodukcyjnych zaliczyć należy: funkcje ekologiczne i społeczne. Funkcje ekologiczne wyrażają się między innymi korzystnym wpływem lasów na kształtowanie: klimatu, atmosfery, regulacji obiegu wody w przyrodzie, ochronę gleb przed erozją i krajobrazu przed stepowieniem, zachowanie potencjału biologicznego (różnorodność gatunków i ekosystemów) i różnorodności krajobrazu. Funkcje społeczne lasu kształtują głównie korzystne warunki: zdrowotne, rekreacyjne, turystyczne i edukacyjne dla społeczeństwa.
Ochrona lasów polega na trwałym ich utrzymywaniu i zapewnieniu ciągłości ich użytkowania. Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony gruntów leśnych:

- ograniczanie przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne,
- zapobieganie procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi,
- tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową lub drogi nie powinny powodować dalszej fragmentacji i rozdrobnienia kompleksów leśnych,
- zapewnienie możliwości powiększenia powierzchni kompleksów leśnych poprzez przeznaczanie pod zalesienie terenów nie przeznaczonych pod produkcję rolną a graniczących z kompleksami leśnymi,
- przywracanie wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej.

Eksploatacja surowców i rekultywacji
Przepisy o ochronie środowiska określają wytyczne odnośnie zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin i racjonalnego gospodarowania gruntami,
- uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż.

Po zaniechaniu eksploatacji przedsiębiorca jest zobligowany do rekultywacji wyrobiska zgodnie z kierunkiem rekultywacji, wskazanym w stosownej koncesji oraz ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Szczególna odpowiedzialność za ochronę środowiska przypada **rolnictwu**, które poprzez swą działalność powoduje zmiany właściwości wody, gleby, powietrza oraz przyczynia się do zmian bioróżnorodności w krajobrazie. Realizacja celów ochrony środowiska w rolnictwie wymaga świadomości ekologicznej i prawnej całego społeczeństwa.
Sposobami chroniącymi glebę przed chemiczną degradacją ze strony rolnictwa są:

- stosowanie kompleksowej gospodarki związanej z oczyszczaniem ścieków bytowych i przechowywaniem nawozów naturalnych,
- likwidacja „dzikich" składowisk odpadów,
- promowanie i stosowanie nowoczesnych, bezpiecznych dla środowiska technologii rolniczych,
- przeciwdziałanie degradacji chemicznej gleb poprzez ochronę powietrza i wód powierzchniowych,
- zalesienie obszarów zagrożonych erozją wodną oraz gruntów marginalnych dla rolnictwa,
- zachowanie oraz zakładanie pasów zadrzewień i zakrzaczeń śródpolnych, na liniach spływu wód,

- projektowanie ewentualnych scaleń z uwzględnieniem zjawisk erozyjnych oraz potrzeb ochrony przyrody,
- użytkowanie gleb w sposób adekwatny do ich klasy bonitacyjnej, przeznaczanie pod zabudowę nieużytków i gruntów najniższych klas bonitacyjnych,
- ograniczenie przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- ochrona gruntów organicznych występujących w bezpośrednim sąsiedztwie rzek, na których wykształciły się zbiorowiska łąkowe,
- zachowanie śródpolnych torfowisk, oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
- rekultywacja nieużytków,
- renaturyzacja gleb poprzez nawożenie i odpowiednie procesy agrotechniczne,
- racjonalne i umiarkowane stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów mineralnych; wielkość stosowanych środków należy dostosować do wymagań upraw, struktury gleb, warunków wodnych oraz ukształtowania terenu,
- stosowanie nawozów naturalnych (kompostu, obornika, biohumusu) w nawożeniu gleby,
- stosowanie biologicznych i mechanicznych metod ochrony roślin,
- wprowadzanie i stosowanie na szerszą skalę metod ekologicznej produkcji rolnej (rolnictwo ekologiczne), zwłaszcza na terenach o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów, szczególnie na terenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego oraz w obszarze chronionego krajobrazu.

W celu zapewnienia ochrony **powierzchni ziemi** należy przewidzieć następujące działania:
- likwidację nielegalnych wysypisk śmieci,
- ograniczenie budowy stawów oraz wykonywania innych prac związanych ze zmianą ukształtowania terenu na gruntach rolnych.

W kierunkach polityki dotyczących **ochrony wód**, szczególny akcent winien być położony na poprawę stanu ich czystości. Wynika to z kilku podstawowych powodów:
- z układu przyrodniczych powiązań zewnętrznych - lokalny układ hydrograficzny i tereny dolinne z nim związane mają wpływ na poza gminne układy przyrodnicze,
- na terenie gminy zanieczyszczone wody powierzchniowe obniżają potencjał ekologiczny zespołów przyrodniczych z nim związanych.

Ze względu na obecne i przyszłościowe wykorzystanie wód do zaopatrzenia mieszkańców w wodę, ochrona wód winna być priorytetowym kierunkiem działań. Ochrona wód musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych.
W celu ochrony wód ustala się następujące zasady:
- budowę zbiorczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminujące w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych,
- na obszarach przewidzianych do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe należy traktować jako rozwiązanie tymczasowe,
- oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe jest dopuszczalne jedynie na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych ogranicza się do miejsc, na których odprowadzanie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych),
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód

powierzchniowych i podziemnych,
- ograniczenie nadmiernego stosowania nawozów mineralnych i naturalnych, przekraczającego bieżące potrzeby roślin i pojemność sorpcyjną gleb,
- dostosowanie, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, do struktur hydrogeologicznych,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, poprzez ochronę naturalnej obudowy cieków wodnych i ograniczanie zabudowy w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Sposobem ochrony zasobów wody jest także całkowite zaprzestanie usuwania ścieków do rzek i zbiorników wodnych. Nie jest dopuszczalne zamienianie dotychczasowych studni na zbiorniki na nieczystości ciekłe, gdyż prowadzi to do zanieczyszczenia wód gruntowych, a nawet głębinowych. W zakresie działalności produkcyjnej i usługowej szczególnie ważnym działaniem, zapewniającym ochronę wód jest stosowanie nowych technologii, wpływających na czystość i ilość odprowadzanych ścieków, w tym budowę i modernizację urządzeń oczyszczających ścieki.
Szczególną ochroną należy objąć tereny w obrębie stref ochronnych ujęć wodnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustala się następujące zasady ochrony istniejących **urządzeń melioracji wodnych** na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przewidzianych w programach działań wynikających z planów gospodarowania wodami:
- ograniczanie przeznaczania zmeliorowanych użytków rolnych na inne cele; zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań.
- w przypadku zmiany użytkowania terenów, na których występują urządzenia melioracyjne, ustala się obowiązek przebudowy urządzeń melioracyjnych w sposób umożliwiający funkcjonowanie systemu drenarskiego, po wcześniejszym uzgodnieniu z organem właściwym w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- obowiązek wystąpienia do właściwego organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji wodnych powierzchni zajętej na przedmiotowy cel.

Zwiększanie retencyjności zlewni przeprowadzane przy pomocy technicznych rozwiązań wymaga wykonania analizy rzeczywistych potrzeb oraz udowodnienia ich skuteczności wraz z podaniem uzasadnienia dla przyjętego rozwiązania. Inwestycje w ramach programu małej retencji mogą być zakwalifikowane do realizacji po przeprowadzeniu analizy zgodności inwestycji z wymogami ochrony zasobów wodnych wynikających z Ramowej Dyrektywy wodnej przetransponowanej do ustawy Prawo wodne i Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Zgodność ta jest oceniana dla większości projektów w procedurze ocen oddziaływania na środowisko. Ocena, czy realizacja danej inwestycji zagraża pogorszeniem stanu środowiska wodnego albo nieosiągnięciem dobrego stanu ekologicznego wód, musi znaleźć odzwierciedlenie w treści raportu oddziaływania na środowisko i w treści wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku stwierdzenia naruszenia celów środowiskowych wynikających z RDW (osiągnięcie dobrego stanu / potencjału ekologicznego) inwestycja może być zakwalifikowana do realizacji jedynie w przypadku łącznego spełnienia przesłanek wymienionych w ustawie Prawo wodne.

Stan **powietrza atmosferycznego** zależy głównie od dwóch źródeł zanieczyszczeń:
- emisji z zakładów przemysłowych i energetycznych, w tym zlokalizowanych głównie poza terenami gminy,
- niskiej emisji, czyli emisji lokalnej z palenisk domowych, małych kotłowni oraz pochodzących z transportu samochodowego.

W celu poprawy jakości powietrza, należy zmniejszyć emisję zanieczyszczeń poprzez następujące działania:

- realizację urządzeń ochronnych oraz wprowadzanie zmian technologicznych w zakładach produkcyjnych,
- ograniczenie zanieczyszczeń pochodzących z tzw. ,,niskiej emisji", czyli emisji pyłów i szkodliwych gazów, pochodzącej z domowych pieców grzewczych, w których spalanie węgla odbywa się w nieefektywny sposób, poprzez:

- ograniczenie stosowania wysoko emisyjnych paliw na rzecz paliw gazowych, olejowych i ze źródeł odnawialnych,
- prowadzenie działań energooszczędnych w mieszkalnictwie poprzez podłączanie obiektów do scentralizowanych źródeł ciepła (budowa sieci gazowej, ciepłowniczej),
- stosowanie energooszczędnych materiałów budowlanych,
- wykonywanie termomodernizacji budynków,
- edukację ekologiczną społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości ochrony powietrza, w tym oszczędności energii i stosowania odnawialnych źródeł energii,
- tworzenie preferencji dla lokalizacji nowych podmiotów gospodarczych, wykorzystujących przyjazne środowisku technologie wytwarzania,
- preferencje dla szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- tworzenie pasów zieleni izolacyjnej, w szczególności w sąsiedztwie głównych szlaków komunikacyjnych oraz terenów przemysłowych i eksploatacji kopalin,
- preferencje dla stosowania technologii eliminujących szkodliwe emisje,
- utrzymanie luk w zabudowie, umożliwiających ruchy mas powietrza,
- poprawia stanu technicznego dróg, w celu zmniejszenia emisji spalin.

Hałas jest czynnikiem w znacznym stopniu wpływającym na jakość warunków zamieszkania i wypoczynku człowieka. Ochrona przed hałasem polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego, a co najwyżej na poziomie tego hałasu oraz zmniejszenie hałasu, co najmniej do poziomu dopuszczalnego, gdy został on przekroczony. Działania te mają na celu zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska.
Głównymi źródłami emisji hałasu na terenie gminy jest komunikacja oraz zakłady produkcyjne.
Elementami kształtującymi klimat akustyczny gminy, w kontekście hałasu przemysłowego są przemysł rolno - spożywczy, bazy sprzętowo - transportowe obsługujące rolnictwo, drobne zakłady rzemieślnicze lokalizowane często w terenach zabudowy mieszkaniowej.
Poziom hałasu komunikacyjnego zależy zarówno od czynników, takich jak natężenie ruchu, prędkość pojazdów, ich stan techniczny czy rodzaj i stan nawierzchni, po której poruszają się owe pojazdy, jak i od rodzaju otaczającej zabudowy.
Do terenów chronionych przed nadmiernym hałasem należą tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, szpitale i domy opieki społecznej, budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, cele rekreacyjno - wypoczynkowe, cele mieszkaniowo - usługowe. Zasięg i rodzaj terenów chronionych przed hałasem określa się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony przed hałasem:

- modernizacja dróg publicznych, poprawa stanu nawierzchni,
- poprawienie organizacji ruchu w celu zwiększenia płynność jazdy,
- budowa ścieżek rowerowych,
- ustalenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego standardów akustycznych terenu oraz minimalnych linii zabudowy dla poszczególnych kategorii dróg, oddzielnie dla obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi (mieszkalne, użyteczności publicznej), jednokondygnacyjnych, wielokondygnacyjnych, wymagających specjalnej ochrony oraz pozostałych obiektów budowlanych,
- właściwe kształtowanie linii zabudowy i brył powstających budynków w celu zminimalizowania wpływu hałasu drogowego,
- zwiększanie izolacyjności akustycznej przegród budowlanych poprzez wymianę stolarki budowlanej, budowę ekranów akustycznych,
- wprowadzanie ciągów zieleni izolacyjnej wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych

oraz przeniesienie ruchu tranzytowego poza tereny o zwartej zabudowie (budowa obwodnicy),
- odtworzenie zadrzewień przydrożnych, jako naturalnych ekranów ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu, zakładanie zieleni wysokiej ochronnej przy zakładach produkcyjnych i usługowych oraz tworzenie enklaw zieleni publicznej w obszarach zabudowanych.

Szczególną ochroną przed hałasem należy również objąć tereny położone wzdłuż drogi wojewódzkiej.
Ochrona ta powinna polegać przede wszystkim na:

- ograniczeniu lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i innych obiektów objętych ochroną w strefach ograniczonego użytkowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych,
- w przypadku istniejącej zabudowy należy zapewnić warunki dla zlokalizowania obiektów ochrony czynnej (zieleń izolacyjna, ekrany akustyczne).

Głównym zadaniem jest ograniczenie wpływu **promieniowania elektromagnetycznego** na mieszkańców gminy poprzez:

- dotrzymywanie obowiązujących norm w zakresie promieniowania elektromagnetycznego jonizującego i niejonizującego;
- ograniczenie możliwości lokalizacji obiektów potencjalnie uciążliwych, np. nadajników telefonii komórkowej, poprzez odpowiednie zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego;
- wykorzystywanie w projektowaniu linii przesyłowych nowych technologii materiałowych i rozwiązań projektowych dla wyeliminowania w otoczeniu linii, a zwłaszcza na powierzchni ziemi natężeń pola powyżej 1kV/m;
- wykluczanie w planach zagospodarowania przestrzennego możliwości zabudowy pod trasami linii przesyłowych i w pobliżu stacji transformatorowych;
- ustanawianie obszarów ograniczonego użytkowania na terenach, gdzie odpowiednie analizy wykazują znaczne przekroczenie dopuszczalnego poziomu promieniowania.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wytyczne określania w planach miejscowych zasad wynikających z potrzeb ochrony zabytków i parków kulturowych

KIERUNKI I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje wszystkich obywateli do ochrony dóbr kultury, natomiast samorząd terytorialny zobowiązuje do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych. Dobra kultury powinny być wykorzystywane i użytkowane z zapewnieniem opieki konserwatorskiej, rewaloryzacji oraz nadania im odpowiednich funkcji użytkowych.
Celem prowadzonej w studium polityki przestrzennej jest zachowanie wartości dziedzictwa kulturowego, jego walorów historycznych, architektonicznych i ekspozycyjnych.
Na etapie planu miejscowego należy ustalić właściwy sposób ochrony tych zabytków. Obiekty o szczególnych walorach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Niniejsze studium określa podstawowy kierunek tych działań. Dla właściwego ustalenia działań z zakresu niezbędnej i pożądanej ochrony dóbr kultury celowe jest opracowanie studium ochrony i kształtowania krajobrazu dla obszaru całej gminy.
Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

- zachowanie walorów historycznych,
- wyeksponowanie regionalnej odrębności,
- eliminacje elementów zagrażających ochronie i eksponowaniu zabytków,
- zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem przestrzennym.

W gminie występują obiekty i układy zabytkowe objęte ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków oraz proponowane do wpisania do gminnej ewidencji zabytków. Z uwagi na fakt, że wykaz obiektów nimi objętych jest zestawieniem otwartym, studium dopuszcza korekty w ramach wykazu obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz gminnej ewidencji zabytków na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W odniesieniu **do obiektów objętych ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków,** obowiązują następujące zasady ochrony:

- ustala się priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej,
- wykorzystanie obiektu wpisanego do rejestru zabytków na cele użytkowe powinno zapewniać trwałe zachowanie jego wartości,
- trwałe zachowanie historycznej formy urbanistycznej i architektonicznej oraz rewaloryzacja otoczenia zabytków zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- zakaz wprowadzania urządzeń technicznych, masztów itp. na obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków,
- usunięcie w miarę możliwości obiektów, bądź ich części, stanowiących elementy dysharmonijne zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie obiektów zabytkowych,
- ochrona zieleni towarzyszącej obiektom zabytkowym wpisanym do rejestru zabytków.
- w sąsiedztwie obiektów zabytkowych zakaz wprowadzania funkcji kolidujących, mogących stanowić dla nich uciążliwość, tj. działalność produkcyjną mogącą pogorszyć stan środowiska (m.in. hałas, wibracje, drażniącą woń, itp.), a mających bezpośredni wpływ na utrzymanie i sposób korzystania z zabytku.

Gminna Ewidencja Zabytków.
Zgodnie z art. 22 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) Wójt prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy.
W gminne ewidencji zabytków powinny zostać ujęte :
1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru,
2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków.
Ustawa definiuje pojęcie zabytku, zabytków nieruchomych i zabytku archeologicznego.

W odniesieniu do obiektów, **proponowanych do wpisania do gminnej ewidencji zabytków**, obowiązują następujące zasady ochrony:

- konieczność zachowania wartości elementów charakterystycznych dla poszczególnych obiektów, elewacji frontowych, wystroju architektonicznego i materiałów wykończenia zewnętrznego,
- trwałe zachowanie historycznej formy urbanistycznej i architektonicznej oraz rewaloryzacja otoczenia zabytków zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- usunięcie w miarę możliwości obiektów, bądź ich części, stanowiących elementy dysharmonijne zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie obiektów zabytkowych,
- ochrona zieleni towarzyszącej obiektom zabytkowym wpisanym do gminnej ewidencji zabytków.
- utrzymanie cech stylowych zabytkowych obiektów, formy, kompozycji, detali architektonicznych.

Strefa „B" ochrony konserwatorskiej
Działalność konserwatorska w strefie „B" ochrony konserwatorskiej (ochrony zasadniczych

elementów rozplanowania i wskazanej zabudowy) zmierza do zachowania zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, w tym przede wszystkim: zabudowy, układu dróg, podziału i sposobu zagospodarowania działek. Zmierza też do restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów.

Wyznacza się strefę „B" ochrony konserwatorskiej
- w granicach istniejącego ogrodzenia zabytkowego cmentarza katolickiego, położonego po północnej stronie ul. Wolności w Miedźnie,
- Kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny w granicach jego działki, położonego w Miedźnie u zbiegu ulic: Wolności i Częstochowskiej.

W granicach strefy „B" ochrony konserwatorskiej obowiązują następujące ustalenia:
- ochronie podlegają zasadnicze elementy historycznego rozplanowania, układ ulic, placów, osi widokowych i kompozycyjnych, historyczne linie zabudowy, obiekty zabytkowe, skala i tradycje kształtowania zabudowy, istniejące szpalery drzew,
- ustala się obowiązek restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów,
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych, takich jak: dachówka ceramiczna, drewno, kamień, cegła, szkło,
- zakaz lokalizacji reklam, tablic i napisów wielkogabarytowych oraz ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych od strony dróg publicznych,
- zakaz wprowadzania nasadzeń zielenią oraz ogrodzeń przesłaniających widok z tras ruchu kołowego i pieszego w kierunku zabytkowych obiektów oraz zespołów przestrzennych,
- wszelka działalność inwestycyjna powinna być prowadzona z uwzględnieniem istniejących już związków przestrzennych i planistycznych,
- ustala się wymóg odtwarzania zabytkowych układów zieleni, w tym alei, wykonywanie uzupełnienia nasadzeń gatunkami rodzimymi,

Dla zabytkowych cmentarzy obowiązek zachowania „in situ" starych nagrobków sprzed 1939 r., zachowanie układu kwater, alejek, starodrzewu, obowiązek uzupełniania zieleni rodzimymi gatunkami drzew lub krzewów.
Zachowanie cech stylowych kościoła i utrzymanie w zagospodarowaniu otoczenia (mała architektura, zieleń, ogrodzenie).

W zakresie ochrony wartości kulturowych, na obszarze gminy zostały wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej, stref „OW „ - obserwacji archeologicznej.
Strefa „OW" obserwacji archeologicznej obejmuje obszary o stwierdzonej lub domniemanej zawartości ważnych reliktów archeologicznych. Wyznaczona została wokół stanowisk archeologicznych. Obszary strefy „OW" obserwacji archeologicznej powinny być uwzględnione podczas prowadzenia prac ziemnych związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony zabytków i opiece nad zabytkami.

Stanowiska na terenie gminy posiadają trudny do określenia rzeczywisty zasięg i wartość poznawczą. Ocena ich wartości poznawczej tylko na podstawie rejestracji powierzchniowej (bez wnikania w struktury nawarstwień) uniemożliwia uznanie któregokolwiek z nich jako bezwartościowe. Należy wobec tego uznać, iż obszary przez nie zajmowane są dostępne do celów inwestycyjnych, pod warunkiem przeprowadzenia badań archeologicznych przed realizacją wszelkich inwestycji wiążących się z usunięciem wierzchniej warstwy gleby.

Największe obszary archeologiczne, wymagające bezwzględnej ochrony, grupujące najliczniejszą ilość stanowisk, znajdują się w Miedźnie.
Oznaczenie pozostałych stanowisk obserwacji archeologicznej podane na planszy podane jest zgodnie z rejestrem ZAP.

Na terenie gminy Miedźno występuje Miejsce Pamięci Narodowej - pole bitwy pod Mokrą.

W celu zachowania właściwej ekspozycji pomnika upamiętniającego bitwę Wołyńskiej Brygady Kawalerii z wojskami hitlerowskimi pod Mokrą we wrześniu 1939 r. wraz z jego otoczeniem i kaplicy p.w. św. Szymona i Judy położonej w sąsiedztwie wyznacza się obszar objęty ochroną konserwatorską, oznaczony na rysunku; w granicach tego obszaru wprowadza się następujące ograniczenia:

- obowiązuje zakaz realizacji obiektów kubaturowych, kominów, wież telefonii komórkowej,
- wprowadza się zakaz zalesiania i zadrzewiania terenu, w tym sadzenia sadów – za wyjątkiem realizacji zadrzewień przydrożnych oraz zieleni urządzonej w okolicach pomnika,
- wskazana realizacja obiektów związanych z obsługą obu tych terenów – parkingów, chodników, urządzenie terenów zieleni niskiej z elementami małej architektury.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwoju potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.

5.1. Komunikacja

5.1.1. Drogi wojewódzkie

Istniejąca w granicach gminy drogi wojewódzkie zapewniają powiązanie terenów gminy z sąsiednimi powiatami, obsługują tereny sąsiadujące poprzez istniejące skrzyżowania i zjazdy.
Gmina Miedźno nie posiada informacji o planach rozwoju sieci dróg wojewódzkich.
Docelowo drogi wojewódzkie winny spełniać wymagania techniczne i użytkowe klasy drogi głównej „G"; wymagana jest realizacja chodników lub ścieżek pieszo - rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych.
W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wymaga się właściwego kształtowania zabudowy wzdłuż dróg wojewódzkich poprzez określenie linii rozgraniczających terenów dopuszczonych do zabudowy oraz linii zabudowy, uwzględnienie ograniczeń dla realizacji dodatkowych zjazdów tylko w uzasadnionych sytuacjach oraz umożliwienie rozbudowy lokalnego układu komunikacyjnego włączonego do dróg wojewódzkich poprzez istniejące/projektowane skrzyżowania oraz budowę wzdłuż dróg wojewódzkich dróg zbierających służących do obsługi projektowanej zabudowy.

5.1.2. Drogi powiatowe

Z uwagi na funkcję oraz znaczenie w układzie komunikacyjnym gminy ustala się klasę techniczną dróg powiatowych jako drogi zbiorcze - Z 1/2 (wyjątkowo lokalne – L 1/2) przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających 20 - 25 m (dla dróg lokalnych 12 - 15 m). Wszelkie roboty budowlane powinny prowadzić do uzyskania parametrów technicznych określonych w przepisach dotyczących dróg publicznych.
Przebieg oraz przyporządkowane numery dróg powiatowych przedstawiono w rozdziale dotyczącym uwarunkowań wynikających ze stanu systemu komunikacji.
Drogi tworzą zwarty układ, łącząc tereny zabudowane wszystkich większych miejscowości gminy. Zapewniają powiązanie z gminami sąsiednimi, obsługują jednocześnie bezpośrednio tereny przylegające.

Docelowo drogi powiatowe winny spełniać wymagania techniczne i użytkowe klasy drogi zbiorczej "Z". Wymagana realizacja chodników albo ścieżek pieszo-rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych. W planach miejscowych wymaga się właściwego kształtowania zabudowy wzdłuż dróg powiatowych poprzez określenie linii rozgraniczających terenów dopuszczonych do zabudowy oraz linii zabudowy.

5.1.3. Drogi gminne

W granicach gminy występują drogi gminne, które docelowo winy utworzyć spójny system dróg spełniających następujące wymagania techniczne i użytkowe:

a) drogi lokalne – zapewniające lokalne połączenia w granicach gminy i obsługę istniejącej zabudowy, winny być realizowane jako drogi jednojezdniowe, o dwóch pasach ruchu, z zaleceniem realizacji chodników lub ścieżek pieszo - rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych,

b) drogi dojazdowe – zapewniające dojazd do terenów zainwestowanych - w zależności od szerokości pasa drogowego winny być realizowane jako drogi jednojezdniowe, z dwoma pasami ruchu lub jako drogi jednojezdniowe, z jednym pasem ruchu, z zastosowaniem mijanek lub dróg jednoprzestrzennych, bez wyodrębnionej jezdni i chodników; zaleca się realizację chodników lub ścieżek pieszo-rowerowych wzdłuż

Parametry projektowanych dróg gminnych lokalnych i dojazdowych winny spełniać wymagania wynikające z przepisów ustawy o drogach publicznych i rozporządzeń wykonawczych. W obrębie terenów zainwestowanych dopuszcza się zmniejszenie szerokości pasów drogowych dróg publicznych w liniach rozgraniczających, gdy jest to uzasadnione: istniejącym stanem zagospodarowania, tradycyjnym historycznym układem ulic, trudnymi warunkami terenowymi.

Drogi gminne stanowią układ komunikacyjny, który bezpośrednio obsługuje tereny gminy w skali poszczególnych obiektów i pól, dodatkowo wspomagany poprzez sieć dróg wewnętrznych. W zakresie parametrów technicznych ustala się drogi gminne jako drogi lokalne – L i dojazdowe – D, przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających dla dróg lokalnych 12 – 15 m oraz dla dróg dojazdowych 10 – 12 m.

Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu. Wyżej omówiony układ podstawowy wymaga dostosowania parametrów technicznych do pełnionych funkcji i wymogów klasy technicznej.

Przebieg oraz przyporządkowane numery dróg gminnych przedstawiono w rozdziale dotyczącym uwarunkowań wynikających ze stanu systemu komunikacji.

5.1.4. Drogi wewnętrzne

Parametry projektowanych dróg wewnętrznych:

- winny zapewniać dostęp do drogi publicznej odpowiedni do przeznaczenia terenów i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej określonych w przepisach odrębnych;
- drogi wewnętrzne, w zależności od szerokości pasa drogowego winny być: jednojezdniowe, z dwoma pasami ruchu, jednojezdniowe, z jednym pasem ruchu, z zastosowaniem mijanek, z dopuszczeniem dróg jednoprzestrzennych, bez wyodrębnionej jezdni i chodników lub jako ciągów pieszo-jezdnych.

5.1.5. Turystyczne trasy rowerowe

W celu podkreślenia walorów gminy na jej obszarze wyznaczono szereg turystycznych tras rowerowych. Powinny być uwzględnione potrzeby komunikacyjne gminy – trasy rowerowe powinny uwzględniać dojazdy z miejsca zamieszkania do pracy i na zakupy, a także powinny być uwzględnione walory krajoznawczo - rekreacyjne terenu, zarówno dla mieszkańców poszczególnych gmin, jak i dla turystów przyjezdnych.

Infrastruktura rowerowa powinna opierać się na :

- bezpieczeństwie – ograniczenie niebezpieczeństwa dla rowerzystów i innych uczestników ruchu poprzez minimalizację kolizji drogowych,
- spójności – łatwa orientacja i spójna całość z systemem lokalnych tras rowerowych,
- bezpośredniości – tworzenie tras tak, aby uniknąć zbędnych objazdów, wydłużających drogę,
- wygodzie – łatwość korzystania z tras przez wszystkich rowerzystów, tak aby trasa nie wymagała nadmiernego wysiłku oraz przystosowanie odpowiednio nawierzchni,
- atrakcyjności – trasy powinny przebiegać przez atrakcyjne tereny oraz zapewnić rowerzystom

poczucie bezpieczeństwa poprzez, m.in. odpowiednie oświetlenie trasy.

5.2. Infrastruktura techniczna

Istotnym czynnikiem społeczno - gospodarczego rozwoju obszarów wiejskich jest odpowiednia infrastruktura. Stanowi ona fundament wszelkiej działalności gospodarczej oraz wyznacznik warunków życia i pracy ludności. Infrastruktura warunkuje rozwój, a w niektórych przypadkach może nawet go stymulować. Niewystarczające wyposażenie infrastrukturalne wsi wpływa niekorzystnie na:

- zainteresowanie potencjalnych inwestorów zarówno w dziedzinie przemysłu, jak i usług,
- powstawanie inicjatyw lokalnych, dotyczących tzw. małej przedsiębiorczości,
- możliwości wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych wsi,
- produkcję rolną, jej jakość i wykorzystanie surowców rolniczych oraz zasobów pracy na wsi.

5.2.1. Zaopatrzenie w wodę pitną

Zasadniczym źródłem zaopatrzenia w wodę pitną są istniejące sieci i urządzenia wodociągowe, zasilane z ujęć wód podziemnych. Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących sieci i urządzeń wodociągowych.

Wymagane jest zapewnienie wody do zewnętrznego gaszenia pożaru. W sytuacji uzasadnionej ekonomicznie lub technicznie dopuszcza się realizację indywidualnych ujęć wód podziemnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Sieć wodociągowa doprowadzona jest do wszystkich miejscowości na terenie gminy. Wraz z wyznaczeniem nowych obszarów zabudowy konieczne jest podjęcie działań zmierzających do jak najszybszej rozbudowy sieci wodociągowej, zwiększania jej niezawodności, obniżania awaryjności i strat ilości wody oraz zapewnienia odpowiedniej ilość wody dla celów przeciwpożarowych określonej w przepisach dotyczących zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Kolejne inwestycje wodociągowe na terenie gminy zakładają modernizację i wymianę wyeksploatowanej sieci.

W perspektywie rozbudowa sieci wymaga dowiercenia dodatkowej studni w Łobodnie lub włączenie do eksploatacji studni Rywaczki i Wapiennik.

5.2.2. Gospodarka ściekowa

Wymagana jest rozbudowa i modernizacja systemów kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków oraz:

- dla terenów położonych w granicach wyznaczonych dla utworzenia aglomeracji odprowadzenie ścieków sanitarnych do kanalizacji, z dopuszczeniem jako rozwiązania tymczasowego gromadzenia ścieków w bezodpływowych zbiornikach do okresowego gromadzenie nieczystości ciekłych i ich wywożenie do punktu zlewnego;
- dla terenów położonych poza wyznaczonymi dla utworzenia aglomeracjami, ścieki winne być gromadzone w bezodpływowych zbiornikach do okresowego gromadzenia nieczystości ciekłych i wywożone do punktu zlewnego lub winny być oczyszczane w przydomowych oczyszczalniach ścieków.

Odprowadzenie ścieków produkcyjnych winno następować zgodnie z wymaganiami przepisów odrębnych.

5.2.3. Wody opadowe

Wody opadowe i roztopowe winny być odprowadzane na własny teren nieutwardzony, z dopuszczeniem: zastosowania rozwiązań technicznych służących zatrzymaniu wód w obrębie nieruchomości.

W przypadkach uzasadnionych dopuszcza się realizację kanalizacji deszczowej lub odprowadzenie nadmiaru wód do rowów melioracyjnych. Rozwiązania z zakresu odprowadzenia wód opadowych i roztopowych muszą zabezpieczać czystość wód odbiorników; wody z powierzchni narażonych na zanieczyszczenia wymagają oczyszczenia do poziomu określonego w przepisach Prawa wodnego.

Ścieki opadowe powinny być podczyszczane przy użyciu separatorów ropopochodnych i piaskowników.

5.2.4. Odpady

Postępowanie z odpadami – zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, po uzyskaniu wymaganych decyzji i przy uwzględnieniu zasad gospodarowania odpadami ustalonych na podstawie przepisów odrębnych.

5.2.5. Gaz

W gminie występuje brak gazyfikacji przewodowej. Wymagana jest realizacja sieci wysokoprężnej przesyłowej i rozdzielczej, zgodnie z zasadami określonymi w Prawie energetycznym.
Dopuszcza się realizację gazociągów w obszarze objętym niniejszym studium; warunkiem ich lokalizacji w planach jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanych sieci i urządzeń od istniejącej i dopuszczonej planem zabudowy.
Rozbudowa sieci gazowej związana z przyłączaniem nowych odbiorców musi odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, które określają warunki niezbędne do realizacji przyłączania odbiorców do sieci gazowej, a są to: techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania paliw gazowych.

5.2.6. Energetyka

Istnieje możliwość wielokrotnego zwiększenia poboru energii elektrycznej w oparciu o istniejące sieci.
Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących urządzeń i sieci oraz lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 KW. Warunkiem ich lokalizacji jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie odpowiednich odległości projektowanych urządzeń i sieci od istniejącej i dopuszczonej w planach miejscowych zabudowy. Lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii nie może się wiązać z koniecznością utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów poza terenami będącymi w dyspozycji inwestora realizującego urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii.
Dopuszcza się lokalizację elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW.
W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną zachodzi potrzeba rozbudowy sieci w związku z nowymi terenami przeznaczonymi pod zabudowę. Dla zaopatrzenia w energię terenów planowanych pod zainwestowanie, niezbędne jest przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego powierzchni pod stacje transformatorowe i linie elektroenergetyczne. Na terenach, których walory estetyczne powinny być podkreślone, sieć rozdzielczą wykonywać należy w wersji kablowej. Należy także podejmować działania zmierzające do systematycznej modernizacji i rozbudowy infrastruktury elektroenergetycznej, mającej na celu zaspokojenie potrzeb, ujawniających się wraz z sukcesywnym rozwojem przestrzennym gminy i jej aktywizacją gospodarczą.

ZAPOTRZEBOWANIE NA ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ - PRZEWIDYWANE ZMIANY
Sieci średniego napięcia
W zakresie sieci rozdzielczej 15 kV na terenie Gminy Miedźno planuje się sukcesywną modernizację istniejących linii średniego napięcia w tym m.in. przebudowę odcinków linii Zagórze – Łobodno i Zagórze - Mokra na odcinki linii napowietrznej w technologii PAS lub linię kablową w obszarach leśnych.
Stacje transformatorowe 15/0,4 kV
Budowa i włączenie do sieci średniego i niskiego napięcia stacji transformatorowych:

- budowę nowej stacji w m-ci Miedźno przy ul. Akacjowej,
- budowę nowej stacji w m-ci Ostrowy nad Okszą przy ul. Zadwornej,
- budowę nowej stacji w m-ci Ostrowy nad Okszą przy ul. Topolowej wraz z modernizacją sieci nN.

Należy również dążyć do wzmacniania zasilania terenów, na których występują problemy

z pewnością zasilania w energię elektryczną.
Ponadto zaleca się dokonywanie okresowego przeglądu opraw oświetlenia ulicznego na niskim napięciu a także ich modernizacji, jeśli tylko zostaną wskazane w przeglądzie technicznym.
Przyłączanie nowych odbiorców do linii średniego lub niskiego napięcia lub zwiększanie mocy u obecnych odbiorców realizowane jest na podstawie bieżącej analizy i wydanych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej oraz wynikającej z nich wymaganej rozbudowy sieci średniego lub niskiego napięcia.
W planach rozwojowych krajowej sieci przesyłowej planuje się przebudowę istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów - Trębaczew i Dobrzeń – Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.
Sposób zagospodarowania terenów pod liniami i w ich pobliżu powinien uwzględniać wymogi określone w następujących przepisach:

5.2.7. Telekomunikacja

Obsługa w/z telekomunikacji z istniejących urządzeń i sieci.
Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących sieci i urządzeń telekomunikacyjnych w tym lokalizację wież telefonii komórkowej. Warunkiem lokalizacji urządzeń telekomunikacyjnych jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska.
Rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy jednocześnie zapotrzebowanie mieszkańców na nowoczesne usługi telekomunikacyjne. Studium dopuszcza modernizację i rozbudowę istniejącego systemu łączności poprzez rozszerzanie dostępu do szerokopasmowego i bezprzewodowego internetu oraz podnoszenie jakości świadczonych usług.

5.2.8. Zaopatrzenie w ciepło

Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych, produkcyjnych i indywidualnych, zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. Główne zmiany dotyczyć będą w przyszłości modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym, w celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin. Studium przewiduje możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp cieplnych, a także kolektorów słonecznych.
Zmiany zapotrzebowania w ciepło w najbliższej perspektywie wynikać będą z przewidywanego rozwoju Gminy Miedźno w zakresie zagospodarowania terenów rozwojowych, jak również z działań modernizacyjnych istniejącego budownictwa związanych z racjonalizacją użytkowania energii. Stopień zagospodarowania terenów rozwojowych w perspektywie roku 2030 jest na obecnym etapie trudny do określenia i zależny od wielu czynników między innymi: sytuacji gospodarczej kraju, inicjatywy gminy w pozyskiwaniu inwestorów, możliwości uzbrojenia terenów.

Kierunkiem preferowanym w ogrzewaniu indywidualnym winna być zmiana na urządzenia pracujące w oparciu o systemy grzewcze najmniej uciążliwe dla środowiska. Zaleca się rozwój źródeł ciepła opartych o paliwa ze źródeł odnawialnych w postaci m.in. biomasy, energii słonecznej, energii niskiej geotermii (pompy cieplne).
Przewiduje się aby lokalne kotłownie już istniejące a także te nowo powstałe, odznaczały się wysoką sprawnością oraz niskim zużyciem paliw, a także niską emisją zanieczyszczeń do środowiska.
W lokalnych kotłowniach powinno się instalować urządzenia regulujące ich wydajność. Ma to na celu ograniczenie strat energii i zwiększenie efektywności energetycznej gminy w zaopatrzenie w energię cieplną.
Należy ograniczyć rozwinięcie systemu ciepłowniczego na bazie nieekonomicznych węglowych kotłów grzewczych na jednostki nowoczesne spełniające wszystkie uwarunkowania związane z ochroną środowiska.

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, które mogą być realizowane w granicach gminy należą inwestycje stanowiące realizację celów, o których jest mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.).

Na rysunku studium określającym kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, biorąc pod uwagę skalę rysunku, nie wyróżniono projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej, które nie wymagają utworzenia stref ograniczonego użytkowania, takich jak uzbrojenie niezbędne dla obsługi istniejącej i projektowanej zabudowy, w tym zlokalizowanych nad ziemią, na ziemi lub pod ziemią urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych; projektowane inwestycje będą realizowane głównie w granicach terenów zainwestowanych lub ulegających urbanizacji, przede wszystkim w granicach pasów drogowych lub na terenach bezpośrednio przylegających do pasów drogowych. Urządzenia, sieci i drogi mogą być realizowane w granicach wszystkich wyodrębnionych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy obszarach, pod warunkiem zachowania ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych

Inwestycje z zakresu dróg publicznych, winny być realizowane w oparciu o przyjęte przebiegi dróg na rysunku Kierunków zagospodarowania przestrzennego. Drogi publiczne mogą być również realizowane niezależnie od przyjętych ustaleń w studium, na podstawie ustaw szczególnych dotyczących realizacji dróg publicznych.

Na rysunku studium – ze względu na jego skalę - wyznaczono jeden z istniejących w granicach gminy terenów lokalnej infrastruktury technicznej związanych z eksploatacją wód podziemnych.

Na rysunku studium nie wyznaczono terenów dla lokalizacji obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami - na obszarze gminy nie wyznacza się terenów dla lokalizacji składowisk odpadów, budowa innych obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami dopuszczona jest w granicach terenów oznaczonych na rysunku studium symbolami P lub PU. Warunkiem realizacji tych obiektów jest wyznaczenie ich lokalizacji w planach miejscowych, z zachowaniem wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie odpowiednich odległości projektowanych obiektów od istniejącej i dopuszczonej planami zabudowy o innych funkcjach. Lokalizacja obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami nie może się wiązać z koniecznością utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, poza terenami będącymi w dyspozycji inwestora realizującego te obiekty.

Nie wyznaczone na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego, zbiorniki retencyjne na rzekach oraz inne obiekty związane z ochroną przeciwpowodziową mogą być realizowane w granicach terenów rolnych i rekreacyjnych oraz dolesień, pod warunkiem uwzględnienia występujących uwarunkowań fizjograficznych i przepisów odrębnych.

Na rysunku studium wyznaczono tereny sportu i rekreacji; nie wyznaczone na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego obiekty sportowe mogą być realizowane w granicach terenów: przeznaczonych do zabudowy o innych funkcjach, rolnych i rekreacyjnych oraz dolesień, pod warunkiem uwzględnienia występujących uwarunkowań fizjograficznych i przepisów odrębnych.

Realizacja zabudowy administracyjnej oraz publicznych: szkół, przedszkoli, obiektów opieki zdrowotnej, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo - wychowawczych winna następować wyłącznie w granicach terenów dopuszczonych na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego do lokalizacji zabudowy usługowej lub mieszkaniowej.

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Ustala się, że inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym, służące zaspokojeniu potrzeb, przede wszystkim mieszkańców gminy Miedźno, mogą być lokalizowane na podstawie miejscowych

planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji lokalizacyjnych, podejmowanych zgodnie z procedurą określoną w aktualnych przepisach prawa, w tym w formie:

- obiektów usług publicznych,
- urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej zgodnie z przyjętym programami budowy tych urządzeń,
- terenów usług sportu i rekreacji,
- cmentarzy,
- innych celów publicznych określonych w przepisach odrębnych.

Określenie docelowej i zamkniętej listy inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym dla nieokreślonego okresu funkcjonowania studium jest niemożliwe. Uznaje się, że lista takich inwestycji powinna być określana na czas kadencji samorządu gminy z uwzględnieniem występujących potrzeb, realnych możliwości finansowych ich wykonania, stopnia przygotowania warunków lokalizacyjnych.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego oznaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Zadania o znaczeniu ponadlokalnym zawarte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego:

- zadanie pn. „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń (tu odcinek Zduńska Wola Karsznice – Rybnik – Pszczyna),
- inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym pn.: „Budowle regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty. Naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą”,

oraz wnioski do planu rozwoju województwa śląskiego:

- modernizacja drogi wojewódzkiej, w tym analiza i ocena możliwości realizacji obejścia (obwodnicy) zabudowy zwartej wsi Miedźno,
- realizacja programu zalesień wynikająca z opracowanego projektu granicy rolno - leśnej z uwzględnieniem korekt wprowadzonych na rysunki kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- doprowadzenie i budowa sieci rozdzielczej gazu przewodowego na terenie gminy,
- wspieranie budowy systemu kanalizacyjnego, jako warunku zabezpieczenia zbiornika wód wgłębnych,
- przebudowa istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów – Trębaczew i Dobrzeń - Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i związane z nimi obszary wynikają z jednej strony z przyjętych programów rządowych, wojewódzkich, a z drugiej z propozycji samorządu lokalnego, wyrażonych w dokumentach określających i kształtujących politykę rozwoju gminy.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej.

Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zmiana planów obligatoryjnie winna być sporządzona w przypadku:

1) poszerzenia lub lokalizacji cmentarza grzebalnego,
2) planowanej inwestycji powodującej konieczność uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
3) utworzenia parku kulturowego zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami,
4) dokonania zmiany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa obejmującego inwestycję celu publicznego wymagającą wprowadzenia do planu miejscowego.

W gminie nie przewiduje się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m^2.
Ze względu na istniejący charakter rozłogów gospodarstw rolnych nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scalenia, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na obszarach, na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania. Ważnym zagadnieniem jest kolejność zagospodarowywania terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę. Przy podejmowaniu decyzji o sporządzaniu planu miejscowego dla danego obszaru należy brać pod uwagę istniejącą sieć infrastruktury technicznej (wodociągi, kanalizacja), układ komunikacyjny oraz możliwości ich rozbudowy oraz racjonalność przeznaczania znacznych powierzchni pod zabudowę.

Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Każda realizacja inwestycji w sposób niemieszczący się w ustaleniach planu miejscowego dla poszczególnych terenów, wymaga przeprowadzenia procedury związanej ze zmianą planu. W związku z faktem, że w okresie sporządzania niniejszego opracowania brak było przesądzeń co do przebiegu inwestycji liniowych o znaczeniu ponadlokalnym, konieczność sporządzenia zmiany planu może dotyczyć realizacji gazociągów i innych urządzeń infrastruktury technicznej, szczególnie w przypadkach konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Ustala się zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej dla terenów użytków rolnych oraz lasów i gruntów leśnych, zgodnie z poniższymi zasadami.
W zakresie obszarów rolnych wskazuje się następujące zasady:

- ochrona przed zabudową terenów otwartych, mających istotne znaczenie przyrodnicze i krajobrazowe w systemie przyrodniczym gminy oraz terenów o najwyższych klasach bonitacyjnych (klasy I - III), poprzez niedopuszczenie do rozpraszania zabudowy;
- zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu zadrzewień śródpolnych, przydrożnych, nad ciekami oraz wewnątrz wsi, ze względu na ich znaczenie ekologiczne i krajobrazowe;
- zalesiane gruntów rolnych pod warunkiem, iż nie będzie to negatywnie wpływało na stosunki wodne;
- preferowanie rozwoju gospodarstw specjalistycznych i specjalizacji produkcji w kierunku jej intensyfikacji oraz modernizacja gospodarstw rolnych w celu podniesienia jakości i konkurencyjności produktów rolnych;

- dopuszczenie się modernizację, przebudowę i rozbudowę istniejących siedlisk, możliwość lokalizacji nowych zgodnie z przepisami odrębnymi oraz budowę obiektów składowych, inwentarskich i innych związanych bezpośrednio z produkcją rolniczą;
- dopuszczenie lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę dróg niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenów gminy oraz poszerzenie istniejących dróg;
- tworzenie instytucji zajmujących się kompleksową obsługą gospodarstw rolnych, w szczególności specjalistycznych i wielkotowarowych w zakresie zaopatrzenia w środki do produkcji, obsługi finansowej, doradczej, marketingowej i warunków rozwoju ich bazy materialnej;
- rozwój agroturystyki oraz wykorzystanie starych i nieużytkowanych zagród do rozwoju różnych form turystyki.

W celu kształtowania systemu przyrodniczego gminy opartego na najcenniejszych elementach o wartości przyrodniczej, w zakresie obszarów leśnych wskazuje się następujące zasady:
- dążenie do tworzenia ciągłości ekosystemów leśnych;
- wzbogacanie struktury drzewostanów zgodnie z siedliskiem;
- ograniczenie zmiany sposobu użytkowania gruntów leśnych na cele nieleśne;
- prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z pozyskiwaniem drewna;
- należy dążyć do zwiększenia zalesienia potencjału leśnego poprzez wyrównanie granicy rolno – leśnej oraz zalesienie gruntów rolnych i użytków zielonych najniższych klas bonitacyjnych, a także nieużytków, przy zachowaniu unikalnych walorów krajobrazu tworzonych m.in. przez użytki zielone, enklawy łąk wśród lasów;
- dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę dróg niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenów gminy oraz poszerzenie istniejących dróg;
- w przypadku konieczności zmiany przeznaczenia części zwartego kompleksu leśnego na cele nieleśne (dla realizacji dróg lub urządzeń infrastruktury technicznej) postuluje się przyjmowanie rozwiązań projektowych jak najmniej ingerujących w kompleksy leśne i ich najcenniejsze elementy;
- możliwość wykorzystania terenów leśnych na cele rekreacyjne, poprzez wytyczanie ścieżek rowerowych i pieszych, wyznaczanie miejsc piknikowych.

Głównymi dokumentami determinującymi kierunki i politykę przestrzenną w zakresie leśnej przestrzeni produkcyjnej są plany urządzania lasów, zgodnie z którymi należy prowadzić gospodarkę leśną.

Atrakcyjność krajobrazu naturalnego, na który składają się rozległe obszary rolne uzupełnione lasami, urozmaicona rzeźba terenu z licznymi dolinami, stanowią dobro gminy, o które należy zadbać w odpowiedni sposób. Troska o ład przestrzenny należy do zadań samorządu terytorialnego, gdyż w interesie gminy jest zapewnienie jak najatrakcyjniejszych warunków życia dla jej mieszkańców oraz turystów, zapewniając wysoką jakość życia w odniesieniu do warunków przestrzennych.

Uporządkowanie przestrzeni rolno - leśnej powinno polegać na docelowym określeniu na terenie gminy sposobu użytkowania gruntów w kierunku rolnym lub leśnym, poprzez wyznaczenie linii rozgraniczającej lasy oraz grunty przewidziane do zalesienia od gruntów przeznaczonych wyłącznie na cele rolne.

W granicach gruntów rolnych należy dopuścić lokalizację:
- urządzeń wodnych, wód stojących (stawów) i zbiorników retencyjnych wzdłuż rzek,
- elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW,
- urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- pozostałych urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem

elektrowni wiatrowych, o mocy przekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- wież/masztów telefonii komórkowej, pod warunkiem opracowania planu miejscowego,
- urządzeń infrastruktury technicznej (dróg wewnętrznych oraz urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych).

Warunkiem realizacji zabudowy na terenach rolnych jest:
- zachowanie przepisów odrębnych, w tym szczególnie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- uwzględnienie uwarunkowań fizjograficznych,
- zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanej zabudowy od istniejącej zabudowy i elementów zagospodarowania terenu,
- posiadanie przez inwestora prawa do terenów, na które może oddziaływać lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

10.1. Obszary, na których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Na załączniku graficznym Studium wyznaczono obszary, które przeznaczono na realizację inwestycji z zakresu poszczególnych jednostek przestrzenno - funkcjonalnych, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.
Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Każda realizacja inwestycji w sposób nie mieszczący się w wyznaczonych w ustaleniach planu miejscowego dla poszczególnych terenów, wymaga przeprowadzenia procedury związanej ze zmianą planu.
W związku z faktem, że w okresie sporządzania niniejszego opracowania brak było przesądzeń, co do przebiegu inwestycji liniowych o znaczeniu ponadlokalnym, konieczność sporządzenia zmiany planu może dotyczyć realizacji gazociągów i innych urządzeń infrastruktury technicznej, szczególnie w przypadkach konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele.

10.2. Tereny rolne

Na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego w granicach terenów rolnych wyróżniono:

tereny rolnicze bez prawa zabudowy; są to tereny rolne:
- posiadające korzystne warunki dla kontynuacji produkcji rolniczej, o występowaniu wysokich klas bonitacyjnych, położonych poza terenami zabudowanymi, które winny być chronione przed zabudową;
- docelowo przeznaczone dla lokalizacji innych inwestycji, w tym dla lokalizacji obwodnicy; do czasu zainwestowania na inne cele winny być wykorzystywane jako tereny rolne bez prawa zabudowy;

tereny rolnicze dopuszczone do zabudowy; są to tereny o różnych warunkach dla prowadzenia produkcji rolniczej, położone w pobliżu terenów zabudowanych i dopuszczonych do zabudowy, w tym szczególnie zabudowy zagrodowej; tereny te winny być:
- wskazane dla kontynuowania w ich granicach produkcji rolnej,
- wskazane dla do zalesienia (tereny niskich klas bonitacyjnych),
- dopuszczone do lokalizacji w ich granicach zabudowy zagrodowej i innej związanej z produkcją rolniczą,
- dopuszczone do realizacji ogrodów przydomowych i zabudowy gospodarczej stanowiących zaplecze dla sąsiadującej zabudowy,
- dopuszczone do lokalizacji zabudowy i zagospodarowania rekreacyjnego;

zalesienia; są to tereny: niskich klas bonitacyjnych, położone w pobliżu kompleksów leśnych lub ulegające renaturalizacji (zadrzewione); mogą one być wykorzystywane dalej jako tereny rolnicze, z dopuszczeniem realizacji zagospodarowania rekreacyjnego;

tereny rolnicze wskazane do prowadzenia eksploatacji surowców mineralnych; są to tereny rolne położone w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzonej eksploatacji surowców mineralnych, z występującymi złożami kopalin pospolitych, dopuszczone do prowadzenia ich eksploatacji;

tereny rolne położone w sąsiedztwie terenów zabudowanych, przy drogach publicznych i istniejącym uzbrojeniu, korzystne do lokalizacji nowej zabudowy wskazano do zabudowy o różnych funkcjach.

W granicach terenów rolnych należy dopuścić lokalizację:

- urządzeń wodnych, wód stojących (stawów) i zbiorników retencyjnych wzdłuż rzek,
- elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW,
- urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- pozostałych urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych, o mocy przekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- wież/masztów telefonii komórkowej, pod warunkiem opracowania planu miejscowego,
- urządzeń infrastruktury technicznej (dróg wewnętrznych oraz urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych).

Warunkiem realizacji zabudowy na terenach rolnych jest:

- zachowanie przepisów odrębnych, w tym szczególnie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- uwzględnienie uwarunkowań fizjograficznych,
- zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanej zabudowy od istniejącej zabudowy i elementów zagospodarowania terenu,
- posiadanie przez inwestora prawa do terenów, na które może oddziaływać lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

Polityka przestrzenna na terenach rolnych wyznaczonych w studium polega na:

- ochronie kompleksów o wyższych klasach bonitacyjnych najbardziej przydatnych dla rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- wykorzystaniu terenów o niższych klasach bonitacyjnych stosownie do ich predyspozycji.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych:

- poprawianie wartości użytkowej oraz zapobieganie obniżaniu produkcyjności; wzmożonej ochronie podlegają: rolnicza przestrzeń produkcyjna oraz przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe wartości terenu,
- wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej, ze znacznym udziałem gospodarki polowej i ograniczaniem przeznaczania na cele nierolnicze,
- zakaz zabudowy niezwiązanej z rolnictwem oraz zakaz parcelacji na małe działki (w zamyśle budowlane),
- dopuszczenie dla istniejącej, rozproszonej zabudowy zagrodowej, rozbudowę i wymianę budynków w ramach siedliska,
- stosowanie rozwiązań ograniczających skutki ujemnego oddziaływania na grunty przy budowie, rozbudowie lub modernizacji obiektów związanych z działalnością rolniczą, a także innych obiektów budowlanych,

- zapewnienie właściwych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz uzupełniania braków w tym zakresie,
- utrzymanie tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczność kompleksowej przebudowy sieci drenarskich, pod nadzorem organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- modernizacja systemu melioracji w nawiązaniu do systemu nawadniania użytków rolnych,
- w wypadku udokumentowania złóż kopalin pospolitych na terenach upraw rolnych dopuszczenie prowadzenia eksploatacji pod warunkiem czasowego wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej oraz rekultywacji tych terenów po zakończeniu eksploatacji.

10.3. Tereny trwałych użytków zielonych

Tereny trwałych użytków zielonych, obejmujące także doliny rzeczne, pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych.
Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu tych obszarów dla turystyki i wypoczynku, w zakresie umożliwiającym zachowanie wartości przyrodniczych i bioróżnorodności.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów trwałych użytków zielonych:

- ochrona przyrodniczej struktury zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków, użytków ekologicznych, w tym wszystkich terenów stanowiących lub mogących stanowić system lokalnych węzłów i korytarzy ekologicznych, mających wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów poprzez zdecydowane ograniczenie zabudowy,
- utrzymanie istniejących kompleksów zadrzewień śródpolnych,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczność kompleksowej przebudowy sieci drenarskich,
- stosowanie biologicznej obudowy cieków, zabezpieczenie koryt przed erozją przez roślinność,
- możliwość wykorzystywania dla funkcji rekreacyjnej, przy zachowaniu następujących zasad:
  - ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach, ruch turystyczny rowerowy i konny, powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras,
  - dopuszcza się urządzanie punktów widokowych i miejsc odpoczynku,
- dopuszczenie lokalizacji projektowanych zbiorników retencyjnych w obszarach wyznaczonych na rysunku studium,
- dopuszczenie niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej,zapewnienie możliwości dojazdu do urządzeń melioracyjnych,
- zakaz lokalizacji nowych siedlisk zabudowy zagrodowej,
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej, warunkuje się spełnieniem wymagań w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, zróżnicowanych w zależności od położenia i cech poszczególnych fragmentów terenu.

10.4. Tereny leśne, zadrzewień i przeznaczone do zalesienia

Tereny leśne, bez względu na formę własności, pełnią funkcje gospodarcze, ochronne i turystyczno - wypoczynkowe.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- utrzymaniu produkcyjnej zasobności lasów,
- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu ich dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych, z wykluczeniem rozwoju funkcji osadniczych.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów leśnych:

- ochrona istniejących zasobów poprzez dbałość o stan zdrowotny i sanitarny lasów,
- preferencja dla naturalnego odnowienia lasów,
- kształtowani struktury gatunkowej i przestrzennej lasów zgodnie z warunkami siedliskowymi, w celu powiększania różnorodności biologicznej i zwiększania odporności lasu na czynniki destrukcyjne,
- ochrona zbiorników wodnych i cieków śródleśnych i tworzenie polan śródleśnych,
- regulacja stosunków wodnych uzasadnionych potrzebami odnowienia lasu oraz użytkowania sąsiadujących z lasami ochronnymi gruntów nieleśnych,
- prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem ostoi gniazdowania i bytowania ptactwa (łącznie z zachowaniem drzew dziuplastych),
- dopuszczenie lokalizacji budynków, obiektów oraz urządzeń związanych z gospodarką leśną, realizacja zgodna z przepisami o lasach oraz dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych,
- wykorzystanie terenów dla potrzeb turystyki i wypoczynku, przy zachowaniu następujących zasad:
  - ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych trasach, z określeniem rejonów swobodnej penetracji terenu, uzgodnionych z właściwym Nadleśnictwem,
  - ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych przez właściwe Nadleśnictwo i odpowiednio urządzonych tras śródleśnych,
  - dopuszcza się urządzanie punktów widokowych i miejsc wypoczynku,
  - rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki leśnej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej warunkuje się spełnieniem wymogów w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, w odniesieniu do dróg i szlaków stosuje się odpowiednioprzepisy, jak dla dróg dojazdowych i pożarowo – leśnych, dopuszczenie przeprowadzenia, w razie braku innych możliwości, liniowych elementów infrastruktury technicznej (najlepiej z wykorzystaniem istniejących dróg, duktów i przecinek),
- opracowanie projektowe i prowadzenie działalności związanej z zalesieniami terenów, zgodnie z opinią właściwego Nadleśnictwa i służby nadzoru nad melioracjami, w przypadku wystąpienia kolizji z istniejącymi urządzeniami melioracji wodnych.

Cele gospodarki leśnej realizowane będą zgodnie z ustawą o lasach, przy nadaniu nadrzędnej rangi środowiskowo twórczym funkcjom lasu.

Tereny pozostałych lasów i zadrzewień - obszar obejmuje rozproszone tereny lasów gospodarczych, stanowiących uzupełnienie kompleksów lasów państwowych.

Jako zasady zagospodarowania przyjmuje się:

- zachowanie obecnego użytkowania terenów leśnych,
- prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planie urządzania lasu,
- uwzględnienie w planach urządzania lasu potrzeb zwiększania ich różnorodności biologicznej.

Tereny użytków rolnych wskazane do zalesienia.

Obszar obejmuje tereny użytków rolnych oraz nieużytków wskazane do zalesienia. Jest to propozycja wynikająca ze stopnia rozpoznania przydatności gruntów oraz ich położenia w sąsiedztwie istniejących kompleksów leśnych.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i osuwania się mas ziemnych

Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi
Przez teren gminy przepływa rzeka Liswarta, dla której Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu sporządził mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego. Na terenie gminy występują obszary, dla których prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią.
Dla pozostałych cieków tj. rzeki Kocinki i rzeki Białej Okszy Dyrektor RZGW nie sporządził studium ochrony przeciwpowodziowej.
W związku z powyższym, na przedmiotowym obszarze obowiązują zakazy zgodnie z ustawą Prawo wodne. W szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią dyrektor RZGW może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zwolnić od zakazów określonych w art. 88 1. ust. 1 ustawy Prawo wodne. Dyrektor RZGW może również, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów określonych w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych
Na obszarze gminy Miedźno nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych, udokumentowane przez Państwowy Instytut Geologiczny.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

W granicach administracyjnych gminy nie występują obiekty lub obszary wymagające wyznaczenia w złożu kopaliny filara ochronnego.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.)

W granicach administracyjnych gminy nie występują ustanowione pomniki zagłady.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

W granicach opracowania do terenów wymagających przekształceń lub rehabilitacji można zaliczyć:

- tereny nie przeznaczonych do zabudowy odłogowanych pól (wymagane przywrócenie ich do produkcji rolnej lub zalesienie), w tym terenów zmeliorowanych (konieczność naprawy i modernizacji systemu),
- doliny rzek (wymagane uporządkowanie części terenów, przywrócenie ich do działalności rolniczej lub zagospodarowanie dla celów rekreacyjnych),
- tereny substandardowej zabudowy zagrodowej.

Terenami wymagającymi rekultywacji są tereny wyrobisk górniczych oraz po zakończeniu pracy istniejącego składowiska odpadów.
Przez pojęcia rehabilitacji i rekultywacji dotyczy głównie obszarów wymagających przekształceń i odnowy oraz modernizacji.
Dla zapewnienia atrakcyjnego wyglądu miejscowości niezbędne jest przeprowadzenie działań polegających na:

- utrzymywaniu charakterystycznych układów przestrzennych,
- lokalizacji nowej zabudowy na zasadzie utrzymania skali i charakteru zabudowy istniejącej,

- kształtowania zabudowy wiejskiej na zasadzie tworzenia zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły zabudowy zwartej.

Do innych obszarów problemowych należy zaliczyć występujące lokalnie:

- tereny nie posiadające prawidłowego odwodnienia terenu,
- tereny z występującymi okresowo uciążliwościami związanymi z zanieczyszczeniem powietrza (prowadzona działalność lub niska emisja),
- tereny wzdłuż dróg prowadzących duży ruch samochodowy (hałas, brak bezpieczeństwa pieszych).

Rekultywacją powinny zostań objęte tereny zdegradowane i przekształcone przez działalność człowieka. Do obszarów wymagających rekultywacji w gminie Kłobuck zaliczono tereny powierzchniowej eksploatacji kopalin. Decyzje administracyjne dotyczące terenów wskazanych do rekultywacji wydawane są na podstawie przepisów odrębnych. Prawidłowo przeprowadzona rekultywacja, polegająca na przywróceniu wartości użytkowych i przyrodniczych terenom zdegradowanym pozwala na wykorzystanie wartości użytkowych terenu. Tereny poeksploatacyjne należy rekultywować zgodnie z kierunkiem i w terminie określonym w decyzjach administracyjnych. Rekultywacja gruntów i zagospodarowanie terenów po działalności górniczej winny być prowadzone zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Niezagospodarowane tereny po dawnej eksploatacji, w tym tzw. „dzikie" wyrobiska poeksploatacyjne, należy zlikwidować i usunąć zgromadzone w nich odpady.
Na obszarze gminy nie wyznaczono obszarów wymagających przekształceń i rehabilitacji.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Decyzją Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej Nr 42 z dnia 28.12.2000 r. (Dz. U. Nr 7 poz. 49), tereny kolejowe zostały uznane za tereny zamknięte. Strefa uciążliwości od terenów kolejowych wynosi 10 m od linii rozgraniczającej te tereny, ale nie mniej niż 20 m od osi skrajnego toru. Obowiązuje w niej zakaz lokalizowania nowej zabudowy.

Dla terenów zamkniętych w granicach gminy nie ustanowiono stref ochronnych.

Wydawanie decyzji dotyczących zabudowy i zmiany zagospodarowania terenu w granicach terenów zamkniętych a także dla budowy linii kolejowych nie należy do kompetencji organów gminy.
Lokalizacja zabudowy i zmiana zagospodarowania terenu wzdłuż terenów kolejowych winna się odbywać z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2013 r. poz.1594) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej a także sposobu urządzenia i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 153, poz. 955).

16. Inne obszary problemowe

Do innych obszarów problemowych należy zaliczyć występujące lokalnie:

1) tereny nie posiadające prawidłowego odwodnienia terenu,
2) tereny z występującymi okresowo uciążliwościami związanymi z zanieczyszczeniem powietrza (prowadzona działalność lub niska emisja),
3) tereny wzdłuż dróg prowadzących duży ruch samochodowy (hałas, brak bezpieczeństwa pieszych).

17. Podsumowanie analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, prognozy demograficznej oraz bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę

Określając potrzeby i możliwości rozwoju gminy, uwzględniono w szczególności:

- analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
- prognozy demograficzne,
- możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Analizy sporządzone zostały na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno. Obejmują one dane dla całego obszaru w granicach administracyjnych gminy. Przedmiotem analiz jest diagnoza gminy dla potrzeb określenia przyszłych założeń polityki przestrzennej, w oparciu o wytyczne ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Analiza ekonomiczna jest szczególnym rodzajem analizy kosztów i korzyści Funkcjonowanie Gminy nie opiera się jednak wyłącznie na wymiernych czynnikach ekonomicznych, a niejednokrotnie podstawę funkcjonowania Gminy stanowi satysfakcja społeczna, wysoki poziom edukacji, czy opieki społecznej. Finanse publiczne obejmują zasoby pieniężne Gminy, zarówno dochody, jak i wydatki określone w budżecie Gminy. Kondycja finansowa gminy, podobnie jak innych jednostek samorządu terytorialnego, zależy m.in. od wysokości dochodów własnych, dotacji celowych (zarówno z budżetu państwa, jak pozyskiwanych ze środków europejskich) i subwencji ogólnych z budżetu państwa. Wydatki gminy Miedźno ukierunkowane są na rozwój społeczno - ekonomiczny i zaspakajanie potrzeb mieszkającej na ich terenie ludności. Analizy wskazują, że kierunki rozwoju przestrzennego określone w Studium określone są prawidłowo i będą mieć niekorzystnego wpływu na finanse gminy

Analizy środowiskowe przeprowadzone na potrzeby bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę opierają się głównie na określeniu predyspozycji przestrzennych dla sytuowania zabudowy oraz określeniu ewentualnych ograniczeń lub wykluczenia możliwości zabudowy terenów. Obszar gminy Miedźno charakteryzuje się predyspozycjami przyrodniczymi pozwalającymi na kształtowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych bez uszczuplenia obszarów o walorach przyrodniczych, w tym do rozwoju funkcji mieszkaniowej, rekreacyjnej i produkcyjno – usługowej. Położenie w obszarach o walorach krajobrazowych sprzyja rekreacji i aktywnemu wypoczynkowi mieszkańców (fragmenty naturalnych lasów, doliny cieków, zabytki o wysokich wartościach historycznych). Najistotniejsze ograniczenia dla zabudowy wynikają z istniejących zagrożeń naturalnych i dotyczą obszarów zagrożonych powodzią. Obszary te obejmują większość terenów w dolinach rzek, gdzie zabudowa ograniczona jest wyłącznie do terenów nie zagrożonych powodzią. Pozostałe ograniczenia wynikają z: występowania złóż kopalin, niekorzystnych warunków budowlanych, czyli terenów położonych w dolinach rzecznych (płytko występujące wody gruntowe), konieczności zachowania lasów, zadrzewień i otuliny biologicznej cieków, prawnej ochrony przyrody . Sposób zagospodarowania terenu gminy powinien uwzględniać jej walory krajobrazowe. Dotyczy to zarówno krajobrazu kulturowego, jak i przyrodniczego. Należy rozważnie wprowadzać zagospodarowanie w miejsca o zróżnicowanym krajobrazie rolniczym, a także na terenach o naturalnie wykształconych zbiorowiskach roślinnych. Należy objąć ochroną konserwatorską zabytki architektoniczne, historyczny układ urbanistyczny gminy, miejsca pamięci i inne tego typu obiekty.
Przy zachowaniu warunków realizacji zabudowy w sposób ustalony w Studium, analizy środowiskowe wskazują na duże predyspozycje rozwojowe gminy Miedźno.

Analizy społeczne, skupiają się na strukturze ludności, zjawiskach oraz procesach demograficznych, związanych są z wieloma dziedzinami funkcjonowania gminy. Wywierają one znaczny wpływ na rynek pracy, rozwój sieci osadniczej, wyznaczają potrzeby w zakresie infrastruktury komunalnej, usług. Pożądany wzrost liczebności grupy ludności w wieku produkcyjnym

oraz jej aktywność zawodowa wymagać będzie przygotowania nowym miejsc pracy w celu redukowania bezrobocia. Przekształcenia w rolnictwie, a co za tym idzie zmiany w strukturze zatrudnienia, wymagać będą tworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem. Konieczne będą przy tym przemiany w strukturze agrarnej.
Podstawową opiekę zdrowotną na terenie gminy zapewniają dwa ośrodki: Gminny Ośrodek Zdrowia w Miedźnie, ul. Słoneczna, Wiejski Ośrodek Zdrowia w Ostrowach nad Okszą, ul. Brzeźnicka, oferując pomoc lekarzy pierwszego kontaktu oraz pielęgniarek środowiskowych. Ośrodki działają przy Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Kłobucku.
Gmina ma rozbudowaną sferę oświaty od przedszkolnego do gimnazjalnego stopnia edukacji.
Życie kulturalne gminy skupia się wokół Gminnego Ośrodka Kultury w Miedźnie, który realizuje zadania własne gminy z zakresu upowszechniania kultury, poprzez, m.in. organizację świetlic, zespołów oraz innych form działalności kulturalnej. Gminny Ośrodek Kultury jest koordynatorem prac z dziećmi i młodzieżą.
W gminie Miedźno działają jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, kluby sportowe. Obsługa mieszkańców Miedźna w zakresie usług kultu religijnego realizowana jest przez funkcjonujące parafie i obiekty sakralne. Mocnym atutem turystycznego aspektu gminy jest zbiornik wodny „Ostrowy", na rzece Biała Oksza.

Funkcjonowanie gminy Miedźno w przedmiotowym zakresie należy ocenić bardzo wysoko. Podkreślić należy, że rozwój terenów inwestycyjnych i mieszkaniowych, z uwagi na konieczność podniesienia jakości życia mieszkańców, przy braku założeń zasadniczego wzrostu ich liczby, nie wpłynie negatywnie na jakość świadczonych usług społecznych. Przeciwnie, wzrost standardów mieszkaniowych i zakładany wzrost ilości miejsc pracy będzie miał korzystny na życie mieszkańców.

Analiza **procesów demograficznych** stanowi podstawę do określania kierunków dalszego rozwoju przestrzennego. Aktualny stan struktury ludności, znajomość zachodzących zmian oraz prognoz na przyszłość daje podstawę do określenia konsekwencji społeczno – ekonomicznych takich jak określenie zapotrzebowania na miejsca w szkołach, nowe miejsca pracy czy też oszacowanie przyszłej liczby małżeństw w celu prognozowania potrzeb mieszkaniowych.
Na tle innych obszarów w kraju, gmina Miedźno odznacza się umiarkowanie korzystną sytuacją demograficzną – mimo niekorzystnego przyrostu naturalnego obserwowane jest dodatnie saldo migracji. Pożądana strategia rozwoju gminy w obszarze problemów demograficznych winna polegać na hamowaniu tendencji negatywnych drogą właściwej polityki społecznej i gospodarczej polegającej na zapewnieniu stabilizacji życiowej i stałej poprawy warunków życia ludności gminy. Przekładając przewidywane procesy demograficzne na program potrzeb należy tworzyć nowe miejsca pracy, poprzez wykorzystanie potencjału gospodarczego rejonu, pozyskanie inwestorów oraz firm poszukujących nowych obszarów działalności, a także potrzebę poprawy warunków życia ludności na obszarach wiejskich poprzez sukcesywne zwiększenie standardów życia, w tym poprawę sytuacji mieszkaniowej i dostępności usług.

Działania gminy wykazują, że kondycja finansowa gminy pozwala na realizację wielu działań związanych z utrzymaniem pożądanego poziomu rozwoju, w tym **możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy.** Gmina posiada pewne możliwości dostosowania polityki finansowej do aktualnych potrzeb występujących na jej obszarze. Należy przyjąć, że tereny wyznaczone w Studium jako nowe tereny inwestycji mieszkaniowych, usługowych czy przemysłowych nie skutkują w całości koniecznością realizowania zadań własnych gminy i zwiększania jej obciążeń finansowych. Można przypuszczać, że realizacja Studium odbywać się będzie etapowo, a plany miejscowe w sposób planowy będą uchwalane w ramach strategicznego działania gminy, nie powodując nadmiernych kolizji w budżecie i dodatkowych, ponadprzeciętnych wydatków.

Przeprowadzając **bilans terenów** wskazanych do zabudowy ustalono, że: obszar w granicach gminy jest objęty obowiązującymi planami miejscowymi, tereny przeznaczone w obowiązujących

planach pod zabudowę, w znaczącej części znajdują się w granicach obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno – przestrzennej, znacząca większość terenów zabudowanych obsługiwana jest w zakresie infrastruktury i komunikacji, żadna z dostępnych baz danych nie zawiera danych dotyczących powierzchni użytkowej istniejącej zabudowy w granicach gminy (w tym ewidencja gruntów i budynków), obowiązujące plany miejscowe a także normy czy przepisy odrębne nie zawierają wskaźników pozwalających na obiektywne przeliczenie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy na powierzchnię użytkową zabudowy (dla oszacowania chłonności obszarów). Dla potrzeb prowadzenia analiz przyjęto założenia pozwalające na rozwój zabudowy o wysokim standardzie. Biorąc pod uwagę kilkudziesięcioletni okres prognozowania, znaczny wzrost terenów inwestycyjnych, mających wpłynąć na zwiększenie ilości miejsc pracy, założono konieczność zapewnienia rezerwy mieszkaniowej dla ok. 100 rodzin.
Wyniki przeprowadzonych w ocenie analiz wskazały, że konieczna jest poprawa warunków mieszkaniowych i zabezpieczenie terenów mieszkaniowych dla potencjalnych nowych mieszkańców. Wskazane jest wyznaczenie dodatkowych terenów mieszkaniowych w granicach poszczególnych jednostek osadniczych, w szczególności jako poszerzenia terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej lub dopuszczenie nowych terenów do zabudowy.

Przyjęte rozwiązania w zmianie niniejszego studium z 2017 r. są oparte o przeprowadzone analizy potrzeb i możliwości rozwoju gminy. Zgodnie z wynikami przeprowadzonych analiz, o których jest mowa w art. 10 ust.1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Problemy społeczne związane głównie z prognozowaną sytuacją demograficzną, nie zawsze mogą być skutecznie rozwiązywane na szczeblu gminnym. Jest to problem ogólnokrajowy, z którym borykają się głównie mniejsze jednostki terytorialne i bez wsparcia na poziomie krajowym problemy te nie zostaną wyeliminowane do końca. Przedstawione aspekty społeczne zostały sporządzone głównie na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego, zostały one przyjęte subiektywnie, uwzględniając największe znaczenie dla potrzeb planowania przestrzennego. Szansą rozwoju gminy jest jej dogodna lokalizacja przy drogach wojewódzkich, linii kolejowej oraz w pobliżu Częstochowy, a także wśród terenów atrakcyjnych rekreacyjnie. Natomiast gmina powinna dążyć do rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości, ze względu na to, iż aktualnie sektor ten stanowi podstawę rozwoju lokalnego. Istotna jest również aktywizacja sektora rolniczego, zwłaszcza ekologicznego, w celu rozwoju terenów podmiejskich oraz ich uatrakcyjnienia (m. in. gospodarstwa agroturystyczne ze zdrową żywnością), co byłoby odpowiedzią na rosnącą świadomość i wymagania konsumentów.
Bardzo istotna jest kwestia prowadzenie polityki sprzyjającej osiedlaniu się nowych mieszkańców na obszarze gminy. Potrzeba ta podyktowana jest nie tylko przedstawionymi prognozami demograficznymi, ale również istotnymi czynnikami ekonomicznymi. Gmina rozwijając swój potencjał gospodarczy oraz pozyskując nowych inwestorów ponosi koszty. Nie są one rekompensowane, jeżeli następuje odpływ dochodów od pracowników. Poza tym, aby przyciągnąć nowych mieszkańców gmina musi uatrakcyjnić swoją ofertę mieszkaniową. Na terenie gminy funkcjonuje wyłącznie rynek wtórny, co znacznie ogranicza osiedlanie się nowych mieszkańców oraz pozostanie osób młodych, w wieku produkcyjnym na jej terenie. Należy sprzyjać rozwojowi terenów zabudowy mieszkaniowej proponując ofertę terenów pod budownictwo z pełnym uzbrojeniem oraz w dogodnej lokalizacji. Istotne jest wykorzystanie obecnego i przyszłego potencjału funkcjonalnego – istniejących terenów sportowych i rekreacyjnych, wykształconej komunikacji, wyposażenia w infrastrukturę techniczną.
W związku z faktem, iż społeczeństwo, nie tylko na terenie gminy, ale w skali całego kraju, starzeje się w znacznym tempie należy zważać na dbałość o zdrowie społeczności lokalnej, zwiększyć zakres usług z tym związanych, a także przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu osób chorych oraz znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

Powyższe analizy są ściśle powiązane z kierunkami zagospodarowania przestrzennego. Zasadniczo brak jest przeciwwskazań i jednoznacznych uwarunkowań środowiskowych ograniczających rozwój we wskazanych miejscach. Pożądany wydaje się być w świetle ogólnych tendencji rozwój centrach miejscowości i terenach atrakcyjnych rekreacyjnie. Ze względu na czynnik

ekonomiczny istotny jest tu rozwój zabudowy o niskim współczynniku nakładów infrastrukturalnych . Wnioski z analiz wskazują, że czynnikami aktywizującymi rozwój Gminy są:

- różnorodność prowadzonej działalności na terenie gminy,
- projektowanie nowych terenów inwestycyjnych,
- przewaga osób w wieku produkcyjnym,
- dobre powiązania komunikacyjne,
- duży potencjał jednostek gminnych w pozyskiwaniu bezzwrotnych dotacji na realizację gminnych inwestycji,
- dobrze rozwinięta infrastruktura społeczna,
- dobrze rozbudowana infrastruktura sportowo-rekreacyjna.

Ograniczenie stanowi przede wszystkim skierowana ku spadkom prognoza demograficzna odzwierciedlająca ogólny trend jaki obserwowany jest w Polsce. Spadki te wynikają bezpośrednio z czynników ogólnych i są uniwersalne dla całego społeczeństwa. Należy jednak podjąć próby zrównoważenia tendencji spadkowej, między innymi poprzez działania skierowane w celu zwiększenia atrakcyjności ekonomiczno - gospodarczej gminy. Pożądana strategia rozwoju gminy Miedźno w obszarze problemów demograficznych winna polegać na hamowaniu tendencji negatywnych drogą właściwej polityki społecznej i gospodarczej polegającej na zapewnieniu stabilizacji życiowej i stałej poprawy warunków życia ludności gminy.

UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ
I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium wpływ uwarunkowań, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy

Rozwój gminy zdeterminowany został przez szereg uwarunkowań określonych w dziale I niniejszego opracowania. Aspekty przyrodnicze, historyczne, kulturowe czy społeczno - gospodarcze w sposób znaczący oddziałują na dalsze procesy zmian zachodzących w gminie.
Do czynników wpływających na kierunki zasady zagospodarowania przestrzennego można zaliczyć:

- uwarunkowania przyrodnicze w postaci ukształtowania i rzeźby terenu, szaty roślinnej, sieci i wielkości zasobów wodnych, warunków klimatycznych,
- uwarunkowania kulturowe w postaci obecności obiektów historycznych i miejsc określających tożsamość mieszkańców,
- uwarunkowania społeczne, na które składają się struktura i jakość życia społeczności lokalnej, jej sytuacja gospodarcza, potrzeby, bezpieczeństwo,
- istniejące zagospodarowanie, w tym stan systemu infrastruktury technicznej, komunikacji,
- uwarunkowania zewnętrzne w postaci zasad i kierunków rozwoju państwa i województwa określonych w nadrzędnych opracowaniach planistycznych, współpracy z gminami sąsiednimi przy zagospodarowaniu terenów granicznych oraz wspólnej realizacji zbieżnych interesów.

Analiza wszystkich tych czynników pozwoliła na określenie głównych obszarów i kierunków rozwoju przestrzennego omawianego obszaru.

2. Polityka funkcjonalno - przestrzenna

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który ustawowo jest procesem ciągłym. Studium, jako etap poprzedzający plany miejscowe, wskazuje pełen zakres możliwości przedsięwzięć planistycznych w bliskiej i dalszej perspektywie czasowej.

W trakcie opracowywania przedmiotowego dokumentu kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju i jego podstawowymi kryteriami, takimi jak:

- cele społeczne realizowane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczeństwu stopniowe osiąganie poprawy jakości życia, poprzez proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno - przestrzennych między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług i administracji, wskazanie korzystnego techniczno - przestrzennego standardu środowiska człowieka, kształtowanie środowiska przestrzennego kreującego nowe jakościowo potrzeby i wartości społeczne, cele kulturowe osiągane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, które chronią istniejące dziedzictwo kulturowe przed zniszczeniem lub dewastacją, poprzez powiązanie obiektów historycznych z krajobrazem naturalnym i wkomponowanie ich we współczesne struktury funkcjonalno - przestrzenne oraz poprzez tworzenie nowych, istotnych wartości kulturowych,
- cele ekologiczne osiągane przez kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewastację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę poprzez zgodność charakteru struktur zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na zniszczenia, eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonijne łączenie z zagospodarowaniem, tworzenie warunków zapewniających ochronę unikatowych wartości środowiska oraz umożliwiających odzyskanie utraconej równowagi ekologicznej,
- cele ekonomiczne osiągane przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie warunków przestrzennych tworzących korzystne

procesy, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

W wyniku przeprowadzonych analiz dokonano waloryzacji obszaru gminy i określono politykę funkcjonalno-przestrzenną gminy – w pełni czytelną po zapoznaniu się z rysunkiem studium (plansza „Kierunki zagospodarowania przestrzennego"), gdzie przedstawiono lokalizację poszczególnych obszarów. W przedstawionej na rysunku legendzie pokazano oznaczenia poszczególnych obszarów oraz przypisane im funkcje. Przypisane danemu obszarowi funkcje zostaną wyodrębnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z wymaganą w tych opracowaniach precyzją i stopniem uszczegółowienia.

3. Interpretacja zapisów ustaleń studium

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe. Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów.

Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawania w sprzeczności z formami określonymi w studium.

Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń publiczną, stwarzającą warunki do wypoczynku, estetyki i przejść pieszych. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu. Ponadto:

- w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w szczególności dopuszcza się korekty przebiegu linii rozgraniczających dróg publicznych, w zależności od zaistniałych uwarunkowań i potrzeb oraz możliwości technicznych wytyczania i budowy tych dróg;
- układ komunikacyjny wskazany na rysunku studium (kierunki zagospodarowania przestrzennego) ma przebieg orientacyjny i nie obejmuje w pełni lokalnego układu komunikacyjnego;
- wskazane w studium przebiegi sieci infrastruktury technicznej są przebiegami orientacyjnymi i mogą ulec korektom na etapie planów miejscowych lub projektów technicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej oraz ich strefy ochronne stanowią element informacyjny, dopuszcza się zmiany w uzasadnionych przypadkach, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w studium przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania każdego z terenów, tzn., że określone na rysunku studium (kierunki zagospodarowania przestrzennego) przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą (a nie wyłączną) i może być uzupełnione innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji dominującej i pogarszać warunków jej egzystencji;
- w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się, aby funkcja dopuszczona w danym terenie wyznaczonym w studium, nie będąca funkcją główną, stanowiła przeznaczenie podstawowe terenu wyznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- określenia: „tereny zabudowy mieszkaniowej" dotyczą dominujących rodzajów zabudowy, na terenach tych mogą być lokalizowane także i inne rodzaje budownictwa mieszkaniowego oraz

lokalizacje nie przeciwstawne formie podstawowej, a w tym głównie usługi, zieleń oraz elementy infrastruktury społecznej;
- uznaje się za istotne koordynowanie polityki przestrzennej w odniesieniu do graniczących gmin, celem zapobiegania przeznaczania terenów na cele, które mogłyby wywrzeć negatywny wpływ na zlokalizowane funkcje;
- podane parametry w uzasadnionych przypadkach, w oparciu o szczegółowe analizy terenowe sporządzone na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, mogą ulec zmianie;
- wybrane ustalenia w zakresie zagospodarowania, w obszarach objętych prawną formą ochrony przyrody, określone zostały ogólnie i mogą one ulec zmianie w przypadku zmiany przepisów je ustanawiających.

Ustala się następujące wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
1) określenie proporcji funkcji terenów, dla których studium wskazuje dwie lub więcej funkcji;
2) określenie granic terenów wyłączonych spod zabudowy;
3) zachowanie istniejącej sieci ulic i dróg wpisujących się w naturalnie ukształtowaną konfigurację terenu;
4) dbałość o realizację wydzielonych terenów zieleni urządzonej w terenach zabudowy mieszkaniowej;
5) zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych od strony dróg publicznych w terenach zabudowy mieszkaniowej;
6) określenie zasad i zakazów w zakresie umieszczania szyldów i reklam;
7) obowiązek uwzględnienia przy określaniu linii zabudowy zlokalizowanej przy terenach leśnych, odległości zgodnych z przepisami odrębnymi, poprzez pozostawienie pasa wolnego od zabudowy od granicy lasu;
8) dla zachowania swobodnych przejść w korytarzach ekologicznych o randze krajowej, wprowadzenie zakazu grodzenia terenów innych niż budowlane;
9) określenie zasad budowy sieci infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg ze szczególnym uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy sieci infrastrukturalnych;
10) określenie linii rozgraniczających i zasad zagospodarowania terenów dla obiektów infrastruktury technicznej;
11) zasady budowy i przebudowy dróg z uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy i przebudowy infrastruktury technicznej;
12) dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach zmianę klasy technicznej dróg wskazanych w niniejszej zmianie studium;
13) dopuszcza się korektę granic stref ochrony konserwatorskiej ujętych w niniejszej zmianie studium, na podstawie przeprowadzonych analiz i zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
14) dopuszcza się utrzymanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego funkcji innych niż określone w studium, jeżeli wynikają one ze stanu faktycznego, jednak należy dążyć do ograniczania i ostatecznego ich wykluczenia z sąsiedztwa terenów, dla których stanowią uciążliwość.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to opracowanie strategiczne dla rozwoju przestrzennego gminy. Mimo, że nie ma ono rangi prawa miejscowego, stanowi oś systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy.

W opracowanym dokumencie znalazły się:
- informacje wynikające z rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem,
- sformułowania kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowe zasady polityki przestrzennej i zasady ochrony interesupublicznego,
- podstawy do koordynacji sporządzania planów miejscowych,

- integracja polityki przestrzennej państwa z interesami gminy, a także wpływ na formułowanie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych, związanych z priorytetami rozwoju gminy,
- zbiory informacji stwarzających warunki dla promocji przestrzennych walorów gminy w celu lokowania tu działalności związanej z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej,
- promocja walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Podczas kolejnych etapów realizowania opracowania analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne i inne branżowe, wydane decyzje o pozwoleniu na budowę oraz wnioski złożone przez zainteresowanych. W ten sposób określone zostały potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i przedsiębiorców, a także zjawiska wpływające na samą przestrzeń gminy.
Zebrane informacje posłużyły do przeanalizowania ich pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania gminy. Wyniki przeprowadzonych badań stanowią bazę do określenia kierunków rozwoju gminy oraz rozpoznania jej predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Zaproponowane nowe tereny inwestycyjne w pełni zabezpieczają potrzeby gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej, przy jednoczesnym zachowaniu walorów środowiska. W studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy one nadmiernej degradacji.

Realizacja ustaleń studium, wynikająca z przeprowadzonych analiz opiera się przede wszystkim na:

- stymulowaniu rozwoju gminy,
- inspirowaniu i realizowaniu programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców,
- udziale samorządu gminy w procesie opracowywania, uchwalania, aktualizacji i oceny realizacji,
- tworzeniu infrastruktury dla istniejących i planowanych inwestycji,
- zapewnieniu współdziałania samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim odnośnie prowadzonych analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, zagadnień jego rozwoju, styków pomiędzy gminą a gminami sąsiednimi,
- analizie i kontrolowaniu stopnia wykorzystania gruntów.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że dotychczasowe kierunki rozwoju i istniejące funkcje gminy mogą być kontynuowane, pod warunkiem zwrócenia większej uwagi na zrównoważony rozwój wszystkich z nich oraz na aktywizację mniej znaczących dotychczas funkcji, do takiego stopnia aby stały się czynnikami napędzającymi rozwój gminy.

W niniejszej zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, określając kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy:

1) **uaktualniono ustalenia studium w jego części tekstowej i rysunkowej,**
2) **zachowano tereny wyznaczone dotychczas na rysunku studium do zabudowy,**
3) **zachowano wyznaczone dotychczas na rysunku studium obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych, z dokonaniem uaktualnienia,**
4) **wprowadzono zmiany dotyczące nowych terenów budowlanych, zgodnie z zakresem złożonych wniosków i przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z występujących aktualnie uwarunkowań.**

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr ___/___/2017
Rady Gminy Miedźno
z dnia ____.____. 2017 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MIEDŹNO
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

N
W E
S

SKALA 1:10 000

Metry
1 000 800 600 400 200 0

SUCHANY
WŁADYSŁAWÓW
NOWY FOLWARK
BORÓWKA
MAZÓWKI
RYWACZKI
IZBISKA
MIEDŹNO
WAPIENNIK
OSTROWY NAD OKSZĄ
MOKRA
KOŁACZKOWICE
DZIAŁOSZYN
CZĘSTOCHOWA
KŁOBUCK
Zawady
Nowa Wieś
Małe Izbiska
Małe Kołaczkowice
Duże Kołaczkowice
Wawrów
Ostrowy
Parzęcin
Stary Kocin
Dąbrówka
Trzeciaki
Pierwsze
Kamieniarczyzna
Debina

Legenda
- Granice obrębów ewidendyjnych
- Granica administarcyjna gminy

ELEMENTY UKŁADU KOMUNIKACYJNEGO I ELEMENTY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
- Pas terenu dla realizacji obwodnicy drogowej
- Droga wojewódzka
- Droga powiatowa
- Droga gminna
- Ścieżka rowerowa
- Linia kolejowa
- Tereny transportu kolejowego zaliczone do terenów zamkniętych
- Tereny narażone na hałas i drgania związane z ruchem kolejowym
- Elektroenergetyczna linia wysokiego napięcia 400 kV
- Elektroenergetyczna linia średniego napięcia 15 Kv
- Pas technologiczny od linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia
- Węzeł przekaźnikowe sieci komórkowej
- Stacje transformatorowe

UŻYTKOWANIE TERENU
- Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
- Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej
- Tereny rolne z zabudową zagrodową
- Tereny zabudowy rekreacyjnej
- Tereny zabudowy usługowej
- Tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i usług
- Tereny cmentarzy
- Lasy stanowące własność skarbu państwa
- Inne lasy i zadrzewienia
- Szkółka leśna
- Tereny dolesień
- Łąki i pastwiska
- Tereny rolne
- Zbiornik
- Rzeka
- Cieki wodne

POZOSTAŁE OZNACZENIA
- Obiekty wpisane do rejestru zabytków
- Pomniki przyrody
- Granice strefy " B" - ochrony konserwatorskiej
- Stanowiska archeologiczne
- Miejsce pamięci narodowej - pole bitwy pod Mokrą
- Granica obszaru głównego zbiornika wód podziemnych
- Proponowana granica obszaru ochronnego GZWP nr 326
- Granica strefy ochrony pośredniej ujęcia wód wgłębnych
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią
- Obszary zalewowe rzeki Oksy
- Tereny na których dopuszcza się eksploatację kopalin po ich udokumentowaniu
- Lasy ochronne wodochronne
- Granice stref ochrony sanitarnej 50m i 150m wokół cmentarza grzebalnego
- Grunty orne III klasy bonitacyjnej

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr ___/___/2017

Rady Gminy Miedźno

z dnia.....2017 r.

Rozstrzygnięcie Rady Gminy Miedźno o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno

Wójt Gminy Miedźno, działając zgodnie z art. 11 pkt 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Z 2017 r. poz. 1073), przedstawił, wraz z projektem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno, listę nieuwzględnionych uwag zgłoszonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu zmiany studium:

- Pan Wiesław Chłód, 42-122 Ostrowy nad Okszą, ul. Częstochowska 69 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 1790 obręb Ostrowy nad Okszą, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pani Małgorzata Knop – Kieszczyńska i Pan Andrzej Knop, 42-200 Częstochowa, ul. Nadrzeczna 58/3 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 548 obręb Ostrowy nad Okszą, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pani Danuta Mazurek, 42-200 Czestochowa, ul. Glogera 8/10 m. 30 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działek nr ewid. 467/2 i 468 obręb Władysławów, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pan Mariusz Kasprzyk, 42-122 Ostrowy nad Okszą, ul. Częstochowska 9 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działek nr ewid. 718 obręb Mazówki, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pan Grzegorz Sulowski, 42-164 Parzymiechy, Zimnowoda 81 – uwaga dotycząca zniesienia strefy 50 m wokół istniejącego cmentarza, jako obszaru uniemożliwiającego realizacje zabudowy mieszkaniowej,
- Pani Magdalenia Dziwińska i Pan Andrzej Dziwiński, 42-200 Częstochowa, ul. Legnicka 5 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działek nr ewid. 247/4, 247/3, 247/1, 246, 245, 206/2, 206/1 obręb Władysławów, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pan Wiesław Chłód, 42-122 Ostrowy nad Okszą, ul. Częstochowska 69 – ponownie, uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 1790 obręb Ostrowy nad Okszą, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pan Adam Kasprzyk, 42-122 Ostrowy nad Okszą, ul. Kasztanowa 11 - uwaga dotycząca wyznaczenia drogi publicznej na obszarze terenów wskazanych do zabudowy,
- Pan Szymon Kierach, 42-122 Ostrowy nad Okszą, ul. Topolowa 30 - uwaga dotycząca wyznaczenia drogi publicznej na obszarze terenów wskazanych do zabudowy,
- Pan Edmund Rożniewski, 42-200 Częstochowa, ul. Wyspiańskiego 12 – uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 71 obręb Ostrowy nad Okszą, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Państwo Jolanta i Jacek Orszulak, 42-122 Ostrowy nad Okszą, Mazówki 72 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działek nr ewid. 2124/3, 2124/4 i 2124/5 obręb Ostrowy nad Okszą, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę związaną z działalnością produkcyjna,
- Państwo Jolanta i Jacek Orszulak, 42-122 Ostrowy nad Okszą, Mazówki 72 - uwaga dotycząca zmiany oznaczenia złóż kopalin na działkach nr ewid. 2124/2, 2124/6, 2124/7, 2124/8, 2124/9 obręb Ostrowy,
- Pan Paweł Mszyca, Władysławów, ul. Turystyczna 159 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 155/3 obręb Władysławów, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę,
- Pani Waleria Mszyca, Władysławów, ul. Turystyczna 159 - uwaga dotycząca nie uwzględnienia działki nr ewid. 155/3 obręb Władysławów, jako terenu przeznaczonego pod zabudowę.

Wójt Gminy Miedźno odnosząc się do uwag wskazał, że uwagi, wniesione do wyłożonego do publicznego wglądu projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miedźno, dotyczą w swej istocie sprzeciwu, wobec nie wyznaczenia przez tut.

organ jako kierunku rozwoju terenów przeznaczonych pod zabudowę. Wyjaśnić należy, że Gmina Miedźno, określając potrzeby i możliwości rozwoju gminy, uwzględniła szczególności:

- analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
- prognozy demograficzne,
- możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Sporządzając projekt studium uwzględniono wszystkie wnioski zgłoszone do projektu studium przez instytucje publiczne oraz większość wniosków właścicieli nieruchomości zlokalizowanych na terenie gminy.

Rozwiązania przyjęte w niniejszej zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno:

- uwzględniają w jego ustaleniach zmiany w przepisach, wprowadzone po uchwaleniu dotychczas obowiązującego studium, w tym uzupełniają jego ustalenia o zakres wymagany zmienionymi przepisami,
- uwzględniają w jego ustaleniach zmiany Planu zagospodarowania przestrzennego województwa Śląskiego oraz Strategii Rozwoju Gminy, wprowadzone po uchwaleniu dotychczas obowiązującego studium, w tym uzupełniają jego ustalenia o zakres wymagany zmienionymi dokumentami,
- uwzględniają ustalenia zawarte w innych dostępnych decyzjach, dokumentach, opracowaniach, zbiorach danych – odnoszących się do obszaru gminy Miedźno,
- uwzględniają wszystkie złożone przez instytucje publiczne wnioski i część wniosków właścicieli działek na terenie gminy, dotyczące zmian w zagospodarowaniu terenów gminy Miedźno - poprzez dokonanie zmian kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- uwzględniają uwarunkowania wymienione w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które zostały omówione szczegółowo w części tekstowej Studium,
- zostały sporządzone z zakresem określonym w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i zostały zawarte w części tekstowej Studium oraz na rysunku Studium.

Przy ustalaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy brano pod uwagę możliwości finansowania przez gminę inwestycji służących realizacji zadań własnych gminy w zakresie komunikacji, infrastruktury technicznej i społecznej, w studium sporządzono również bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Przyjęte rozwiązania są oparte o przeprowadzone analizy potrzeb i możliwości rozwoju gminy. Nieuwzględnione uwagi dotyczące wnioskowanych terenów zabudowy mieszkaniowej, rekreacyjnej, usługowej, czy związanej z działalnością gospodarczą odnoszą się do terenów położonych z dala od terenów zabudowanych, w obszarach o niekorzystnych uwarunkowaniach fizjograficznych, wśród terenów otwartych lub niewłaściwie skomunikowanych i nieuzbrojonych. Niewprowadzenie oznaczenia strefy 50 m wokół cmentarza stałoby w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, a zmiana oznaczeń, dotycząca złóż kopalin powodowałby konieczność ponownych uzgodnień z organami administracji geologicznej.

Projekt „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno", zwany dalej „Studium" wyłożony był do publicznego wglądu w dniach od 22.02.2016 r. do 22.03.2016 r. i ponownie w dniach od 05.10.2016 r. do 25.10.2016 r. W dniach 15.03.2016 r. i 18.10. 2016 r. odbyły się dyskusje publiczne nad przyjętymi w projekcie „Studium" rozwiązaniami. Uwagi do projektu „Studium" można było składać w nieprzekraczalnych terminach do dnia 15.04.2016 r. i przy ponownym wyłozeniu do 16.11.2016 r. Udokumentowano, że w czasie wyłożenia projektu „Studium" oraz w ustalonych terminach składania uwag, do Wójta Gminy Miedźno wpłynęło:

- podczas pierwszego wyłożenia 40 uwag, z czego 5 nie uwzględniono,
- podczas drugiego wyłożenia 16 uwag, z czego 9 nie uwzględniono.

Przedłożony Radzie Gminy Miedźno projekt „Studium" zawiera wprowadzone zmiany wynikające z rozpatrzenia uwag przez Wójta Gminy - stosownie do art. 11 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Rada Gminy , po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wójta Gminy Miedźno nieuwzględnionymi uwagami, postanawia o ich nieuwzględnieniu.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują zagadnienia: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej.

Stosownie do art. 18 ust. 2 pkt. 5 ww. ustawy do wyłącznej właściwości rady gminy należy uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a także zmian tych dokumentów. Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium uchwala rada gminy, a zgodnie z art. 27 ww. ustawy aktualizacja studiumnastępuje w takim trybie, w jakim jest ono uchwalane.

Obowiązujące dotychczas „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno ” uchwalone zostało uchwałą 25/VII/99 Rady Gminy Miedźno z dnia 30 czerwca 1999 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno. Ze względu na upływ czasu, który spowodował zmiany w zainwestowaniu terenów, demografii, liczne zmiany przepisów prawnych dotyczących zagadnień przestrzennych, ochrony środowiska i ochrony przyrody, nowe uwarunkowania ponadlokalne (w tym nowo uchwalone dokumenty), a przede wszystkim aktualne potrzeby Gminy i jej mieszkańców, wyrażone w licznie złożonych wnioskach, niezbędne stało się znowelizowanie dotychczasowego Studium w całości. Rada Gminy Miedźno przystąpiła do sporządzania Studium uchwałą Nr 309/XLII/2010 Rady Gminy Miedźno z dnia 28 maja 2010 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno, w granicach administracyjnych gminy.

Projekt Studium został sporządzony zgodnie z wymogami ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zakres i forma opracowania dokumentu studium uwzględniają treść Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 28 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 118 poz. 1233) dot. Studium. Do projektu Studium sporządzono prognozę oddziaływania na środowisko oceniającą proponowane rozwiązania. Projekt studium wraz z prognozą poddano procedurze opiniowania i uzgodnień wynikającej z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami ustawy z 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projekt „Studium” wyłożono do publicznego wglądu od dnia 22.02.2016 r. do ddnia 22.03.2016 oraz ponownіw od dnia 5.10.2016 r. do 25.10.2016 r. Termin składania uwag upływał 15.04.2016 r. i ponownie 16.11.2016 r.

W dniach 15.03.2016 r. i 18.10.2016 r. odbyły się dyskusje publiczne nad rozwiązaniami projektu Studium.

W okresie wyłożeń ww. dokumentów do publicznego wglądu wpłynęło w sumie 56 (40 + 16) uwag i wniosków, z czego nie uwzględniono w sumie 14 (5 + 9).

Rozwiązania przyjęte w niniejszej zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno:

- uwzględniają w jego ustaleniach zmiany w przepisach, wprowadzone po uchwaleniu dotychczas obowiązującego studium, w tym uzupełniają jego ustalenia o zakres wymagany zmienionymi przepisami,

- uwzględniają w jego ustaleniach zmiany Planu zagospodarowania przestrzennego województwa Śląskiego oraz Strategii Rozwoju Gminy, wprowadzone po uchwaleniu dotychczas obowiązującego studium, w tym uzupełniają jego ustalenia o zakres wymagany zmienionymi dokumentami,

- uwzględniają ustalenia zawarte w innych dostępnych decyzjach, dokumentach, opracowaniach, zbiorach danych – odnoszących się do obszaru gminy Miedźno;

- uwzględniają wszystkie złożone przez instytucje publiczne wnioski i część wniosków właścicieli działek na terenie gminy, dotyczące zmian w zagospodarowaniu terenów gminy Miedźno - poprzez dokonanie zmian kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;

- uwzględniają uwarunkowania wymienione w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które zostały omówione szczegółowo w części tekstowej Studium;

- zostały sporządzone z zakresem określonym w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i zostały zawarte w części tekstowej Studium oraz na rysunku Studium.

Tryb formalno-prawny opracowania został udokumentowany zgodnie z wymogami ustawowymi w dokumentacji planistycznej.

Mając na uwadze art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który mówi, iż kształtowanie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy za zasadne uważa się podjęcie przedmiotowej uchwały. Studium nie jest aktem prawa miejscowego, ale ustalenia studium mają charakter aktu wewnętrznego, który obowiązuje samorząd gminy i jednostki podległe gminie do prowadzenia działań zgodnie z jego ustaleniami. Ustalenia Studium zgodnie z art. 9 ust 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Wobec wyczerpania procedury przedkłada się Radzie Gminy projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno celem uchwalenia.